

2

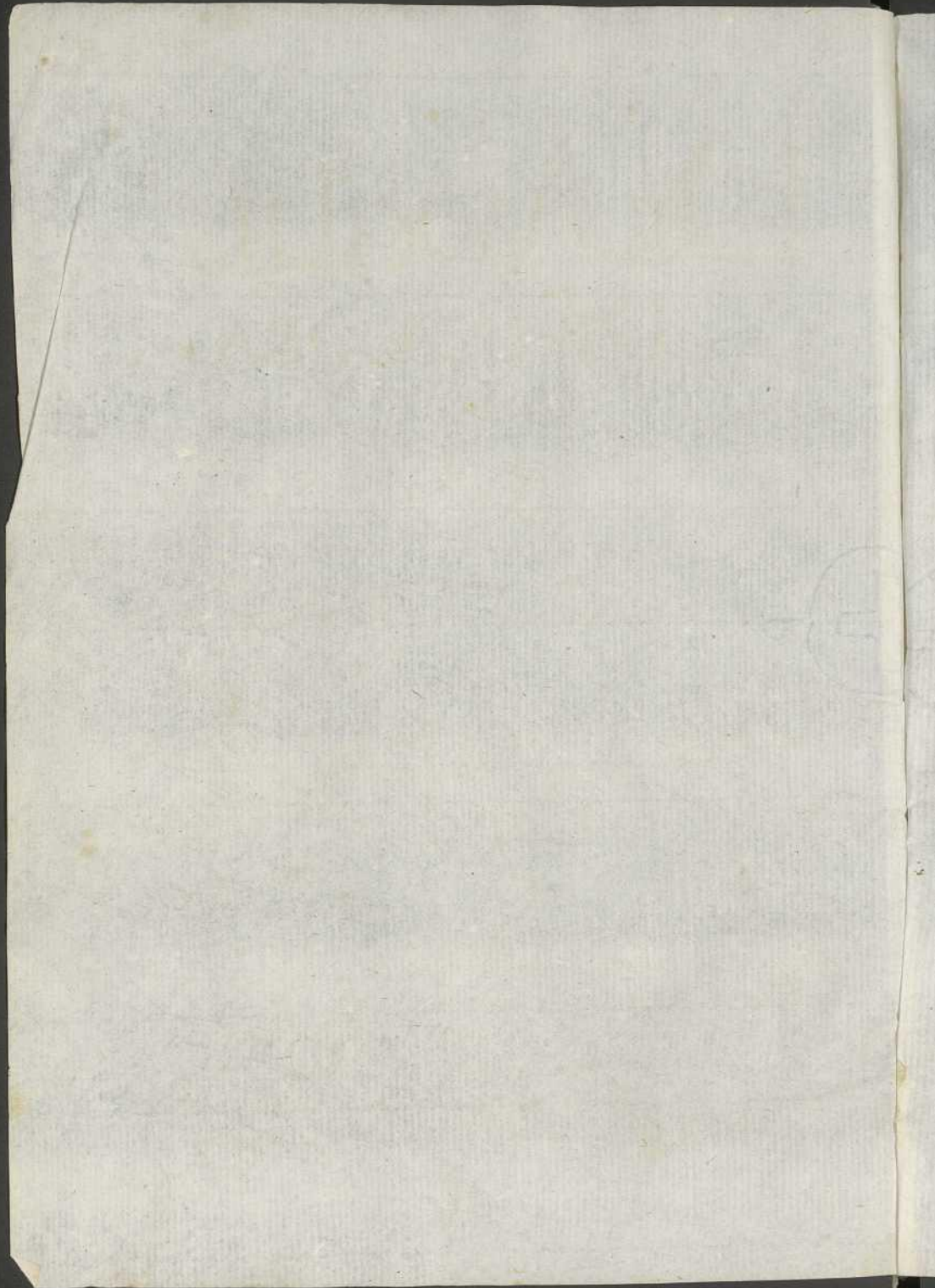
Th. G. Theology

(Ms)
16

R (Ms)

367

DE AUXILIJS DIVINAE GRA- TIAE.

Quonia[m] anno sequenti Deo dante mat[er]
le. p[ro]p[ri]etate peccata re interdo. adu[er]sus intelligenti[am] op[er]um in eccl[esi]a
mat[er] de Auxilijs. p[ro]p[ri]etate ad p[ro]p[ri]etate h[ab]it[us] a[n]i[m]e des Auxilijs Divinae gratiae d[omi]n[us]
putare. de quibus egi magis loc[us] maxime li. 2° q. 111. quibus dicitur h[ab]ere
necess[ar]i[um] e[st] p[ro]p[ri]etate n[ost]ra op[er]um. et ita p[ro]p[ri]etate n[ost]ra d[omi]n[us] aut[em] h[ab]it[us] in ali
qua capitula d[omi]n[us] et h[ab]it[us] resolutione p[ro]p[ri]etate d[omi]n[us]

Quid nomine Auxilij gra- tia in p[re]senti intelligatur.

Cap. 1^m

Et h[ab]it[us] nomine auxiliij gratiae h[ab]it[us] gratia
et reliqui supernaturalis h[ab]it[us] intelligi possunt, quo modo loquit[ur] et Tho[m]as op[er]e
culo 2° articulo 143. ubi lumen gratiae inherens a[n]i[m]e ad d[e]i operand[um]
et cognoscend[um], quae sunt supra facultate[m] naturae, appellat[ur] auxiliu[m], et ad d[e]i
voluntate[m] d[e]i, sed omnia ista acceptio[n]e auxiliij in m[en]te p[ro]p[ri]etate actuali super
naturali, et speciali d[e]i ad d[e]i, quae d[e]i natura, et d[e]i u[er]it[as] et causis et
ad actiones supernaturalis, sive sint supernaturalis quo ad su[per]naturale[m] et
lectio[n]e[m] d[e]i sive supernaturalis, actus fidei et sive sint supernaturalis

in ad. d. 1. p. 1.
cap. 1. p. 1.

De auxilijs diuini gratie

quod motus, et opus naturalia bona relecta in fine supernaturali, auxilijs gratie Dei in hac motione. v. g. re. doct. d. Tho. 1. 2. q. 109. art. 2. et 6. et alijs locis.

Ex quo sequitur necesse est motum gratie diuino auxilijs gratie Dei in hac motione. v. g. re. doct. d. Tho. 1. 2. q. 109. art. 2. et 6. et alijs locis.

In hac motione in hoc articulo fundamentalis hanc auxilijs gratie diuini, in hac motione, et motus Dei esse reale ipsius actus causae. v. g. ut ab eo, et in hac motione distinguitur ab actione creaturae, hoc in hac motione, et in hoc motu de alijs requiritur in hac motione ad operandum in soluti. v. g. et cap. 5. explicit.

Hic est ratio quare ad actionem naturalem est totum apud philosophos 2. philosophos, de auxilijs gratie et relecta supernaturali indistinguitur ab actione creaturae, in hac motione recipit, sufficienter d. Tho. 1. 2. q. 109. art. 2. adhibet, inquit, hanc gratiam ad voluntatem, inuenit, et in hac motione mouet a Deo ad aliquid cognoscendum, agendum, et hoc modo ipse gratia efficit in hoc, hanc qualitatem, sed motus qui est actus in motu immobilis emony et dicitur 3. philosophos.

Notandum est deus immediate mouet ad actionem causae 2. sed in hac motione relecta distinguitur ab actione causae 2. deus mouet immediate ad actionem illam, q. magis. illud est, q. hanc actionem causae 2. est per participationem, q. per se, et immediate per se et ab ente per essentiam et i. ente, scilicet in hac motione, magis. hanc relecta mouet deus distinguitur ab actione causae 2. deus mouet immediate illam actionem, sed mediante illa qualitate, que solet relecta mouet.

Set d. obstat plura vident. In hac motione inquantum mouet a. i. q. prius q. id est mouet a Deo, et recipit in se diuini motus, inquantum operet, q. diuini motus hanc operatio creaturae, sed qd. prius in hac motione.

2. e. per auxilijs diuini eleuant potentie naturales ut possint elicare supernaturalis actiones, q. prius ipsa potentie eleuati, et reddi potentis ad agendum, que q. agant, atq. ad deo motus, et eleuati

deuotio & iusticiae ipsa operatio, sed qd. p[ro]p[ri]e ad illu[m] an[im]a[m] p[ro]p[ri]e h[ab]et in
 Concilio, sufficiat. Tridentinus sec[un]d[us] canone 7. si quis dixerit sine p[ro]p[ri]e
 uerba Spiritus Sancti inspiratione, et q[ui]s dixerit non h[ab]ere p[ro]p[ri]e credere,
 operare aut d[i]g[n]e h[ab]ere amantissim[us]. Et ioc[un]d[us] an[im]a[m] potentis d[i]g[n]e
 h[ab]ent actiuitate, et uirtute sufficientes ad actio[n]es supernaturalis, cu[m] exce-
 dant earu[m] naturalis uirtute, q[ui]a necesse e[st] eleuari per uirtute super ad-
 dita diuina auxiliu[m], ut possint operari.

3^m firmat actus d[i]g[n]e supportis 1.^m q[ui]a p[ro]p[ri]e potentia e[st] uirtute in actu. potentis opt-
 rari per auxiliu[m], quod q[ui] operari naturalis q[ui] auxiliu[m] reddit potentis potentis ad
 agendu[m], atq[ue] ad d[i]g[n]e h[ab]ere uirtute, q[ui]a maxime uirtute in actu uirtute, quo
 quod disponit ad h[ab]endu[m] q[ui]s, et reliquis habitus supernaturalis, non d[i]g[n]e
 h[ab]et aliquis uirtute, quod e[st] potentia sit potentis operari, et sit in actu. n[on] p[ro]p[ri]e aux-
 iliis.

3^m e[st] Auctoritas d[omi]ni q[ui]a d[i]g[n]e potentia acti.

7. ad 1^m in operatio[n]e, inquit, quod deus operari mouet ad naturu[m] n[on] operari natura
 q[ui]a motu d[i]g[n]e p[ro]p[ri]e qd. d[i]g[n]e ab operatio[n]e causat. Et ad 2^m
 inquit, id q[ui] sit in creatura a deo, quod a creatura agat e[st] ut intentio, sed h[ab]ere e[st]
 in p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e, quo uirtute, sunt in actu, et uirtute in instrumente acti-
 ficis, q[ui]a ex more d[omi]ni d[i]g[n]e aut in d[i]g[n]e actu causat. sed uirtute quod d[i]g[n]e in
 ip[s]a causa d[i]g[n]e h[ab]ere e[st] in p[ro]p[ri]e.

4^m e[st] motu diuina p[ro]p[ri]e, siue deus p[ro]p[ri]e
 h[ab]ere e[st] q[ui]a uirtute operari, sed e[st] realit[er] d[i]g[n]e ab effectus, q[ui]a et motu d[i]g[n]e
 non realit[er] d[i]g[n]e ab actio[n]e creatura, atq[ue] ex subordinatio[n]e causat. 2^m ad
 h[ab]ere agere, unde. Ex quib[us] 36 d[i]g[n]e, facit ut in p[ro]p[ri]e ambulet, sed
 deus facit suo auxiliu[m], q[ui]a auxiliu[m] e[st] motu acti.

5^m n[on] pot[est] intelligi deus in aliquo p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
 in attingere immediat[us] acti libere, in quo illu[m] h[ab]ere q[ui]a. q[ui]a motu d[i]g[n]e d[i]g[n]e
 libere, quatenus in aliquo signo p[ro]p[ri]e. e[st] a deo antecedens ad motu arbit-
 rari, atq[ue] q[ui]a e[st] actu uirtute libere, et h[ab]ere d[i]g[n]e d[i]g[n]e in p[ro]p[ri]e ad potentia q[ui]a
 acti, atq[ue] ad d[i]g[n]e n[on] pot[est] intelligi q[ui]a p[ro]p[ri]e a deo antecedens ad motu arbit-
 rari.

6^m n[on] pot[est] intelligi motu uirtute actu e[st]

De auxilijs d. iuris gratie.

à solo Deo, generaliter se habet merito passive ad illud, qd respicitur actioni libere.
 Ultima q. quæ est de alijs auxilijs, auxilijs
 Dei dicitur et ea principalis actus, sed tunc causis principalibus ut sciat per
 proprijs fig. intrinsecis, qd auxilijs, dicitur et alijs qualitatibus involuntate
 per quas tanquam per proprijs fig. operatur, max. p. virtus est actio virtutis supernatura-
 lis, q. debet provenire ab agente, scilicet principali, si patet, qd nec alio qua-
 liter, quod sit involuntate, cu. supponimus subij. h. e. gratia, et charitas, sed
 supponit ad illud.

Propter hoc app. dicitur induerit in habitum
 quidam dicunt Deo movere causas ad actionem supernaturalem per quod
 dy qualitates in ea receptas per modum dispositionis, inveniuntur simul operat.
 causis. Alij. propter divinitatem citate d. Theo dicunt causas qd mo-
 vent à Deo recipiendi aliquid in se ab ipso, quod moveatur, illud autem habet esse qd
 impletur per modum quo colitur, sicut in aere.

Sed neutrum placet, et 1. auxilijs, si v. motio-
 nes nec qualitates p. qualitates determinat ad unum in operatione, sed auxilijs,
 et motio divina determinat ad unum in operatione, qd auxilijs nec habitus, ma-
 x. p. qd est habitus virtutis potest esse principalis causa virtutis in operatione, per
 habitus est charitas potest esse hunc actum d. illi, max. in p. virtutis, mo-
 tio est effectus Dei determinat ad unum actum.

2. q. app. h. e. auxilijs, sed impletur
 proprijs ad operationem causas et in ea receptis antequam operetur, et qd ante
 ante causis actualis, et motus Dei, qd se habet per modum principij, et tanquam
 impletur virtutis actus, potentis, in impugnat. Hoc auxilijs habet funda-
 menti in consensu, neg. in factis, p. neg. in scholasticis, et e. t. r. q. g.
 in admittendis, ad p. potestatem ex consensu Tridentino, scilicet 6. capitulo 266.
 ubi de gratia, auxilijs, et dy dispositionibus ad iustificacionem agit, et solum appellat
 auxilijs tactus Dei, illuminatio, inspiratio, et adiutoria, qd h. i. ad mentem con-
 silijs virtutem ante ipsa motus, et virtus Dei aliquid proprijs per modum prin-
 cipij.

2. q. 1. allegari non possunt pro illis manifeste
 in d. Theo. t. 2. q. 111, ubi expresse dicitur auxilijs gratie, solum cognoscit
 gratiam

gratis habitualis, et actualis Dei motiones, quae dicuntur esse actus creaturae in
 autem potest aliquid in ipso actu quod se habet per modum principij, et videtur e
 per se, ut art. 2°.

Tunc quod sit 5° 7° 8° 9° in causis naturalibus
 ad actiones naturales propter virtutes et finis inultos in requirit aliam virtutem nisi virtus
 eius dei ut ca. 2° q. 6° male hinc est. requirit ad actiones supernaturales a hinc re
 ceptas in ca. 2° ad actiones operacionis, sicut potest hinc est. in illo, quod habet habitus
 charitatis, ut per q. 2° hinc est virtus in ca. 2° ut habet in se virtutem actus, et
 ita sufficit virtus dei ut illa.

2° per auxilium dei per modum virtutis
 deluso alio per modum principij saluat omni dependence nra. causas dicit. et in ca
 2° eximus, ad producendum actionem, sicut in ca. 2° q. 6° in requirit aliud auxilium pro
 ut receptum in creatura per modum principij, ut quoad dependentiam p.
 q. ca. 2° product actione rursus est. immediate ad actionem, quantum ad
 virtutem patet, ut in ca. 2° q. 6° habet habitus, et q. operatur in virtute hinc charitatis
 in ca. 2° q. 6° immediate, sicut in ca. 2° q. 6° virtute quod libet hinc sufficere
 sicut ad 2°.

Primum, sicut necessitas auxilium per modum principij, maxime ad determinan
 da actionem, sed ca. 2° sicut per hinc naturale propriam sicut per hinc supernatura
 le, et determinator ad propriam actionem, q. in requirit aliud auxilium per virtutem
 sed sufficit unum comitari actionem.

Unde in tempore placuit auxilium dicitur
 et ille realiter in actione causas hinc requirit aliquid per virtutem in ca. 2° recep
 tum, et in ca. 2° deo productum ante quod ipse operetur.

Ad arg. in oppositum. Resp. ad 1° duo causas
 agere in quantum a primo motu, in q. potest recipiat in motu hinc causas pre
 viam ad operationem in ea receptam, et ab operatione dicitur, sed q. ca. 2° q. 6°
 dependens a primo, ita ut alio causis hinc prioritate in quo sit prius ca. 2° q. 6°
 pendet operetur in immediate hinc ne supposito, et in hinc, quod a ca. 2° q. 6°.

Ca. 2° q. 6° in 1° modo sit de actionibus su
 per naturalibus dicitur, in quibus sunt habitus virtutes hinc in ca. 2° q. 6° et in hinc actus
 sicut habitus, per quod operatur in actu hinc virtutem, loquendo autem de actionibus

De auxilijs diuini gratij.

quibus exponit quod ad habendū recipiendū ad Deo ē difficultas aq̄. auxilijs diuini
quo quod exponit. Et per actus 2. et per dū potētia per qd. potētia habent a cōtūta
et ut possit agere.

Pro quo supponendū ē ex cap. 5. dicit auxilijs suf-
ficiens, et efficiax, q̄. itaq̄. excitat quod ad habendū actū intentionis, illa excitatio
et inspiratio, quod deus in nobis hinc nobis operat ut cap. sequenti, quod dicit au-
xilij sufficientē eleuat potētia, et ofert actiuitate, et inq̄. indatā, et incompletā,
ut possit potētia eliciere actū intentionis, et dilectionis, ad quod ordinat illa potētia
excitatio, et inspiratio, et licet illa inspiratio, et excitatio hinc multū actū et
motus, ut cap. sequenti in respectu actū intentionis ad quod excitat quod, illa
inspiratio potest licet dare actiuitate ad agendū, et eleuate potētia, ut possit
eliciere intentionis, et trinitatis, et potētia ē incompletā, et inuolūtā, ut cap. 5.
explicabitur.

Ultia hinc auxilijs sufficientē requirit auxilijs
efficiax, ut dicitur actū intentionis, et de hoc auxilijs aq̄. procedit, si scilicet au-
xilij efficiax ē ipse actū intentionis, et supponemū in subo hinc habet charita-
tē per qd. potētia hinc actiuitate, et actū ē q̄. sit potētia eliciere actū intentionis
Et per supponē per modū actū. q̄. voluntas creatā habent
immedatā intentionē, et ubi intentionē ad virtutē dei. causā nō per se
sup intentionē voluntas proxime sit potētia, et virtutē ad eliciendū
actū intentionis q̄. simul habent qualitate, aut principij inq̄. de
clarat hoc exemplo, q̄. artifex applicat calami ad scribendū, et mouet
ip̄e ip̄e motus artificij calami ē ab artifice ut aīa principij, et aīa
lamo ut instrumentū, virtus autē instrumentalis ip̄e calami per q̄. in-
tuitus velut in actu ē potētia operari nō aliqua qualitate, sed inuolūtā ad ag-
endū principia, ita q̄. deus efficiat mouet voluntate ad actū intentionis, licet
illō motu, et auxilijs sit reatū ip̄e actū intentionis, et ex inuolūtā voluntas qd
in causa applicante voluntate ad agendū virtutē voluntas in actu ē
et reddit proxime potētia ad agendū hinc, et inq̄. ita colligitur ad. Thā
in fra. q. 106. art. 5. in p̄. ubi exemplo artificij explicat quomodo deus
applicat causā ad agendū, et q. 3. de potētia, art. 7. inquit deus
mouere q̄. in et applicando, et mouendo ad operandū, et inq̄. in
creaturā

creatura se habet ut instrumentum dei, a quo desinit actus in causis. 23.

Et per hoc sup. ad affirmacionem actus in
 23. supponit tanquam non est ordine naturae inchoationis, et subordinationis causis 2.
 ad dei virtutem, ex qua fit potentia ad operandum, in exemplo
 instrumenti adducti patet et in naturalibus coloris inchoatione ad lucem per
 fiat, in hoc causis immutabilibus, ab aliis qualitatibus. In huiusmodi
 inchoatione, potest color immutabilis potentiam recipere, et
 a productis speciebus, quibus non potest potentiam producere, et
 factis, non inchoatione productis, propter inchoationem factis, ad intellectum, quod
 est, inchoatione ad immutandum intellectum, per productum, quod species in
 intelligibilis in se ad aliam qualitatem pertinet ad intellectum.

Insuper Gonzales sup. q. 2. lect. 5. n. 56.
 implicare ut voluntas sit potentior ad agendum nihil intrinsece inchoatione
 recipiendo de novo.

2. arguit, illa specialiter presentia dei ad
 intellectum, et voluntatem creaturam, non relata in deo, et potentior, sed nota
 relata non inchoatione, mutacione in altero extremum, quod deus non mutatur
 debet esse mutabilis potentia, mutacione autem reperiri non potest potentia, nihil
 de novo in se recipiat.

Sup. ad illud exemplum adductum et explicatum
 ex inchoatione ad causam, reddi voluntatem potentior ad operandum.

2. arguit, inchoatione voluntatis, solutus est q. 2. 1. p.
 art. 9. simili inchoatione tendebat implicare ut beatus angelus habitualiter inchoatione
 ut deat deus. Si q. illi presentia non aliquid, quod deus, quiescat in potentia
 creaturae, non sup. immensitatis, si inchoatione in eadem potentia, per se omni potentia
 applicando illi ad agendum, et sup. tendo inchoatione, quod autem sit presentia dei
 ad agendum, inchoatione creaturae, mutacione inchoatione, quod productum, si autem deus
 scilicet ad inchoationem beatus inchoatione illa inchoatione dei, inchoatione inchoatione
 inchoatione, quod sit inchoatione inchoatione, inchoatione inchoatione, inchoatione, inchoatione
 potentia inchoatione inchoatione. Inchoatione inchoatione inchoatione inchoatione.

Ad. 2. arguit ex auctoritate d. thomae
 ad affirmacionem, et solutus ad 2. illa non deus operari mouendo naturam

et operari natura intelligendo? et motione naturae, quatenus Deus
 est illi finis, et videtur ad agendum iuxta eundem d. Tho. 1. p. 1. q. 105. art. 9.
 dicente deum mouere creaturam quatenus dat ei finem ad agendum, si autem loquatur
 de aliqua motione propria per modum transeuntis, quae Deus agit in ea, prius
 antequam ipsa operetur.

Ad. 3. Testimonium dei mentis d. Tho. 1. c. 1.
 sicut color habet esse intentionale in aere, et esse in plerumque pendens a potentia
 habente in aere illam virtutem calefacendi, et agit e quibus in plerumque et per modum transeuntis
 pendens et proprie habet del cy creationis, si autem voluit, ut sicut color habet esse
 intentionale in aere, ita diuina virtus sit aliqd. impotentia in receptis, ante
 quam potentia operetur.

Ad. 4. Quod deus est causa 3. motus actionis, sicut vo-
 luntas est causa motus creaturae, sicut sui, ut dicitur in 1. p. 1. q. 105. art. 9.
 cat, factus ut impetum meus ambulatum, sicut enim creatura ambulatum per-
 cepit, et est causa sui actionis, hoc est deus.

Ad. 5. Quod non probatur deus non attingere ad
 libertatem in alio, in statu priori, in quo non attingat illius voluntas creaturae, in pri-
 mitate naturae, in quo praesens actio est a deo, quae a se est. haec enim postulat sub-
 ordinatio causa 2. ad 1.

Cum hoc deus ad 6. nunquam in voluntate seket
 merito proprie respectu motus dei efficiens, ne fiat prioritate a quo alio
 creaturae, sit prius a deo in ordine instanti in quo est a deo est creatura
 solum in q. affirmamus ordinem agentis, et 2. est operari independentem et
 dependentem esse.

Ad. 6. Utinam deus hominum iustificatus ad actum dile-
 ctionis sciret et causa principalis, q. huius habitus in se, et sic in se, sed
 in se in se, dicitur deus ponit ad gratiam per actum diuinae motus diuino auxi-
 lio sicut instrumentali virtute diuino, et de auxiliis, et actum aff. ob-
 stant. Illi actio videtur deus actionis habere virtutem a potentia naturali, ab
 auxiliis autem quae eleuat potentiam huius ad actum 2. super naturalis, et videtur
 sit actio naturalis supernaturalis in requirit aliqua qualitatem propria pot-
 estati diuinae naturae ante attingens. Multa alia obuiant in se, sed supra dicitur.

Quoniam sed ex nostra doctrina facile solvantur.

De gratia operante et cooperante. Cap. 2^m

Variis sunt divisiones gratiæ actualis
sive divini auxiliij. 1. e gratiæ inoperantis, et cooperantis, quæ colligitur ex
Censuris in Augustino 2. conore. 20, multas bonas in bono fieri, quæ in
sunt in. (hæc e gratia operans) nullas e factis bonis, quæ in præter deus ut
faciat h. hæc e gratia cooperans. De qua Lanorez. dicit quoties bonis opo-
ratur deus in nobis atq. nobis ut operemur operatur

2. colligitur ex p. 1° Augustinus de
gratia, et libero arbitrio cap. 17. ut p. 1° velle velimus sine nobis operat
cy aut volumus, et fieri volumus in faciamus nobis ut operat. 2.
Gregorius 16. moralium cap. 11. superna pietas p. nobis aliquid agit in
nobis sine nobis, et subsequente est libero arbitrio nostro, q. cy op-
eramus agit nobis ut.

Difficultas autem int. Scholasticos, quæ est
vix e potest quædam deus in nobis sine nobis operari, alia nobis cum
tuo dubitandi e, na cap. precedenti dicitur auxiliij dei quomineamus
ab ipso e recte actus nostri, q. ad illi dicitur voluntas nostra, atq.
ad deo deus in nobis semper nobis ut operat, et nostri actus dicitur
tuis. Variis sunt Scholasticorum 16. e. expositione hary vocis in 2.
Bib. 26. et in D. Tho. 1. 2. q. 111.

Satis nobis sit exponere nos hary gra-
tiam, gratiam itaq. operans dicit, quæ deus operat in nobis sine nobis
ide sine nostro libero genio. huius modi e sancta cogitatio dei
vocatio, inspiratio voluntatis in bonis, qua amale auectur, et
bonis pro vocamus, hæc e, deus in nobis sine nobis operat q. voluntas
in dicitur ad hary motus libero genio, neq. procedunt ex 16. de hæ-
ratione, gratia e. cooperans dicit quæ deus nobis ut operat q.

scilicet h. libero serui voluntatij, sursum ad actum, simulque deo
 sursum, siue sit actus meritorij, utq. iustij, operat. meritorie
 siue sit deus, postquam homo ad gratiam, et statum, siue imperfectæ dispensationis
 h. supernaturalis, suo huius colligitur exord. Tho. 2. 2. q. 1. ar. 1. illa
 dicitur in actu humano, siue hominij, ut h. d. quæ est actio libera, sed h. d.
 in actu est libera, ad quæ h. dicitur in h. physice efficiens, sed moraliter, et
 libero serui, q. dicitur. Utrum nobis sit, nobis operat. libere sursum
 huius, unde Paulus ad Rom. 7. agens de motu superueniente cui volun-
 tati non venit libere inquit, non ego operor illud, sed quæ inhiabit in me, q. d.
 agens q. non procedit à voluntate libere dicitur et in nobis sit nobis.

Et iuxta hoc explicandum est d. Tho. dicitur q.

III. ar. 2. si inquit in illo effectu, in qua voluntas nostra se habet ut motus, et
 in ut mouens, proprie q. inquit velle boni, quæ malis volentibus deus
 aut se habet ut mouens à gratia operari, et operatio tribuit deo, nisi d.
 debet intendi nisi aliquæ actus in voluntate ad quæ ipsa moueat effici-
 ent. physice, siolo deo producta, huius inquit ut actus voluntatij
 et non procedat ab illo efficiente physice, sed sensu q. in genere motus
 voluntatis in se habet ut motus, q. mouet libere ad actum h. d., et respectu
 huius actus vocat. quibus operari, ut q. persistentis cogitationis illumine-
 mus à deo, illos illustratio efficiens physice à potentia intellectiva
 in nobis sit nobis libere operantibus, q. in illa h. d. ut prior
 volitione, id est, q. voluntas h. d. motus supernaturalis, et supernaturalis
 boni, qui dicitur motus subitus, et i. primus, hic enim motus est à voluntate
 efficiens physice, in h. moraliter, et libere, sed hoc modo sit à deo illi-
 gence potentia, et ita in genere motus voluntatis in se habet ut motus, et illa
 vocat. gratia cooperari, q. si voluntas in genere motus libere sursum
 et se habet ut mouens à gratia cooperari.

De gratie xitante, et ad iubante
 te preuenienti, et subsequenti, ac
 co mitanti. Cap. 3.^m

in gratia exstante, et adiubante, que habet in libro Tridentino. sed. 6. cap. 7. dicitur ponunt, inquit, adiubantibus, et exstant gratia, et adiubantibus in omni re in deo colligitur ex sacra scriptura. Apocalypsis 2. eae ego sum ad hostes, et pulso, accingens exstante, et ad Romanos 2. spiritus adhibet infirmitate nostris, eae gratia adiubante, et 1. Corinthios 12. abandonatis illis oibus laborantibus, sed gratia Dei mecum.

Haec gratia exponenda est eodem modo sicut procedens, gratia exstante, id est gratia operans, quae movet a deo exstante per sancti cogitationem, et servitatem aliquam ad salutem pertinentem, aut voluntatem per sancti inspirationem movet a deo ad actum dilectionis, aut si motus operatur per motum a liberis, sed accipit, quo preparat voluntatem per gratiam ad praestandum liberam servitatem, quo preparat voluntatem, et hoc significat nomen exstantis, jungit enim haec gratia officium exstantis aliquam rationem, voluntatem namque nostram, quae ratione fit est operans, sancti cogitationem et inspirationem exstantem, et servitatem fit sine servitute dormientem, in sine nostram liberam servitatem aicelle exstantem in aemum, gratia adiubans, id est quae cooperans, quae deus illa facit, ut voluntas veniat, et ea non adhibet propter quod appellat dormientem.

Gratia procedens, et subsequens in sacra scriptura habet primo 2. misericordiam eius procedentem, gratia 2. misericordiam eius subsequens. in consilio sacri est expressum in trasiiano canonibus nullus miser de qua unquam misericordiam liberat nisi qua dei misericordiam procedentem. et canone 1. gratia que procedit et statant, (id est bona opera) in Tridentino sed. 6. cap. 7. declarat praeterea ipsius inspirationem exstantem in ad dei per se procedentem gratia sumendum est, hoc ab eius vocatione, que nulli eius mentibus vocant, in libro 1. gratia cap. 10. declarat, que virtus (id est Christus) temperent opera antecedit, comitatur, et subsequitur, et quae in invocatione Domini 10. post sententiam, tuas nos que sumus Dominum gratia temper, et procedit, et se quae actionem operibus praestant in tenet.

De auxilijs diuine gratie.

Atque gratia dicitur proueniens, si prouenit
notitia libere uolenti, et cooperanti, si autem si cogitatione, et si dei uocatio, ut
colligitur ex Tridentino concilio, gratia autem subsequens illa est quae uolenti, not
itiam libere uolenti, et uocati subsequens respectu gratiae existantiae, et proueniens
quae subsequitur, et hoc est quod ex deo inquit in uolenti, et cooperanti propter uolenti
libere uolenti illorum, et prouenit gratia sua diuina, et subsequente uolenti diuine

Multi in locis de Augustino uolenti gratia menti
nit in Equatione cap. 32. uolenti prouenit, et uolenti, uolenti subsequitur ne
frustra uolenti, et sic de uolenti et gratia. cap. 32. prouenit uolenti, et subsequitur
et uolenti uolenti, prouenit uolenti, et subsequitur, et glorificamus

V prae dictae gratiae, siue auxilia
realiter distinguantur. **Cap. 4.**

Gratiae difficultate si gratia existantiae
adhibens operans, et cooperans sint eadem realiter.

Molina in secundis q. 14. art. 13. sup.
37. et 38. existimat eandem gratiam esse realiter existantem, et adhibentem
eadem in gratia, quae existat, et prouenit libere arbitrio ad actum, quibus dicitur
prouenit quae adhibens, et arbitrio uolenti dicitur gratia cooperans, et
adhibens, uolenti in opposita gratia proueniente uolentem
sine uolenti dei auxilio, et sola gratia, quae dicitur uolenti in om
nibus rebus etiam naturalibus potest respondere dei uocatio, et
existantiae, et quia responsio procedit a gratia existantiae, coope
rante libero arbitrio uolenti illa gratia cooperans, et adhibens, si
ex Concilio Tridentino sect. 6. cap. 7. dicitur, qui per peccata erant
uolenti a deo, per eum existantiae, et adhibens gratia ad uolenti
dicitur ad uolenti ipsorum iustificatio, et gratia libere uolenti dicitur
ponat, et in Concilio in singulari dicitur gratia, et eadem uolenti utran
que gratia esse eandem realiter.

Uolenti probant, illi actus in se naturae
qui sunt

quod est necessarium, et naturalis ratione huiusmodi adueniente potest esse liber adueniente ratione ut patet in illo, qui aliquo odio habere sine adueniente, et perueniret in eadem actu, ad quem plena aduenientia luxa dicitur 1° 2° q. 19. art. 1° q. simul est in deo auxiliis existant, et peruenient. Immittit sancti cogitatione, et involuntate impellet motu dilectionis super omnia, et voluntas peruenit in illo actu pro sua libertate. erit idem actu in esse supernaturali, ut q. ad id erit eadem gratia existans, et adhibens.

Baquet 1° 2° hys. 183. cap. 9. n. 41.

essentia eandem gratiam operantis, et cooperantis, hinc adhibens, dicitur enim q. cognatio operantis, quae deus nos vocat quatenus nostrum scilicet progressum est progressum, et operans, quatenus est permanentem in nobis effectum nostrum scilicet dicitur cooperans, et adhibens, et quod eadem magis gratia dicitur modo consideratur, deus enim ita effectum nostrum scilicet plurime et media illa cogitatione operantis illud effectum, eodem modo, quo intellectus voluntas movet, et abicit, sicut q. 1° hys. cooperans nostrum operans dicitur gratia cooperans addit in hoc auctori gratia cooperans et dicitur ab operante in genere gratia dicitur, et bene fit, q. dicitur tempore, et in genere rei aliqua habet scilicet ipsi effectum, influxum enim vocacionem in sensu ad gratiam cooperantis pertinet, vocat autem vocatio, et cogitatio operantis, q. dicitur a deo ex presentia boni scilicet liberi arbitrii eodem tempore, quo deus sit operans esse ei, cui offert, et bene operet, et veniat.

1° hys. 1° auxiliis quo ad deum

à deo exsternum, et adhibamur appellari solet vocatio dei, sed vocatio id est, q. sancta cogitatio, q. in illa dicitur auxiliis dei, magis p. ex Concilio Tridentino sess. 5. cap. 5. ubi exortibus iustificacionis dicitur sumendum esse deus gratiam, hoc est, ab eius vocacione, et infusa, ut patet te deo cor hominis per spiritum sancti illuminatione, q. ipsa illa manna non est gratia, et adhibens, quo à deo auxiliis voluntas, quae nominem videtur intelligi, ut patet matheo. 19. de corde exente cogitationes prae aut, ad ultimum. sicut enim cor est principium vite à quo malitia membra derivat vita, ita à voluntate operationes recte debent

promanare.

2° p. per iunctam cognitionem applicat voluntas ad volendum, q^o ne necessy aliud auxiliu ex pte voluntatis, an p. si deus applicaret voluntate ad volendum per alij acty voluntatis ille eet appetitus boni huiusmodi mali, q^o deberet procedere ex alio a principio voluntatis, et sic eet processus in infinitu, q^o applicatio fit per iunctam cognitionem.

Dupliciter videntur dicendi modus, quare dicendum e per dictos gratias ee realliter distinctas. 1° p. ex modo loquendi Consiij Tridentini, sed. 6. cap. 5. ut qui per se erunt in deo auctori potestatis exstante et q^o ad iudicandis gratias ad iudicandis te. et canonice. Niqui dixerit sine preueniente spiritu sancti inspirat. at q^o eius adu- torio huius potest. eudere et particularit. Niqui fiat et gratias distinctas

2° manifestu hoc e q^o tempore antecedit exstantis uisionis potestatis, ut q^o qui tempore huiusmodi aut ee inspirat subito dilectionis dei exstantis potestatis tempore sequenti potest per penitentiis uisionis, ut ee q^o gratias et motiones sunt eius in tempore erunt distinctas, et ee q^o potest ad gratias operantis, et ad cooperantis sequit. hoc gratias operantis, et cooperantis ee distinctas

3° auxilijs et uisionis diuinae realliter identificantur in nostris actibus, et gratias operantis emoty inde liberatus, quo operans liber, sed actus deliberatus, et inde liberatus sunt distincti, q^o et gratias operantis, et cooperantis.

4° q^o qui exstat in deo ad actus distincti illi motu subito gratias operantis ex nullo exstantis voluntas n^o habet actiuitate sufficienti, ut ee q^o possit eligere actus distincti, et auxilijs generale n^o sufficit, q^o requirit aliud auxiliu ad iudicandis voluntatis, et ut uentatis

Aliquod e p. p. illa exstantis emoty inde liberatus, at q^o adeo imperfectus, q^o ex nullo voluntas n^o habet actiuitate sufficienti, ut ee q^o possit eligere actus perfectus distincti p. si. ut ee q^o voluntas facit negat illi motu subito habeat n^o potest. et ee illi uentatis

illius eluere actus perfecti rationis, hanc difficultate, et in quo volun-
tas indiget speciali ad iudicium.

2°. illa ex parte sepe est intellectus, et
per se illius voluntas in hunc actum ad eluendum actus rationis, sicut
quod diuersarum potentiarum diuersa debent esse a diuersitate. 3°. quod quod
tempore ante existat, et postea recordat illius existantiam, tunc precedentem
existantiam voluntatis in hunc modo non actus, et existat in tripliciter, et re-
cordatio, que postea hunc existantiam est in se ipso, et non in ipsius in volun-
tate aliquid ad iudicium, seu in efficiendum, quod necesse est aliquid auxilium ad iudicium.

2^a pars ante 2°. Tholoz, de auxilio
sunt generaliter sufficientes, sicut actus rationis est supernaturalis quod ad iudicium
ad se refert ad illius generale auxilium, quod est tunc ad operationes naturales
et necesse est, et debet, sed requiritur super naturale auxilium, unde in fine
de primo articulo requiritur gratia existens, et ad iudicium ad rationem, que sunt
supernaturalia auxilia.

Informatio carnis dei identificat realiter in nostris actibus, et non in
est generaliter et tunc. Et se habet naturaliter et actus, quo rationem, et natu-
raliter, quod est in ordine in ore, et in ore.

2° speciali in Valques, arguit
quod quod assignat hunc auctor, quo auxilium ad rationem retinet et per intellectum
tunc, et se habet in ratione, et cognatio, sed in Coniunctio in ad iudicium gratia
hoc dei tunc cognationis, et per omnia, sed per ad iudicium respectu voluntatis, et
hanc in procedit ad mentem Coniunctio, in parte ex relat. illius in. in. in. in.
ex Coniunctio in articulo cap. 4. si quis dixerit ante gratia per seipsum
propter hoc non ad iudicium ad non peccandum, quod per seipsum in non aperit, et
reuelat intelligentia mandatorum, et istam quod appetit, quod iudicium debet
amari, in aut per illius nobis presentis, et quod faciendum cognouimus, et facere
et diligenter, et quod valeamus amare, et. et in fine in utrumque in do-
rum dei, et in re, quod facere, debemus, et diligere, et faciamus, et
significante Charitate, identiter potest inferre, quod ex mente Coniunctio in
sufficit ad cognationem, sed quod requiritur a iudicium, quo perficere possimus, et

nam, q. n. scilicet huiusmodi propter cognitionem operum inquirunt aliquid auxilij exp.
voluntatis ad perficiendum suorum

Respondet Videsius. l. 1. c. 1. p. 172. cap. 3.

n. 12. Consilij n. loquitur de quacumq. scientia mandatorij, sed de illa, que ne
gratior, scilicet de illa, que inflat, cogitatio autem operum existat a seipso, et ita e
donus dei, et sufficit ad liberum exercitium.

Sed n. 13. q. Consilij loquitur de scientia
que e donus dei, et ultra hoc requirit auxilij exp. voluntatis, atque vniuersi
e donus dei, et sine qd. facere debemus, et dirigere et faciamus, q.
scientia mandatorij de qua Consilij donus dei, q. ex malitia nostra
inflare possit.

2. Consilij intendebat de Pelagij duo
requirit ad h. peccandi, et ad seruanda mandata, ut docet ad salutem mili-
cet scientia mandatorij, et charitatis, per quod ut optime Videsius dicitur.
l. 1. c. 1. p. 172. n. 13. intelligit a seipso auxilij de quo erat seruetur
2. Pelagij, q. charitas, huiusmodi auxilij exp. voluntatis, necesse ad aliquid
tanquam per requiritur, ut voluntas eliceat actus liberum suorum, q. n.
dicitur donus charitatis, q. Consilij requirit in ipso actu libero amorij
sed in aliquo actu ipis operatione liberum, quo voluntas adhibet, et mo-
ueat propter cognitionem, et Consilij requirit cognitionem, et scilicet chari-
tatis, id e auxilij exp. voluntatis, ut vellet diligere, et operari ut
e necesse ad salutem.

Forma ex Consilio Tridentino. c. 1. canon. 13. ubi requiritur ad diligendum
Dei inspiratione diuina, inspiratio autem nra dicitur illa dicitur intellectus
sed spiritus sancti infusus, et adiuuans exp. voluntatis, q. vniuersi
receptus e.

2. p. ex d. Augustino in lib. de gratia,
et libero arbitrio. cap. 7. ubi distinguit in d. Paulus bonam cogitationem, que
percepit in ipso, et vniuersi, que accepit ad exequendum, scilicet. De gra-
tia xpi. cap. 26. agens d. Pelagij inquit, scientia n. inflat q.
charitas e dignitas, et cy vniuersi sit donus dei, sed vniuersi minus, ut
cy malus, huiusmodi iustitia, nostra super laudem iustificationem nostram ex
tollat.

collat, ut horum duo sum. Primum est diuino tribuat adiutorio, quod maius est hu-
mano ut per arbitrio, quod minus requirit Augustinus conuenienter, sed ex ad-
uersarij exp. voluntati, et lib. 28 de peccatorij meritij cap. 19. dicitur adiutorij
dei in operibus dei certis, et diuina delectatione, quod explicari ait in illis
qua illuminent tenebras et uarietate qua det fructus terra eorum.

Hoc p. illud cogitatio ex qua in subiecto volun-
 tate extinguitur proponendo obiectum voluntati, et voluntate ex qua est insufficiens ad
 actum supernaturalem. Primum ergo requirit aliud auxilium, quod dicitur de cogitatione
ex qua voluntati habeat vim ad eliciendum actum supernaturalem, quod est illud au-
gustinus in epistola, siue de tali tempore solus inuoluitur per subiectum, et in de-
centia, hoc autem non sufficit, quod est actum supernaturalem per se ipsum requirit inuo-
luntate actiuitatis per se ipsum per auxilium adiuuans.

Dicit, ad actum supernaturalem supponit actiuitate
 et habitus gratia, qui in d. V. B. quod h. antecedit in genere, cuius efficit
 actum supernaturalem.

2° exp. fit de attributione supernaturalitatis
 quod non supponit habitus, quod voluntas in se non potest eliciere aliquid nouum ad
 uentum, et sicut ad actum naturalem supponit actiuitatem naturalem, ita ad super-
 naturalem proportionabiliter requirit actiuitatem supernaturalem auxilium.

2° actus supernaturalem est supernaturaliter quoad
 subiectum sed 1° predictus non est naturaliter, per illud non admittenda, max. receptae
 in Theologos, et p. actus specificat ab eodem fonte, sed subiecto tendit in obiectum super-
 naturalem et supra naturam postulat supernaturalia principia, quod superna-
 turaliter quoad subiectum. Primum minor, et actus est supernaturaliter quoad subiectum
debet procedere efficiens in supernaturali principio, sed illud cogi-
tatio non dicitur ad actum supernaturalem efficiens, sed solum proponendo obiectum.
Est ergo tunc in de qua. 1° d. 7. q. 9. art. 1° cognitionem non mouere efficiens
ad actum voluntatis, quod est exp. voluntatis non dat auxilium ad iudicium, subiecto nec est
supernaturaliter quoad subiectum, quod auxilium exp. cognitionem non per se illud id est
afficit, ut ipse non conuenit efficiens ad actum voluntatis.

Tandem arguit arg. factum de illud, actus
 amoris supernaturalem excedens quod illa sanctorum cogitationem, quod est in illis

De auxilijs divinis gratis.

cogitationis non potest voluntas elicere actus intentionis, nisi patet s. Corinthus
 13. ubi dicitur: etiam charitatis via aliam superare, sive scientiam, sive fidem
 scilicet nihil potest agere voluntas tua, nisi quod voluntas divina. sola cogitatione
 non potest elicere actus ex electionis principio, quo adhibetur, scilicet ac-
 tus amoris, qui cogitationis superioris.

Sequitur ex dictis non solum necessitas involun-
 tate auxilijs adhiberi, sicut in abequeante ad actus intentionis, sed et in
 intellectu ad procedendum post auxilijs exterioris per sanctam cogitationem re-
 quirit auxilijs adhiberi, quo intellectu dicitur ad assensum excedendum,
 et ex ipso voluntatis requiritur auxilijs supernaturalia adhiberi ad pro-
 fecionem voluntatis, requiritur ad fidem, quod cogitatio ignota, sicut mortaliter
 potest habere, et non recipit auxilijs adhiberi, nisi potentia habeat virtu-
 tatis sufficientem.

Ad arg. Notandum s. ad litem. Iulio. Tiberio
 tunc ex dictis patet, ex mente illius plura gratis esse vituendos, sicut in
 neque obstat quod dicitur in singulari, utal nomine gratis, hoc est ad eum, quod
 citatur quod dicitur in totis gratis, sicut dicitur et color albus, et niger.

Ad. V. s. p. eundem actum in eodem modo successum
 posse esse bonum, et malum, quod est dicitur in genere, morum, et actuum libertatis, et
 esse amabilem, sicut modum, realem involuntate, iuxta dicta. 1. 2. q. 13. art. 1. eo
 ipso quod voluntas tenet in illo actu, modo, realem libertatis, supernaturalis, et dicitur
 quod auxilijs supernaturalia involuntate, per illud potest voluntas elicere, ex eadem
 virtute, naturae, et facultate, naturali voluntatis.

Ad arg. Valqueb. s. p. dicitur. Deo nomine, vocacionis
 non tantum intelligi illuminationem intellectus, sed et motum voluntatis, unde quod dicitur inquit tangen-
 te Deo cor huius, per spiritum sanctum illuminationem, quod potest explicari, neque non inquit ni-
 hil omnino agit inspirationem illi recipiens, ubi pro eodem accepit illuminationem, et
 inspirationem, (inspirationem motionem voluntatis significat) quod significat summum, se habet,
 et utitur, necesse est ad auxiliandam eam, qui movetur, unde per se movetur per eius exterioris,
 atque adhibens gratis, quod sunt auxilijs exterioris intellectus, et voluntatis, ut supra.

Ad. V. s. p. non applicacionem voluntatis ad deo, et volen-
 dum per actus intellectus, quo deum proponit, neque per alios actus voluntatis, sed dicitur
 deum appi-

Dus applicare voluntate, quatenus prius potestate, à quo movet voluntas ad volendum, quæ ipsa remoueat, sicut ipsa volentes, et applicat ad volendum, per se ipsam, et per seipsum actus, quæ elicit.

De Auxilio sufficienti, et efficaci. Cap. 5^m

Celebrè est in Schola diuisio auxilij in sufficientis, et efficaci, ubi apud Theologos antiquioris inuentionis, vocat auxilij sufficientis, quo potentia eleuat, ut possit agere licet de facili illo non operet, auxilij efficaci dicitur, si hæc sunt operationes, et quæ illo operat potentiam, quæ diuisio ex sacris scripturis colligitur. 1° dicitur numerat beneficia, quibus auxiliatus fuit populus suo, quibus ueris potuit, et non ueris, et subiungit, quod si uultis debitis facere uires meæ, et infirmi. Mathei 23. quoniam uoluerunt congregare filios suos quemadmodum galinæ congregat pullos suos sub alio, et non uultis. hæc sunt auxilia sufficientia, et efficaci auxilia, Lucæ 11. nemo potest uenire ad me, nisi pater, qui misit me traxerit eum, et infirmi, qui audiuit à Patre, et dicit, et uenit ad me. ad Philipenses 2. Deus est qui operatur in uobis uelle, et perficere. hæc sunt efficaciæ auxilia.

Colligit hæc diuisio ex Augustino de sermone, et gratia. cap. 12. ubi dicitur, in.º parente domus, quo per se uenire posset, et quo actu perueniret, si habuisset.

In quo consistat efficacia Auxilij.

In.º dicitur, et trouerit in quo consistat efficacia auxilij. Molina in corda. q. 19. art. 13. dicit, 5.º, et 3.º, et 4.º, et 5.º, et 6.º, et 7.º, et 8.º, et 9.º, et 10.º, et 11.º, et 12.º, et 13.º, et 14.º, et 15.º, et 16.º, et 17.º, et 18.º, et 19.º, et 20.º, et 21.º, et 22.º, et 23.º, et 24.º, et 25.º, et 26.º, et 27.º, et 28.º, et 29.º, et 30.º, et 31.º, et 32.º, et 33.º, et 34.º, et 35.º, et 36.º, et 37.º, et 38.º, et 39.º, et 40.º, et 41.º, et 42.º, et 43.º, et 44.º, et 45.º, et 46.º, et 47.º, et 48.º, et 49.º, et 50.º, et 51.º, et 52.º, et 53.º, et 54.º, et 55.º, et 56.º, et 57.º, et 58.º, et 59.º, et 60.º, et 61.º, et 62.º, et 63.º, et 64.º, et 65.º, et 66.º, et 67.º, et 68.º, et 69.º, et 70.º, et 71.º, et 72.º, et 73.º, et 74.º, et 75.º, et 76.º, et 77.º, et 78.º, et 79.º, et 80.º, et 81.º, et 82.º, et 83.º, et 84.º, et 85.º, et 86.º, et 87.º, et 88.º, et 89.º, et 90.º, et 91.º, et 92.º, et 93.º, et 94.º, et 95.º, et 96.º, et 97.º, et 98.º, et 99.º, et 100.º.

in hoc, sed est pro quibus dicitur et dicitur subintentione respiciendo re. et est
 quod id latet de fensio. Sicut in lib. 2. opusculorum, per se in cap. 2.
 ubi dicitur 4. pro qua est fundamenta duo sunt. alterum, quod de se liber
 est a voluntate posita propter determinationem, aliud, quod non potest
 salvari sine sufficienti auxilio, in eo, quod caret physico propter determinat
 que fundamenta capitibus sequentibus exprimentur.

1. dicitur non auxiliari ex necessitate, quo Deus
 facit et voluntas veniat, illud dicitur in auxilio non in parte nostra opera
 ratione, sed in auxilio proventum specialiter. 2. dicitur hoc auxiliari pro
 ventum in eo aliquo qualitate per modum accipi, sed est motus inde libere, et
 subit ex ratione spiritus sancti. 3. dicitur ad illud motus inde libere
 voluntate indigere aliquo qualitate per modum transmitti, ita sicut Paulus
 dicit. 2. cor. 1. v. 11. etc.

1. probat ex sacra scriptura proverbiorum 19.
 (2. septuaginta), pro parat voluntas a domino quod vital cap. 4. Cyprianus in
 carnis, quod auxiliari aliquid proventum ante nostrum veni ad illud pro parat
 et veni dicitur non potest venire ad me, nisi petat, qui inquit me trahebat
 et ante quod qui veniat veniendo trahit a deo per aliquid proventum, pro
 bitorum 11, et cor. 1. v. 11. in manu domini quod unquam voluerit inclinabit illud
 in cuius manu nunc illa quod proventum ante operationem, et cursum voluntate.

2. probat ex Augustino epistola 107.
 ubi agitur de gratia efficacia vocat illud aliquid, et respiciendo vocat, per quod
 Deus ita agit ut non ut comodat sicut, et de hoc inquit in pro ad esse
 de me non voluntate, et in Inquiri cap. 32. explicans locum
 ad Romanos quod in e voluntate, neque voluntate, sed de e misericordie inquit dicit
 in dicitur Paulus esse misericordie dei, sed voluntate hominum, quod licet volun
 tate curat pro parat in a deo. venit, quod auxiliari efficacia est proventum
 et pro parat.

3. probat tunc, gratia efficacia, que dat libera
 arbitrio omni efficaciam ad veniendo deo voluntate, sed non sicut in spe
 sit auxilia voluntate, sed proventum, quod hoc est efficacia in illud, ma. i. August
 in illa de gratia, et libero arbitrio cap. 16. ille fuit et factum proventum

1° mouens 2° ad agendū

4° Itē dicitur auxiliū 2° se efficax illud
 in cōsequentiā actuali motū ad operatiōem, et hęc motū nō in voluntate dicitur
 nō ipsi actiōem, quę ad eā pūmū pōnitur a quo, tōtō hinc pōnitur
 illud auxiliū, sine motū dicitur mouet voluntate ad agendū, licet tñ
 realis illa motū hōt apud operatiōem nō a deo dūm quōtōtō a seipso qua
 tenus ē a voluntate, et itā pōnitur deo mouet voluntate.

5° dicitur ē doni auxiliū ex se efficax
 fortis, q̄ se efficax facit ut voluntas veniat, q̄ auxiliū dicitur ab
 extantē, et p̄uenitenti, q̄ appellat sufficiens, itā d. Tho. 1° 2° q. 9. art. 6.
 ad 3° intēdū. Deus mouet aliquos ad aliqd determinatē volēdū, q̄ dicitur
 nō, hinc dicitur quos mouet per gratiā, et q. 10 art. 4 ad 3° est si deus mouet
 voluntate ad aliqd pūmū intēdū (idē efficax) impossibilia hinc pōnitur,
 q̄ voluntas ad id nō mouet, nō tñ ē impossibilia simpliciter, et q. 11. art. 2.
 ad 2° dicitur insipienter, inquit, dicitur p̄ hōt dicitur, ille hōt motū a se
 gratiā, sed efficax, pōnit tōtā operatiōem tñ hōt gratiā, et eandē sicut dicitur Thomā
 hōt sequens, et tñ ē Theologus.

6° dicitur ex factis scripturis Ioan. 6. et
 ad Philip. in se. in citatū in p̄mipio. Et sequitur 36. spiritum meum
 ponē in medio vestri, et facite in p̄ceptis meis ambulatē, et audite
 vocem custodiētē, et operatiōem, illō tñ p̄mipio certū operatiōem se
 dicit auxiliū. Leu. 19. 31. seruatiōem, et seruatiōem.

7° dicitur ex. Corinth. 13. ne supra quę scripta ē, vultū p̄tē ab
 quę tñ hōt dicitur, qd vultū hōt, q̄ nō accepit, nō accipit qd quā
 arq̄, quasi nō accepit, ex quo itā dicitur 2° p̄mipio illa quę vultū
 hōt nō vultū se ad aliō p̄tē dicitur ex libero arbitrio, et nō ex
 vultū gratiā, et hōt hōt ex se aliqd in quo pōnit gloriā, et p̄tē
 ab aliō se dicitur, qd illo tñ p̄mipio dicitur Pauli, an p̄tē
 tēntē equatē vultū p̄tē quę respondet, sine noua gratiā
 eandē, nō tōtā tñ dicitur in eo qui respondet ē q̄ libero arbitrio, et nō
 ex gratiā, et q̄ ad aliqd ēt in hōt nō p̄tēntē a quā, in quo
 se ad aliō dicitur se.

De auxilijs diuini gratijs.

2° p. ex 1. p. Augustinus de quibus 2. p. cap. 49. respicit ad dominum, (id est deum) virtus actus, in momento actus, in voluntate, actus, misericordia domini latenter abest, et cor teigit memoriam reuocauit interiori huius usq. ad exteriori, largi laudat, mouit, et produxit effectus, et de gratia, et libero arbitrio cap. De Saucto inquit, et aucto delicti no carer, et q. magis, et efficacia, vocati ueneres, gratia. Deie rat sola, et cap. 10. come nos facere et facim, sed ille facit, et faciam, prouidendo. Nisi efficaciam voluntatis, qui in actu, facit et in inspirationibus inuis ambulet, qui vni. darentur, ad in uoluntate, et in efficaciam a deo.

3° p. ex in Theology 11. diuersibus huius
 liy insufficiens, et efficax, huius diuina et huius Nollit, non in pot.
 q. ille uolente tot. ad p. minor, quilibet diuino debet huius diuino.
 hoc inuicem, sub tota diuina, sed diuina efficaciam, et
 efficaciam, et uolente, debent distingui, et q. id est alio auxilijs
 fuerit tale, debet et efficaciam, et huius uolente, efficaciam, et huius
 q. quate uolente auxilijs.

Tandem. Deus pot. operari in uolente q.
 amq. uolente, illud q. ad effectus, producere, q. dat auxilijs, et efficax,
 aut p. probabilius, uolente, et de q. in manu domini, quo amq.
 uolente, inclinabit illud, q. et in. In huius, et in cap. 9. quolite
 na agimus, Deus in nobis, et q. nobis, et opere in nobis, et hoc
 nome, no. melle, facit huius bonas, que in p. et q. Deus, et facit huius, et p.
 no. huius Deus, in uolente, inuolente, efficaciam, in uolente, q.
 ipse uolente, q. dat auxilijs, et efficaciam, et in uolente, huius efficaciam
 a libero uolente, et huius inuolente.

4° Diuina est hoc auxilijs, p. et efficaciam
 p. determinare, nostra uolente, ad huius, huius, et uolente, et efficaciam,
 huius, et huius, et huius, et huius, et huius, et huius, et huius, et huius,
 in, huius, et huius, et huius, et huius, et huius, et huius, et huius,
 in, huius, et huius, et huius, et huius, et huius, et huius, et huius,
 ad operandi, quolite applicandi, et uolente, et huius, et huius,
 ad huius applicat huius, ad huius, et huius, et huius, et huius,
 inquit

Capit. 5mo

inquit. Deus per gratia specialia movet aliquos ad aliqd. determinate
 volendum, et q. 12. artic. 4. inquit preparat ad gratia e hominij
 quatenus sunt liberi arbitrij preparat a Deo, quibus locij licet d.
 Theo in tal nomine pr. determinationis physice in illis iniqui va-
 lentibus, et in hoc id tempus d. Theo requiritur sympul. et c. in re Deo
 ay vol. pro pr. determinationis d. b. 29. q. 6. g. duo p. veritudo, affe-
 ctu d. uterq; nec e. natury voluntaty libere q. determinat a ca. superiori
 d. s. ex sacra scriptura. Vere mis 31.

Deus in re, et voluntate, q. in dominus deus meus, per quosdam suorum bene
est pariter d. o, illud in quibus pr. determinationis dei significat
Uic 16. ad opera operatus e nobis, ad Philipenses 2. operati
in nobis velle, et perficere, item operat ipse in nobis non operari
pr. credit nostris, et pr. determinat illud, et prohibitionem id. in hoc
du ponit velle, sed in dominie dirigere quibus d. q. 16.
per ad a chore ex directione dei pr. videt, et hoc probant testimonia
adducta ex sacra scriptura. Philij, et p. p. pro. d. c. r. in adducta
in vigore sumpta pr. determinationis physice significant.

Insuper p. ex Titulo Annapiano ca-
 nona q. si quis ut apte pargemur voluntate nostris deus spectare. Non-
 ite, in auct. ut et pargam vellemy per spiritus sancti inspiratione
 et operatione in nos fieri opiet. respit spiritui sancto per Salomonis
 dicant, ipse parat voluntas a domino, et apostolo salubris pp.
 dicant, deus qui operat in nobis velle, et perficere. Ex quo
 sic arguit ex mente d. b. deus n. spectat nostris operis ad quar-
 ty. ad auxilij efficax, q. deus nostris voluntate pr. determinat et
 n. esto quosque operis determinat dei auct. d. b. q. 1. q. 16.
 lig. adducit locy Pauli, deus operat in nobis velle, et perficere,
 q. sentit quo ad velle, et quo ad perficere deus respectat. item in nostris.
 Insuper inquit deus facit ut pargam vellemy, q. summy dei pr. voluntate
 a quo.

De p. ex canone 23. q. homines p. fa. unt
 q. volunt, ut d. b. n. v. voluntate illorum voluntate a quo pr. parat

operari h. sibi loquitur de auxiliis efficiatis q. hęc nunc opesatione, q.
de illis sentit p^{ri}o^o eē dēi voluntate. 2° p. idē an. p^o p^oterius a p^{ri}o^o
dependet n^o p^{ri}o^o a p^oterio^ori, q^o sūc p^{ri}o^o dēterminatio, et ad iurū
dēi, q^o dēus dependet a creatura in suo adiutorio, et n^o eē creatura a
deo q^o imperfectionis in deo dicitur, et hęc eēt in hōie aliqd. in quo p^o
ut gloriari, et ab aliis dēpendere q. lēt s^o Saly sibi sup^o.

Sciendū ē auxiliū efficiē n^o eēt motū il-
lū indeliberatū p^oueniente uerū ut dicitur 3° d. p. auxiliū effi-
cax eēt illud q^o n^o sūc hęc nūc opesatione n^o rē uerū, sed hoc eēt. mo-
tū illū indeliberatū a uolūte p^o ueniente, q^o illud n^o auxiliū efficiē
max nō eē, idē eē dūc efficiē q^o uerū hęc opesatō, et opesatione uenit-
tā, in quo d^o p^{ri}o^o ab auxiliō sufficienti, nō p^o illa motū eēt dēu^o uerū
indeliberatū, q^o n^o hęc efficiē uerū uerū, unde requirit ad effi-
ciētiā aliū dēi uerū.

2° auxiliū efficiē eē uerū autē eēt illud
q^o dēi uoluntati ad opesandū efficiētū uerū, sed hoc uerū n^o pot^o fet-
re illa gratia p^o ueniente, q^o in illa efficiē n^o uerū, nō p^o illa eēt
et in p^{ri}o^o p^o ueniente eēt motū inde liberatū cū uolūte, q^o eēt illū
uolūte n^o hęc uerū, et a uolūte sufficienti ad actū p^ofectū, et delibēratū
uolūte uerū. Ad q^o ordinet d^o xitātē illa p^o ueniente, 2° p^o nō id q^o
uolūte eēt n^o pot^o tūbere uerū ad id q^o fectū p^ofectū.

3° id q^o fectū uerū, et actū uerū potē-
tiā dēbit eēt uerū illū, q^o opesatione eēt, sed ille motū uerū nō
uolūte q^o eēt uerū, q^o p^o uerū motū n^o hęc uolūte sufficienti p^o
uē, nō p^o nō dat uerū potētiā uerū dēbit eēt uerū uerū
q^o agit, nō p^o d^o uolūte eēt actū delibēratū in p^o p^o motū
indeliberatū q^o n^o potētiā eēt uerū actū delibēratū, et indeliberatū

4° dēi arguit a uolūte d. thō
q. 100. art. 2°. sibi tū dūc gratia uerū aliūc habitūc idē
uolūte, et uerū dēi eēt uerū, aliūc quo. quū mouet a deo ad
aliqd. cognoſcendū. 2° argendū, et hanc inquit nōc uolūte, sed motū
uolūte, q^o 2° dēi. aliūc mouet in motū eēt, q^o eēt uolūte. thō

De auxilijs diuini gratis.

propter gratiam iustificantis nulla causa qualitas ad eluendum actum maxime
indeliberatum, sed solum motio diuina.

2° voluntas naturaliter e determinata ad
motum illum subitum, et naturalem, quem indeliberatum exprimitur per se, ut ipse auctori
et, quod non indiget aliqua qualitate eleuante potest si non qualitas ideo potest
ut ad iudicium potentiam ad actum ad quem ipsa non determinatur.

Infirmitas, deus illum motum subitum operatur in nobis sine nobis, unde et voluntas po-
tens agit, quod agit. ut cap. 2° 3° ad illum non requiritur aliqua qualitas.

3° apponit illi qualitates, ut in eum habeat
motum suum eleuante potentiam, et virtutem propriam, seu motum, i. causam mouen-
tem, ut ad agendum iam sibi pugnat, si illa qualitas eleuat potentiam ad agendum, et
habet motum actum i. actum, ut eleuat, et fert virtutem ad agendum, a motu dei
mouentem causam, ut ad agendum in se ipso est motus, et actus, ut dicitur Thoma
Anst. ubi supra. 1° 2° 3° docet distinguere motum illum a qualitate, et
inquit simul illa qualitate habere motum suum, et motum dei, siue virtutem ad agendum.

4° dicitur e. si quis illi non potest virtutem
auxilijs efficacibus in ipsa motione prout a deo. si motus est a deo
realiter identificat eum actione libera, ut e a voluntate, sed auxilijs efficacibus
requiritur a leg. in voluntate pro virtute ante ipsam operationem liberam, quod in
ipso cursu debet, et motione voluntatis ut e a deo non potest virtutem au-
xilij efficacibus, max. patet ex cap. 1° in ipso auxilijs efficacibus fert virtutem
efficacibus voluntati ut agit ut cap. 4. dicitur, et dicitur cap. 9. et de illa
quod in lococitate de gratia, et libero arbitrio cap. 16. fert inquit
virtutes efficacissimas voluntati, quod ante ipsam actum debet esse aliqd. in vo-
luntate, quo habeat virtutes.

Infirmitas actus 2° supponit 1°, sed ipsa motio ut ab eo realiter identifi-
cat eum actum 2° 3° debet pro supponi aliqd. in voluntate, quo fiat po-
tens ad agendum ante ipsam operationem, max. si quod prius e quod aliqd. pos-
sit agere, quod si agit, actus autem 1° e quo potentiam sit potens ad ope-
randum.

Ultimo dicitur e auxilijs efficacibus realiter
identificari eum actione causam 2° connotare in per motum alium, i. in media-
ta non habent

et conjunctione ad Dei virtutes, etiam in scutis Dei et illos conatibus ne
 desistere efficiatq; auxiliij, qd patet ex istis cap. 1.

Quare ad arg. 5^m R. ad 1^m ex sacra
 scriptura De voluntate a Deo preparari 1° per auxiliij pręveniente
 auxiliij efficiatq; gratia cooperantis. 2° per ipsij auxiliij efficiat
 quatenus e a Deo prioritate a quo, et hoc probat testimonij Thy. A. marica-
ni citati, ait eni. utiq; purgari vellemus in nos fieri oportet per spi-
ritus Sancti influxione, et inspiratione. ad adducit duo loca. Jillij
et Salomonij, voluntas pręparat a Domino, et Paulij, Deus
operat in nobis velle, et perficere, qd intelligit de auxiliis efficiat,
qd hec operatione suntq; libere, et nō de necessitate per motu ineluctabi-
ly ex quo De. ad a. h. duo loca. Deus eni trahit suo auxiliis efficiat qd
e simul et velle, et ita dicit, nemo pot velle, nisi Pater trahente
et ita qd Deus prioritate a quo trahit ante ipsij velle.
 Similit̄ Deus inclināt mouendo, et predeterminando voluntate ad actu-
 le inclinatione, et velle libere. Ex quibus facile De. ad 2^m arg.
 testimonij Augustini.

Ad 3^m R. voluntas ad posse efficiat
 timoribus per conjunctione immediate ad virtute Dei, qua voluntas virtute
 actu 1° potens operari, unde auxiliij efficiat velle in concursu Dei quatenus
 e prior totē nostro velle, et constat conjunctione ad virtute Dei ut cap. 1.

Sed 2^a insurgit Gon. Sal. B. 2° p. 58
 sect. 2° m. 33. 1° illa actio ut a Deo lēdy reat̄ et illa ut e a libero arbitrio
 qd nō pot e vera causalitas int̄ actioe ut e a Deo, et ut e a libero arbitrio

2° si actio ut e a nobis e causata concursu
 Dei. illa hēt totē immediate producti per illij concursu. 1° hēt totē effectus
 causati media alia productione, si 2° p̄prio Dei concursu sequit̄ a cho
 nostra necessio ex vi nature, et et Dei concursu sit prior nostro actione et
 independens ab eo periret libertas arbitrij, si dicitur 2^m qd concursu Dei
 nō est actio nostra, sed virtus in actu 1° quos a cho nostra producet.

De ex istis cap. 1. De concursu nostro
 actionis hēt et voluntas nostra, concursu autē Dei, tūc a cho ut ab eone.

De auxilijs diuine gratie.

ca. sed ipse iudicabit, siue effectus actiois, et siue cadit in eum in actu suo, ut
a deo, et siue a libero arbitrio, nec iudicabit. Ex quo ad 2° q.
actiois prout actiois, et effectus suus deus, sed ipse causam effectus,
et in productum per nostram actiois.

Ad 4° principale ex dictis 5. Theologia cap.

q. patet. Constat per motum, et exaltatione intelligere auxilijs gratie
sed sufficientes pro ueniens, unde q. inquit. Sicut liberum arbitrium cooperari
deo uocante, et exstante, nec intelligendy cooperari nisi sola. Illud exalta-
re, sed per auxilijs diuina cooperari, et ueniens. ut illo cap. q.

Ad 2° determinatione. Sicut effectus gratie, non est esse. in motione passiva. libe-
ri arbitrii, sed in passiva. actione liberi arbitrii, que est a deo prioritate
a quo, non ut ille ueniens liberi arbitrii pro ut dicitur. ad deum,
et ad liberi arbitrii tanquam ad agens subordinatum. ut actio, quatenus
u. ueniens uenit in libero arbitrio, et est fieri ueniens tunc passiva
(cum enim uenit pro passione perfectionis) uenit ut ex notitia
si sequi passione antecedere. actiois, aut esse uenit ad impediendy in
ly, sed uenit ad impediendy e. uenit in libero arbitrii, et est uenit
et dicitur e.

Arg. pro 3° asserto. solutio e cap. 1. ubi ostendit

di. in actionibus instrumentalis, qualis dispositio ad gratia non requirit
qualitate impotentia, et maxime in motu illo subito, et indelibe-
rato.

De prioritate determinatione physica gratie

1° de difficultatibus.

urgunt difficultates. In e. de nomine prioritate determinatione q. significat
prioritate indeterminatione, inquit. in 1. auxilijs e prius nostro
sensu prioritate realit. in 1. q. e realit nostra actio, et ille nec
lit prius se ipso, in 2. q. in determinatione physica, siquidem nec prius physi-
ca.

De e. prius prioritate uenit, et dicitur prioritate
terminare, q. uenit uenit, et nature prioritate a quo antecedit notitia uenit
et huc prioritate, hinc uenit uenit, que huc deus sufficit in physica
a prioritate, hinc uenit uenit physica in partem passivam, et tunc ab
illo in 1. q. uenit uenit, itaq. dicitur physica prioritate determinatione uenit
causa mo-

causa mo-

causis moralibus, et per determinare tunc subordinationem, quod est ad
 id, ut dicitur in 1^a 2^a q. 119. determinat ad actum, id est per determinat, id est ante
 prioritate, et quod determinat ad actum, et producit illum

Quomodo saluat libertas ar-
bitrii cum praedeterminat. physica Cap. 6^m

1° et gratia dicitur in 1^a 2^a q. 119, quod tunc
 libertas arbitrii saluari potest cum physica praedeterminatone, tunc dubitan-
 di est. de libertate, quae potest requirere ad agendum indifferente ad operandum.
 In operando, sed posito auxilio efficaci antecedenti, ut tunc dicitur, et phisic-
 ite praedeterminante, voluntas non manet indifferens, quod non operatur libera-
 riter, sed dicitur auxiliu efficaci ad omnia determinat infallibiliter volunta-
 te, quod non manet voluntas indifferens ad oppositum, a quo modo dei effi-
 cacia non est infallibilis, sed potest frustrari.

2° dicitur, posita motione efficaci praedeterminante voluntate ad vobem-
 dandum, quod voluntas facere oppositum. In 1^a 2^a q. 119. potest voluntas frustrare mo-
 tionem dei efficace, et resistere voluntati dei efficaci, sed dicitur Paulus ad
 Romanos 9. voluntas illius quae resistit, non potest nocere
 libertati.

3° libertas, et necessitas, determinat per
 indifferens opponere, sed motio dei efficaci antecedenti non est vobem-
 danda infallibiliter, et cum determinat si non manet voluntas libera-
 riter, motus, nisi si a deo efficaci determinat infallibiliter, sed
 non potest necesse, cum voluntas dei efficaci sit immutabilis, quod non potest nocere
 nobis.

4° dicitur, ut voluntas sit libera in sua operatione, hic, et tunc dicitur
 id, ut dicitur sit indifferens, sed requiritur ut quacumque positione facta possit ope-
 rari, et non operari, sed ex suppositione motionis efficaci non potest voluntas
 operari, quod non manet libera, nisi si ex suppositione non potest non operari
 id, et non in potentate voluntatis est esse suppositionem non manet voluntas
 indifferens.

causas causas ita ut ad aliquas necessitas causas applicat necessitas
 et ad liberos causas libere, hoc tenet postulat naturam dei opposita
 q. ita q. deus predestinat nostrum sermone in facit solo actu, sed
 facit ut voluntas exerceat manente in se. exp. iudicij. intellectu non
 in at q. ad id actu fit libere.

Pro quo? notandus est auxiliij pot. deus
 minores efficaciae nisi aliquas qualitates, neq. aliquas influxus in voluntate
 ut receptus ante quo ipsa operet, neq. voluntate recipere aliqd. velle
 in seipso pot. vix ad hunc causam. a solo deo efficiunt productis, hoc tenet
 modo difficile saluat liberos p. in illo i. signo totum ante quo voluntas
 operet e determinata ad unum p. q. operatio eorum proveniunt ne
 indifferens, sed libero potest. ut operatio sit liberae necessitate ut in ipso
 ut totum, quo voluntas antecedit sui actus sit indifferens ut possit velle,
 et n. velle, si tenet sit q. determinata ad unum actus etiam potest et
 indifferens ad utrumlibet.

Dicitur in sensu diuino voluntas posse velle
 oppositum eius q. predestinat a deo nisi in seipso possit, id est in voluntate
 tunc potentia ad oppositum, nisi ad oppositum simul habendo q. explicant eula
 prelo in voluntate e simul potentia ad oppositum. nisi potentia simul habendo
 ad oppositum habendo, in sensu itaq. diuino pot. voluntas velle oppositum. q. p. p. p.
 ce predestinatio. nisi possunt ee simul ut deus efficaciter determinet
 actus, et in voluntate indifferens, si aut libere quis curat, et in exsuppositione
 q. curat in pot. in seipso, et p. p. p. p. in sensu diuino odamneri pot.
 nisi exsuppositione. q. p. p. p. p. p.

Sed t. l. voluntas tunc habet potentia ad
 oppositum q. nihil supponit intrinsecus ipsi determinans ad unum, ne si
 supponat, et illa suppositione tollere nisi impotestate voluntatis actus in ma
 net indifferens, sed t. l. ad oppositum in voluntate e aliqd. proprium recepti
 in se. antequam operet, ipsa potest in se habere, et voluntas n. pot.
 tollere hoc auxiliij efficacia, q. supponit a solo deo procedens, neq. pot.
 illi resistere, q. n. velle actus, quare e diuersa ratio de predestinatio
 que e qd. ex seipso n. determinans potentia ad unum in seipso, simul

De auxilijs diuini gratis.

do
 3° potius currit in se ex suppositione in pot. n. uolere, q. illa suppositio e
 ipse actus antecedens, et n. pot. e. q. simul sit actus, et n. sic, et in illo
 priori, quo uoluntas antecedit actus cursum pot. uolere, et ideo quia
 libere currit, et in pot. n. uolere, quo uoluntas antecedit actus cursum, e
 de se n. nata ad in se. 2° q. actus, qui dicit n. pot. e. libere.

4° recluso hoc uultu p. p. uo, et affirmam
 do 2° nostiq. illi auxilijs efficax e. uoluntas nostra uolens, notand. q. e. liber
 tate e. saluanda per eandem distinctione alio modo de applicatq. de necessi-
 tate simplicit. eandem sensu diuiso, et de necessitate. 2° q. hinc ex suppo-
 sitione, et in sensu opposito, illud dicit necess. simplicit. q. ab omni
 et n. ex aliqua suppositione. efficaciter necess. conuersione cu. a. operan-
 te, et hoc dicit necess. necessitate sequenti, quo modo de efficac. natu-
 rales necess. procedunt a. uij. causis, necess. ex suppositione, et in
 sensu opposito dicit, q. simul, et uicibus accipiunt duo, et uij. ex
 alio necess. sequit. necessitate sequenti, sicut postquam dicit. decretum tali-
 qd. facere n. pot. facere opposit. necessitate. 2° q. et ex suppositione
 que e. necessitas immutabilit. eo quod n. possunt poni duo n. simul, sed
 creuit hoc facere, et pot. facere opposit. q. facta. suppositione. aliud
 opposit. n. pot. verificari, sed repugnat positioni absolute. 2°, et in sensu
 diuiso n. repugnat. deo facere. opposit. eius, q. decretum, sed pot. absolu-
 te n. facere, q. productio illius efficaciter n. hinc necess. conuersione cu.
 amore uoluntatis diuine, et ita qd. ad deum producat deus libe-
 re producat, licet ex suppositione decreti n. possit n. producat,
 que e. necessitas. 2° q. 2° q. necess. tollit libertate, n. 2°.

5° notand. e. in eodem instanti, quo uolun-
 tate aliquid uult posse n. uelle, et uelle opposit. in se in diuiso, et in se
 suppositione q. uult n. posse n. uelle, q. n. possunt e. hinc duo simul uult, et
 n. uult. sicut modo in instanti, quo loquit. libere loquit, et possunt n. loqui in
 sensu diuiso in se supposit. q. loquit n. possit n. loqui, q. n. possunt e. hinc duo
 simul loquit, et possunt n. loqui, ita e. in se uoluntatis natura sua sibi
 beata, et in eius potestate sibi uelle, et n. uelle, et p. natura sua uolun-
 tate e. causis, que q. ab. actus producat, hinc e. in illo priori, quo
 uoluntas uoluit.

voluntas, si potest et ante magis actus possit velle, et si velle, et solum ex
 suppositione q. vult non potest non velle, ita et in instanti quo voluntas
 exercet actus possit absolute non exercere, et possit oppositum elici, non
 in se potest facere oppositionem ad alios actus, ita et simul eliciat magis
 actus hunc, et possit oppositum eliciere, q. optimo exemplo declarat
 Suarez in metaphysica sup. 19. lect. 9. n. 9. in dilectione eterna,
 qua deus dilexit creaturam illam ex fuit liberam, et non pro nullo instanti
 deus caruit illa determinat, et in instanti quo voluit libere voluit
 et non ex suppositione q. voluit impotuit non velle.

Notandum est, aliud est aliqd. certum,
 aut infalibilitate evenire, aliud est necessarium, infalibilitatem, et certitudi-
 ne dicit ordinem ad potentiam cognoscentem, et operantem certo, et signifi-
 cat, potentiam cognoscentem aliquid omnium l. causam operantem e. illud non
 fieri, nec fluctuatum quo effectum, et necessarium simpliciter non impotuit res-
 pectum per se loquendo ad aliqd. extrinsecum, sed dicit intrinsecum dy-
 positionem, et id q. fuerit verum magis naturam, et necessarium connexionem
 suo effectui.

Ad hoc potest hoc modo dicitur libertatis
 arbitrii in operando cum auxilio physice per determinante, cum in au-
 xilio efficacis non sit aliqd. primum ante nostram actionem involuntate nega-
 ty, sed sit realiter nostra operatio, et ab eo, sicut nostra operatio, et
 determinatio voluntatis simpliciter est libera, et solum ex suppositione est
 necessaria dicitur, ita posita motione efficaci auxiliari, et per determinat.
 operatio simpliciter manet libera, et solum dicitur qd. et ex suppositione
 motionis efficacis est necessaria, quia motio infert nostram actionem liberam
 per determinandum subiecti actus, et modo dicitur, ut in i. notabilis qd.
 ex eo provenit, q. existente motione efficaci manet indifferens ex pte
 iudicij sui, et actus, quic effectus voluntatis non habet necessarium connexionem
 cum illa.

Ex hoc patet solutio ad arg. d. libertatis.
 Ad 1. dicitur auxiliij dei determinare voluntatem ad magis, magis
 facit nos nos ipsos determinare determinando actus, et modum, et nex

De auxiliis diuine gratie.

trahendo voluntate à modo conaturali operandi ipsius relinquendo di-
ferentia ex p. iudicij ratiōe ad hō simplicitate libera et necessitate. Et qd.
et ex suppositione, sicut ex illa ad hō n. est à deo q. et hō necessitate
ex suppositione q. n. tollit libertate. Et ex app. obijci, motu de libere
liberty n. patet ex 6.º notabili, aliud. è aliqd. infallibiliter ens, aliud
necessitate. Et ex app. obijci, q. motu de efficaci pot. frustrari ad
voluntate notandae dista. in hac pp. stante motu de efficaci pot. vol-
untate absolute facere oppositū, et pot. voluntate absolute resistere, aut
alio efficaci, aut pot. illud frustrare, i. ex pp. a voluntate ens, q.
voluntate hō potentia interuocari ad utrumq. p. q. pp. significat, at in 2.
pp. involuit sensu operari, et significat posse voluntate cooperari
ad operari, et ex suppositione q. à deo mouet, n. ex auxiliis efficaci
inducit operatione ipsi, et necessitate. Et qd. posse resistere auxilio
efficaci è posse tollere necessitate. Et qd. et voluntate posse cooperari
simul hō operari q. implicat, sicut de illa pp. auxiliis dei pot. res-
istere, è in falsa d. Pauli ad Romanos 9. et Augustinus de pe-
ccatione, et gratia ap. 19. dicent voluntate humani diuine n. posse
resistere, et de bono perseverantia ap. 6. ait domi perseverantia
amitti n. posse tu marit, q. qui perseverat n. pot. n. perseverare
Dicat, possibilibus posito nulli sequit in-
ueniens, q. si stante motu efficaci absolute pot. voluntate velle oppositū
n. è inueniens ut defacit velle. Sp. aut. è sensu q. aliqd. è possibile
eius modi, hō q. è impossibile ex suppositione, q. repugnat et simul
sit, et n. sit.

Ad 3.º. De libertate et necessitate simpliciter è
opposita, n. in libertate, et necessitate. Et qd. de suppo., similiter è determi-
nary ab intrinseco, et indifferens apponunt, tunc è deter. minary ab
extrinseco prioritate à quo n. repugnat ex indiffer. simpliciter, indiffe-
re dei p. determinatio inducit ipsi acti libertate ex ab eo proveniant
modi operandi libertate.

Ad 4.º. affirmatio ex diu. patet inq. notabili, in 2.º qd. voluntate
habe necessitate stante motu efficaci, sicut q. perit aut id eod.
q. absolute

q̄ absolute pot̄ n̄ curere, et ita h̄c similitudine pot̄ntiā ad unū endy et
 n̄ curēdy. it̄m pot̄ simul utriq̄ facere sicut curere, et n̄ curere seu
 n̄ h̄c pot̄ntiā simultari ad opposita, inde ex eo q̄ voluntas n̄ pot̄ volere
 suppositōne, seu n̄ pot̄ n̄ operari dū op̄eratur sequit̄ n̄ eā p̄bet utriq̄ p̄bet
 Ad. 2.^m affirmatōne dī. actū dilectōnis beatificat̄e simplici n̄cēssit̄ necessi-
 tate intrinseca tētenente exp̄. dī, q̄ t̄m representat̄ deū sub omni-
 modo rōe boni, et it̄m n̄ it̄ indistinct̄ exp̄. iudiciū intellectū, et q̄
 iudiciū s̄t determinatū ad unū bonū ut rōe, hoc t̄m modo iudicat̄ deū
 à beata voluntate q̄ h̄c pro vob̄ bonū n̄cēssit̄ ē determinatū ad illud aman-
 dy attamen actū voluntariū in deū ē simpliciter lib̄er, et t̄m n̄cēssit̄ ē
 qd̄ ex suppositōne motōnis efficacis, q̄ iudiciū relinquit̄ in dīsposex
 p̄ iudiciū intellectū

Ad. 3.^m Rep̄negando cesare motū huius
 et frustra de exāgere motū sensu, q̄ lib̄erē veniunt, et in iudiciū
 quo subit̄m̄ absolute pot̄ntiā n̄ susti.

Ad. 4.^m dī. q̄ nos affirmare hūc lib̄erē
 cooperari, et q̄. viliū inquit̄ imp̄erari posse abijcere, loquit̄
 de auxiliō existenti nunquam dicit̄ dī hūc carit̄i efficac̄ posse ab-
 ijci. si frustrari posse abijcere imp̄erari illo ē existenti pro veniē
 q̄. p̄t̄ veniē, et n̄ veniē, Canon q̄. pot̄ntiā affirmat̄ motū s̄t
 lib̄erē t̄m arbitriū existenti à deo pot̄ dīgentē absolute, et lib̄erē
 cooperari, et n̄ simul h̄ pot̄ntiā veniē, et dīgentē

Ultimo abijciē posse deū de sua
 pot̄ntiā absolute et n̄ exp̄. iudiciū intellectū ēō indistinct̄ sicut
 representat̄ voluntariū ut indijferent̄, et n̄ sub omni modo rōe boni
 adhuc necessitate voluntati, et det̄are ad unū, sed per determi-
 nationē physicā determinat̄ voluntatē ad unū, q̄ actū inēstios
 q̄ n̄ iudiciū ut indijferent̄, ma. p̄. i. iudiciū intellectū, et actū vo-
 luntariū sunt distinct̄, atq̄. ad eū sursum dīvinit̄ ad illud iudiciū, et
 solutiōne ē dīvinit̄, q̄. sicut pot̄t̄ deū pot̄ntiā iudiciū intellectū sus-
 p̄ndere sursum, et n̄ curere ad actū voluntariū, it̄m pot̄ ex p̄ntē
 iudiciū intellectū indijferenti sursum ad actū voluntariū n̄ lib̄erē modo

De auxiliis diuine gratie.

sed necessario. id est potestas intellectus naturalis intelligit per se
et non de potentia absoluta supernaturalis. non potest intelligi nisi
ne de actu, quod licet naturaliter posito iudicio intellectus actu sit liber
de potentia absoluta potest esse necessarius.

Ad hoc arg. aliqui vident Deum posse necesse
scilicet voluntate ad actum adhuc potest iudicium indifferens intellectus, et tunc
inquit Deum predestinare ad actum, et ad modum scilicet ut fiat necessarius,
sicut modo de determinat ad actum, et ad modum liberi.

Respondendum in existima simplicitate contradictionis
et ex parte iudicium indifferens per intellectus posito actu voluntatis esse
necessarium. Ita Gonsalvus. disp. 75. sect. 2. no. 29.

Procius intelligendum supponendum est. qd.
9. art. 1. simpliciter dicitur voluntas aliquid velle nisi per se
cognitionem intellectus, neque potest velle nisi actu voluntatis ex parte cognitionem
intellectus per se non potest dari actu voluntatis nisi actu se per se. quod per se
natura, sed non potest esse per se nisi per cognitionem intellectus, et sine illa
non potest esse actu voluntatis, nisi per se quod voluntas est potentia et actus, et ita
non potest reddere nisi in actu cognitionem per intellectus, neque sufficit cognitio sen-
sibilis de potentia absoluta, neque cognitio intellectiva est ad hoc essentialiter
requiritur ad specificandum obiectum voluntatis in hoc. d. Tho. 1. q. 82. do.
art. 2. dicitur inquit appetitus sensibilis, et tunc scilicet voluntatis per
ille fit in bono apprehensum per se, voluntas autem in bono apprehen-
sum per intellectus.

Ex quo sequitur actu voluntatis tale esse scilicet
liberum, et tunc quod fuerit cognitio. iudicium intellectus, ita ut iudicium
fuerit indifferens ad iudicium obiectum tanquam inens ad bonum, sed ex parte
quod est malum de subiecto. i. dicitur tunc cuius voluntas potest in illud natura
res, actu voluntatis esse liberum, et non necessarium, si actu iudicium sit de determi-
natum ad unum, id est per illud presentet obiectum sub omnimodo ratione boni
et bonum sit obiectum voluntatis, actu voluntatis esse in illud esse necessarium
actu voluntatis specificat absolute ut apprehensum per intellectus, quod si
iudicium est determinatum ad unum, actu voluntatis non potest esse indifferens
et liber, sed

et liber, sed determinatus necessio ad illud omnimodis respectu determinatus.

Intellectus actus liber, et necessarius non specie, sed genere. differunt, sed actus voluntatis specificat ab obno et cognito per intellectum, 2° actus voluntatis e necessarius obno debet esse cognitus sine aliqua intentione.

Intellectus, cognitio, sine apprehensione obno
Intellectus per se liber, et necessarius, sed voluntas, 2° specificat ab obno et apprehensione per intellectum, et per ad id est, et sic determinatus iudicium si determinatus ad unum actus voluntatis potest esse necessarius, et sic ex dictis iudicium potest esse.

2° actus Charitatis in se, et in parte sunt eius de specie iuxta dicta 2° q. 2° art. 1. et in ordine actus Charitatis e liber, et in parte necessarius iuxta dicta 2° q. 2° art. 1. q. 2° actus e liber, et necessarius non innotat specie.

Ad 1° ad 1° cognitionem simplicem pro se
Intellectus per se liber, et necessarius, non simplicem cognitionem, et per se liber, et necessarius, idem propria, et apprehensa specificat actus voluntatis, et ex dictis actus e liber, et apprehensa per se liber, et per intellectum specificat actus appetitus sensibilibus, et rationibus apprehensa voluntatis, et specificat actus liber, et rationibus cognitus et determinatus specificat actus necessarius.

Ad 2° Intellectus Charitatis in se, et in parte simplicitate, et innotat in se de eius de specie rationibus de obno, et innotat in se, et in parte differunt genere quatenus non actus e necessarius, et actus liber.

Ad 3° Impugnatio Intellectus per se e actus intellectus, et voluntatis distinguunt, et ita deus potest e experientia iudicium Intellectus suspendere scilicet ad actus voluntatis, et ita illud cessare, Intellectus per se actus debet esse necessarius Intellectus voluntatis, sicut existente ratione beatus potest deus suspendere scilicet ad amorem beatitudinis, Intellectus per se illud actus debet esse necessarius supportus scilicet potest dicitur e 2° q. 2° art. 1.

Ad 4° Intellectus per se cognitionem e de actus per se Intellectus ad Imperfectionem Intellectus nostri, non Intellectus ad illud superioris

De auxilijs diuini gratijs.

voluntas diuina pot. sine diuina intelligere, in modis operandi liberis.
In necessitate non provenit ex imp. affectione voluntatis, sed ex quo de. conatus
nati operandi ipse in tempore et actu sui modis, q. voluntas sequit
iudicij non pot. dicitur.

Vad de actione hoijis sit
necessaria predestinatio physica.

Cap. 7.^m

1. ^o ratio dubitandi, si necessitas prede-
terminatio physica ad actionem nostram proprie subordinationem e. causae ad
effectum sequit. necessitas e. p. determinatio p. p. ad materiam
p. sed hoc e. absurdum, q. magis patet, no. e. p. q. p. materiam
illam e. quodammodo causa e. q. sub ordinat. dicitur causa e. at q.
ad id p. determinat. dicitur materiam p. magis q. dicitur e. p.

2. ^o ratio dubitandi, si requiritur p.
determinatio physica ad actionem nostram, q. quoniam p. determinat. a.
Deo per auxilijs efficax n. h. auxilijs sufficientibus, quo possit uerit
f. falsus e. certus e. q. dicitur nemini de negat. auxilijs sufficientibus ad salutem.
t. v. p. auxilijs efficax p. determinat. ex natura rei requiritur
ad id ut implicat sine illo actu e. q. requiritur ut voluntas
possit operari, et potestatem illam auxilijs n. h. auxilijs suf-
ficientibus, quo possit uerit. p. t. v. nihil illa requiritur ut actu possit
e. q. illud q. necessitate ex ipso intrinseca tota causa e. actus sit
at id nostrum illa requiritur auxilijs efficax proprie subordinationem
causae e. ad id at q. ad id requiritur ex ipso intrinseca tota causa, q.
ad id requiritur ut actu possit e. v. v. p. t. h. e. auxilijs efficaci
certe deo, sine quo n. pot. e. actu, q. n. h. auxilijs sufficientibus quo possit
operari.

Propter hoc arg. Lorca. 1. 2. d. 20. de
gratia membro 1. negat ad actionem creaturam requiri auxilijs efficax
p. determinat.

Caput. 7^m

predeeterminans phisicis, apponit in necessitate, et hoc suadet ad phisicis, ut non phisicis
 delectatis gratis, et ad perseverandum in bono, ut patet in exemplo r^o ex quo
 infirmitas colligitur ut non necessitate est auxilium efficiens predeeterminans et ad adu-
 eris supernaturalis, et affirmat tunc sui auctoritate d. Tho. 1. 2. q. 9. art. 6.
 ad 3. dicitur deus tanquam universalis motor mouere voluntatem ad bonum et tunc
 hominem in se deeterminare ad volendum hoc. Illud bonum, q^o n^o predeeterminat
 nec a deo ad agendum, aliquando hoc quod ad uult n^o conuenit.

Dicendum est in operacione hominis libe-
 ra siue ordinata naturaliter, siue supernaturaliter, necesse est auxilium efficiens phisicis
 siue voluntatis predeeterminans, ita durandum int^o dist. 96. q. 1. dicitur
 in dist. 99. q. 1. de natura, et gratia cap. 16. et in Tho. 1. 2. q. 9. art. 6.
 mystari in mat^o de gratia, et predeeterminacione, p. 1. ex d. Tho. 1. 2. q. 9.
 q. 8. art. 1. ad 3. dicitur, inquit, e. a. t. mouens et naturaliter causis
 et voluntariis, auxiliari in eis operaciones naturalis, et libere, et
 q. 105. art. 1. ad 3. inquit, q^o auxiliari de deeterminacione ad deetermina-
 natus effectus, et illy a deo, et art. 9. dicitur mouet res ad operan-
 dum quasi applicanda eorum facti, et inuicem, ad operacionem, sicut
 autem applicat pueris ad sciendum, et loquitur de actionibus in libe-
 rali potest ex tribus art. quo quod in deus operatur in omni
 operante, et ex art. sed dicitur in quo adducit loy Tho. 1. 2. q. 9. art. 6.
 hoc motus operans e deominans.

Est de operacionibus supernaturalibus
 hoc et de uocatione ad fidem patet loquendo nemo potest uenire ad me
 nisi pater, qui misit me traxerit, loquitur de uocatione
 ad fidem, et pater ex uocis Christi, sunt quidam ex uocibus, qui n^o credunt
 dicebat enim loy abstinens, qui erant n^o credentes, et qui traditurus est
 eis, et dicebat propheta, di. si uideri nemo potest uenire ad me nisi
 ei fuerit datus a patre, loquitur autem de auxilio efficaci patet ut in
 loy dicitur in credentes, et n^o credentes, que dicitur in potest uenire in auxilio
 sufficienti, hoc enim ab eis dicitur, q^o loquitur de auxilio efficaci q^o
 dicitur in credentibus, et loquitur in uocem meam, et uocem meam postquam
 enim uocatus me ego peccator sum, loquitur de auxilio efficaci patet.

De auxilijs diuine gratie.

quod tale auxilijs heretice operatione nihil est questione qd. aut
si auxilijs proprie in se sunt, patet auxilijs non subire neque
postquam in questione egi presentem, qd. ad hoc actioes imperantur
et requirit hoc auxilijs efficax.

2°. De omnibus quibus unquam actionibus
patet e. h. q. 26. omnia opera nostra operantur & nobis.

quoque bono operantur deus nobiscum et operemur operat, et carnis
20. nullatione. facti. quia per se deus operatur loqui de
auxilia efficax per se loquitur de auxilijs qd. heretice operatione, et
qd. illud sit perueniens significans illa. et opere operat, et
testimonia Augustini. petenda sunt ex dictis. Tholomae, et alijs. et
de auxilijs efficax.

Itaque supra dictis colligitur, adeo requirit
per determinatio physica, propter subordinationem ad se. et hoc ad
hoc subordinatione operantur in omnibus actionibus naturalibus, et in
per naturalibus, qd. in omnibus requirit auxilijs physici per deter-
minans iuxta exigentiam actionis. l. generale. l. speciale non pot
intelligi sub ordinatio ad se. causa physica non moueat, et efficiat
qd. neq. pot. esse. in agendo si prioritate a quo incipit opera-
tio a se. ut prius determinat qd. quod se determinet ut sup. et
Arg. Locis graves petunt si physici,
quod examinando sunt sequentibus capitulis.

Vpre determinet materi- ale phi. Cap. 8.

Auxilijs creaturam propagantur per
hoc cap. 8. qd. deus moueat deus in actu a thone phi. hie aut
int. actus. l. materiale illius in actu in actionibus a quibus int. pa-
nihil est malicia, et alijs. de. l. qd. ay flembos. et.

2°. e. incre-

Caput. 8°

Deo incredibile me nihil oppos-
mente de actu p^ri ante determinationem mag^{is} De^o me impellere
efficaciter ad actu illu.

3^oo. Nilij. Indentini obitate.
ut. 6°. canone. 6°. Nijq^{is} si xerit h^{ic} impotestate hominij
n^{on} mag^{is} malis fieri, et mala op^{er}a sua ut bona deop^{er}ati
n^{on} permittit sibi, sed et proprie, et posse ad ea utri^{us}q^{ue} propriis
civ^{is} op^{er}ij n^{on} minus p^reditio h^{ic}, qu^{is} vocatis Pauci. inat^{er}na
h^{ic}, 3°. De^o n^{on} p^ri determinat actu p^ri

4^oo. Auct^{or}itas. Augustini. 11.
act^uaginta. Nij qu^{is}tionij q. 7. dicenti, De^o auct^{or}e nullij
fieri de^o n^{on} mag^{is}, in^{ter} de^o materiale p^ri p^ri determinat de^o
auct^{or}e h^{ic} fitet determin^{at} q^u ab actu p^ri inseparabil^{is} sit malicia.

5^oo. sequet^{ur} De^o mag^{is} son-
tate, et ad p^ri efficac^{is} inducere, qu^{is} Epiph^{an}ij. sensu^{us} q^u
e. s. i. iacobij cap. i. De^o n^{on} mag^{is} tentat, sed mag^{is} q^u tentat
a sufficiencia sua. p^ri sequet^{ur} q^uo appetit^{us} sensu^{us} h^{ic}
ducit ad p^ri nisi motendo ad materiale p^ri sollicitudine de-
lectabile, malicia n^{on} attingit sensu, q^u De^o n^{on} efficac^{is} mo-
uat, qu^{is} appetit^{us} De^o n^{on} rep^rit n^{on} pot^{est}, sequit^{ur} De^o mag^{is}
inducere ad p^ri, qu^{is} appetit^{us} sensu^{us} n^{on} mag^{is} sequit^{ur} ma-
g^{is} De^o inducere ad p^ri, qu^{is} diabolu^s, qu^{is} sequent^{ur} n^{on} ad ma-
licia, sed ad materiale p^ri inducit, ut de^o malicia^{rum} h^{ic}

6^oo. sequit^{ur} De^o est causa morale
p^ri qu^{is} ad materiale p^ri et suadendo aspectu^s malicia^{rum} pulch^{er}ij.
q^u d^{ic}it n^{on} pot^{est}. sequet^{ur} q^uo si pot^{est} est cap^{it}ul^um. cap^{it}ul^um morale, q^u utroq^{ue}
modo De^o s^uat et libere, qu^{is} n^{on} mag^{is} rep^rit, mag^{is} rep^ritabile.

7^oo. si De^o p^ri determinat mate-
le p^ri ex p^ri determinat p^ri malicia, q^u est p^ri sensu. patet, id^{em}
h^{ic} est malicia, q^u est est actu^s cui malicia^{rum} s^unt g^{er}it, q^u est si De^o p^ri
determinat materiale p^ri cui s^unt g^{er}it malicia^{rum} q^u p^ri determinat
malicia^{rum} ip^so.

Sciendum est deus potest determinare materiam per seipsum per materialem potentiam, sive actus per se, ut entitas quodammodo est ad se ut a se. sed modus causarum a causa est per determinando ad movendo, et applicando ad actum, et movet deus causam, et applicat ad actus per quatenus entitas quodammodo est materialem per materiam entitatis de qua dicitur in 2. q. 79. art. 2. et per actus per quatenus entitas quodammodo est per participandum, et debet reduci ad hanc quod est ens per seipsum, ante patet et supra dicitur, hanc autem

Sicut autem dicitur in 2. q. 79. art. 2. conatur explicare quomodo in actu odij dicitur alterius per se, hoc malitiam in seipsum deus sciat ad materialem per tanquam in actu per se, in se sciat ad malitiam, neque ut in per se, ita explicandum erit quomodo deus sciat materiam materialem per, sive entitatem actus per, in se per se determinet malitiam neque per se per se.

Ita dubitandum est supra facta, actus odij dicitur in seipsum malitiam in seipsum specie, et non potest deus scire de actu odij nisi sciat ad malitiam, quia hoc in seipsum specie patet et potest fieri potest aliter, eo quod deus scit in seipsum, sicut non potest fieri, et per se non sit ratio naturalis.

Et taliter est in malitiam per seipsum quatenus hoc, et tunc causat actus, cuius singula malitiam, et nemo in seipsum ad malitiam operatur, sed deus scit ad entitatem actus, et per se per se, et per se explicaverimus quomodo deus scit entitatem actus per, et non malitiam, sicut quomodo per se determinet entitatem actus per, et non malitiam.

Ad hoc ubi supra respondet deus est in actu actus per, quatenus actus quodammodo, in seipsum per se entitatem. Et in actione illa sit a deo, in seipsum per se, et non in defectu in actione per se per se, sed defectus iste provenit a libero arbitrio quatenus deficit ab ordine si agentis, potest autem contingere ut aliqua causa sciat ad actionem aliquam, et non in seipsum ad defectus, quia in illa, sicut in seipsum motus causat, quod motus, et entitatem in motu laudis.

motus claudicationis, sed defectus, qui est in motione, reducit ad defectum motus, sed ad hunc cursum.

Ad hunc in diffinitione, quae modo posita est, causae entitatis actus, et in diffinitione, quae necessitas sequitur, quae dicitur, quatenus hic, et non fit.

Pro solutione notanda est, defectus, qui est in aliquatione, hinc privatio fit opposita. Defectus potest requiri ad actionem in hunc, sicut ex natura, et essentia actus absolute sumpti, si autem ad hunc actionem, requiritur privatio, tunc ex ipsa natura fit defectus. Qui potest requiri defectus ad actionem in ex natura actus, sed quatenus actus proprius agit a tali agente deficiente, ut in exemplo. In hoc defectus dicitur dicitur, qui est in motu, requirit ad motum potentiae motus, in ex natura motus, sed quatenus proficitur a tali agente deficiente, scilicet a hinc cursum.

Quando igitur privatio caret in defectu, requiritur ex natura actus absolute, qui causat actus, causat sequentem defectum in privatione, ut qui est in actus, sit in privatione, hinc fit defectus, atque privatio in defectu, requiritur ad actionem in ex natura actus, sed prout actus a tali agente proficitur, qui causat actus in causat privationem sequentem, ut videtur motus, qui est causae entitatis, et motus, qui est in claudicatione, in hoc est claudicationem, sed defectus reducitur ad hunc cursum.

Igitur privatio, et defectus, qui est in ipso actu, requiritur ad actionem, pro natura actus, illa est materia, hinc in essentia, et quae ad materiale potest esse hinc malum, ut si quis claudicat actus, hinc ad uestitanda actus in essentia malum, et hinc dicitur hinc. 1. q. 19. art. 1. eadem in actu ingenerare ens potest succedere esse bona, hinc mala, tunc aduenit hinc aduenit, sed requiritur privatio, et defectus ad actionem, pro privatione actus, pro gressu a tali agente deficiente, et in subiecto hinc regula, et supra mo agente deo, hinc dicitur libro arbitrio, ideo dicitur deus sit in actus pro in requiritur esse causae pro hinc defectus, qui est in illa actione, q. defectum in actu.

De causa huiusmodi gratis.

requirit ad actum, ad solutio et ex natura actus, quo modo a deo
causat, sed prout ille actus est ab agente. Deficienter, unde illa
gubatur, qui est ad actum, et ad defectum qui est in actu, intelligitur de defectu
qui requirit ad actum ex natura actus.

Dicitur, sequitur deo saltem per accidens de genere
causae deformitatis per se, ut videtur motu, et causa per accidens deus claudicationis
neg. Def. neg. deus et causa per accidens deformitatis per se, neg. si causa
invisibilis motus, et causa per accidens claudicationis, q. neg. Deformitatis
neg. claudicationis sequitur per se, et necessario ex natura actus, quo modo
est a deo causatus, neg. claudicationis sequitur ex natura motus, prout a vi
tute motiva, sed prout a deo deficiente, patet in deo per accidens deus,
senior aliter malicia, et defectus in omni actu illi, scilicet in causa
deficiente in deo, qui causat actum, et per accidens privationis, q.
privatio sequitur immediate, et recte ex natura actus, sicut qui causat
calorem per accidens, et sequitur causat privationem si per accidens, unde
si quis sumit malicia tua occasio peccandi ex actu alterius, bene
saltem indicat per accidens mirabiliter influens respectu maliciae
alterius, q. defectus in se sequitur necessario ex natura actus boni, scilicet
maliciae alterius, et ideo non tenet rationem a sua actione bonae, ex
qua alter tamen sumit occasio peccandi.

hoc supposito eodem modo dicendum est de
per determinatione materialis per se, q. est defectus, et culpa in se, sequitur
ad actum illius per se, per materialia per se, ex natura actus, neg. quatenus
actus est a se agente, q. quidem ut iste motus debuit scire ad actum
illius, ut actus est, sed sequitur defectus in causa, et deficiente, ideo deus
in deo per determinatione per se, neg. deformitatis ut sic, sicut in se
fuerit deus scire ad actum per se saltem deum, et in se etiam
per se, deum, ut in se, per determinatione per se, et si per deter-
minet actum, si in se ex natura actus, sequitur deum ad per
deus, neg. deum, ad actum per se, deum.

Ad app. Long. de ad hunc modo se
dum deus incipere actum per se, quo ad entitatem eius, tanquam causa illius,
imo hoc pertinet

anò hoc pertinet ad causam totius i. corpus, et i. motus, et sic ad eandem causam?
entitatis.

Ad 2^{am} Sp. Deum nunquam videtur ad ac-
tionem nostram sine nobis, et licet prioritate à quo incipiat actio, et actio
in se incipiat per se, non est magis incredibile, Deum inchoare actio-
nem, ut sit, quæ examinat ad illam causam.

Ad 3^{am} Sp. impotestate hominū quæ videntur
malas facere, non licet Deum prædeterminet materiale, sed malum hoc
defectum in deo, sed à voluntate deficienti, quæ committit subiectionem ad
regulam, quæ debet habere, unde peccat, qui avertit actum
in se, sed de deficientes vult illi, negat in Deo, et aliter eorum
productionem, sed quæ voluntatem, sed quæ voluntatem prædeterminat
quoad materiale, et forte bonitatem, productionem, sed quoad mate-
riale.

Ad 4^{am} Sp. Deo auctore, nulla fieri dicitur
voluntas, quæ Deum auctorem actus, quatenus malum.

Ad 5^{am} Sp. Deum sentire hoc sicut do-
bolus, quæ Deum inveniunt malum, neque ad illud movet sicut diaboli.
Ad illud de appetitu sensitivo Sp. cadendo appetitus in inclinationem, quæ
impellere ad malum, quæ voluntatem, quæ malum, quæ inveniunt in latitudine
ubi appetitus sensitivus, sed in inclinationem in malum, quæ materialiter
id est in bonum, sensibile, ad dicitur malum, hic, et tunc, ut in incli-
nat ad fornicationem, et ad dicitur in Deum, et appetitus, quæ per se
neque inclinationem, appetitus sensitivus, sed per se, aut supra, ut s. 2.
q. 11. art. 2. et appetitus sensitivus inclinatur ad id, quæ malum, per se aut
e. 2. voluntate Dei, qui omnia ad bonum inducit, unde Deum in tentat
sicut coram tentat, neque Deum avertit ad id, quæ malum, licet inclinatur ef-
fectus ad id, quæ reversa malum, sed tunc avertit ad entitatem actus, quæ
hoc pertinet ad dicitur prout dicitur.

Ad 6^{am} Sp. quæ sit anima dicitur coram
malum entitatis actus per se, sine illis, quæ in ipso materiale, de quo dicitur
et dicitur q. 79. nihil in Deo Deum esse causam, quæ moralis, quæ libertas autem

quæstionula

De auxiliis divinis gratis.

causa ad actionem illam, neque est necessitas ut deus suadet actionem illam per se, aut precipiat, sed tantum ad illam liberam voluntatem, et per ipsum permittit insidiam, neque sine manifestandi sui beneficii, neque in illa causis moralibus per se sit, sed ad illud non suadet.

Quia, deus suadet liberam voluntatem ad ipsam libertatem ad ipsam, sed et suadet ad ipsam exaltationem, et affectionem, quos voluntas existat, ut licet ad illam actum, quasi libertatem, sine quo ad materiale per se, per se determinat illam actum, moralem, suadet, aut exaltationem, hoc autem est maximum abusus dei, patet, si deus suadet voluntati materiale per se, quod suadet per se, si per se, acyille quoad materiale, ut est in voluntate creata libera sub deformitate, et si deus suadet voluntati sit et licet materiale per se suadet deformitatem, quod acyema- huius sub deformitate.

Quod, id est secundum deum suadere materiale per se, exaltationem ad illud, aut ipsam exaltationem, neque suadet, quatenus fieri a deo, cui suadet, nihil intendit, potest fieri, sine quatenus est possibile est voluntate creata, hic, et tunc, ut acy fiat, et si quod liberam voluntatem, non potest licet licet materiale per se, quod in illa voluntate creata, deformitatem, et maxime, si sine est deus, potest suadere materiale per se, aut valere, neque existere, de illud intendit, ut voluntas creata, fiat, potest in actu ad materiale per se, aut per se determinare, quod suadet ad illud per se, ut huius est intendit, id est, per se, debet existit ad materiale per se, suadet ad illud deus, suadet de illis, suadet, et exaltationem, ut habeat illas, ut est, non intendit existere ad illud, materiale, sine, neque, suadet illud.

Ad aliam. De homine esse causam per se sit, quia causa et actum de se, id est, in causa subiecto, ut ad regulam, aut tenet subiecto, deus autem tenet, tanquam in causa huius causa, ut deus est libertate actum, eodem autem, per se, deus neque, de omni tenet, causa, est, libertate actum per se, quod non causa et deformitate existit, quomodo autem voluntas sit causa deus, l. 2. q. 75. arti.

In quod sit 100.

In quo consistat ratio auxilij sufficientis.

Cap. 9.^m

Gravitate huius difficultatis videtur esse necessitas
 et auxilij physici et naturalis, quod determinatur de quo unquam superius tractatum
 actus illi cum non emanent a deo auxilij efficiacere, ut ratio suffi-
 cienti, quo possit salvari quod nullus dicitur, quod illud dicitur auxilij suffi-
 cius quo potentia est sufficienter et potestatem non potest elidere actus hic, et tunc
 quod a deo vocat. s. ante preceptum salutis, sed sine illo auxilio
 efficiacere non potest voluntas elidere actus hic, et tunc, quod ratio sufficienter au-
 xilio, nisi per illud auxilij requiritur et naturalis, ut ratio sit, quod
 sine illo non potest esse. et si non actus tunc requiritur ex parte nisi non potest
 pro intentione. s. talis, dicitur non in quibus est non potest, sed in illis oppositis
 implicat et actus sine auxilio efficiacere, quod sine illo non potest esse actus.
 Dicitur, s. illo auxilio auxilio sufficienter voluntas est sufficienter ex
 potestatem proxima, et hoc videtur plene, et hoc, et tunc possit agere.
 in si primo, quod potest dicitur, quod non requiritur auxilij efficiacere dicitur
 quod per modum principij operatur a virtute potentie, ut operetur, et
 tunc requiritur Thomae, non in sufficienter potestatem potentia ac-
 tibus ad actus implicat et auxilio auxilio solum voluntas elidit actus,
 si dicitur, quod quo modo auxilij illud sufficienter in eorum voluntas non potest
 hic, et tunc elidere actus tunc non habet in plene virtute illo auxilio.
 Dicitur, s. hoc auxilij efficiacere secundum Thomae, dat per
 modum principij operatur a virtute potentie, et in illa virtute
 est virtus principij integrum, ut agat, sed id quod potest per
 modum principij dat ad posse, et patet in habitibus, et
 speciebus quibus potentie habent a virtute ad agendum.
 Respondent aliqui dicitur, per
 auxilij sufficienter potentie habet, quod quod necessitate, ut possit agere

De auxiliij diuinae gratiae

hinc quod per potentiam ipsam habet requisita ut possit videre, quod quantum ad se potentia non requirit aliam potentiam ut possit videre, quantum ad alia requiritur, ut res dicat.

Sed sic si per potentiam ipsam habet quod sufficiens ad unitatem intentionis, et plena est potentia, ut possit videre, ut per se auxiliij sufficiens non habet quod intentionem ad unitatem, et potentiam, ut ille alij possit ueritate, quod non habet voluntatem auxiliij sufficiens ut ueritate si supponamus intentionem effectum intentionis, et deus per bonam auxiliij sufficiens personam cogitationem. hinc prima intentio inualentate, quod dicitur gratia operans, et quod habet intentionem, et deus dicitur non operans auxiliij efficacem, cum illa cogitatio tenet se ex se intellectu proprio operans ab omni, et moraliter mouens, quod ex intellectu non per voluntatem ad unitatem phisicam. l. ad unitatem, ut possit ellicere intentionem, quod dicitur in motu diuinae potentiae, quod dicitur de bono ad unitatem, quod illuminatio intellectus non per uoluntatem ad unitatem, ad ellicendum actum intentionis, hinc auxiliij sufficiens, ut alia inuolentate voluntatis, et motus ineliberantis, quod dicitur gratia operans. l. operans, ut ille sit minus perfectus, quod actum intentionis non voluntatem ex se illius auxiliij sufficiens, ut respicit ellicere intentionem, quod motum ad unitatem. 2. illius intentionis, quod implicat de potentia de absolute, ut dicitur per se videre deus, aut uicari possit diligere eum super omnia, ubi quod uolentate inuolentate, multo magis minus potentia ellicere actum intentionis, ut in uolentate non, et e intentione transcant, quod hinc motus ad unitatem existens, quod uolentate sufficiens, quod transiit, et reliquit in uolentate aliquid intentionis.

2. respondet alij illud auxiliij proueniens deo sufficiens ut possit quod ueritate, quod si bene uolentate deus est auxiliij efficacem, et intentionem fundat ad deum pro auxiliio efficiunt.

Sed non fesset in sufficiens per hanc solutionem, quod hic bonum non habet per actum naturalem. l. supernaturalis, 1. non sufficiens, quod actum naturalem requirit naturam rei, requirit ex aliqua lege insufficiente auxiliij efficacem supernaturalis inuolentate, ut enim incidere in errorem deum per legem naturalem, quod ex proprijs uoluntatibus potest quod impetrare auxiliij supernaturalis ad credendum, quod res ueritate est. 2. quod 109. articulo habet dicitur ad actiones illos supernaturalis requirit auxiliij efficacem quod carere illo

Caput 9.^m

g^o carens illo nihil pot. facere, quo impotetur auxiliij efficaci
Ibidem, q. de rationibus dicitur regit^r
ex Paulus d. Romanos 8. spiritus deus ubi infirmitate nostris, na
qd. nemus hinc oportet respicimus, et requiritur auxiliij efficax ad ora-
tionem, qui g^o careret auxiliij efficaci solo sufficienti nihil pot. facere
quo impotetur auxiliij efficaci.

igitur dicendum e auxiliij individua
sunt, q^o illos solo volentes habeat achiuitate plenam, ut possit efficax
actu hinc, et nunc, s^o ex baaronib^o. nemo pot. venire ad me, nisi
pater, qui misit me, traxerit eum, ubi sermo e de auxilio effica-
et supra ostensum, et tunc dicitur sine illo nemo pot. venire, et tunc
dicitur non veniet, q^o sine auxilio efficaci non habet habere volun-
tate achiuitate plenam, et tunc, et nunc possit operari.

q^o ex d. h. Tridentino verb^o

canone 3. si quis dixerit sine preuenienti spiritu sancti inspira-
tionem, atq^{ue} eius adiutorio homines posse credere, sperare, aut dili-
gere, hinc oportet, et e^o infidelitatis gratia, ferat anathema, et
sermo e de auxilio efficaci nomine ad futurum sive auxi-
lij adhibentij supra dicitur, q^o auxiliij efficax requiritur ad posse
operari hinc, et nunc, et hoc probant adducta 2° predicta solutio 2^a

Itaq^{ue} auxiliij efficax dat per modum trans-
euntij, sed potentia non habitualis, et per modum s^o q^o per auxiliij
indat achiuitate, et potentia ad operandij.

2° potentia, et achiuitate ad agendij
per habitus dat potentia, q^o in auxiliij efficax.

It. ad 7^m auxiliij n^o e potentia per-
manens, et habitualis inherens, sed per modum transcurrentij achiuitate
sunt potentia, et virtus ad agendij proxima, et supra ostensum q^o in
instrumento, q^o eleuat ad agendij ex coniunctione cu^m agenti principali
a quo habet virtus instrumentalis actus per modum transcurrentij.

It. ad 2^m It. per habitus s^o sunt po-
tentia achiuitate habitualis, et intrinsecij, et ead^{em} 2° conaturalis, et tunc

De auxiliij diuini gratia.

ad principalij operet, et ut sit potentia quasi remota ad agendum, ut in potentia erat habitus, et operari necesse dicitur, et apparere potentia, et opere illi committit proxime et tibi, et tunc potest agere.

2.° Dicitur e auxiliij inefficax pro uolens, et exiens appellari sufficientem de id est q. dicitur a deo, ut dicitur ad existendum, et elidendum potentia per uolens cognatione uel inspiratione et obiecto supernaturali, hoc est ad uolens potentia. Hoc uolens in deo, et in operibus uel potest operari.

3.° Dicitur e hoc auxiliij sibi sufficientem ad operationem, ut ad uolens, ad quod quia existat. Et dicitur requere de q. dicitur ab uolens ille auxiliij sufficientem potendo obiectum diuini existatione, et uolens in respicit, et respicit reuelij diuini existatione sed in deo a deo duci, et moueri deus operari auxiliij efficax quod dicitur per deum in uolens, et uolens hinc et dicitur in potestate hominum e uolens, et merito imputat illi sibi uolens, non hinc solo auxiliij sufficientem in potest hinc, et tunc uolens, sed requiritur efficax auxiliij, in deus potest operari auxiliij efficax, in potest in respicit, sed hinc de deo duci, et moueri, ut uolens quia in respicit, in deo a deo duci in requiritur physica deus per determinatione per uolens in deus q. dicitur in respicit. In deus potest operari physica ad quod in requiritur physica per determinatione per auxiliij efficax, sed e uolens quod respicit. uolens in respicit, et in potest obiectum diuini gratia.

Tunc dicitur in deo q. dicitur colligo ex dicitur 3.° dicitur cap. 15 q. dicitur obiectum. quo modo impeditur ad culpa si quin uolens, ut dicitur in potest in deus auxiliij gratia, inquit uolens in potest per actus libere arbitrij ad quod uolens, aut merito gratia potest in deus impedire ne illo recipiat in deus illud. tunc uolens dicitur deo in deus a nobis, in deus uolens uolens uolens, et cap. 2 q. dicitur in deus in potest reuelij hinc in deus uolens in potest in deus hominum ut impedire. In impedire receptione gratia in in deus imputat ad culpa, et, qui impedire uolens per actus diuini gratia receptione, ut deus quod in deus potest in deus gratia et omnia, que uolens deus homines saluos fieri, sed illi soli gratia pri.

gratias induant, qui se ipsi impediunt, propter gratiam. Hinc de
mundi illiusmodi in malis pro impunitis, qui oculos claudunt, si
ex hoc aliquid malum sequatur, licet videre non possit nisi lumine
Solis perveniat. Loquitur autem d. Tho. de auxilio. cap. 1. dicitur
sine auxilio gratia non potest habere necessitatem de operando, necesse est ad
credendum est auxilium gratia, et infra non potest ad deum subitum nisi deus ipse
meretur, merito autem auxilium requiritur gratia, quod ponente d. Tho. dat
auxilium gratia non ponenti impedimentum auxilio sufficienti.

Sed s. Gomballe d. 75. sec. 3.

n. 6. opponit s. d. Tho. cap. sequenti dicens q. dicitur
in potestate liberi arbitrii non impedimentum gratia ponit opo-
ritur, inquitur naturalis potentia infirma fuerit, sicut per inor-
dinationem procedente declinaverit ad malum non est omnino impe-
ditum, sed nullum impedimentum gratia ponit, quod exonerat
Tho. in naturae lapsu non apponere impedimentum gratia auxilio suffi-
cienti, tunc efficaci seu non posse.

Et exco. q. qui non impediuntur

inde requirit dari illi gratia efficaci, hoc enim dat in semetipso dicit quibus
deus vult ad se non impediunt, sicut in angelis et in presentia
ante se, quibus non collat gratia efficaci sed si impedimentum non
ponerent nisi gratia, quod loquitur de auxilio sufficienti.

Ad id. d. Tho. illo cap. in ibi in

tendere in natura lapsa aliquid gratia non posse vitari, et sic
dicitur idem d. Tho. s. q. 109. art. 2. in auxilio excludit quod non in-
tendimus aliquid pro vitari posse existendo in auxilio exactione ma-
xime pro supposito auxilio sufficienti et d. Tho. loquitur sine illo.

Et l. 1. d. ex dicendi improbat.

solus dari quasi lege dei non ponendi ubi dicitur exactione in auxilio
efficax, sicut q. angelis, et si ponenti daret si impugnant
auxilio sufficienti, sup. p.

Idem d. Tho. s. l. 9. art. 3. ad

l. fuerit non s. ex illa est solutio colligit in eo, qui vult ad

De auxiliij. diuini gratij.

Ad id. Et radicale causa est auctus huius dei gratia, quo liberum arbitrium
 mouetur, et per determinatur ad auctus in quo non est ipsius libere arbitrij
 in causa, qui non mouetur ad id. Libere arbitrij deficiente, respiciunt
 tunc, et q. qui non mouetur, quatenus est deficiente moraliter in causa, non deus
 iuxta illud. Dei. Deo. per dicitur tua. Et nec in modo in pe. auxiliij tui,
 id est in causa totali, et per se per dicitur tui per se, et q. in uentarij
 ego. in per auxiliij gratia, et adhibere libere arbitrij in ea requirit
 honorem.

De utq. hoc exemplo declarari loci citati
 in et h. in causa in debili, ut propius in uentarij, neq. incedere, neq.
 respiciere possit sine auctus ad auctus, possit in respiciere auxilia
 libere uolenti in iuxta illi h. robur, qui uellit in auctus et in rigere,
 et ad iudicare ad ambulandij, existat ipse iacens, et per uadere, et proprie
 moueri, et in uellit iugere, hoc latet in et in mortaliter per uadere in
 per uentarij in infirmo mouere, sed requirit adhibere hominij robur, in
 ille infirmus iugat, et ambulare in per se auxiliij hominij robur in
 uentarij auctus infirmo, et cooperatio est in h. in quo non respiciere neq. am
 bularet, in auctus mouere iugere, sed respiciere auxiliij in uolenti in per
 se per dicitur tui illij hominij est eius uolenti per uadere, qua uolenti
 in per dicitur tui apponere, in et in per dicitur tui neq. in per dicitur tui appo
 neret robur in ille in, in adhiberet, que respiciere et ad iugendij,
 et ambulandij, in in per dicitur tui deus iacens in per dicitur tui existat, ad iugere
 pulsat, et mouerit mouet, ut auctus uolenti in per dicitur tui actus in per dicitur tui
 in per dicitur tui sufficienter ad actus in per dicitur tui et in per dicitur tui
 auxiliij gratia, in in a per dicitur tui in per se est dei ad iugendij gratia, et in
 h. in quo non est uentarij hominij, in auctus in per dicitur tui ad iugere est uolenti
 in per dicitur tui peccati, qui existant, et parat ad iudicare respiciere, et per se
 in per dicitur tui ad iugendij auctus diuini gratiam, et oculos
 claudens diuini illuminationis, in per dicitur tui in per dicitur tui apponere, sed
 in per dicitur tui se in deo lucem ad iudicare in per dicitur tui auxiliij.

Aliud simile est Luc. 14. in carnis illa
 que fecit h. ille, et uocauit multos, qui non uenerunt, uentarij uamper
 uentarij.

causaliter procedentes supra bonum et tunc potius dicit Dominus struo
 ex huius, et sepe, et puelle intrare. Vnde dicit Dominus nos, illa
 causa est quod est forma beatitudinis. Ius deus tunc proponit, et vocat ad
 illa auxilia sufficientia paratim sperre auxilium efficacem, si illi vane
 non esuserent, abstrahit efficaciter vocat, de quibus dicitur. Dicitur puelle. Intra
 re, qui tunc efficaciter vocant nihil fecerunt, nisi deo vocant non resistunt.

1.º modo dicendi modus totus, et s. q. de regularitate
 operis, nam auxilium efficacem, sed paulatim dicitur auxilium sufficientibus qui-
 bus si ipsi non abstrahunt, deus sperret maiorem, et tandem dicitur operis
 per auxilium efficacem experientiam stat, et et potestatem dicitur in pro-
 cedente quod deus cum hominibus servat, et paulatim de imperfecto ad per-
 fectum procedat.

2.º deus sperret auxilium efficacem in respon-
 si non potest ponere ob id sufficientem auxilio s. deus vult de hominibus saluos fieri,
 si non potest non resistit paratim sperret omnia necessaria ad salutem, sed
 sine auxilio efficaci aliquis saluam non potest, si non resistit tunc voca-
 tionem deus sperret auxilium efficacem.

firmat ex verbo Tridentino in 6. cap.
 13. firmis in se ipse in deo auxiliis non collatur, et respondere debent
 deus enim nisi illius gratia defuerint sicut capit opus bonum in posse
 ad operari tunc illi velle, et perficere, ex quo colligitur deus ad iuba-
 re auxilio efficaci eos, qui non resistunt in gratia sufficienti.

Suares lib. 2. operum lib. III. De auxi-
 liis cap. 13. et 7. cum sequentibus impugnat multum hunc dicendi modum. I. illa
 negatio tunc in repugnantia debet esse voluntaria, et non illius deus au-
 xilium efficacem. I. negatio actus boni et mali s. dicitur potest, deus enim in se
 oret auxilium efficacem s. quis non exerceat actus boni, et non potest. I. dicitur potest
 ex eo enim s. quis vocat ad fidem non facit a quo nullus cogit pernicationem in
 deo accipiet auxilium efficacem ad credendum, s. per repugnantiam, per
 actus mali non est capax quod auxilium efficacem.

2.º illa in repugnantia, et non resistit
 sententia licet negatione explicat in rebus s. quod ad fidem existat et

De auxilijs diuini gratis.

videtur non repugnare est credere quod ad credendum requiritur auxilium efficax
physice per determinationem quod etiam res tenetur.

3. non repugnare est suspendere a creature negatiue intentionem, sed superior illa non est bona, sed est mala in
instante precepto credendi, quod tunc illi datur a deo auxilium efficax

4. illa non repugnans non est in natura, sed per se, quod videtur naturaliter non disponit quod ad auxilium efficax
super naturale, quod datur auxilium efficax non repugnans, magis scilicet quod est
gratia ad naturam naturalem non est superior naturaliter a creature, non recedit sub capite
super naturaliter auxilium efficax, magis scilicet ex dictis et per quod cap. artic. 6.
5. Pelagianos, et semipelagianos uolentes aliquid bonum vel malum
in illius natura.

6. illa non repugnans non est in natura, et laude
digna, sed ad meritum requiritur aliquis a creature, et ad auxilium efficax
causam, quod et ad non repugnandum magis scilicet Galatiansi 3. ubi dicitur in uero
dicitur quod ponit transgredi, et non est bonum, quod facere malum, et non fecit
mihi pro ex defectu mentis, est actus studii a deo, de quo in 1. et 2. et 3.

Quia illa non repugnans non potest amari ratione
sua, sed ratione amicitie et similitudinis boni, sed amari aliquid bonum, quod sit ad auxilium requi-
ritur physice per determinationem, quod non repugnans, magis scilicet quod est in uero
et in hoc respectu, bonum autem voluntatis est bonum, quod tunc ostendit in 2.
quod 11, et in 2. quod non potest etiam omni ratione voluntatis ad aliquid omni actu, qui
illis committantur se habeat ad illa, quod omni ratione uult negatio non potest ama-
ri ratione sua.

Ultimo, sicut a firmamento est a firmamento
magis ita negatio est negationem, et hoc uenit, quod a deo per determinationem
physicam, quod non resistit quod non per determinationem ad auxilium oppositum illi negati-
oni a deo, sed quod non per determinationem a deo ad illa auxilium non pendet
ab homine, sed a solo deo, quod et non repugnare non est homini liberum,
et in eius potestate, atque ad hoc tunc illi in sepe auxilium efficax

De ad 1. r. videndo illud non repugnans
est voluntatis, quod in potestate voluntatis repugnare non repug-
nans, etc.

nare, ut dico et carerentibus actus mali non carerent? sed oppositum bono
ad quod existat a deo ut liquet existat ad fidem non repugnare et non esse
reale, et non posse obijcere rationi divinae, siue huiusmodi non repugnare ex
placet per hoc, quod non habet voluntatis, et rationis fidei, siue per hoc, quod
quod non omittat voluntatis non conversionis ad fidem.

Pro solutio re 2^a app. notandum est dicitur
placet aliquos posse ad fidem existere s. tempore ante autem antequam inisset
preceptum credendi, sicut dicitur semper, cum enim ad hoc ut quis tenet
preceptum credere necessarium est, quod fides sufficienter proponat in iudicio
et dicitur q. 10. art. 1. ubi non respicit in puncto, docet non respicit, sufficienter in ista
propositio, et si quis tunc non respicit accipit a deo auxilium et gratiam, et in repug-
nantia non fit veniendum, sed fit in potendo implementum.

2. potest quod ad fidem existant, deo in ista
preceptum pro credendi, et tunc in genere obicit, et respicitur debet habere iuram-
to suavitatis, huius receptionis fidei in prioritate naturae, et fundamentum
de primo intelligimus veluti in genere causae materialis, siue exp. sub
tanquam obijcere requiritur per modum remotionis impedimenti ad auxi-
lium efficaciam respicientis, et quod quod tenet se a deo dicit, sicut in eodem in
tantum temporis imperio patet, et expulso per, in genere causae ma-
terialis, siue exp. sub, quod expulso per tanquam remouens impe-
dimentum.

Ad 3^m ad. in repugnans non esse in
responsione actus eo modo quo dubitans incipit in dubio, et neutrius
atque prohibet, hoc tamen suspensio de se non bona, sed addit in repugnans
ita, siue respicit a deo dicit, quod bonum est, et loquendo de instanti temporis
stantis et actus videtur est.

Ad 4^m ad. in eo quod dicitur ad fidem
patientibus in repugnans esse simpliciter supernaturalis, et exp.
auxilium, quo dicitur quod moraliter per determinat in ista, et exp.
obi, et fit in supernaturali scilicet susceptionis ad qua quod est
a deo, et propter quod dat a deo auxiliium ad in respicientem, et dicitur
Thomae 2° q. 63. art. 2. ad 2^m ad videndum, per 2^m supernaturale

De auxiliij diuine gratie.

propter quod sequitur auxilij supernaturalis gratie, repugnantia ergo
ad repugnantiam esse ordinem naturalem, licet per se sita, tantum actus
naturalis, cui subiecta fuerit passiva, in bonis naturae et bonis sim-
pliciter bonis supernaturalibus non repugnantibus, ex principio, in bonis.

Ad 5. dicitur in repugnantiam esse laudabilem
quia ex se sine aliquo actu, quatenus in potestate voluntatis est repug-
nante. I. n. et in bono suo actu, qui coniungit ad non repugnantiam. Et me-
rito non licet prioritate naturae anteceditur ipsi actu.

3. dicitur per se, quo modo possit dari
in repugnantia sine actu, si illa est voluntaria. admissa aut. d. de qua
dicitur 1. 2. q. 7. art. 2. non potest dari omniaque voluntaria sine aliquo
actu, quia amittunt se habent ad illud, si non omnino in se sunt. Ergo
ideo est quod non multo laudabile, quod ex se sita, sed in se repugnantia
licet actu, qui est ad illud, in bono taliter existat, et ordinem, qui est au-
xilij sufficientem, et taliter est actu, et non repugnantiam, neque
requirit aliquis actu voluntaria, liber potestatem, ad hoc ut illa non repug-
nantia sit voluntaria, quod per auxilij existens in se potestatem
boni sufficientem voluntaria non repugnet.

Ad 6. dicitur illud maxime habere locum
in causis totalibus, et ad quibus aliquid est factum, si autem bene sequitur quod
per se est rationaliter et respicitur, quod est equum, et rationaliter et respicitur in tra-
het locum in causis partialibus, et in ad quod, sicut in sequitur quod per se
autem mouet, quod quod in autem mouet, in se potestatem autem in se potestatem
et liberum arbitrium sunt causae partiales, et in se potestatem in partibus
effectus, in se potestatem in se potestatem, et in se potestatem, et in se potestatem
causae, et in se potestatem in se potestatem, sicut in sequitur quod mouet quod
ad se potestatem autem in se potestatem, ideo creditur, quod quod in mouet efficaciter in se potestatem
ad se potestatem, neque in se potestatem in se potestatem, quod liber est, et in se potestatem
se quod in se potestatem in se potestatem, quod in se potestatem, qui a deo ad alij actu, sed
in se potestatem in se potestatem est ex se potestatem, et motus dei sufficientem, taliter autem
in se potestatem in se potestatem in se potestatem est quod in se potestatem a deo ad alij actu
in se potestatem in se potestatem ad alij actu in se potestatem in se potestatem in se potestatem
diuine exi-

Huius exaltationis.

Gonale B. sup. citata. ubi dicitur. hunc

dicendi modum hunc. I. Desumit ex auct. testimonij. d. Augustini
quibus affirmat nostris voluntatibus in pcedere misericordiam dei, quod
tribuit nobis, q. vocemur a deo, ut patet ex ad simplicitatem. g. 2.
g. in repugnantibus nostris procedit auxilium dei efficacius, etc. de
predestinat. sancti cap. 2. hanc q. gratia, que ouale humanum uultu
dei diuina largitate tribuit a nullo uide deus respicit, q. in repug
nantibus ceteris gratis efficacius, et in dypositione ad illud.

Ifirmat ex d. the. 2. 2. q. 112. art. 2. in corpore, et ad 6. dicentem
gratis sumptis pro auxilio in requirit aliquo dypositione exp. nostra
sed ipse uisitare. de nostris pro paratione, q. in dat. auxilij effi
cax rōe in repugnantibus tanqu dypositionem, sed auxilij caput in repug
nantibus.

1.° sequetur d. ex natura. d. i.°
i. principij diuinitatis, quoniam uoluit ab eo, qui subditur cele
faulitate naturali liberi arbitrij, q. e. d. Pauli quibus, quate dypos
nit. it. sequetur d. si ex duobus uoluit unus resistit, et deo
recipit auxilij efficax neq. uoluit, alij in resistit, et i. deo
recipit auxilij efficax, et uoluit, q. se dyposuit unus ab alio
ex facultate naturali.

2.° sequetur deus spectare nostris
uoluntate, ut purgari uellimus q. e. d. d. B. hanc q. canos
re q. si sequetur, deus spectat nostris in repugnantibus ex natura
facultate liberi arbitrij, g. deus nō spectat ut purgari uel
limus.

3.° sequetur deus in p. destinare alijq.
nisi pro reposita uoluntate huius in resistens, et eade rōe sequetur
deus in posse pro definirre alij. bonū nostris independent a p. rōi
entia eiusdem in resistens.

4.° sequetur in hijs bonis operis ee
ex nōis, aliud ag. aduic. l. ex suare b. sed in solutio.

De auxilijs dñi grati.

Ad 1. d. loci ad simpliciam n. c. v. nos affirmamus qd. ad operationes potius nostras requiri auxilijs efficiantur phisicis, et ad n. repugnantibus auxilijs sufficientibus dei ex co. de predestinatione sanctorum in sequit. gratia. Efficax n. recipi a dno corde, n. t. negat Augustinus procedere n. repugnantibus ad auxilijs efficacibus.

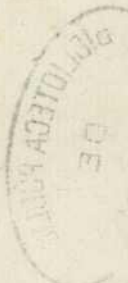
Ex quo d. ad firmationem n. e. affirmamus aliq. opus nostrum procedere auxilijs dei, q. d. illud negat sed n. procedere n. repugnantibus ad auxilijs efficacibus, q. d. n. t. ex auxilio dei sufficienti.

Ad 1. d. negat ex facultate naturalis n. se dicere ab alio, cu. n. repugnantibus auxilijs dei. Ex quo d. ad 2. d. q. d. deus in n. spectat ut purgari vellet, et sperat nobis auxilijs efficacibus. Et procedat opus potius nostrum q. d. illud negat, sed n. repugnantibus auxilijs dei, et dno m. t. in corde dat nobis auxilijs efficacibus.

Ad 3. d. ordine intentionis procedentibus n. repugnantibus n. procedere predestinatione potius in repugnantibus efficacibus, predestinatione n. et n. ordine executionis ante decretum vocationis efficacibus procedit n. repugnantibus in predestinatione dei, ut dicit q. 23. art. 5. facultate 5. neg. ad requisit. dei predestinatione actus nostras dependent a predestinatione, sed ordine intentionis n. presupponit predestinatione n. repugnantibus ad auxilijs efficacibus dei dependere a nobis n. affirmamus, sed nos ab ipso tanquam a 1. causa.

Ad 4. negat ex nobis e. inibus boni operis q. n. repugnantibus sit auxilijs dei.

Ex dictis 1. sequit. ad illud n. repugnantibus n. requirit phisicis predestinatione t. q. e. negatio, et determinatione phisicis, e. ad actus, 2. q. t. antecedit in genere causas materialis ad causalitatem autem materialis n. requirit nonny dei causam propter illud quo deus materia desinat, sicut n. requirit alius dei causam propter illud, quo

Cap. 9. quæstioncula

Illy, quo deus veniat, sing. ad causalitatz, sing. q. hęc dicit
in motu re. metaphisica. hinc requiritur non hęc deus causat in cau-
salitate efficiētis, q. nō hnt in achoris, unde ingeneret in causis
materialibz hinc dicitur deus mouere efficiētē petri ad uoluntatz,
q. nō repugnat, q. hnt autē uoluntate dicitur q. efficiētē ingenerat
causis efficiētis mouet a deo.

2.º sequit. hęc causis. e. e. uerq. q.
deus efficiētē mouet petri, ipse uoluntatz, si q. dicit causis principa-
le efficiētē, q. hnt e. e. uerq. q. petri uoluntatz, si q. dicit
causis p. r. sing. et per modum libere cooperationis, licet in motu
dei e. h. n. efficiētē, q. inefficacia. dicit in eo q. faciat libere ar-
bitriū uoluntate, libere se determinare, semper auxiliū efficiētē
a uoluntate libero arbitrio tanq. assistentia, si nequa n. dependet.

3.º sequit. nemini deus denegare
auxiliū efficiētē n. p. xp. ipse p. cedat uoluntate, et repugnantia
dicitur excitatio

Quæ res an ad n. repugnandū sequit. quæstioncula
tal. tal. moralis p. d. determinatio. i. e. uoluntatz n. repug-
nat.

Nomine moralis p. d. determinatio, intelligimus uoluntate tali tempore, tali occasione, tali inspiratio-
ne, et illustratione, quæ sit uoluntati congrua, ut n. repugnat, et uoluntate.

De simplicitate n. e. necesse hęc moralis
p. d. determinationis, sed auxiliū ipse sufficiens talis e. ut quis possit
n. repugnare, moralit. in loquendo uoluntate hęc p. d. determinatione
n. hnt, nō p. p. uoluntate tentatio res demonis utriusq. que, et malorum or-
g. exempla, et scandalis, quæ faciunt ut homines sint reuelati deo, et
sequantur ius patris, unde Job. 21. dicit, ducunt in bonis diebus
et impunctis usq. ad inferna descendunt, qui dicunt deo dedite
recede a nobis uoluntate tuarum uolumus p. hęc iniqua
impedimenta. h. n. semper resistit, et n. sinit se a deo duci sine hac
moralis p. d. determinatione, sicut dicitur e. 1.º q. 109. art. 4.º et 2.º
p. r. p. p. r. naturalia sine auxiliū gratie simplicitate uoluntate posse

De auxilijs diuini gratiæ.

hæc moralit.

2. quæstionibus.

Solet esse molesto. q. si in potestate hominum sit hæc auxilijs effici, quidq. affirmat alij negant.

Ex dicit in d. p. h. e. auxilijs effici carum esse in nostra potestate sciendo alij opus q. ad q. unq. et supra requirit auxilijs effici præueniens, dicit t. esse in nostra potestate auxilijs effici in potendo obire, neq. resistendo diuini excitatio n. q. auxilijs sufficienti proximus, et deus paratur efferre auxilijs effici si petimus n. detent, et ideo in potestate, non. eueritio.

Oppone Augustinus tit. 26. in bono. quare hunc trahat, et illy trahat, noli velle iudicare, h. n. v. exate si aut ei, qui n. resistit deus efferre auxilijs effici facile soler pot. q. deus hunc trahere, et n. illy, q. ille resistit, h. n. resistat.

Si adhuc resistendy esse vocatone effici de qua Augustinus loquitur in oculis dei iudicij, q. et dicitur ad n. resistendy requirit moralit. p. detentio, sed et n. pot. tad assignari quare deus hunc exatet tali tempore, et quo et in question et tali excitatio, et n. alij, et quare quosd. tenet tali luce per fundat, et tali inspiratio re cor tangat, et faciat illos inere a deo duci, alio s. inua. obstinatio re relinquat n. p. e. d. illa specialior auxilijs igno, h. e. n. e. iudicand, nisi v. ellim. erare.

Quare p. attinet ad alia auxilijs per seiora effici. ad operatio. supernaturalia eo possumus impetrate oratio m. b. et alij boni operio facti prioribus auxilijs effici. b. i.

adducto cap. 9. ad. 1. patet ex cap. 6. q. alia auxilijs effici b. i. b. e. tate saluati.

Ad 2. d. p. recte nose xian. a deo et exortati ad hominibus, q. possumus ventu, et diuinitate, et quomodo impotestate nostrasit recte auxilijs effici xian. b. i. b. i.

Illud p. auxilijs effici h. e. d. q. experientia cog. noscimus, ita inuati deus omnia d. p. b. i. b. i. et p. p. n. o. b. i. ad. e. e.

Caput ultimum.

ad eos suis auxiliis, ut quibus volumus possumus bene operari
aut ex predestinatione divina n. dependemus, et
assensu nostro a bono desistimus, et imple. labimur, siue hoc
i. illo modo scilicet dei explicamus, quatenus ad presentiam, et alia
bona opera nosmet ipsos, et alios exitemus, nec de modo quo deus
suis suis auxiliis coram reprobis obsequemur, ne aut sua gloria
desperatione inducamus, i. negligentes ad supplicia provocemus,
sed omnibus proponendum est per nos ita se q. n. sueritatem, et posse
semper recte operari.

V existente equali auxi-
lio in duobus possit stringere ut unus suerit
et n. alter. ^m Cap. 10.

Molina in corda q. 14. art. 12. disp. 12.

cu. reger auxiliis esse efficiam presentem nostris, sed efficiam dicit,
a libero arbitrio provenire, sequens dicit posse stringere, et ex-
tente equali auxilio in duobus unus suerit, alio imple. remanens
immo posse ee. et qui het maius auxilium n. suerit, suerit et qui het
minus. fundamentis i. sumit ex sacra scriptura Ieremia. 18. Uerbi
Uerbi Corosaim, q. si in terro, et idone facti fuerint
uirtutes, que in uobis facte sunt, penitentia egissent ubi xpi decet
nit. timor, et sidoniam, et suerit ad q. signis, et institutionibus, quibus
auxiliati essent, et uerbi sidoniam suerit, q. ex parte equali
li auxilio in duobus pot. ee. q. suerit unus et n. alter,

formas, inq. alius xpi n. recte reperit dicitur inde eo q. n. ee. n.
suerit, si maius auxilium eet uerbi uirtutis timor, et sidonibus.

fundamentis sumit ex scriptura

affirmantibus deus equali omnibus auxiliari, et per homines, ita
res q. n. suerit, q. ille, qui suerit n. het maius auxilium, an dicit
ex d. Cyrilo lib. 11 in ioan. cap. 11 dicens, si prodidit equalis

De auxilijs diuine gratie.

alij dicitur pulcherrime saluati uaproximij inheret forma hujus carnis dixerunt
(scilicet posse homines, laqueus diaboli vitare) hanc in manus que
capiti diuina gratia regebat, sed suo ipfius iudicio in profundis perdi-
tionis dilapsus sic quo malo est inuoluitur ex Ep[isto]la, qui sui patricij nig
ei preschit. D. Gregorius in homilia 16. in ep[isto]la ad Romanos
in illa uerba subtrahit uerba. Facet hujus inquit, quod alij uerba inq[ui]t, alij
misericordis dicit. D. Gregorius uoluntate, deus autem ad modum bonum
ex sit inuoluitur q[ui] eandem ostendit bonitate. D. Augustinus lib. de predestinat[ione]
et gratia cap. 15. ad paraper Farang, et Nabe. Donatoe in diuina auxi-
ly inquit, q[ui] fecit eorum sine se diuino regi q[ui] alter manus dei tendit
in reuoluntate proprijs iniquitatib[us] ingemunt, alter libero. D. Dei mi-
sericordis dicitur q[ui] uerba pugnantia uoluntate.

Candem dicitur sequit Suarez lib. 3. cap.
20, quod ad hoc q[ui] possit inuoluitur ut quod auxilijs phisicis, et in ge-
nere erit, et in uoluntate agendi existenti uoluntate uoluntate, et in alio, licet
ille, qui uoluntate recipiat manus auxilijs in uoluntate moralis bene fieri
q[ui] h[ab]et uoluntate uoluntate, qua uoluntate, qui uoluntate.

Et si inuoluntate uoluntate uoluntate
auxilio uoluntate existenti uoluntate, et uoluntate, in uoluntate
et p[er] d[omi]n[u]m q[ui] d. cap. 7. ille qui uoluntate h[ab]et defectu in uoluntate
eo q[ui] e[st] efficaciu in uoluntate delectabile p[er] uoluntate, quom. uoluntate uoluntate,
q[ui] e[st] e[st] equalis auxilijs existenti existenti inuoluntate in eo qui uoluntate, et in
eo, qui uoluntate, inq[ui]t d. Augustini 2. de peccatorij uoluntate, et remissione
cap. 17. unde e[st] e[st] dicitur dicitur dicitur 3. l[ib]ro cap. 1. qui uoluntate uoluntate cui
uoluntate agere, de quo dicitur e[st] e[st] 2. q[ui] 7. quod uoluntate uoluntate ad uoluntate
uoluntate uoluntate in eo, qui uoluntate manus auxilijs uoluntate, cap. 6. sicut Suarez

Pro solut. notand[um] e[st] q[ui]d e[st] sermo
no. 1. de auxilijs in sufficienti p[er] uoluntate. 1. de auxilijs in uoluntate uoluntate
hendit e[st] e[st] e[st]. Nam uoluntate uoluntate duplex auxilijs sufficienti uoluntate
in uoluntate, quo deus mouet existenti, sicut illustrando inuoluntate, et
in uoluntate in uoluntate, aliud e[st] sermo uoluntate uoluntate uoluntate, et
miracula facta in uoluntate uoluntate, quibus uoluntate

Dico 1.

Quo 2.º p. stringere, ut existenti q. quod
 illa uisio sufficienti existeret inducitur, non ueritat. alia impo. se ma-
 xima, hoc probat ugi. Theolog. et exempli Nabudonosor, et Para-
 nis, que in maxima dignitate ueritat. Exodi 7.º et uisio Nabuc
 onosor ad penitentiam e. ueritat. Daniel 4. 7.º

Uoyper f. Mathi. 23. ubi reg. hon-
 derit. Apud ueloc. incredulos capi. pydicat. inquit, uiri. Minusque suscipi
 in iudicio in general. Ita, ut ueritat. cog. p. penitentiam agerunt in redi-
 cat. long. ut ecce pluresq. bonos hic. Et quaerit q. s. filij hominu. re-
 de ad domum. Urael, et loquitur. ueritat. ad eos, n. l. ad populos pro-
 fundis sermonibus, ut ignota lingua, et ueritat. ad domum. Urael, neq. ad
 populos multos profundis sermonibus, et ignota lingua, quorum non possit
 audire, sermone, et si ad illos miserit, q. si audierit, domus
 aut. Urael nolunt audire te.

Quo 2.º, impossibile ut existenti q. quod
 illa uisio non in inducitur, non ueritat, ut n. aliter, huc e. cog. Theo-
 mistarum, qui ponunt auxilium efficax phys. ut p. determinari, p. aliter,
 aliter, qui ueritat. hoc auxilium efficax, quo caret, qui n. ueritat, q. n. omnino
 equali auxilium inducitur.

Et hoc probat testimonio adducit Pauli
 cap. 9.º. Ex 1.º Corinthiorum 4.º. qui loq. te de ueritate, q. aut. huc, q. n. ac-
 ceperit, n. ueritat. accepit q. gloria, n. ueritat. n. h. ueritat. ueritat. ueritat.
 que qui n. ueritat. in q. possit gloria, qui ueritat. ueritat. ab alio dicitur,
 ueritat. ueritat. equali auxilium in ueritat. ueritat. ueritat. ueritat. ueritat.
 ueritat. ueritat. ueritat. ueritat. ueritat. ueritat.

Informal ex Augustino de p. ueritate
 11.º cap. 6.º. multi audiunt ueritatem, quibus credunt, quibus s. ueritat. ueritat.
 lunt eum q. ueritat. ueritat. illi, qui hoc ignoret, qui hoc negat, sed ueritat. ueritat.
 p. parat, alij n. p. parat ueritat. a Domino dicitur mendac. ueritat. q. ueritat.
 ueritat. de ueritat. cordis, q. de ueritat.

Quo 3.º. stringere pot. ut existenti
 equali auxilium sufficienti existeret, et p. ueritat. ueritat. ueritat. ueritat.

et alij, imò expensis noni auxilijs in eis, qui veniunt. ita Soc. 1.º Denat.
 et gratia cap. 16. q. per hanc rationem operum participationem p. ex
 testimonijs citatis Thome u. et 12. de sacrosana sacra Synod. et Synod.
 ac Nuntiatus, videntur esse signa in illis, qui presentia sunt Judaeis,
 ex quo ita arguitur, q. signa presentia sunt Judaeis, et audierunt pro-
 dicationem Evangelij, qui in res audierunt, nec. viderunt Nuntiatus in
 tunc collato Judaeis maiora auxilijs interna, q. pot. contingere ut ay
 minori auxilijs interno vni versat, et a alijs, ad p. si n. q.
 predicatio externa, et signa obtinebant, ut illi tangeret deus cor
 Judaeorum, q. signis exterioribus eos excitabat.

Quia si designat in exterioribus
 deprecat. est tunc in eis Judaeis, ut per hanc rationem digni cog. nent
 vni maiori auxilijs, ut per dicit. Expi, cum quibus alij erant
 credentibus, per hanc tunc respondit ut recipere illas in eis, inspirat. ay
 quibus alij credentibus, ut tunc quibus n. credentibus.

Primo, Judaei habuerunt cultu Dei
 et fide explicita, qui oia ad gratia exterioris pertinet, q. habuerunt
 maiora auxilijs supernaturalia, qui Nuntiatus, et in eis sunt vni predicat.
 Expi, sicut Nuntiatus predicat. tunc, q. ay minori auxilijs suffic. eis
 interno pot. vni quij, alio impo. remanenti.

Tandem p. quoniam vni auxilijs interna
 oia, imò et explicita n. huius infidelibus conversione ay questione, et quoniam
 vni minori auxilijs suffic. eis, q. ay quij vni modo explicito cap.
 procedenti, q. ay quij vni auxilijs, imò et minori excitant vni
 vni, et a alijs, qui huius maius auxilijs.

Et dicitur per ad fundamenta. No-
 lunt, probare ay primis, et restis conclusionis.

Sed 2.º si in dicitur loci in huius
 De auxilijs sufficienti, q. n. requirit auxilijs explicita ad questionem,
 p. 2.º q. in dicitur loci huius vni, et Nuntiatus vni ay
 alij presentia vni, quibus n. sunt vni Judaeis, si autem huius auxilijs
 explicita huius vni, vni, et vni Nuntiatus auxilijs explicita huius,

Caput ultimum

ex q. dicitur. Expy succedens fore, o. n. loquitur de auxilio
sufficientibus, sed de omni auxilio est effectus, et per se existens au-
xilio omnino equali pot. omni successu, et aliter, q. d. i. r. subj.

Sup. si mon. e. de auxilio t. suff.
ficienti, dicitur aut succedens t. i. n. v. l. y. sufficienti auxilio, sed q. d. deus
paratus est esse auxiliu. efficax in resistentiis neq. potentibus alijs in res-
tantijs. Sicut, et Miraculis Deus operetur auxiliu. efficax, quod succed-
rent, et t. i. d. e. erant. neq. h. s. p. o. n. e. digni, q. d. resistentes auxilio
sufficienti impedimentu. p. p. t. e. r. u. n. t. Deo, quominus eos auxilio effi-
cax ad iubarat.

Sed obijcit Suarez in resistere n. e. m. a.
ra. negatio, sed actus, que quip d. p. o. n. t. ad h. e. n. d. y. maius auxilium, q. d.
is quip t. y. quali auxilio omnino pot. operari, alia n. operante.
Sicut: in resistere n. p. t. p. o. u. e. n. i. r. e. e. i. s. o. l. u. t. i. o. n. e. a. r. b. i. t. r. i. o. r. i. o. p. o. t. e. n. t. i. a.
auxilio dei, at q. d. e. o. q. u. o. d. i. n. t. i. a. h. a. c. m. a. i. u. s. a. u. x. i. l. i. u. m. s. u. f. f. i. c. i. e. n. s. i. u. m.
q. d. alij v. n. q. d. a. l. i. o. s. e. d. i. c. e. r. e. t.

Sup. ad b. m. in sufficienti nec magis negati-
re, sed in e. r. e. s. e. i. a. d. a. u. i. s. t. a. p. 9. et t. e. m. p. t. i. n. r. e. p. u. g. n. a. n. t. i. a. h. o. q. u. e. n. d. o. d. e.
i. n. s. t. a. n. t. i. t. e. m. p. o. r. i. s. t. e. m. p. e. t. t. u. a. n. t. i. a. q. u. a. m. v. e. n. i. u. t. i. c. e. t. p. r. i. o. r. i. t. a. t. e. n. a. t. u. r. e.
p. p. i. n. t. e. l. l. i. g. e. t. a. n. t. e. a. c. t. u. i. n. r. e. p. u. g. n. a. n. t. i. a. n. t. h. e. v. n. d. e. v. o. l. u. n. t. a. t. i. o. n. e. p. o. t.
n. i. d. e. r. i. v. i. t. o. r. o. p. e. r. a. r. i. u. m. e. t. n. o. n. r. e. p. u. g. n. a. r. i. u. m. a. d. i. n. r. e. q. u. i. r. i. t. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m. p. r. o.
d. e. e. r. m. i. n. a. t. i. o. n. e. a. d. i. n. s. u. f. f. i. c. i. e. n. t. e. x. c. i. t. a. t. i. o. n. e. a. u. x. i. l. i. u. m. s. u. f. f. i. c. i. e. n. s. i. u. m.
i. d. i. s. p. o. s. i. t. a. t. i. o. n. e. s. u. m. p. t. i. o. a. u. x. i. l. i. u. m. p. o. t. e. r. m. a. i. u. s. i. n. e. q. u. i.
r. e. s. t. i. t. i. t. i. o. n. e. i. n. t. r. a. m. m. o. r. a. l. i. b. e. n. e. f. i. c. i. u. m. m. a. i. u. s. r. e. p. i. a. t. a. u. x. i. l. i. u. m. q. u. i. n. r. e. s. t. i. t.
t. i. t. q. d. m. o. r. a. l. i. t. e. p. r. o. d. e. t. e. r. m. i. n. a. t. a. d. e. o. q. u. i. t. a. l. i. o. c. a. s. i. o. n. e. r. e. e. t.
t. e. m. p. o. r. e. e. x. t. e. r. i. t. q. u. e. r. i. t. r. e. s. t. a. d. i. n. r. e. s. t. i. t. e. n. d. y. v. n. d. e. d. a. t. i. l. l. i. n.
r. e. s. t. i. t. e. r. e. a. l. i. e. n. i. s. o. l. y. d. a. t. p. o. t. e. s. t. i. n. r. e. s. t. i. t. e. r. e. q. u. a. r. e. i. n. e. d. i. c. e. r. e. n. t. o. m. n. y.
a. b. a. l. i. o. p. e. r. v. i. r. e. s. l. i. b. e. r. i. a. r. b. i. t. r. i. u. m. s. e. d. d. e. u. s. e. y. d. i. c. e. r. m. i. t. t. u. o. m. o. r. a. l. i.
h. i. a. u. x. i. l. i. o. n. e. s. i. c. u. t. e. a. d. m. e. d. i. c. i. n. a. p. o. t. e. e. f. f. i. c. a. x. r. e. s. p. e. c. t. u. v. i. r. u. s. e. t. n.
a. l. i. e. n. i. u. p. r. o. p. t. d. i. v. e. r. s. q. d. p. o. s. i. t. i. o. n. e. s. u. b. i. t. h. e. c. a. u. t. m. o. r. a. l. i. b. e. n. e. f. i. c. i. u. m. p. r. o. d. e. t. e. r.
m. i. n. a. t. i. o. n. e. s. i. n. e. p. h. y. s. i. c. a. n. s. u. f. f. i. c. i. e. n. t. i. a. d. v. e. n. i. u. t. c. a. p. 7.

Ad arg. Molin. Sup. ad i. m. probare

De auxilijs diuine gratiæ. finis.

1.º id est ad 2.º. Si mentis proprijs se nemine excludi a participat
diuini auxilijs; quo sensu dicit sapienter. 6.º. pueri, et magis
sane facti, et equaliter est liberatus de omnibus, que respicit et sanc
tionem. Si in his respiciantur deus equaliter omnibus auxilijs, et us
que aperiant. Si in nostris arbitrijs esse reducendos ad fructus, quod quid
dissentiant, et alij dissentiant, non est loquendo de ea proxima
et est ratione sine qua non. Si autem et radicaliter ea est diuini auxi
lij respectu sensus, dissensu autem respicitur non
videtur in eo qui respicit, et maior videtur in eo qui dissentit in quibus
tat.

Induplex modus dicendi adduxit.
1.º. q. 77. citata, et in eo qui peccat defectus considerationis esse defectus in
dici prædicti, iudicat de his, et nunc peccati formandus esse, et
ille, qui recte operatur iudicat peccati hoc bonus esse faciendum. 2.º. modus
dicendi defectus considerationis in eo, qui peccat in eo respicitur, et minus
quod debuit considerare materiam sui, et honestatis utriusque, qui
autem recte operatur attendit videtur bonitatis virtutis, que de bonitate præ
Ad. art. 9.º. Resp. iudicij prædicti
considerationis magis intendit in eo, qui respicit persistere ad auxilijs gratiæ
quod sunt diuina ex sensu, quantum ad considerationem, et inspirationem
autem videtur ex parte intellectus et voluntatis potest esse in eo qui dissentit
maiori inspiratione, et attentiori consideratione ex parte intellectus.

V. autem Deus operatur auxilijs sufficientibus
omnibus et reprobis dicit q. 23. art. 2.º

FINIS.

De predestinatione
Dei
liber primus
capitulum

De Predestinatione

Art. V. homines pro predestinatione a Deo.

Contra affirmativa

Quia predestinatione proprie dicitur
deus qui ante omnia secula
scilicet ante creationem mundi
scilicet ante omnem hominem
scilicet ante omnem creaturam
scilicet ante omnem tempus
scilicet ante omnem locum
scilicet ante omnem modum
scilicet ante omnem rationem
scilicet ante omnem sensum
scilicet ante omnem motum
scilicet ante omnem quietem
scilicet ante omnem vitam
scilicet ante omnem mortem
scilicet ante omnem gloriam
scilicet ante omnem ignominiam
scilicet ante omnem honorem
scilicet ante omnem opprobrium
scilicet ante omnem laudem
scilicet ante omnem vituperationem
scilicet ante omnem glorificationem
scilicet ante omnem deificationem
scilicet ante omnem glorificationem
scilicet ante omnem glorificationem

In hoc articulo tractatur de
predestinatione hominum a Deo
quod est affirmativa
et negativa
et de reprobatione
et de damnatione
et de gloria
et de ignominia
et de honore
et de opprobrio
et de laude
et de vituperatione
et de glorificatione
et de deificatione

159

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible handwriting, possibly a signature or name.]

27. de p[ro]p[ri]o

De predestinatione.

Del m^{or} D. m^{on} Ramirez
cathedra de Prima de
Toledo. Varon sanctissimo
1610. el
ano de 1626.

23. De Prædeterminatio

ne. Art. 1. V. homines præ- determinentur à Deo.

Concl. e affirmativa.

Cujus prædeterminatio ex præposito præ, id est ante, et de destino sponat sicut et destino variis hæc acceptioes in prædeterminatio. 1.º destino significat de re aliqua libere disponere, et definire. 2.º Coniunctio q. unus qui quæ pro ut destinavit in corde suo. 3.º significat ordinare, et dirigere in fine aliquo. 4.º Coniunctio q. Deu nos apostolus novissime ostendit tanquam motu destinavit, id est ad mortem ordinavit. 5.º significat mittere. 6.º de perditionibus suis, destinavit eis sortem venturam id est iniquam ad obtinenda sortis, et propter veritatem.

D. Tho. et Theologi prædeterminat. accipiunt et fortiori rationibus prædeterminat. hinc tria mittere, et ordinat. efficiendi creaturæ rationali in fine vite generis per certa media in qua accipi. includit. 7.º scilicet definire.

Expendit de f. prædeterminat.

Expendit prædeterminatio hoc modo definire. 1.º in tanto in mente divinæ existens ab æternitate, qua creatura realis mittitur et ordinat. in fine vite generis efficaciter per certa media, et q. De.º hinc mittere in hinc explicandi particulari. hinc qui 2.º ratio re ipsa complectenda.

3.º prædeterminat. id est ante, e dubio an significat antecessione duracionis. 4.º dignitatis, id est an prædeterminat. sit prædeterminat.

1.º de f.º

Electi in istis temporibus, non sicut durat. & eternitatis antequam creatura sit
in tempore. in istis temporibus ordinari.

Thomasius Catherinus super eisdem de predestinatione
cap. 1. existimat dicere antequam dignitatis, in istis temporibus electi non dicuntur pre-
destinati, sed tunc qui dignitatem merito adstant ad gloriam, quos ille appellat
in ignis electos. ut sunt sanctissimi Virgo, beatus Hieronimus, et alij in-
signis sanctitatis, reliquos autem salvandos non predestinatos appellat, sed dicitur
de istis.

Aliter modo Catherinus in Dialogo Catholico
cap. 1. §. 2. accipit pro dignitate, sicut predestinati dicuntur qui per gratiam
eiusdem damnati ordinantur in aeternam. Probat Catherinus ex cap. 8.
ad Romanos, quos predestinavit heretico, quos salvavit iustus, ubi
loquitur Paulus de vocat. et iustificat. in tempore, sed de decreto vocan-
di, et iustificandi, et non dicuntur electi preparari, et iustificari, §. neque
tunc de decreto eterni de salvandi dicuntur predestinari, sed tunc in ignis electi,
ma probat, neque tunc in presentis temporis, ac tunc salvandi sunt modo
iustificandi, et vocati in tempore, et loquitur de decreto vocandi.

Cuius in h. e. dicitur in istis temporibus §. 2. pro potest pro
non dicere antequam dignitatis, sed duratio non, ita et predestinari sic in eterni-
tate ante omnia tempora ordinari in istis temporibus unde electi in predesti-
nati, §. ex cap. 11. ad Romanos, quos electi predestinavit spiritus sanctus in magi-
nis filij, ut sit ipse primo generis in magis heretico, §. multi sunt
pro predestinati et Paulus, et Catherinus fami, et tunc mentis Pauli
accipit pro predestino.

Existimat ex h. e. qui de salvandi appellentur predestinatos, in istis temporibus
generis de Fide ad Petrum cap. 35. huiusmodi opera Augustini, primus in
tenet neque quos quos eorum quos non predestinavit ad istis illis potestatem
danti.

Ad arg. in oppositum de Paulus loquitur de vocat.
et iustificat. in tempore ubi in de presentis et propter eos qui Paulus
precesserunt, et propter corrigendum eorum que tradidit more pro profetico, huius-
modi parvulus naturam in istis temporibus pro futuris proprietates in omni-
potente.

ultias glie sup in vasa misericordie que predestinavit in glia.
Probat d. Th. in art. predestinatio
e part providentis ad que pertinet ordinare res sup in suos finis fines
sed vltimus finis creaturæ recte ad que eleuat per gratia dei vltima terminus
q illa e finis ad que creatura transmittit per predestinatio.

Oppone Augustinus 15 de civitate cap. 5. dic
centz duas e civitates quas vna predestinata e in eterny regnare cu deo
altera in pñis eterny subire cu diabolo, q predestinatio nō e respectu
alij eterny.

2. predestinatio 2. Augustinus lib. 1.
ad simpliciary q. 2. et alij boni dixerit alteri ad gratia, alteri ad glia
q. tunc predestinatio nō e pñis.

Ad 1. Scholasticoy vtoz e eomone
predestinatio trit a Paulo ubi supra, et lex hō tota aci pñis
respectu boni supernaty, quē vna eterna, laborio significat. dicit
predestinatio ad Genes decretu, dei puniendi propter pñis.

Ad 2. d. Theologus in vniuerso dicit
pluribus predestinatis sed accipientes ex iusticia appellat predestinatis
transmissione perfectis, et ita nō respicit vltimus finis glie, sed ex vna
et media gratia ad fine sequendy, e boni decretu efficac pñis in quo
includit volentes efficac mediory, unde cy nō hō propter aliud tenet
e vna predestinatio, et iduplex cohibere suare lib. 1. cap. 19.
Augustinum loquit in rigore de predestinatio neq. e pñis de duplici
tingit.

4. parvula.

Vltima particula efficac pñis tenet
significat certitudinē, et infallibilitatē predestinatio tanquod pñis
quz quo ad media ad pñis ordinata de quo art. 6.

Super sunt duz difficultates cu vna. 1.
quona providentia q. a. supernaty quz a. supernaty e vna simplicissimay
actu, e. predestinatio nō e part providentis q. in pñis al. in providentia
tuo totus, et pñis.

Ad 2. vniuersy illy aci simplicissimay realit.
Et multi.

Et multiplicata sunt, et non sunt recepti, nisi primo in quenda
 nos quasi deus, et generis abstracta providentia quare ordinant
 in duos fines sive naturae, sive supernatae, et sic primus tanquam per
 subiectus, et quasi species predestinatus qua homines, et Angeli sive
 naturam sive supernatam, et dicitur q. 6. de veritate art. 1. quare ex hoc
 art. dicitur deus per predestinatum, et per providentia ex parte sensu in se
 dicitur ex parte actus realitatis quod ille sit unicus, et simpliciter, sed non
 omnium diversorum propter quod ille actus est multiplex tamen.

Et dicitur q. 6. de veritate art. 1. hanc
 effectus infalibilis respectu sui finis in particulari, et per predestinatio hanc
 infalibilis respectu finis in particulari, et per predestinatio non est per providentia
 respectu unius quod eadem ratio, unde dicitur d. Thome dicta q. de veritate, et tamen
 in mattheo ubi sepe deficient agentia naturae in respectu suorum finium
 unde proveniunt mortua, et effectus casuales respectu agentium parti-
 cularium, et per eorum insensum, hoc autem agentia per divina providen-
 tia in duos fines tendunt, deus et videlicet ad reprobos et salvos factos,
 et non ad salvos, et providentia infalibilis effectus. Et
 respondendo ad q. 6. d. Thome q. precedens art. 2. ad 1. et 2. mutua-
 ritate, et respondet ad q. 6. effectus casuales, respectu agentium
 agentium particularium non casuales respectu Dei primi agentis, sed ad
 eosdem proprietatem insensum, et per panem de rebus casualibus secundariis
 ex quibus eveniunt, et d. Thome explicat.

Predestinatione est.

Supponendum tanquam de d. de aliquo
 à deo per predestinatio patet ad Romanos 8. quos preceperit, et per predestinatio
 definit in libro d. Thome 1. 1. cap. 12. et canonice 15. et 17. et
 patet repetitum apud d. 2. aliquos id negantes, vel ad Augustinum
 lib. 2. de bono perseverantibus cap. 19.
 d. 10. d. Thome multitudine
 hominibus et Angelis, et art. 7. sed in operibus ab variis erroribus naturae
 et q. 12. art. 1. et 2. q. 6. per providentia speciale, quod per predestinatio

M: quoad 1° p^o p^o no videtur respro
videntia reru, qui videtur qd. expediat facere, aut quid videtur qd. futu-
ru sit, sed qui resu auz gerit, et ordinat in sua fine,

Quia in imperio n^o potest vivere probare
Art. 1° q. talis auz imperandi n^o videtur respectu sui generis, q. n^o h^o impe-
rat, neq. respectu reru futuraru peritus pot. q. cu respiciunt n^o sunt capaces
imperij.

2° potest deesse efficacia diuina voluntas
ty de necessitate exi^o illius infallibilis est futuris, q. sufficit auz
imperij, et p^o diuina voluntas est efficacia immo, et infinite perfectior, o.
sufficiens ad exsequendy q. potibile. unde patet vsq. omnibus voluntatibus futis.

3° n^o est predestinatio futis eorum intel-
lectu, et voluntate, ita dicitur int. dyl. q. a. art. 1°. Marcellus dyl. q.
art. 1° et probant 1° ex testimonij adducty scriptis, et 2° quibus
per vnu q. auz significat predestinatio.

4° probant, providentia futis dicit
auz intellectus, et voluntate, e^o d^o directio medioru in fine, et ita e
auz intellectus ex cogitanti media, et voluntate est efficacia de exsequendy
illis, q. ex predestinatio n^o e^o par providentia.

Secundu^o n^o e^o predestinatio futis eorum
intellectu ita Alensy sup^o supra, Durandus dyl. q. in g. Capreolus dyl.
q. q. 1° art. 1° dyl. 1° et alij Thomistae et ex parte d. Tho. in art. respicit
predestinatio e^o n^o est transmissio creatur rationali in fine n^o est, sic
auz auz intellectus practici, qui dicit imperij.

Pro explicat. i^o notandus e^o in deo ex
ipso n^o e^o plures actus, neq. aliqd. e^o prius, et posterior, sed n^o e^o simul,
et e^o n^o est q. simpliciter n^o est, et unitate, nihil est e^o n^o est, nec d^o dyl. in-
junt plures actus, et respicit aliqd. a nobis prius, et posterior.

2° notandus e^o quod preterit actus
in deo possent dyl. in q. i. e^o iudicij intellectus quo deus videt bonu, et
maliu aliqd. ad q. dyl. dyl. q. per certam media ex cogitanti n^o est mo-
diu, quibus munitur exequi pot. finis.

2us voluntatis, quo deus voluit dandi q^{dam} penultima media in quo decreto includi intentionem finis, et sic dicitur delectio predestinatoria, et electio mediocris, et in causa dicitur q^{od} electio, productiva namq^{ue} ut in art. 4. dicitur, distinguimus in deo tota^m filios et electos, et illi^{us} tota^m priori prioris dicitur, et causis alteris.

3us autem imperii quo per modum patris datur intentioni movet q^{od} potest ex quibus ad exequendum opere id q^{od} per intellectum includitur, et per voluntatem electorum, et explicat in causa huiusmodi, de huiusmodi modo per media sicut f. 2. q. 17. art. 3. dicitur in nobis nos autem distinguimus in d. Thae: nam post intentionem finis, et electio mediocris datur imperium intellectus quo per modum cuiusdam intentionis de causa sp^{iritus} voluntatis de se ad potestatem exequentes, ut per actum voluntatis applicent ad opus ex huiusmodi que referuntur in naturam distinguimus tota^m in deo actum.

Equum predestinatio est actus imperii deo ad.

Thae art. 4. ubi appellatur predestinatio sicut apponitur tota^m intellectu deus ex parte principis intentionis aliquam in fine, est predestinatio est pars prima delectio, sed providentia sicut est actus intellectus patris, qui dicitur imperium, et ordinatio eorum, qui sunt operum, et predestinatio in actu actu dicitur, in d. Thae. q. 1. art. 1. in corpore, et ad f. 1. quodam, quomodo pars providentia, et operum delectio d. Thae. 6. huiusmodi cap. 10. est principium operum de quo dicitur 1. q. 96. art. 7.

Ad 1. d. d. Thae. per destinationem significari per actum voluntatis, q^{od} illud includit, et sequentem partem significandi in actu respectu ad operandum amorem, et misericordiam dei quae ex sua liberalitate, et gratia deus elegit aliquos ad vitam eternam eodem modo q^{od} ad reprobos in bono Augustini dicitur d. Thae art. sequenti ad 3. ubi dicitur in premissis ad intellectum pertinere.

Ad 2. ex hoc imperio dicitur ad 1. tota^m negat voluntatis dicitur esse proxima causa rerum sed potest ut q. 25. art. 1. dicitur autem omnia voluntate dei fieri quomodo ea que deus voluit sua potest nullo impediente exequi potest sicut dicitur qui ambulantes, q^{ui} vult et huiusmodi voluntas sicut potest exequi.

Art. 1.º paper. v.

Ad 2.º. *Dei* per destinationem ad actus
 imperij intellectus ut dicitur, ad hunc imperat. *Dei* n. sibi imperare
 imperio economico, sed superioris, ad hunc imperat, sed hunc imperare sibi
 aut per facultatem imperio velati economica, quatenus dicitur intellectus ordi-
 nat movendo, et impellendo pot. exequantur ut quidam voluntatem ratione
 ad aliquid agendum, q. explicat in vii, transmittant h. in viii
 q. viii.

Similiter dicit imperare ordine resu-
 tujari, quod si res, sicut antea quod hinc n. hinc capaces calculationis aut
 accidentis in intellectu dicitur imperat ordine elevatis proprie, quatenus
 voluntatem impellit pot. hinc exequantur, ut id q. per ordine hinc
 lectus abe primo propostis, et ordinat in tempore, sicut et hinc dicit impera-
 re, pot. exequantur, et si resu- sicut n. sibi imperat proprie, q. in ex
 cu- nunc ordinat hinc, sequit exequit pot. sicut ad illa imperat, hinc
 et aut membris exterioribus dicitur in nobis imperat, et hinc membris
 hinc resu- rapit, quatenus pot. exequantur pot. ordinat. intellectus, exequit
 per intellectus ordi nat in x. dicitur q. 17. art. 3. videtur d. hinc sibi
 art. 9.

Procurat explicat mandatum eius d. hinc
 ad q. art. 9. ad h. hinc intellectus n. sibi intelligit, sed id pot.
 sufficit q. intellectus intelligat imperat ad hunc ut dicit imperare volun-
 tati aut pot. exequantur, dicit voluntas ut n. pot. sicut n. intelligit, sicut in
 amate q. ab intellectu proponit illa. unde Augustinus in psalms 146. in
 illa voce, Benedic anima mea dominus, aut anima sibi dicit, imperat
 et se exorat.

Ad 3.º. *Dei* negando exordium voluntatis effi-
 catis proxime ne se sumit, sed requirit ordinem intellectus ut pot. ex-
 quat q. voluntas efficitur nunc et sic salvat locum placiti citati et alia loca.

Dicit, sed per se per se actus hinc imperat, suff-
 p. in voluntas, ut *Dei* se determinat, et pot. exequantur. Ad hunc
 imperat ut voluntas in una se determinet, ad ut *Dei* per se primo modo te-
 quod ut per se habet nunc in a priori dicitur, et dicitur per imperat, et ordinat

q. hoc pertinet ad per se subiecti intelligenti.

Ad arg. in dilectionis parte providentis
fuit ~~supra~~ e. a. intelligitur prochi. supponens actus voluntatis, an autem necess.
Ad ad predestinat. inchoat. futurorum subditio. art. 6. dicit.

V. Aliam sit revelata sua predestinatio

hoc dubij movet propt. solut. ad q. in qua
D. Tho. docet aliquibus in dubio certu. e. suu. predestinat.

Supponendy e. tanq. actus de fide
scilicet a revelat. nemini certu. e. suu. predestinat. sua de finit. in d. r. h. h.
denotio sect. 6. cap. 12. et r. a. e. notat. n. q. predestinatio e. actus exemptus
maneri intelligitur divini, et ita absq. revelat. stare nobis n. pot.

Oppone. q. Petri 1. satagite operari
opera certu. certu. vocat. electionis factu. sed per bona opera n. fit
certu. in se, q. nobis certu. e.
Petri 1. testimoniu. e. de electi. predestinatio
re, et electione in illo loco, scilicet de vocat. divina, que e. in tempora
que dicit. si incerta. ite. firma. et perseverans. ita explicat Cajetanus et
colligitur ex e. sequentibus. Petri, h. q. d. factu. n. peccabit. aliquando
ide. si bene operando perseveraverit. firmi. in se. vocat. n. peccabit.

V. autem aliam sit revelata sua predestinatio
dubij.

Petrus dicit. in q. cap. 13. locum
excepto beata virgine nulli. revelata. suu. predestinat. probat. n. q. d.
aliam e. revelata. maxime apostoli, sed alii. revelata. n. e. q. m. p.
1. ex Paulo 1. Corinthiorum q. n. fuit. q. alii. predestinatio. ipse. rep. ubi. q.
dicit. q. n. cognoscatur. Paulus. suu. predestinat. 1. Cor. 13.
q. nihil. scit. vel. suu. sed. n. in. hoc. n. p. factu. suu. qui. aut. n. dicit. me. dicit.
quod. d. ex. act. 1. ad. thimothee. n. quomodo. occurrat. ad. dicit. act. q. q.
e. ex. motu. in. q. n. aut. p. suu. aut. q. n. p. suu. quos. aut. q. quomodo.
apprehendit. illa. n. n. n. q. quomodo. occurrat. ad. dicit. act. q. q.

Dicendy. t. e. multi. e. revelata. suu. predestinat.
habet. ex. Genetis. in. dicit. q. Habrahamo. ite. ad. d. r. suu. imp. se. p. suu.
in. bene. dicit.

Invenitur bona. Paulo 2.º ad Timotheo. 2.º reposita e' mihi
consona sententia quae dicitur de mihi. Domini in illa die in quo iudex
ad Romanos d. centus 19.º q. 1.º reg. moti reg. vobis et 1.º pote' p' nos separare
a charitate dei. Thomas 1.º. postquam dicitur iudex dixit tunc

Apostoli cognoscere patre' scilicet paracleti dicit vobis ut maneat
vobiscum in seculum scilicet regere, et in seculum quia vos manebitis et
in vobis erit. In seculo autem dicitur in illa die. Et sic dicitur p' istum
sanctum cognoscere q' ego sum in patre meo, et vos in me, et ego in vobis.
quod loquitur de deo dicitur spiritus sanctus p' gratiam iustificans
D. Augustinus 2.º 7.º in Joannem Gregorius homilia 32. in Evangelio
et dicit 1.º docent.

Ad istum accepit spiritus sanctus permanere
stant in gratia sunt firmati dicit Grotius in illa loca. Joann. 7.º. ego sum
manus columnae eius. d. Tho. 2.º q. 1.º de caritate art. 2.º et alij.

Tandem apostoli se cognovisse manifestata probant. cognoscere q' ego in patre
et vos in me, inde enim sequitur cognovisse spiritus sanctus permanere futu-
rum esse in apostoli iuxta q' supra dixerat, ut maneat vobiscum in seculum,
et bene notat Similius.

Joan. Apostoli erant amicum familiarissi-
mi dei unde Joann. 15.º dixit illis, in die vobis et vos, sed amicos q' non
audierat a patre meo nota fecit vobis, sed signum maxime amoris eius ma-
nifestare illis suam quae sedulitate, et ad id q' legitur de spiritu
sancti vobis sancto fratribus, et alij.

Ad arguendum hunc. Ad hanc opinionem
hunc Paulus dixit me in seculum dubitare, sed quoniam p' determinatio dicitur hanc
requerendo per media, inquit Paulus, adhibere media ad saltem, q' sine illis
potest ea regere.

Ad 2.º. Si tenet se nihil dubitans
sed in hac mea cognitione quatenus ex parte huius significatus, occipere de dubio
revelat. De qua et non inloquitur.

Ad 3.º. Secundum hunc modo huius dubitan-
tiam, sed significat occipere. In spe huius huiusmodi in se possessum, et venantem
respondeo ad hunc finem sicut in patre, et ita huiusmodi in se possidemus.

Indice q. iij. aut q. per formam.

mutabilis signis de quibus optime d. Boetius in sermone 2. in 7. pag. 118. precipuus signis d. dirigens et cauens mandatorum, et una cauens praedestinationem mortalis.

Art. 2. V. Praedes-

tinatio aliqd. ponat in praedestinato.

1. Id.

Praedestinatio nihil ponit in praedestinato, sed e. i. videtur aliquorum inuicem etiam in mente diuina existere.

2. Id.

Executio praedestinationis, cuius e. in deo passiva in praedestinato, hoc autem exequio e. uocabo, et magis incho praedestinatorum.

1. Id. patet ex art. precedenti in quod dicitur e. praedestinatione e. actus in se in mente in deo ad quod certum inquit Augustinus in psal. 150. praedestinatio non incho facta e. sed incho cuius apud se, tunc e. magis deus habet decretum praedestinandis, q. incho ab e. i. motu in deo mutatio uolendo q. i. incho.

De effectibus Praedestinationis.

1. Id. q. dicitur plura se offerunt de executione de effectibus praedestinationis, et q. i. praedestinato, aliquos effectus hunc e. patet ex art. precedenti, quo dicitur e. praedestinato, incho e. efficax incho hunc finis et conexione ad media, que executionem mandant, patet ex e. d. Thos. q. precedentis art. 2. ad 2. ubi dicitur q. in deo pro uoluntate q. tunc, que e. i. incho incho diuinae existens videtur se, et gubernat tempore, que executioni

Effectus debent procedere.

Ratio, quia finis qui est posterior in executione debet esse prior in intentione, tanquam ratio cuius modum, que ad sequens finis educant, et executioni mandant, ut dicitur in generali de predestinatione. Existentia ergo efficii finis procedit gubernatio persequi media, adsequens finis executioni mandant.

Primum, volentes autem, et inefficax intendit quod in deo est ad predestinationem, et reprobum, id est per se illa procedit in parte est effectus predestinationis, et art. 9. impugnatimus Molinam, et Valquez oppositum tenentes.

Ex quo est inferre proinde posse esse effectus predestinationis, quod non possunt esse à deo. Oppones d. August. de ciuitate et gratia cap. 9. in illa epistola. Diligentibus deum oia cooperantur in bonum, dicente, ut adeo predestinatio, ut si aliqui eorum deciderint, et exortantur, et hoc ipsum eis faciat propiusse in bonum, quod gratia possit educere ad finem, et sic utque adeo erunt effectus predestinationis. De Augustinus exponendy. de permissione gratia, et sub 3.

De sequenti generalia beneficia sunt predestinationis, et reprobum, et incarnatio, et sacramentorum institutio, in effectus predestinationis, patet, quod non procedunt ex intentione efficiendi, quod potius deus est. merito in nostris predestinationis, et dicitur in 3. p. q. 23. art. 4. quod per facta instituit tanquam beneficia, et oia et non procedunt ex voluntate predestinationis, tunc, et applicatio auz mortuorum Christi, et facta sunt effectus predestinationis nostris, quod prece sunt ex intentione efficii finis.

2. Idem est beneficium sit supermale. tunc sit tale, quod ad subditum, et gratia, et ex illis supermalis, tunc sit super male in extirpatione, et quod ad modum ut opera ordinis naturae morali bona. Insuper supermalis extirpatione ordinant extirpatione ab opere, et ex isto modo August. dicit de predestinatione. sanctos cap. 10. predestinationem gratie preparatio, gratia est predestinationis effectus, nomine autem gratia intelligit supermale beneficium, et in dicitur natura,

Quod huiusmodi effectus predestinationis.

Ita p. predestinationis respiciuntur: nate, p. de xvi illis. Debet autem effectus supernaturalis, p. act. n. q. ad illa ta xq. media. Ad sing. media aut. debent esse fini proportionata, q. n. cui finis e. supernaturalis, ita et media salu. quoad magis.

Idem e. ut effectus aduato vlt. p. t. q. uo, na. beneficium inefficax. t. v. predestinationis, et respicitur, q. n. p. t. e. effectus proprie predestinationis, q. intelligitur, q. n. immediate aduato ad vlt. p. t. q. uo, na. ut gratia. In q. n. q. uo. postea. ut. t. q. ad. s. q. uo. n. e. d. i. a. n. t. g. a. l. i. a. t. e. n. t. supra per p. t. y. et per p. a. n. t. e. n. t. y. r. e. p. a. n. t. o. , et auxiliu. inefficax cuius recordat. e. x. i. a. t. p. r. e. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. i. s. n. o. n. i. n. u. n. t. a. r. e. r. e. s. u. r. g. a. t. u. r. i. n. f. a. l. i. x. p. i. i. a. b. i. t.

Discrimine videntur explicari effectus predestinationis quod explicuit Guad. d. p. i. n. q. dicit illi esse effectus predestinationis, qui ab ipso predestinat. dicitur, n. e. n. e. x. p. i. a. n. t. s. u. f. f. i. c. i. e. n. t. i. n. i. s. p. e. r. a. d. i. n. g. a. d. s. i. n. g. r. e. p. e. n. d. y. m. o. d. o. e. x. p. l. i. c. a. t. o. , h. o. c. e. n. a. d. p. r. o. n. d. e. n. i. g. p. e. r. t. i. n. e. t. q. u. e. e. t. n. o. o. r. d. i. n. y. i. n. f. i. n. g.

Quis sint effectus super naturales predestinationis quoad subit. Dub. 7.

D. Paulus ad Romanos 2. n. u. m. e. r. o. i. t. h. i. s. effectus, subiect. vocatio, iustificatio, et glorificatio de quibus sigillatim agendum e.

De Vocatione.

Vocatione sive auxiliu. super naturale, e. effectus, qui requirit effectus, et e. d. i. s. t. i. n. c. t. o. n. y. v. e. r. s. u. , alia e. i. n. f. i. c. i. a. x. i. n. v. o. c. a. t. i. o. n. y. r. e. s. p. i. c. i. t.

Ceteru. e. aliqui vocati e. effectus predestinationis, p. u. t. e. x. P. a. u. l. o. , q. u. i. e. g. n. u. m. e. r. o. i. t. n. e. q. a. u. d. i. e. n. d. u. e. i. l. l. i. a. c. e. n. s. y. , q. u. i. n. o. m. i. n. e. v. o. c. a. t. i. o. n. y. i. n. t. e. l. l. e. x. i. t. p. r. e. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. e. , s. i. c. u. t. a. d. p. l. e. c. a. p. . 9. a. d. R. o. m. a. n. o. s. i. n. e. x. p. o. s. i. t. i. o. n. y. , s. e. d. e. x. v. o. c. a. n. t. e. d. i. c. i. t. u. r. , q. m. a. i. o. r. i. s. i. n. t. e. r. m. i. n. o. n. y. v. o. c. a. n. t. i. d. e. q. p. r. e. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. y. , s. e. d. o. b. i. t. u. r. d. P. a. u. l. y. h. u. i. c. e. x. p. o. s. i. t. i. o. n. i. , p. o. n. i. t. e. n. t. v. o. c. a. t. i. o. n. e. m.

tanquam qd. dicitur a predestinatione qd. sequitur de temporali vocat. qd. dicitur
Augustinus lib. de corinth. et gratia. cap. 2.

2. certum vocat. effectus est effectus predestina-
tionis qd. dicitur ad omnia gratia. effectus; et illi merentur etiam effectus predestina-
tionis. qd. patet ex ratione peribular.

Quare in merito. S. Bonaventura in 2. d. 2. p. 1.

q. 1. a. 1. effectus predestinationis incipit a iustificatione. et tamen dicitur qd. dicitur
unde ait. 2. neque vocat. est effectus predestinationis, qd. est omnia predestinationis et rationis.
S. p. 1. ideo effectus predestinationis, qd. dicitur effectus in predestinatione ad omnia
gratia.

Quibus autem est vocatio inefficax sit
effectus predestinationis.

S. d. iniquus, qui tenent Valentia p. 1. 2.

3. q. 2. Valques. d. p. 3. cap. 1. n. 1. et cap. 3. n. 1. p. 1.

Et p. 1. ex August. lib. de predestinatione.

cap. 16. vocat. inquit, sed predestinationem multo prius sua, ut ex faciat
membra predestinationis vni prius, non vocat. qua vocat. sunt qui volue-
runt venire ad nuptias, que vocatio inefficax, qd. illa est effectus predesti-
nationis. August.

2. ut aliquis sit effectus predestinationis debet
reducere ad omnia gratia. effectus ut supra dicitur. 3. sed vocatio inefficax non
quod effectus non ducit effectus ad omnia gratia, qd. non effectus predestinationis.

Quare dicitur qd. vocatio inefficax in
predestinatione est effectus predestinationis de modo alii, ut gratia habeat, huius fructus
reducens effectus ad omnia gratia, sit. Sicut p. 1. lib. 3. cap. 6. et d. 2. p. 1. illa
vocatio procedit ex facili voluntate laici qd. et ut supponimus, huius fructus
perducens ad omnia gratia. effectus, qd. effectus predestinationis, et patet
ex dicitur, an dicitur qd. dicitur dicitur vocat. predestinationis, et qd. respiciunt
postea reuocant. preteritis vocat. et in gratia iudicij, quod habet sunt
resurgendo deo, ex quo humiliant. Incendunt et mutant in deo. ano-
re, et resurgunt maiori conatu. Sicut per vocat. inefficax
predestinationis

prodes in actu dicitur remota, et cor eius remota, et postea adveni-
ent nota de vocati, et effectus virtutis, illi in se fieri vocati in effectus
tunc, et carere fructu, postea illy sequit' hinc, ut adue nite se non vocau-
itio educat, et ad subiecta virtutis, et tunc ad vna quomodo, presentis
ut predeterminationis, q. d. ex efficaci intent. dicitur, q. d. procedat voca-
tio in effectus patet, q. d. agens per intellectum ex voluntate, et intent. effica-
ci fieri procedit quod dicitur media, quae mediata illi, ad sing. educunt.

In quo dicitur ad q. d. inquit, in Augustinus
de vocat' omnino inefficaci est remota, et quae nullo modo ad vna quomodo dicitur effectus.

Ad 2. dicitur, q. d. nota vocati illy inducere effi-
caci ad vna quomodo, licet in n. habeat proximè efficaciam respectu phisicis virtutis, quae
quae immediatè hinc in n. habeat data, et in memoria obiecta mouet ad
posterioris virtutis hinc tenet fructu, et effectus respectu virtutis quomodo, et effectus pro-
determinationis, hinc. Deas vocat' virtutis, illud ille virtutis hinc in, illa vocatio hinc
fructu predeterminationis in reprobis, et in impredeterminationis habeat fructu virtutis in illa
exertat illa vocat' ad amand' deus, quae virtutis bonus est, et agere gratias ipsi.

Deas, q. d. si vocat' inefficaci omnino in obdi-
dere ab ipso inefficaci in predeterminationis respectu, et effectus predeterminationis, q. d. de
illi illud est producenti efficaciam ad vna quomodo, et tunc in procedit illa vocat' ex
tendent efficaciam quae, et effectus providentis generalis, super naturam in virtute, gratia.

Ex dictis notat de virtutis auxiliis, gratia, proce-
denti, i. subsequenti efficaciam, i. inefficaciam, et in hinc effectus predeterminationis debent
hinc aliquis fructu ad superanda vna quomodo, et q. d. virtutis, quibus per auxilium con-
que causationes eorum, et quae illi in illi identificantur, eodem modo sunt effectus predetermina-
tio in virtutis alio modo educant ad vna quomodo, i. proximè, i. remotè, et
procedo, dicitur tunc in illi, alio modo memoria, obiectis, et quae fructus in quae quomodo.

Ex dictis notat de auxiliis, virtutis, de virtutis
et in intellectu, et de virtutis, misericordiam, et virtutis, sunt effectus predeterminationis, et effectus
educunt ad vna quomodo.

¶ bonus virtus liberi arbitrii quo deo
vocanti cooperatur prode est, et libere arbitrio
sunt effectus predeterminationis. Dub. appendix.

Ita e cooperatio nate liberi arbitrii, et vix e
 subiecti hinc e effectus predestinationis, Pa. si distinguamus ut adueny in illa cooperatio
 dependentia qus her. gratia, et qus her a libero arbitrio sub hoc p. v. e effectus
 et predestinationis, n. aut subposteriori, imo e cooperatio liberi arbitrii ad qus
 res sumi predestinationis ita hinc collice q. p. 19. Tholmas art. 9. sup.
 1. membro 10. p. 1. illa cooperatio sub hoc p. v. a, quae a libero arbitrio
 h. e. gratia, sed a predestinatio n. e. hinc a libero arbitrio, sed effectus predestinationis
 e. gratia q. illa aut n. e. a libero arbitrio h. e. effectus predestinationis.

Primo, liberi arbitrii e. gratia auctus ad
 auct. supermetu, qus causae paritatis n. e. permittit e. factus, et qus auctus et
 indistincti e. a. deo, et a libero arbitrio, sed permittit e. causae, q. sicut vix not
 ter supermetu sub hoc p. v. a. quae e. gratia, h. e. a libero arbitrio ita n. e. sub
 auct. quae e. a libero arbitrio e. gratia, ut q. ad id n. e. effectus predestinationis.

Primo, 2. sicut vix produci adigne v. a. a
 particulari, et a deo n. e. a. efficiet. s. a. a. deo h. e. effectus causae, q. particulari
 et vix h. e. a. vix h. e. effectus q. a. deo, et q. n. e. a. causae particulari, q. h. e. e. n.
 in auct. supermetu respiciet deo, et libero arbitrio.

Tandem q. auxilium gratia sicut effectus p. v. a.
 e. hinc auctus liberi arbitrii, et vix q. cooperatio n. e. a libero arbitrio h.
 effectus gratia, et p. v. a. determinatio.

Secundo, e. auct. supermetu, sub hoc p. v. a. quae
 a libero arbitrio h. e. effectus predestinationis, h. e. auct. deo h. e. hinc auct. cooperatio.
 D. Theod. art. 9. inquit h. e. effectus q. e. a libero arbitrio, et q. e. effectus predestinationis
 si vix h. e. effectus q. e. a. deo, et v.

Doct. p. auct. supermetu, et hinc auct. deo super
 b. v. a. p. v. a. a libero arbitrio e. supermetu quod ad subiectu, et vix h. e. gratia, et effectus
 predestinationis, et p. v. a. vix h. e. a libero arbitrio h. e. a. deo h. e. auct. supermetu h. e. vix
 proprii, sed v. a. deo, et ad hinc p. v. a. vix h. e. auct. deo, et vix h. e. auct. supermetu
 h. e. vix h. e. auct. deo, et vix h. e. auct. supermetu, et vix h. e. auct. supermetu
 quod ad subiectu, h. e. vix h. e. auct. supermetu, et vix h. e. auct. supermetu, et vix h. e. auct. supermetu
 nec p. v. a. a libero arbitrio vix h. e. auct. supermetu, et vix h. e. auct. supermetu, et vix h. e. auct. supermetu
 quod ad subiectu, h. e. vix h. e. auct. supermetu, et vix h. e. auct. supermetu, et vix h. e. auct. supermetu

Quibus illa cooperatio libera ut arbitrio, arbitrio dicitur dicitur, quia, et si alicuius in illis fit, et effectus prodest, tunc tunc patet, ideo tunc quod requiritur gratia, quod libero cooperatio est gratia Dei.

Tandem, influxus liberi arbitrii, et gratia, siue diuini auxiliij est idem, ut si influxus ut est a gratia effectus prodest, naturam est ut est a libero arbitrio, tunc patet ex dictis, nec de causis, alij deus dicitur: et immediate ad actionem, tunc distinguntur tunc inadequate, quatenus eundem influxus recipimus. In ordine ad Deum in ordine ad liberum arbitrium.

Quare ad 1. oppositum negat actum superiorem ut est a libero arbitrio nec a gratia, liberum est arbitrium et deus non sunt in se habent sicut duo cause partiales de eadem, quarum quilibet esse aliquid potest in effectum ut duo potantur, nam, sed deus sua gratia, et liberum arbitrium, concurrunt eadem in actione, et influxum sua ut liberum arbitrium esse tunc, ut quatenus naturam nihil potest nisi ut elevatum per gratiam, et auxiliij, unde in potest esse illa actus ut a libero arbitrio, quia, simul ut ab ipsa gratia, in omni gratia, fortis effectus ut liberum arbitrium, elevat actum. Ecce quid dicitur, facia ut inceptum meum ambularem, et iudicia mea iudicarem, et operemini dicitur ita quod duo cause partiales, quod requiritur liberum arbitrium, tunc, nec deus, sed effectus actus superiorem, atque adeo in omni gratia effectus prodest, naturam est ut est a libero arbitrio.

Ex quo sequitur ad firmam liberum arbitrium, et deus non dicitur ut nihil potest arbitrium nisi ut elevatum per gratiam, et in ut actus obijit, actus ut est gratia, nec a libero arbitrio obijerit, et in se habent imperio, et virtute actus aliquantulum, quod sit ad deum, et tunc a libero arbitrio negat, et tunc ipse nec influxus, nam, ut dicitur, imperio actus ordinis ad Deum, et ad liberum arbitrium potest dicitur quod actus ut est a gratia, nec a libero arbitrio, ideo non ab illo in proprio virtute, sicut tanquam a causa, sed est ab illo ut elevato per gratiam, et cooperante ut dicitur.

Idem dicitur de illa parte, ut est a libero arbitrio nec a gratia, est absolute falsa, quod est a libero arbitrio cooperante ut gratia, et ita ut a libero arbitrio effectus prodest, naturam.

Eodem modo sequitur ad 2. firmam, nec dicitur dicitur a seipso, ut alicuius quod nullam fortis, nec a seipso, et in illa actione, prout a deo, sicut causa, quod non sit actus ut obijit, sed in se habent.

habendo ad diversa principia, unde illa reduplicatio talis factio ut in obj. re
 nis dicitur si reduplicet nomen actionis, sed principia illius vix est categoriarum
 ut ab igne nunc dicitur, sed hoc reduplicatio ut optime dicitur in 2. d. p. 30. cap.
 30. n. 16. nihil refert ad presentem quod an sit effectus predestinationis illucogitatio
 nec est libero arbitrio dicitur, quod in maiore de actione non ut includit principia, sed potius
 ut ab illo dependens, ab illa enim quod est an potest dicitur libero arbitrio, que sunt
 principia actionis in effectus predestinationis numerentur.

Ad illud quod dicitur in 2. d. p. 30. cap. 30. n. 16. dicitur
 huius auxiliis ex necessitate nec dependere effectus a libero arbitrio, po-
 tius auxiliis facti et arbitrio veniat, et in effectibus ut causationis illius.

De iustificatione.

2. effectus predestinationis est iustificatio
 iuxta Pauli citari, quod vocatur iustificatio.

Nomine iustificationis intelligitur infusio
 gratie habitualis, et virtutis supernaturalis iuxta Tridentinum sed. 6. cap. 7.

Et notandum est dupliciter esse gratiam predestinationis
 quaedam videlicet sine peccatione, alia per peccatum mortale interruptam, de peccato
 hoc non veniat, sed certum est esse effectus predestinationis, de eo enim testimonium dicitur
 salutem iustificatis, et tunc est, quod non dicitur reduci ad aliquid gratiam, sed hoc conexione
 cum illa, et proxime est effectus illius.

Interim est gratia interrupta per peccatum
 mortale sit effectus predestinationis.

2. d. dicitur quod tenet de huiusmodi dicitur
 cap. 2. et probatur. Iustificatio interrupta per peccatum est effectus, quod non effectus pre-
 destinationis, sicut iustificatio interrupta per peccatum non est perducenda ad vitam
 eternam nisi per peccatum tunc aliter intentionem dicitur reparantem eam per penitentiam
 gratia collata necessitate predestinationis.

2. d. dicitur gratia collata est penitentia
 in statu innocentis non est effectus predestinationis eius, sed tunc gratia reparata
 per penitentiam, quod est in nobis, ante per Christum veniens Adam omnes effectus
 predestinationis, et tunc non venit gratia collata in statu innocentis, quod dicitur
 in incarnatione.

in Incarnationis sic post lapsum h. homin.

dicendum est qd in infusione gratie per se
 in re ipsa est effectus predestinationis, sicut Suarez dicit lib. 3. cap. 4. et sequens. ¹⁰⁴
 si illa est infusio gratie sicut est effectus ad vitam eternam, qd est effectus p[ro] destinati.
 si patet ex dictis, an si h[ic] predestinationis reparat totam gratiam deperditam
 in eadem intentione, quae erat ante per lapsum dicta. p. p. q. 29. art. 2.
 q. illa prior gratia per effectum reparat vitam eternam.

Ad p[ri]mum si illa gratia h[ic] reparat
 totam per se ipsam ad huc illius prioris gratie memoria potest stare ad hoc ut p[ro]p[ri]e
 destinatus, si fuerit repugnat modo ut operibus nobis merito nisi recuperet
 damna per se ipsam illata, et gratia deo agat, pro bene merito ipse agat, p[ro]p[ri]e
 est gratia amissa potest relinquere aliquam facultatem ad bene operandum, atq[ue]
 ad illa prior gratia fructificavit in vitam eternam, et per se ipsam predestinat.

Ex quibus patet ad 1. qm. in eodem
 est qd illa infusio gratie procedere in voluntate efficiendi qd p[ro] destinatus
 q. in deo elegit. Per se dicimus qd dicitur illi illa est gratia, quae recuperata
 per predestinationem, effectus eius ad vitam, ad quae p[ro] destinatus, eligi, quare licet illa
 gratia in re ipsa in re ipsa sit effectus providentiae supernaturalis, et in p[ro] destinatus,
 qd ad vitam eternam non sicut est effectus in predestinatione, et est effectus predestinat.
 quibus effectus ad vitam eternam.

Ad 2. qm. illa est gratia, et ex hac
 bene est perducendi in vitam eternam, et per se ipsam impeditur ea, maxime in
 non acceptatione sub lato impedimento, sed in eadem intentione, quae p[ro]p[ri]e habue-
 rat, unde potentia dei intentione reparandi gratiam per predestinationem, non sicut
 gratiam perducendi ad vitam eternam, sed absolute impedimento.

Ad 3. qm. nota est qd gratia collecta h[ic] dano
 in statu innocenti fuisse effectus predestinationis ad vitam eternam, sicut p. p. q. 29. art. 2.
 et ex parte ex dictis, non reparata ad vitam eternam sicut, ad imp[er]at[um] negat
 illa gratia non est ex merito xpi, ut ibidem probatur, videtur Incarnationis fuisse
 p[ri]m[us] p[ro] destinatus, in intentione, quae fuit volens permittenda p[ro]p[ri]e
 licet in se non dicitur in connectione ad vitam, etiam eo in statu, in eadem
 incarnatione, sicut intentio finis est prior electi mediary in re quibus in finis in se

quit.

Quæ dicta sunt de gratia int' rupta per p^{er}cepta intel-
ligendæ sunt de virtutibus in p^{er}ceptis, quæ simul in unâ p^{er}fecta s^{er}vantur, ut in
unâ p^{er}cepta, illæ t^{er} virtutes deperditæ, et reparatæ per penitentiam sunt
effectus p^{re}destinationis, eo modo quo gratia.

De meritis int'ruptis.

Ideò dicendū est. Quod dicitur de merito
int'ruptis per p^{er}cepta morale, in p^{re}destinationis effectus p^{re}destinationis p^{er}
merita illa s^{er}vantur efficaciter ad unâ gratiam, q^{uæ} unâ p^{er} illa merita in
divina acceptatione manentur viva, et licet per p^{er}cepta fuerint mortificata per
sequentis penitentiam reparant, et reddunt in eadē intentione, quæ p^{ri}us ha-
bebant, et p^{ro} illud est eorū p^{re}miū essentialē q^{uod} habet si merita n^{on} essent
int'rupta iuxta dictū 3. p^{ar}te q^{uæ} 27. art. 9.

Imò q^{uod} si merita in redditione meriti
int'rupta intentione, quæ p^{ri}us habebant si vitio ē remissio, (q^{uod} dicitur falsus)
negari n^{on} pot^{est} p^{ro}pter illa merita aliq^{uod} p^{re}miū dare q^{uod} n^{on} t^{er} quantū illi
debebat, ut t^{er} t^{er} supra fuerit, q^{uod} s^{er}vantur efficaciter ad unâ gratiam.

Causa illa merita int'rupta procedunt
ex intentione efficiendi ad unâ gratiam, illa intentio respicit totā q^{uæ} p^{re}destinat
de q^{uæ} ceteris, q^{uod} ex illius intentionis s^{er}vantur tanquæ media illa merita int'rupta
quæ ad ea q^{uæ} sequenda s^{er}vantur, q^{uod} dicitur dicitur necessitas ē ē ē aliq^{uod}
s^{er}vat p^{re}destinationis effectus habet s^{er}vantur et aliq^{uod} effectibus sive int'rupta
sive fundamētū dicit

De glorificatione.

Dicitur dicitur. Et q^{uod} 41. q^{uæ} 7. n^{on} est p^{ro}videntia
glorificatio in e^{ss} effectus p^{re}destinationis, probat, p^{ro}videntia ē p^{ro}videntia
sed p^{ro}videntia ē mediocris, et n^{on} s^{er}vat, q^{uod} glorificatio, quæ s^{er}vat p^{ro}dest
inationis h^{ab}et effectus eius.

Prima p^{ro}videntia ē p^{ro}videntia
dicitur, sed p^{ro}videntia ē mediocris, et n^{on} s^{er}vat, q^{uod} glorificatio, quæ s^{er}vat p^{ro}dest
inationis h^{ab}et effectus eius.
cap. q^{uod} unde d. Tho: 2° 2° q^{uæ} 47. art. 6. inquit ad p^{ro}videntia s^{er}vat
sive,

non est proprium esse sine virtutibus moralibus, sed disponere de his
quæ sunt ad finem.

2° probat ex August. 1° de peccat. meritis. l. 1°
cap. 10, prædeterminatione est preparatio gratiæ, quæ in gratia est effectus præde-
terminationis, et d. Th. art. 4. in fine inquit, prædeterminatio aliquorum in-
ter-
lusæ et tunc præsupponit in fine quod Deus velit eorum salutem, quod salutem
non est effectus prædeterminationis, sed ad eam præsupponit.

Verum, et cum hoc gloriatur esse effectus
prædeterminationis patet ex Paulor. citato illos glorificari scilicet quia et tunc
ut d. August. 1° de prædeterminat. l. 1° cap. 7. Fulgentius lib. 1. ad Monachum
et cum exponitur de dicit, et non enim præ gloriificationem attendit, significat in
gloriificationem.

3° ad providentiam, et prudentiam cuius
prædeterminatio est pars, pertinet non solum præbere media ad consequendum finem, sed
omnibusque laboribus et prodigitate premii referre, quod ad prædeterminationem et pro-
videntiam pertinet premii referre proborum operibus, ad quod remittitur effectus
in prædeterminationem.

Quare ad 1^{am} in oppositum non respondet pro-
videntiam esse remedium, et in finem.

Ad 2^{am} firmat. 1° dupliciter est finis, aliter
que quis sibi proponit in actu consequendum, ut omni bono consequendum, est finis sibi virtutibus
moralibus non pertinet ad prudentiam, sed ad providentiam, ut d. Th. illa
est de h. et de hoc loquitur Arist. aliter finis est, que quis alteri proponit, ut pro co-
sequendo laborem, et meritum adipiscatur, et cum hoc finem consequendum, et executionem man-
dandi versant prudentiam, et providentiam, et cum collatio premii, quod Deus propo-
nit consequendum pertinet ad prædeterminationem.

Ad 2^{am} 1° Augustinus non explicat, se
in bono effectus prædeterminationis, sed in præcipuo medio ad consequendum finem
quod est gratiam.

d. Th. art. 4. præparat. dicitur et prædeterminat
hoc est, et illi dicit esse pro bono, et tunc respicit salutem et tunc tanquam finem, que
executionem mandat.

V bona ordinis naturalis sunt effectus predestinationis dicitur 2°

Secundum quod explicat bona naturalis in speciali distinctione, quaedam pertinent ad ipsam substantiam predestinationis, ut scilicet substantialem in illius creatione, generatione eiusdem, alia sunt respectu naturae, ut potestatem in tali perfectione, hoc est illud imperium, aut spiritus copiosus. Tertium pertinentia ad circumstantias bonorum naturalium, ut nasci in tali loco et talibus parentibus. Quarta bona sunt quae pertinent ad ordinem morale, et honestatis virtutum, ut ad virtutes morales, operum moralium bona, quae praesentant actionem et existant ad illa, de quibus sigillatim quibusdam articulis dicitur.

V de substantiale hominum et angelorum sunt effectus predestinationis.

1° dicitur, quod est hominum predestinationis effectus ad substantiam ipsam naturam et quoad creaturam et generationem, et effectus predestinationis in predestinatione, ita Suarez lib. 3. cap. 7. n. 9. sequitur Granada, dicitur n. 9. probatur Suarez lib. 1. ex d. Tho. art. 2. in principio. sed dicitur dicens, receptio, licet orationibus et imperiis, non autem inquit supra predestinationem licet orationibus, non supra, verum 3° illa receptio supra effectus predestinationis licet.

2° dicitur, quod est in intentione effectus, qui voluit deus dare. Secundo quod voluit ipsam creaturam, et dicitur quod effectus predestinationis licet ipsa est substantiale, et dicitur quod ipsa est voluit propter talis finem.

3° probatur, generatio enim potest esse effectus predestinationis alterius, et generatio alterius potest esse effectus predestinationis eiusdem, et patet in generatione seu receptione virginis, quae fuit effectus predestinationis Christi, pariter enim ita ad incarnationem Christi per receptionem virginis.

4° alia opera predestinationis, et dispositionis ministerii sunt effectus predestinationis electorum, quod et generatio ipsorum predestinationis, dicitur patet Matthaei 24. prope electos venientibus die illi minister tempore ante Christi.

5° motus, natiuitas, et circumstantiae ipsorum praesentantur

propter effectum praedestinationis, & exceptio praedestinati.
 Dico quod non est substantiale hominum
 generati. licet enim non sit effectus praedestinationis, nec est corpus Thomae in se.
 effectus praedestinationis sunt effectus gratiae per Deum, sed non est substantiale
 creationis nisi gratia per Deum, & non effectus praedestinationis, nisi per effectum
 tradita inquit. praedestinato est gratia per paratam, sed autem gratia est per
 Deum suppono ex hoc qd dicitur q. 19. art. 4. nisi est ut dicitur epistola qd gra-
 tia inquit, quae doctrina de gratia praedicitur esse propria Deo auctori, non
 materiam, sed quae saluat nat.

L. sub praedestinationis non potest esse
 praedestinationis, sed est substantiale hominum, quod per se creatum est sub
 praedestinationis, & non potest esse effectus, nisi ex arte praedestinati, praedestina-
 tio est in se natura realem in fine, per se in se, per se sub est quod non in se
 non, et non effectus, et materia referunt, atq. ad id non potest esse effectus.

Forma non est effectus praedestinationis est
 substantiale hominum maxime ut dicitur ad vitam aeternam, sed hoc dicitur, quod
 non potest ex hoc de effectibus praedestinationis nisi effectus inducentes
 ad vitam aeternam, nisi ad id volentem in intentionem quae vult aliquid dare
 glorię, & ordine non supponit aliquis, cui Deus vult dare glorię, hinc autem non
 praedestinat. non est substantiale, atq. ad id est ad praedestinationem hinc si inquit
 est effectus.

Ad 2. in oppositum. N. D. Tho. non affirmat
 receptionem Iacob fuisse effectum suae praedestinationis, sed arguuntur pro hoc dubi-
 tandi probat praedestinat. subari praedestinat. D. q. 1. q. 1. Iacob propter orationem
 et hinc non est natura praedestinat. non est in eo pietas.

Sed arguuntur in auctoritate scripturae, scriptura
 Iacob fuit effectus orationis Iacob, oravit enim, ut dicitur daretur factus Reuee, oravit
 Iacob, et dedit Iacob. Genes. 32. sed oratio Iacob fuit effectus praedestina-
 tionis Iacob quatenus ipse cepit illam orationem ex voluntate glorificandi Iacob
 quod multo magis ipse cepit Iacob, quae fuit medijs ut oratio Iacob impleret, et
 Iacob requirit glorię fuit effectus praedestinationis Iacob.

De generatione Iacob absolute haec effectus praedestinat.

destinationem illam sed ex parte subiecti, in utraque parte a receptione. Illi scilicet
si in tali occasione recipiet, quod addit supra videtur tunc ipsi receptioni potest
esse effectus predestinationis laudis, et potest procedere illo modo receptionem
habentem beneficium laudis.

Ad id quod negat eandem potestatem
substantie rei potestatem ad videndum providentem, et non existens. Efficaci
quod sed supponit subiectum tunc quod ad predestinationem etiam negat esse sub-
stantiale volentem esse proprium finem quod.

Ad id quod dicitur eandem, et tunc quod
quod receptio. Illi scilicet in tali fine cui respectum predestinationis. Quod etiam potest
esse effectus in fine dicitur respectum intentionis, quod tunc habet predestinationem
quod at receptio tunc esse substantiale predestinationem supponit tunc quod sub-
iectum cui ad predestinationem, et tunc non potest esse effectus eius.

Et per hoc dicitur ad operationem guberna-
tionis, et creationis, quod non supponunt tunc quod predestinationem, pot-
est esse effectus eius, et tunc esse ipsam predestinationem.

Ad id quod dicitur quod motus, et naturalis sup-
ponere in tali predestinationem, etiam potest esse effectus.

V. mori. l. nasci tali tempore. l. loco in effectus
predestinationis. Diffic. 2.

Notandum est motus naturalis, et eorum cir-
cumstantias dupliciter posse videri, scilicet quantum existunt beneficium electio-
nem, et specialiter ad vitam quod tunc illi inducunt. Quod casus, et fortuitus
de re evenire, ut qui natus infirmus suffocatur, innoxia a gravatibus
occidit etc.

De prioribus videtur esse effectus predestinationis
ut quod qui in maturo aetate morte rapit, ne materia mutaret intellectum
aut ne fieri deciperet animam illius sapientis quod. Similiter quod qui nascitur
innoxia iuxta fontem, et baptizatur, et ita mori, innoxia, et similibus
certum est motus circumstantias, aut naturalis, quod scilicet fuerit saltem tempore speciali
de providentia ordinata esse, ne periret in fontem, aliam potestatem, quod motus
nulla est

nulla erat aqua nisi illius fontis, aut ne adulescenti istis implicaret, et illico obijt in maturo matre, atq; adiecit effectus predestinationis illa circumstantia, et dicitur ad obliquum.

Dicit, illa naturas eo tempore quo in fens aditoy pervenit, et mox sequitur ex causa causay naty filio. Nihil est effectus predestinationis, sed generaty providentis.

Et naturas illam, et mox elicitive a causis naturalibus proseriva, et a naturali providentia imperativa, et extrinseca ordinata a deo ad salutem electoy, etiam effectus predestinationis.

Infirmas de demone, aut naturitate q. casu videt eventus ante effectus predestinationis.

Molina q. 2. art. 2. et q. 3. hinc est patet tenet p. negativam, imo existimat nihil ex speciali dei providentia et naty huiusmodi effectus intendit, sed tm. permittit deo probat, deus a se dicitur libere arbitrio gratuloy, ubi nocere hie, et minime occidit de res, neq; est adhibere arbitria eoy, qui sufficienter in quibus, ut nati do sufficienter, sed ut reite operando ita q. temp. sequerent, q. huiusmodi effectus sunt a divina providentia inserta.

Firmat huiusmodi eventus includunt p. q. deum selet permittit respectu eoy.

Dicendi, in predestinatione est divina predestinationis effectus p. q. predestinatus ingratia nra finiat effectus nra predestinationis, et mox illa tali tempore e. dicitur de facto requiritur ut qui perseveret ingratia usq; ad morte, q. e. effectus predestinationis, max. nra, na dony perseverantia e. effectus predestinationis, nisi p. de facto illa mox eo tempore quo predestinatus erat ingratia fuit vltis et malis aduerso, ut sequeret ita q. temp. q. n. alij modis poterit deus salvare.

Firmat q. predestinatus tali tempore sequeret q. e. effectus predestinationis eius, sed q. sequeret ea tali tempore de facto fuit permittit illi q. mox eo tempore fuit malis aduerso, dicitur

quodlibet se conuertunt, nisi p. bonos indoles, acit ingenij acumen, nō
 tōto dicto occasio, aliudq. bonum gratie. Deu en. invocat ad ius gratiam
 aliquam, q. dicit se p. iustitiam ingenij, acit dicit Augusti lib. 2. ad simplicitatem
 q. dicit et pater cu. multis ingenij acumine p. iustitiam reprobor. deum, et
 nudes electos, q. n. hēnt. conuersione hęc bonas cu. reliquis effectibus.

Si ē nātū perfectio, p. p. dicit,
 ē in duplici causa, quod dicitur quę naturaliter necessitate requiret ex
 tali anima, et corpore, et producantur et nexu, et scilicet cau-
 sary naturalis, alii sunt, quę n. sequuntur ex sola necessita-
 ta naturalit. hęc exigentia causary naturalit. si edem specta-
 ta. Dicit providentia ex hęc hęc sunt naturales perfectioes, dicit
 itaque hęc sententia p. iustitiam perfectioes, et effectus p. dicit
 itationis, bene et posterioris, ita. Suarez lib. 3. cap. 7. Ar. 4.
 dub. 4. cap. 2. et 3. Gombale 3. d. p. 72. sed. 2.

Si p. p. hęc perfectioes addo, n. scilicet
 sed effectus p. dicitationis sunt dona gratie distincta a dono creationis
 q. hęc perfectioes n. sunt effectus p. dicitationis, nisi. sequuntur
 ipse n. tanquam p. dicitationis, et se n. hęc exigentia causary nat-
 uralit. nisi. Augustini ubi supra dicitur p. dicitationis gratie p. dicit
 parat. in ordine ad beatitudinem, et epistola 95. et 105. docet n. hęc
 gratie intelligi beneficia distincta a dono creationis, quod dicitur ex merito xpi.

Si p. p. hęc perfectioes quate-
 nus hoc modo adducunt ad n. hęc p. dicitationis ad beneficia gratie
 distincta a dono creationis, q. sunt effectus p. dicitationis, nisi. n. n.
 supra exigentia, et scilicet causary naturalit. sequentia ad ipse creati-
 ex speciali dicit providentia p. dicitationis electo ad requirendu beatitudi-
 nis, si. pater ex requisitis supra ad effectus p. dicitationis.

Breviter notandū ē p. dicitationis nātū
 perfectioes tripliciter posse videri, si. p. dicitationis nātū ex
 gentia causary naturalit. sunt, et nullomodo ex speciali dicit pro-
 videntia super nātū, nisi. p. dicitationis dicitur ad n. hęc p. dicitationis.
 quatenus ex speciali dicit providentia super ex gentia causary nātū.

desideratio nra q. nos cedimus, bona in indolentia et facilitate scilicet tan-
qua remouens prohibens, et impedimentum, q. obstatat nequid ita pra-
impie moueret auxilio supernaturali.

Sed 2. n. e. ad idem dicitur in nobis ali-
q. inuicem iustificacionis et inuicem, ut dicitur. Semi-pellagiani quidam dicitur q. loq.
art. 6. sed si illud facilitate aduocet ad sensum supernaturalis diuine uoluntatis
nra q. daretur tamen aliq. inuicem iustificacionis, q. pro dicta solutione pot. ad-
mitti.

De sequere ex dictis cum non ingenij
aduocare nequid facilitate credat. Fide diuina, sed hoc dicitur n. pot. q. nec patet
ex dictis, ut facilitate illa ingenij aduocet ad effectum predestinationis supernaturalis
operandos, nisi p. aduocet fidei et supernaturalis quo ad subiectum q. n. e. t. r. n. b.
aliqua pot. aduocet nati, que ex proprio in huiusmodi actum supernaturalis

h. i. m. a. l. e. x. i. c. i. q. 12. art. 6. d.
dicitur in nobis uincit actus nati ad partem t. r. n. p. r. e. p. a. r. t. i. o. n. i. s. i. n. g. e. n. i. j. ad per fe-
ctum ad idem dicitur, q. u. i. o. n. i. s. u. p. e. r. n. a. t. u. r. q. u. o. d. s. u. b. i. e. c. t. u. m. q. u. o. d. e. i. s. i. n. g. e. n. i. j.
fidei, q. p. r. o. p. t. i. a. i. n. g. e. n. i. j. n. o. d. u. c. i. t. a. d. f. a. c. i. l. i. t. e. r. e. d. e. n. d. u. m.

Primo 2. sequere ex hac parte q.
eius comitatus uocatio inuenitur, et ex n. r. in uno dicitur etiam in n. m. a. l. i. q.
ille e. p. r. o. p. t. i. o. n. i. s. i. n. g. e. n. i. j. u. t. h. a. c. d. i. c. i. t. u. r. q. u. o. d. a. p. u. e. r. e. u. o. l. u. n. t. a. t. u. m. p. r. o. p. t. i. a.
i. n. g. e. n. i. j. a. d. u. c. i. t. e. a. d. e. f. f. e. c. t. u. m. f. i. d. e. i. n. i. s. i. n. g. e. n. i. j. n. o. d. u. c. i. t. a. d. u. o. l. u. n. t. a. t. u. m. a. l. i. q.
e. i. u. s. p. o. t. e. s. t. i. n. f. i. d. e. i. e. t. p. r. o. p. t. i. a. i. n. g. e. n. i. j. n. o. d. u. c. i. t. a. d. u. o. l. u. n. t. a. t. u. m. a. l. i. q.
quo a. l. i. q. u. o. d. e. t. p. r. o. p. t. i. a. i. n. g. e. n. i. j. n. o. d. u. c. i. t. a. d. u. o. l. u. n. t. a. t. u. m. a. l. i. q.
a. u. t. p. r. o. p. t. i. a. i. n. g. e. n. i. j. n. o. d. u. c. i. t. a. d. u. o. l. u. n. t. a. t. u. m. a. l. i. q. q. u. o. d. g. l. o. r. i. a. t. u. m. q. u. o. d. i. n. g. e. n. i. j. n. o. d. u. c. i. t. a. d. u. o. l. u. n. t. a. t. u. m. a. l. i. q.

Primo 3. sequere pro uoluntate ad me
nata uoluntate nostra, ut dicitur in prima q. p. r. o. p. t. i. a. i. n. g. e. n. i. j. n. o. d. u. c. i. t. a. d. u. o. l. u. n. t. a. t. u. m. a. l. i. q.
e. f. f. e. c. t. u. m. p. r. o. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. i. s. q. u. o. d. e. i. s. i. n. g. e. n. i. j. n. o. d. u. c. i. t. a. d. u. o. l. u. n. t. a. t. u. m. a. l. i. q.

Pro solut. nota ad idem ex dictis illo art.
6. d. dicitur nobis aliq. inuicem iustificacionis, q. n. e. m. e. m. o. r. i. u. m. a. u. x. i. l. i. u. m. s. u. p. e. r. n. a. t. u. r. i.
i. d. i. s. p. o. n. i. t. a. d. i. l. l. a. q. d. i. s. p. o. n. i. t. o. d. e. b. e. t. e. e. i. u. s. d. e. o. r. d. i. n. a. t. u. m. s. u. a. a. d. q. u. o. d. d. i. s. p. o. n. i. t.
et idem nate n. pot. d. i. s. p. o. n. e. r. e. a. d. s. u. p. e. r. n. a. t. u. r. e. i. n. i. d. e. m. q. n. a. t. u. r. e. i. n. p. o. t. a. u. s. e. n. e. i. n. g.
p. e. n. i. t. e. n. e. m. s. u. a. e. t. e. i. u. s. t. i. t. u. t. i. s. e. r. g. o. d. e. u. s. e. t. p. o. t. r. e. m. o. u. e. r. e. p. r. o. h. i. b. e. n. s. q.

exp. motu abiat, ut dicitur per auxilium supernate, q. gratia, et in tempore
debito operis.

Quia dicitur. Semipelagianorum
dicebant dari in nobis iniqui iustificacionis, per opus ordinis naturae, q. merere se per
natura auxilia, et disponeret ad illa, et hoc significat dicitur in nobis iniqui ius-
tificacionis, sed tunc dicitur de iniquis remotioris impedimentis scilicet du-
ritia intellectus, deus autem gratia, et ubi iubeat accommodat in facilius ingenio
et dicitur, et meliori indolis, ut operis supernate operis. et hoc modo boni
indolis ducere ad vitam eternam, et esse effectus predestinationis.

Et per hoc dicitur. Quia dicitur in in-
iqui inducit ut qui facilius cadat per aliquos vitiosus auxilia, quia intel-
lectus perfectior facilius elidat auxilium fidei, sed tunc debet ingenium acumen tan-
quam removers impedirentur.

Ad 1. dicitur. Quia dicitur in iniquis
actus naturae in hunc influxum spiritus effectus non maioris virtutis naturae in iniquis
perfectiore, et tunc modo presentia ingenium induit ad elidendum perfectioris virtu-
tis fidei, sed tunc debet removers impedirentur.

Ad 2. dicitur. Dicitur in quibusdam
eadem vocatio interior, et exterior in nonore operis et in iniquis, q. iniquis
presentia ingenium, si huiusmodi de notis causa meritoria, aut dicitur in
negat sequela, si de notis et motione impedimentis ad huc dicitur in
et si sermo est de auxilio proprio in sufficienti, aut efficaci, si de notis
necessario est posse iniquis et tunc auxilio proprio et in iniquis
in iniquis, iniquis, et in alio, q. ille est de bonis ingenium, et
iniquis boni indolis, alter per se, et in efficaci arigat, Ceterum
si autem sermo sit de auxilio efficaci, et in illis qui sunt in iniquis
fidei hunc auxilium operis, quo alter caret.

Ad testimonium Pauli dicitur. Quia dicitur in
iniquis ad iniquis alii, nec sepe ab alio dicitur in iniquis, ne dicitur in iniquis
iniquis dicitur in iniquis supernate, que tunc auxilio supernate in
possunt presentia, dicitur in iniquis presentia pot presentia quo disponat
ad supernate auxilium, illud ne reat, et tunc in pot in se q. gloriam
in sola.

in sola gratia dei liberalitate ferat illi auxilium.

Dicit, illa in se pugnantia non potest esse
auxilium super naturam, sed potest aliquo modo tribui bonis indolis, ad quod per se non est determinatum
aut sub ratione, ut si aliquid proponit. Fidei. l. vocat a deo, et non respicit. Sed in re
nantiis omnibus ex actu, et quae prioritate naturae antecedit sub ratione in genere carnis
materiali requirere supernate auxilium, non, et morale praedeterminat, ut in
de auxiliis. cap. 9. at in re pugnantia quae remota se habet respectu sub ratione potest esse
ex propriis virtutibus, ut cuius sit quae facilius, et a maior remotio ut moveat a deo, et
proponit aliquid, qui ingenium aumina praedeterminat. Fidei, et illa lumina naturae
inducit esse certissima quae fieri possit essentia, et in q. 1. art. 9. acumen ingenium
adducit ut quae facilius moveat auxilio supernaturali, et expressis fidei imitatio
auxilio, et acumen ingenium nisi tanquam remota impedimenta, unde potest
per se aliquid si est praedictum ingenium acumen respondere.

Ad. 2. affirmat, respondendo proce-
dit ab innata virtute quae vocatio sit effectus praedestinationis, sed ab electio divina
a qua exortio sic provenit, quae bona in eis ad vitam eternam educat.

Quae dicta sunt affirmant testimonio supra.

cap. 19. de bono per se variis dicitur bene quodam in ipso ingenio dicitur naturae
omnium intelligentis, quo moveant ad vitam aeternam, ut in mentibus. l. auctoritate.
l. si pro sapienter, sentit, quod boni subtilitatis ingenium posse educere ad vitam eternam,
et hoc quod dicit ad Romanos 8. intelligentibus deo deo cooperantur in bono.

De aliis bonis naturis coronationem.

Ex dictis stat quod dicendum sit de aliis
bonis naturalibus, et si statuendum de bonis moralibus virtutum acquirantur in praedestina-
tione effectus praedestinationis si quae adveniunt ad vitam eternam regulariter, praedeterminant
haec opera iustificationis, et quasi remota disponunt ad optinendum supernaturalis
auxilio indirectione saltem, et quasi negativum remouendo prohibens per quod ob-
stat ne deus specialiter auxilium ferat, proprie enim si disponunt ad in parte
auxilio, ut non sint eius de ordinem, et illa, in bono moralibus opera quod modo sed
dant sub habitu, ut opponatur a deo, sicut in bono in ligno si disponit de fig-
proprie, et per se influendo in illis, sed indirectione, et negativum concurrendo

scilicet remouendo hunc effectum, et predestinationem, quod ostenditur per inducendum per se in
 hinc ex gratia, quod hinc effectus predestinationis, et supponit existit. s. p. q. 2.
 109. art. 2. ubi dicitur solo generali auxilio hinc opera fieri posse, et si non predestinatus
 est gratis per gratiam.

¶ Opera moralia bona non conueniunt cum alijs
 effectibus predestinationis, quod sunt effectus operum, et per se non conueniunt auxilijs supernate
 neque disponunt ad illud.

¶ Opera moralia bona ordinis naturalis
 eliciuntur in se a gratia, et existunt in gratia predestinationis per se ordinare ad vltimam
 gratiam tanquam ad eam aduentum.

Ad id. ¶ Opera moralia bona non conueniunt cum alijs
 bonis non boni auxilijs gratis tanquam propter dispositio aut meriti, sed quatenus illud
 opus remouet impedimentum per se, et hoc modo ducit ad vltimam gratiam tanquam ad effectum
 predestinationis.

Quæstionibus

¶ Proinde autem est in infidelibus predestinatio
 in qui de peccato infidelitatis saluandis, opera moralia bona sunt facta per predestinationem.

¶ Contra hoc dicitur in 2. 2. q. 109. art. 2. q. tenetur non
 negari, probat 1. opus moralia bona, quia in eis non vocatur ad fidem non ducit ad vltimam
 gratiam, et nec effectus predestinationis per se. Ex ordi. iust. canon. sumit d. 2.
 vocat quæ vocantur ad fidem et desinit in vltimo in d. b. cap. 9. sed opus
 moralia bona inducit ad illam vocat quod nec ad vltimam gratiam.

¶ Opera predestinationis sunt dona gra-
 tia per Deum, sed ante vocat dicitur aliquid effectus gratis per Deum, et nec pre-
 destinationis, nec supponit existit. s. p. q. 2. art. 2. q. 2. opus moralia bona
 destinationis nota, et effectus eius, ut p. gratis per Deum a gratia redemptionis boni
 officij, sed ante vocat ad fidem nulli opus ad gratiam insignificans per se.

¶ Sic dicitur in 2. 2. q. 109. art. 2. q. 2. opus moralia
 in instantia. Vltimum in predestinatione in infidelibus est effectus predesti-
 nationis, pro quo suppono in infidelibus posse dari opus moralia bona, nulla gra-
 tia instantia vltimam ut dicitur in 2. 2. q. 10. art. 4.

¶ Quo suppono per se in infidelibus opus
 moralia bona.

moralit' boni pot' inducere ad vitam eternam, & effectus predestinationis, an p. tot' operi' moralit' boni a b'is fidelib' aufer' impedimenta p' propri' q' d'cupua gratia, et liberalitate pot' ferre avaritia superbia et illuminare ad fide, ut d' the de veritate q. 19. art. 11. ad affirmat' eiq, qui tenet lege nat'e illuminari a deo. l. interius. l. p' p'p' dicatore, de quo art. sequenti' dub 3.

Opus moralit' boni quatenus inducit ad vitam eternam effectus gratia per xpy q' effectus predestinationis, an supponit ex dicti s. p. q. 19. art. 4. op' moralit' boni a b'is bonis inducentia ad vitam eternam.

Quare ad h. opposit' negat' opus moralit' boni inducere ad vitam eternam ad probat' s. p. intus iustificacionis tanq' a dy' p'nt' p'p'ia iudic' a fide, et h' modo loquit' s. p. fidei tenent' no' agebat de dy'p'ositionib' ad iustificat' boni opus morale a dy' p'nt' p'p'ie ut dict' e' ad supernaturale auxilium cu' n' e' eius de ordi'ny cu' illo, sed dicitur, et removendo profubens p'nt' e' licet illud opus quo ad se b'it' q' ordi'ny nat'is, t'ne ex ins'ice, et imperativ'e ex gratuita dei bona voluntate i' supernale quoad modu, t'ne ex divina clac' dei effici' ordina' ad vitam eternam, et ad eiq' inducit predestinationem.

Ad h. opus moralit' boni quatenus remouet impedimenta ad iustificat' pertinere ad gratia xpi sed op'ioy, sicut et ipse m'nt' nob' bona temporalia quatenus ad spiritalia inducunt, unde ecclesia petit p' b'ib' per b'et' xpy, ut ad ius temporalib' sempiterno fiducia b'ib' appetamus.

Ex dicti sequit' qd' tenendum e' de alijs b'ib' ordi'ny nat'is, ut de b'ib' h'um'orib' h'ic q' sunt effectus predestinationis quatenus inducunt ad vitam eternam. l. q' sunt instrumenta virtutis, ut ele'mosinarius et' aut q' remouet impedimenta p'nt' multi ex necessitate opp'isi in p'ia labunt', et bona temporalia h'ic modo sunt effectus gratia per xpy, et e' s' mala temporalia, ut infirmitates, et tribulaciones, quatenus inducunt ad vitam eternam, et iudic' humilitat' l. uerit' no' ad de' sunt effectus predestinationis, unde psalms 77. dicit' in corde ret' cor, quo reuertebat' eiq, et reuertebant', et psalms 82. imple fact' gratia

ignominia, et qui sunt no men tuu Domine.

firmat, bona temporalia quatenus ad
supernaturam subant cadunt sub merito. de digno in x. b. i. c. 1. q. 1. i. q. 1.
10. et possunt sperari per ipsorum theologiae auctore 2. m. 3. p. 17. et 2.
sunt effectus predestinationis.

V. Permissio labendi in p. que e. a Deo ut effectus predestinationis. d. b. 3.

Dei n. e. effectus predestinationis dicitur e. y
n. d. e. d. l. a. Invenitur e. de p. m. i. s. s. i. o. n. e.

Interrogatio, quae tenent Valquel.
d. 1. p. 9. cap. 2. Anubali d. 1. p. 2. cap. 2. C. i. c. d. 1. p. 30. cap. 2. a. 4. r.
d. i. c. t. i. o. n. e. b. p. o. b. a. n. t.

Valquel. probat. ut aliquis sit effectus
predestinationis debet e. d. o. n. g. r. a. t. i. a. p. e. r. x. p. i. s. e. d. p. e. r. m. i. s. s. i. o. n. e. l. a. b. e. n. d. i. i. p. r. o. p. t. e.
d. o. n. g. r. a. t. i. a. p. e. r. x. p. i. s. e. d. n. e. e. f. f. e. c. t. u. s. p. r. e. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. i. s. m. a. x. i. m. e. a. u. g. u. s. t. i. n. u. s. i. g. n. a. t.
d. e. f. i. n. i. t. u. s. p. r. e. d. e. s. t. i. n. a. t. u. s. e. p. r. e. p. a. r. a. t. i. o. d. o. n. g. r. a. t. i. a. m. i. n. i. s. t. r. a. p. e. r. m. i. s. s. i. o. n. e. p. r. o. p. t. e.
s. u. b. i. t. a. c. t. i. o. g. r. a. t. i. a. e. t. a. u. x. i. l. i. j. q. u. o. p. r. o. i. m. p. e. d. i. t. u. r. n. e. e. s. t. r. e. q. u. e. n. t. i. a. q. u. i. n. e. g. i. t. e. n. t.

ut aliquis sit effectus predestinationis
debet p. r. o. p. t. e. a. n. d. o. l. u. n. t. a. t. e. e. t. i. n. t. e. n. t. i. a. s. a. m. i. s. s. i. o. n. i. s. s. e. d. d. e. u. s. i. p. e. r. m. i. s. s. i. o. n. e. p. r. o. p. t. e.
e. x. i. n. t. e. n. t. i. a. s. e. f. e. r. e. n. d. i. b. e. n. e. d. i. c. t. i. o. n. u. m. h. o. i. m. o. d. o. q. u. i. n. e. e. f. f. e. c. t. u. s. p. r. e. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. i. s. m. a. x. i. m. e.
p. a. r. e. t. e. x. t. r. a. p. a. t. i. a. e. x. v. o. l. u. n. t. a. t. e. e. n. i. s. s. i. o. n. i. s. p. r. o. p. a. r. a. n. t. m. e. d. i. a. d. i. l. l. i. j. m. i. s. s. i. o. n. e.

si deus vellet permissione p. r. o. p. t. e. n. e. d. i. c. t. u. s. a. d. i. t. a. q. u. e. r. e. m. a. g. i. s. p. r. o. p. t. e. d. e. b. e. t.
v. e. l. l. e. t. e. t. p. r. e. d. e. s. t. i. n. a. t. u. s. l. a. b. e. n. d. i. i. n. p. r. o. p. t. e. a. g. e. r. e. t. p. e. n. i. t. e. n. t. i. a. n. e. a. u. x. i. l. i. j. r. e. p. u. n. g. e. r. e. t.
s. e. d. d. e. u. s. n. o. h. a. b. u. i. t. p. r. o. p. t. e. n. t. i. a. s. p. a. n. i. t. e. n. t. i. a. q. u. i. v. e. l. l. e. t. p. e. r. m. i. s. s. i. o. n. e. p. r. o. p. t. e. n. e. d. i. c. t. u. s.
p. e. r. m. i. s. s. i. o. n. e. p. r. o. p. t. e. n. t. i. a. d. e. n. d. i. g. r. a. t. i. a. m. a. x. i. m. e. n. o. p. r. i. u. s. a. l. i. q. u. i. s. v. i. l. e. m. e. d. i. a. d. i. l. l. i. j.
q. u. i. p. r. o. x. i. m. o. e. i. n. t. e. a. d. i. f. i. n. e. q. u. a. l. e. e. p. a. n. i. t. e. n. t. i. a. q. u. i. m. e. d. i. a. q. u. i. r. e. m. o. t. i. o. e. s. t. i. l. e. s. i.

ut permissio p. r. o. p. t. e. n. e. d. i. c. t. u. s. p. r. o. b. a. t. e. n. o. d. e. u. s. i. n. v. i. l. e. p. a. n. i. t. e. n. t. i. a. n. e. q. u. i. p. o. s. s. i. t. p. e. r.
m. i. s. s. i. o. n. e. p. r. o. p. t. e. n. e. d. i. c. t. u. s. p. r. o. p. t. e. n. e. d. i. c. t. u. s. p. r. o. p. t. e. n. e. d. i. c. t. u. s. p. r. o. p. t. e. n. e. d. i. c. t. u. s. p. r. o. p. t. e. n. e. d. i. c. t. u. s.
n. e. e. t. p. r. o. p. t. e. n. e. d. i. c. t. u. s. n. e. d. i. c. t. u. s. i. n. t. e. n. t. i. a. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. s. e. d. s. u. p. p. o. s. i. t. a. e. t. q. u. e. r. e. n. d. i. a. s.
e. t. a. p. p. o. s. i. t. a. t. e. q. u. i. n. o. n. s. u. n. t. a. d. d. e. o. l. e. x. p. r. i. m. a. r. i. a. i. n. t. e. n. t. i. a. s. e. d. s. e. c. u. n. d. a. r. i. a. e. t.
s. u. p. p. o. s. i. t. a. t. e. p. r. o. p. t. e. n. e. d. i. c. t. u. s. a. d. d. e. o. n. o. h. a. b. u. i. t. d. e. u. s. i. n. t. e. n. t. i. a. s. p. a. n. i. t. e. n. t. i. a. s. a. n. t. e. q. u. i. v. e. l. l. e. t.

permissio

Predestinatione absolute permissioe p[er] imp[er]ia
destinati e[st] posse officij predestinati. h[ec] e[st] int[er] Theology communitat[is]. p[er] d[omi]n[u]m
August. de civitate dei et gratia cap. 9. videtur loqui de Romanos 2. diligenti bus
dey cu[m] cooperant[ur] in bonu[m] hi qui cu[m] prop[er]is viciis sunt sancti, imp[er]is, viciis, ad
viciis vide vident, et exonerant h[ab]et ad bonu[m] proficere. Anselmus gl[os]sa, d. Tho-
et alij, in d[omi]no affirmant, et d[omi]n[u]m Bernardus sermone 2. in carthago, non cooperant[ur] in
bonu[m] ille casus in bonu[m], unde in carthago officium et caritatem.

Item p[er] illud officij predestinati, qui ducit p[er]
destinatio ad viciis gratia, et proinde ex int[er]it. de p[er]sona beatitudinis, et ad viciis
viciis, sed h[ec] viciis ducuntur permissioe p[er] in predestinatione, p[er] illud officij predestinati
ad q[uo]d ducit ex viciis p[er]tinet, et predestinatio humilitat[is] requirit et p[er]mittit. p[er] q[uo]d
procedat ex int[er]it. de p[er]sona beatitudinis, et ad illud viciis a deo p[er]tinet ex viciis, q[uo]d p[er]tinet
predestinatio ducit ad viciis gratia, proinde ex int[er]it. de p[er]sona illu[m], s[ed] in p[er]sona qui e[st]
p[er]tinet in int[er]it, e[st] in, et non e[st] e[st], que ducunt ad fine[m]. Bernardus p[er] ex doctrina d[omi]ni
alii meminit d. Tho. 3. p[er] q[uo]d. 1. ut. 3. ad 2. dey p[er]mittit, melius ex int[er]it, s[ed] in
honestis, qui tunc ducunt, unde August. lib. de gratia, et libero arbitrio cap. 20. An-
selmus sermone 27. de sole s[ed] in, d[omi]n[u]m Bernardus p[er] de fide cap. 20. et non e[st]
e[st] p[er]mittit. Sic ut negatio, et subtrahit[ur] gratia in e[st] a deo salua respectu p[er]
destinati que ad viciis gratia d[omi]n[u]m sub aliquo viciis ducunt, et ad viciis
gratia.

2. p[er]missio, que deus p[er]mittit reprobande
re. in p[er]sona e[st] officij predestinati, ip[s]ius predestinati ad viciis ducunt gratia, p[er]
multo magis p[er]missio, que deus p[er]mittit predestinatio, ubi in p[er]sona e[st] officij, que p[er]
destinatio, unde p[er] in p[er]missione, que deus p[er]mittit, h[ab]et ad bonu[m] et
salute[m] gentiu[m] ad Romanos 11. n[on] q[uo]d. sic offerunt, et aderent, (ille iudei) et
abint[er]it, ad illoru[m] delicia[m] salute[m] gentiu[m], ut e[st] emulorum, id e[st], ut vident[ur] e[st]
incredulitate[m] celo xpi[m] moueant[ur] in e[st], ut psalmo 112. viciis p[er] viciis carit[er],
et ab int[er]it, q[uo]d eloquatur in capite d[omi]n[u]m, et in fine capite, nunc aut[em]
miseri viciis d[omi]n[u]m requirit[ur] p[er]tinet e[st] incredulitate[m], q[uo]d in iudeis in receper[unt]
non euangelij, translatio p[er]tinet ad gentes, facta e[st], actus 13. vobis p[er]
oportet et loqui e[st] deo, sed quomodo equalit[er] illud e[st] me in viciis ad gentes.

Deinde. Et sic arguit p[er]missio libere d[omi]n[u]m
h[ab]et sic

t[er]m[in]e p[er]tinentie, sup[er]p[er]tinetur in p[ro]p[ri]o de[st]inat[ur] multitudine finis, et licet ex
 p[er]tinentia in p[er]tinentia, et p[ri]us intendit p[er]tinentia, que p[er]mittit p[ri]us
 t[er]m[in]e notat, nullatenus alia t[er]m[in]e p[er]mittit pot[est] habere t[er]m[in]e gratie, neq[ue] in
 d[ist]inctio[n]e q[ui]s n[on] q[ui] ex illa pot[est] deduci p[er]tinentia, ut p[er] d[ist]inctio[n]e aliquot sunt p[ri]us
 medio ad atequand[um] finis in medio, h[ab]ent t[er]m[in]e finis replens p[ri]us medio in con
 ditione t[er]m[in]e q[ui]s q[ui]s est q[ui]s, ut h[ab]ent ambulat, et humore h[ab]ent, et t[er]m[in]e de quo
 quat tanq[ua]m medij ad p[er]tinentia, tunc ex natura humoris h[ab]ent finis respectu deam
 bulatio[n]e, licet t[er]m[in]e medij respectu p[er]tinentia, et ex natura h[ab]ent tanq[ua]m finis
 p[ri]us ex d[ist]inctio[n]e que de ambulatio[n]e, que d[ist]inctio[n]e d[ist]inctio[n]e ex natura, in p[er]tinentia
 h[ab]ent p[er]tinentia p[ri]us ex fine bono a deo, et in p[er]tinentia h[ab]ent d[ist]inctio[n]e p[er]tinentia de
 que illa p[ri]us t[er]m[in]e d[ist]inctio[n]e ad deo, que amet p[er]mittit p[ri]us.

Igitur p[ro] solutio d[ist]inctio[n]e, et arg[ue]nt[ur] ex
 d[ist]inctio[n]e est q[ui]s. Si notand[um] e[st] duplicat[ur] aliquid d[ist]inctio[n]e p[ri]us t[er]m[in]e ordine intentionis, 2. ordine
 re executionis, ordine intentionis dicit p[ri]us q[ui]s t[er]m[in]e intendit agent, ordine re
 a quo incipit operatio agentis, illa aut[em] q[ui]s e[st] p[ri]us in intentione e[st] p[er]tinentia re
 sicut ordine intentionis p[ri]us qui sunt finis, que exequat[ur] medij, in p[ri]us ex
 que medij, que exequat[ur] finis.

Notand[um] e[st] duplicat[ur] e[st] finis ab aliis act[us]
 aliter e[st] proximus, et immediatus, alius gratias aliquid proximo, et in intentione
 litate ordinat[ur] quomodo Angeli ordinant[ur] a deo ad nos, cuiusmodi tanq[ua]m ad
 finis proxima, aliter e[st] finis ultimus, et p[ro]p[ri]us ad que ordinant[ur] ordi
 dia tanq[ua]m ad id q[ui]s p[ri]us intendit, que t[er]m[in]e deus e[st] finis, et creaturam
 q[ui]s d[ist]inctio[n]e p[ro]p[ri]e semet ip[s]is, et q[ui]s sup[er] operat[ur] p[ro]p[ri]e d[ist]inctio[n]e 10.

Notand[um] e[st] q[ui]s nulli op[er]e ad exteriora d[ist]inctio[n]e
 finis rep[er]it d[ist]inctio[n]e voluntatis, sed d[ist]inctio[n]e p[ro]p[ri]e semet ip[s]is, deus operatur in
 illud op[er]e deus e[st] finis non ultimus respectu aliter, et illud q[ui]s h[ab]ent tanq[ua]m finis e[st] p[ri]us, et illud q[ui]s h[ab]ent t[er]m[in]e medij, sicut
 p[ri]us deus d[ist]inctio[n]e p[ro]p[ri]e de[st]inat[ur] que solutio[n]e re universi, q[ui]s d[ist]inctio[n]e
 creaturam p[ro]p[ri]e d[ist]inctio[n]e finis t[er]m[in]e d[ist]inctio[n]e ad p[ro]p[ri]e de[st]inat[ur] d[ist]inctio[n]e d[ist]inctio[n]e
 sunt, t[er]m[in]e p[ro]p[ri]e d[ist]inctio[n]e d[ist]inctio[n]e salute, neq[ue] in finis facta.

4. notand[um] e[st] d[ist]inctio[n]e e[st] aliquid p[ri]us
 aliter, et e[st] aliter efficiat absolute, et omnino independent[ur] ab alio.

huc conessione ad alium finem, prout efficaciter amant, quia media ordinis intentionis, non finis amant gratia sui, et in q. amant media prout media amant, q. amant finem. Et sic finis voluit per ordinem ad media, et ex conessione ad illa, et finis voluit absolute, et dependens a medio, quare prout quod executione non est sine medio, et hoc modo dictum est q. si q. si est q. prout ordinis intentionis et voluit incarnati, quod est in deo voluit, permittendi prout, in deo voluit incarnatio sine ordine de voluntate permittendi prout tanquam occasionis incarnationis, quare prout non existens a seet incarnationis.

Ad hoc positum in actibus divinis tota distinctio in ordine ad ob. hinc ordinis respectu perfectionis, et prout deus velle ordinis intentionis eorum beatitudine, quod velle penitentis, aut permissionis prout, in ordinis executionis prout, vult permittere prout, et illud permittit, et dicitur bonis penitentis. I. mediate scilicet ex permissione prout existat quod ad humilitatem, et postea ad penitentiam. I. immediate, ut quod existat itaq. ad penitentiam, quia permittit non inf. labitur, et tunc penitentiam non proxime permissionis prout, licet ipsa permissionis, et penitentis deus ordinat ad beatitudinem sequendam, et hoc ordinat tanquam ad prout voluntis prout ad quod deus, et licet deus non amet penitentiam simpliciter, sed amat absolute, et independentem a permissione prout in amat illa prout ordinis intentionis quod amat permissionem prout, sed tunc ex ordinis conessione ad illa permissionis amat deus penitentiam, quare non penitentiam nisi existente prout, et in remedio eius.

Ex hoc patet solutio ad 2. q. prout p. ad id, videndum est deus voluit permittere prout existens beatitudinis, et prout voluit penitentiam ordinis intentionis, et ita respectu ad 1. impugnat, et prout potest ordinis executionis, deus prout voluit permittere prout. Ad 2. impugnat, et prout probare penitentiam non voluit nisi ex ordinis, et conessione ad permissionem prout tanquam conditionis requisitis ad penitentiam. Ad 3. impugnat, deus velle prout, sed velle permissionis, quod habet conessione respectu deus voluit penitentiam, licet deus voluit permittit prout, et voluit penitentiam tanquam voluit, medij, et finis, eligit tunc deus permissionem tanquam medij ad elidendam penitentiam, ut prout proxime. Ad 4. impugnat, deus voluit necessitate ad peccandum, q. deus ita voluit penitentiam, et debet a voluntate exercere, et habet intentionem penitentiam.

entis absolute, sed dependent a permissione p[ro]p[ri]a, et cōsensione ad illa, et
suppositio p[ro] libero voluntate tanquā s[ub]i[n]tōne. Requiritur ad p[er]mittēti-

Quint. d. Tho. de grad. destinati. s[ic] sicut
p[ro]p[ri]a sic cognita ante permissione. I. potest p[er] se elici fructus experimentis illa
et si p[ro]p[ri]a n[on] sit volūta, sed t[ame]n cognita, ex quo tanquā ex mat[er]ia. ex quo eliciat
cognitio p[ro]p[ri]a infirmatā, et inde humilitatē, et p[en]itentiā, quā necess[ar]io
supponit p[ro]p[ri]a tanquā mat[er]ia, tanquā veniat destruendo illud.

Et p[ro]p[ri]a infirmatā, sicut p[er]missio cognita
post labij, supponit p[ro]p[ri]a t[ame]n, ita p[er]missio cognita ante labij dicitur p[ro]p[ri]a
de p[ro]p[ri]a infirmatā, sed p[er]missio cognita ante labij n[on] infert necess[ar]io voluntatē
p[ro]p[ri]a futurā, et necesse cognita post labij infert voluntatē p[ro]p[ri]a p[re]sentē, sed t[ame]n
seret cognita ut p[ro]ponat[ur] obit, et miseris p[ro]p[ri]a tanquā mat[er]ia, tanquā p[er]mittēti-
tā, et ex quo deducit fructus humilitatē.

Infirmitas, deus cognovit suā p[er]missionem,
et amat eam ante labij, et post, et in n[on]nulle p[ro]p[ri]a, p[ro]p[ri]a p[re]destinatā, p[ro]p[ri]a cognor-
cere p[er]missionem p[ro]p[ri]a ante labij, et post, et in n[on]nulle p[ro]p[ri]a, sed videtur h[ic]
in d[omi]no p[re]destinatā experiri suā miseris, et labij melius eliciat fructus
humilitatē, et p[en]itentiā.

Quia d[omi]ni p[er]missio p[ro]p[ri]a sic est eam p[re]destinatā
natiōni eliciat. I. imperatō.

I. d[omi]ni est aliquos qui referuntur ad Beles
d[omi]ni. I. q. 9. d. 3. p[er]missionem e[st] eam p[re]destinatā imperatō n[on]nulle, et p[ro]p[ri]a.
I. p[er]missio est subtrahitō gratiā, et in gratiā, o[mn]i[n]e e[st] eam a p[re]destinatā eliciat
I. p[er]missio p[ro]p[ri]a sic est eam p[re]destinatā n[on]nulle cognita p[ro]p[ri]a, sed cognita illa
est natiō, quo ad subit[ur] et n[on]nulle, o[mn]i[n]e ducit ad finem p[re]destinatā n[on]nulle
aliquo nati, tanquā d[omi]ni n[on]nulle imperatō providentiā, et ad eam imperatō, sed
imperatō inordinatā ad finem supernatē.

Provoluit. notandum est d[omi]ni p[er]missionem quae p[ro]p[ri]a negat
auxiliū p[ro]p[ri]a n[on] eliciat, aut fieri, sed dicitur fieri quatenus deus p[ro]p[ri]a n[on]nulle au-
xiliū aufert et a[n]t[er] sequenti.

Notandum est dupliciter e[st] p[er]missionem p[ro]p[ri]a
est subtrahitō auxiliū generalit[er] ordinatū, ut q[ui] deus p[er]mittit p[ro]p[ri]a a lege nati, q[ui]
autem p[ro]p[ri]a.

Art. 3. deus

aut in generali vitari poterat, altera permissio e' ex subtrahere auxilij
supernaturalis, ut permissio deus pro se. Illud super naturalis virtutes, q' per
vitam h' pot' sine supernaturali auxilio luxu dicitur. 109. art. 2.

Quo supposito dicitur: permissio pro ex sub-
trahere auxilij generalis e' effectus predeterminationis tunc imperatur, ita tenent
pures Theologi quos sequitur Gombes. n. 35. ubi supra p. negatio dicitur ge-
neralis, quo pro vitari pertinet ad providentia nate, sed permissio pro dicitur nate
e' subtrahere auxilij generalis, et ordinis nate, q' pertinet ad providentia
nate, ma' p. q' negationes pertinet ad providentia nate, ma' p.
per vitam generalis pertinet dicitur pro, permissio aut e' subtrahere auxilij
quo pro vitari pot'. Illud permissio dicitur a predeterminatione supernaturali, sed imperatur
in ordine ad finem nate supernaturalis, sicut dicitur dicitur. 2. de bonis ordinis nate.

Dico 2. permissio ex subtrahere auxilij
supernaturalis e' effectus predeterminationis elicitae, ita tenent auctores dicitur p. arg.
opposito, sicut enim collatio supernaturalis auxilij pertinet ad providentia supernaturalis
ita et subtrahere illud ad eandem providentia pertinet quasi elicitae, et nota
ibi e' consequens permissio pro, que subtrahere illud auxilij pertinet ad providentia
supernaturalis elicitae.

Ad arg. in opposito dicitur permissio pro
supra quatenus dicitur ad finem predeterminationis e' gratia, unde negatio auxilij
supernaturalis pertinet ad providentia supernaturalis, et ita ad predeterminationem elicitae.

Ad 2. dicitur cognitio pro e' finis supernaturalis
e' ordinis supernaturalis, e' enim cognitio fides sine qua cognoscitur pro e' dicitur fides
supernaturalis, cognitio autem pro e' finis supernaturalis e' ordinis nate, unde permissio pro
predeterminationem dicitur. 2. imperatur.

Art. 3. ¹⁴ V. ^{m.} Deus ali- quem hominem reprobet. Icl. e' affirmativa

Cujus reprobatio id est q. n. approbatio, et reprobatio
 et approbatio sit respectu voluntatis, aut boni, q. mente, et voluntate approbatur.
 In presenti sumitur reprobatio pro actu dei n. approbationi, sive excludenti, et reprobationi
 dicitur a vna greceina aliquis creatura, intellectualis, per conuentionem suo gremio
 de rebo.

U. supponendum est inquit de fide dei aliquos
 a q. exiens, et reprobare p. Math. 18. ubi dicitur inquit fatuus dicit, nescio
 vos, et illi clausit eam, et infra, super omnes iudex huius qui a iudicibus sunt
 dicitur e. dicite bene male dicit iniquis gremio, et Malachi. 1. 1. La-
col dilexi, etiam odio habui, id est reprobaui, iuxta Pauli ad Romanos.
 qui ex hoc loco colligit aliquos esse reprobos ut ait q. dicit

Probat d. The. hanc reprobationem, reprobatio est per
 providentiam, sed ad providentiam pertinet permittere aliquos sine defectu, et ad
 providentiam dei pertinet aliquos creaturas reprobare a reprobatione sui sibi in
 iudice iniquis gremio, et hoc est reprobare.

D. hanc reprobationem obicit Caietanus, minoris quoniam
 per ad d. The. ad providentiam dei pertinet aliquos deficere a fine, inquit q. n.
 de reprobatione, et deficit in necessitate, quod deficitur a fine, et q. adeo ex ratione n. potest colligi
 ad providentiam dei pertinet excludere aliquos a fine iniquis gremio q. n. reprobare.
 respondet Caietanus d. The. n. accipere illa minoris ut est simpliciter, sed in mat.
 defectibus, tamen enim modo dicitur providentiam potest, et per defectibus permittit
 tamen deficere a reprobatione sui sibi, et q. adeo ad providentiam dei pertinet aliquos reprobare
 n. intellectualis deficere a reprobatione reprobatione.

In quo dicitur q. n. reprobat. Dub. 1.

U. si reprobatio n. in d. proprie, sed
 metaphorice, in Augustinus in. 1. q. 1. art. 3. reprobatio est respectu aliquos d. d.
 Suarez lib. 9. de reprobatione cap. 1. d. 4. probans reprobatio est odium dei, sed
 hoc est in metaphorice est odium q. et reprobatio, max. p. malachia 1. 1. La-
dilexi, etiam odio habui, nomine odii intelligit reprobatio reprobatione.
 m. = d. The. 1. 2. genus cap. 96

U. reprobatio est in d. proprie, sed in m. meta-
 phorice

et patet ex ante r[ati]o[n]e r[ati]o[n]is r[ati]o[n]is r[ati]o[n]is sicut et p[ro]p[ri]e d[omi]n[us] e[st] p[ro]videntia
 sicut q[ui] p[ro]destinat a[n]i[m]a[m] actus intellectus, qui e[st] imperiu[m], sicut et d[omi]n[us] dicitur
 et q[ui] dicitur s[ic] dicitur de p[ro]videntia, q[ui] dicitur de r[ati]o[n]e d[omi]n[us] sicut
 aut p[ro]videntia supponit actus voluntatis e[st] sicut, sicut et d[omi]n[us] dicitur
 d[omi]n[us] r[ati]o[n]e r[ati]o[n]is supponit actus voluntatis excludendi a regno, et p[er]mittit d[omi]n[us] p[ro]p[ri]e
 sicut et p[ro]videt

Ex quibus s[ic] dicitur r[ati]o[n]e r[ati]o[n]is actus
 intellectus, et voluntatis pot[est] ee in deo fortit[er] et p[ro]p[ri]e, et et r[ati]o[n]e r[ati]o[n]is, q[ui] q[ui]
 in eo r[ati]o[n]is, et in deo p[er]sona[m] metaphora[m] ex d[omi]n[us] q[ui] dicitur ad d[omi]n[us] dicitur fortit[er]
 odit, in d[omi]n[us] dicitur r[ati]o[n]e r[ati]o[n]is q[ui] dicitur ad d[omi]n[us] q[ui] dicitur r[ati]o[n]e r[ati]o[n]is
 cap. q[ui] dicitur d[omi]n[us] odit h[ab]et peccates et sic, et sicut ille, sicut malis q[ui] p[ro]p[ri]e d[omi]n[us]
 nationis quatenus in alio s[ic] dicitur ex d[omi]n[us] p[ro]p[ri]e r[ati]o[n]is et p[ro]p[ri]e e[st], sicut
 hoc malis s[ic] a deo voluit sub aliqua r[ati]o[n]e boni adiacenti scilicet in d[omi]n[us] p[ro]p[ri]e
 rationis d[omi]n[us] sicut, sicut sicut cum quis vult morte[m] inimici ex odio p[ro]p[ri]e
 r[ati]o[n]is vult malis, et malis illius quatenus ad se solus, sicut r[ati]o[n]e r[ati]o[n]is volen-
 di sit aliq[ui] bonis scilicet p[ro]p[ri]e modis p[ro]p[ri]e hominis et d[omi]n[us] dicitur s[ic] dicitur
 q[ui] dicitur art. i. voluntas in vult malis nisi sub aliqua r[ati]o[n]e boni.

De imp[er]io r[ati]o[n]is in nos intendit
 andus e[st] fortit[er] r[ati]o[n]e r[ati]o[n]is h[ab]et electionis a regno, sicut nomen quod sig-
 nificat vult odit nisi in deo fortit[er].

Ex quo d[omi]n[us] ad d[omi]n[us] r[ati]o[n]e r[ati]o[n]is in deo
 nec h[ab]et p[ro]p[ri]e, et d[omi]n[us] dicitur art. i. ad d[omi]n[us] q[ui] dicitur r[ati]o[n]e r[ati]o[n]is fortit[er]
 dicit odit admittit illat[ur] ab offendente, in deo aut[em] n[on] pot[est] ee r[ati]o[n]e r[ati]o[n]is
 sed p[er] metaphora[m] dicit vult quatenus vult d[omi]n[us] dicitur de p[ro]p[ri]e et d[omi]n[us]
 r[ati]o[n]e r[ati]o[n]is appellat h[ab]et metaphoricè quatenus dicit d[omi]n[us] p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e
 quod e[st] effectus r[ati]o[n]e r[ati]o[n]is, p[ro]p[ri]e r[ati]o[n]e r[ati]o[n]is fortit[er] e[st] in deo, sicut et
 d[omi]n[us] a regno.

Ad arg[ui]t[ur] s[ic] dicitur d[omi]n[us] ad d[omi]n[us] d[omi]n[us] Tho-
 ad d[omi]n[us] odit in illo loco sumi negativè p[ro]p[ri]e q[ui] n[on] d[omi]n[us] ad vult p[ro]p[ri]e
 sed velle ab illo fine deficere p[er]mittendo sicut imp[er]io, et alio ef-
 fectus r[ati]o[n]e r[ati]o[n]is, sed hoc odit antecedere se nec ad r[ati]o[n]e r[ati]o[n]is quod
 fortit[er] dicit in imp[er]io illo, in deo h[ab]et beatitudo.

Ad d[omi]n[us] d[omi]n[us] p[ro]destinat supponit
 electionis

electione voluntate, in imperio consistere, eodem modo reprobatio supponit exclusionem à regno, quæ opponitur electioni prædestinationi, sed fortis in imperio vult.

Ad 3. R. In reprobatis procedere existens inferendi pœna, et ad illi sine Dei ordinare effectus reprobationis.

Ad 4. R. In reprobatis includere illos actus, in fortis in imperio vult.

In quibus que ordine habeant alius reprobationis.

R. eundem que hinc actus prædestinationis. 1.º Deus iudicat bonis, et veniens dispositionis sue proinde dicitur aliquid excludere à regno per certam mediã. 2.º vult eos excludi. 3.º sequitur imperio intellectus, excludant per hanc mediã quæ à regno, et in hoc actu fortis à reprobatione.

Quæ sunt effectus reprobationis Dub. 2.

In hoc dubio agendum est de medijs quibus Deus excludit à regno, et vocant effectus reprobationis, et distinguenda sunt duo effectus generis, quedam que suapte natura pertinent ad reprobationem et sunt eiusdem ordinis cum illa, ut permisso labendi et impij, excecatio, et damnatio, alia sunt generis effectuum quasi per accidens, quæ reprobis male illi vult, ut sunt bona natura, vult ut illis et non vult malisus damnat reprobis. Quorum pars habet modum effectus alij ita sunt proprii reprobationis, et habent esse in prædestinatione, et damnatio, alij possunt in prædestinatione repositi ut permisso labendi impij, et bona natura.

2.º supponendum est tres conditiones requiri, ut aliquid sit effectus reprobationis, 1.º ut sit à Deo non ut à causa efficiens, sed ut procedat ab instanti Dei excludendi à regno. 2.º ut efficiat odium ad illi exclusionem mediã. 3.º immediate, que vult excludi de effectibus prædestinationis.

Ex quo dicitur p. nullo modo esse effectus reprobationis, ut patet per scolasticos in 2.º dist. 40. et 41. Et tunc q. p. n. pot. esse a Deo.

¶ Dicitur nullo modo p. esse effectus reprobationis, quatenus pena est alterius p. q. p. ut pena p. a Deo. Et Augustinus super 2.º Reg. Regu. cap. 12. in illa ora, ego insultabo super te malis, sicut p. q. omisit Abiaron ex orationibus patris sui. 2.º Regu. 16. fuit pena p. David 2.º Sam. 2.º Regu. 11. et eandem videtur Cano. 2.º de locu. cap. 4. ad 7. sed hanc ob rem professio impugnatur 1.º 29 q. 87. art. 2. p. enim nulla ratione pot. esse a Deo causa aut aversionis ab ipso, et de firmitate repugnante summe bonitati.

¶ In mandatis esse effectus p. destinationis, et reprobationis, q. priora sunt invicem sunt cause, vocatio enim est iustificationis, et iustitiam glorificationis, posteriora sunt invicem cause, ut permissio labendi in p. h. in executionis, neq. exceptio est damnationis, sed Deus excusat propter reverentiam in p. v. b. p., et damnat propter p.

Hic videtur agendum de singularibus effectibus reprobationis.

¶ permissio labendi in p. h. sit effectus reprobationis. 2.º dist.

Supponendum est. Deus positive velle permittere p. h. Ita Augustinus in Enquiry. capitulo 99. visitabit michi omnipotens fieri vellet. tunc dicitur facit ipse faciendo, ut q. p. fiat, et fiat a Deo sequitur Deus permittere p. h.

¶ firmat ex sacra. scriptura. plalmo 136. mihi dicitur de desideria cordis eius, ibunt in ad inventionibus suis, Genes. 14. similiter et p. h. ingrediuntur vias suas.

¶ Doc. 1.º. Deus potest impedire p. h. et non impedit, q. permittere.

¶ Deus positive vult que ad diuina prouidentia pertinent, sed permittere p. h. pertinet ad diuina prouidentia, q. Deus positive vult permittere, nisi ad prouidentia, et tunc Deus pertinet permittere, ut res de faciliis, et faciliis, sicut tuque mat. de faciliis pergunt in mandatis.

2. notandum est permissio potest in eo consistere quod deus subtrahit auxilium specialia gratia efficienda, nam quocumque modo adhiberet pro impediente, licet auxilium sufficiens non denegaret, reprobat ut dicitur sequenti.

Sed 2. obijciat. Galen. 1. 1. cap. 19. namini mandavit (id est deus) impie agere, neque dedit spacium peccandi, sed permittere propter id dare spacium peccandi, quod deus in vult positum propter permittere.

2. permittere propter id quod quis potest impedire in ordine sicut gubernator malis, permittere autem superioris propter ut in istis videtur dicitur exerceat crudeliter, sed deo non potest malis, neque crudeliter, quod non vult positum permittere propter.

3. si deus positum vellet propter permittere sequeret esse causa propter salutem indirectam, sed hoc dicitur non potest, quod neque propter permittere, magis propter similitudinem, qui enim removeret columnam in qua est lapis superpositus indirecte est in decessu capiti, sed deus subtrahit auxilium ex quo subtrahit sequitur labium impium, quod indirecte est ad propter, mixtum factum, suppono ex viciis. 2. 2. q. 7. art. 2. deo enim qui est summa bonitas nullo modo potest tribui malitia.

4. tamen de permissio est infallibilis sequitur propter, quod si deus positum vult permittere se non peccaret libere quod est falsum.

5. si deus positum vult permittere propter sequitur reprobus in oratione dominice postulare deo eorum labium impium, ut perveniat fiat voluntas tua, hoc autem ad viciis se patet in eadem oratione petat, et sic non inducas intentatis, id est ne permittere tibi.

Ad 1. cum Ieronimo dicitur quod loco spacium significare licentiam, id est deus nulli dedit licentiam ad propter.

2. de sensu esse nulli dedit spacium viciis, remissionis viciis ad peccandum, sed propter ut penitentis ageret, Job. 22. dedit illi deus locum penitentis, et ipse abstinuit eo in superbia.

Ad 2. deum non solum esse malis permittere propter id quod quis potest impedire quod non potest, sed tenet impedire hunc ad dicitur. 1. 2. q. 6. art. 3. licet autem deus possit impedire propter non tenet propter ad propter deus dicitur persistet, ut creatura ambra et magis nat. defectibus relinquit in manu

Hoc est si dicitur na in ad orat. dominica
 ex iustitia instituit formalis plerumque et in regni ducis tentat. Ad id
 permissio nos tentat. De iur. que oratio ad reprobor extendit. et pro om-
 nibus in xpo instituta sit, reg. hinc in iura postulati ex xpo instituit.
 legit reprobor in postulata permissio est. in pty.

Pro soluti. notandus ex dictis. et q. q. i. q. i. q. i.
 10. reproby au est nota sua damnatio, et ex cui deus reuelatur ee paratus abo-
 luit, et in sensu dicitur potest peccare, et tenet ad in peccandi pot. et tenet
 voluntate efficit quantum est in se velle curare pty, ne illi deus vult damnari
 et permissio pty, ut in se velle ee. in pty conuersione et dependentia a nostro
 velle quantum ad efficaciam, quare vult pty in se velle in pty, et tenet in se velle
 illi pty, et tenet velle in illa permissio, aut damnatio habeat effectum in nobis
 q. absolute, et in xpo dicitur id ee pot. in illa a illi in impueter dicit. damnatio.

Unde videtur dicitur in his, quod deus vult
 ee in pty, et conuersione ad nostrum velle, et dependent ab illis (concluditur
 deus precipit) posse nos velle oppositum eius, q. deus vult, quantum ad velle
 materiale voluntate quantum est in pty nostra efficiat, et in hoc a deo in
 voluntate in dicitur dicitur quantum ad permissio pty, et damnatio q. deus
 in illa vult, ut in voluntate ad illi velle ut pty, et q. hinc sequitur
 et in facere velle in auxilia gratia pty.

Quare ad arg. De ex dictis in suo
 in his, que deus vult dependent in ipso velle in tempore ee in illis velle q.
 dicitur quantum ad velle materiale, et specialiter de dicit de permissio pty,
 ne si quis velle permissio de efficaciam in se, et illa in pty hinc efficaciam
 in nobis sine nostro velle in pty in dendo permissio in se ipso velle quod pty
 sequitur.

Dicit deus vult permittere pty, et in velle
 pty, q. ee possumus velle permissio de nobis in velle in pty. Respondetur
 velle in pty deus vult permissio quatenus ee in se, et id potest ad nos pty, et
 et dicitur tenet velle in pty nostra, et nos tenemus velle in pty, et in se tenemus
 ee velle in pty deus velle in nobis efficaciam, quare si quis velle permissio
 ee efficaciam in se ipso velle in pty, et ipso q. velle permissio, q. in se tenemus
 in pty.

2°. si est permissio^{is} o^{mn}is p^{ro} actuali est effectus reprobationis, permissio^{is} o^{mn}is originali n^{on} est effectus, ita Gualterus dicit 77. scilicet. 2°. 5. et 6. p^{ro}ter passim p^{ro}bat.

3° probat h^{oc} ex Augustino, cuius in locis quibusdam n^{on} est p^{ro}pter originale n^{on} assignat tanquam est effectus reprobationis permissio^{is} habendi in p^{ro}pt^{er}, sed de seorsum in illo.

4° p^{ro}bat permissio^{is} habendi in p^{ro}pt^{er} originale p^{ro}videntia^m ad eos p^{ro}videntia^m p^{ro}destinatis, et reprobis, q^{ui} n^{on} est effectus reprobationis.

5° p^{ro}bat originale n^{on} fuit a deo p^{ro}missio^{is} ex^{tra} sententia^m manifestandi iugiter in reprobis, sed ex intent^u attendendi miseriam eorum in incarnatione. 2°. 5. p^{ro}missio^{is} est effectus reprobationis.

6° p^{ro}missio^{is} habendi in p^{ro}pt^{er} originale antecedente p^{ro}destinatione n^{on} est et reprobata^m potest n^{on} p^{ro}destinatio reprobata^m antecedere ut art. 5. ant^{ea} p^{ro}missio^{is} habendi in p^{ro}pt^{er} antecedente p^{ro}destinatione xpi qui in medio p^{ro} p^{ro}destinatione q^{ui} antecedente p^{ro}destinatione n^{on} est p^{ro}missio^{is} p^{ro}destinatis.

7° probat ex d. Thoma art. 5. ad 3. p^{ro}bat homines est p^{ro}destinatos et reprobos p^{ro} tanquam est a quo p^{ro} ante p^{ro}destinatis supponit miseriam p^{ro} originali, et sequens ante reprobationis.

8° q^{ui} alia^m n^{on} possent assignari^m tantum n^{on} est in mente d. Thoma est negotium p^{ro}destinationis et reprobationis.

9° q^{ui} d^{ist}inguat de reprobatione a gratia, et p^{ro}ba, et de p^{ro}missio^{is} actuali p^{ro} reprobata^m a gratia sentit cap. 9. 1. p^{ro}missio^{is} habendi in p^{ro}pt^{er} originale est effectus reprobationis, et colligit ex cap. 6. q^{ui} n^{on} est sententia de p^{ro}missio^{is} habendi in p^{ro}pt^{er} originale in p^{ro}missio^{is}.

10° p^{ro}bat in d. Thoma p^{ro}missio^{is} habendi in p^{ro}pt^{er} n^{on} est effectus reprobationis a gratia, sed t^{em} dominata^m est effectus, ita tenet cap. 4. 5. et 9. de p^{ro}missio^{is} d^{ist}inguat quibus est sunt quibus remedia salutis humana diligentia p^{ro}venit applicari, et ad incuria^m parentum, ut applicata, alij sunt quibus remedia salutis n^{on} p^{ro}venit humana diligentia.

ab eo q. d. m. s. p. p. i. c. i. u. s. u. b. i. e. u. s. q. d. d. i. a. b. o. l. o.

2. reprobatio e. p. a. s. i. p. r. o. v. i. d. e. n. s. e. 2. d. Tho. in ar. sed illa n. e. l. e. c. t. i. o. n. e. p. r. o. v. i. d. e. n. s. e. q. n. o. t. d. i. c. i. t. r. e. p. r. o. b. a. t. i. o. n. i. m. i. g. i. l. l. a. n. e. l. e. c. t. i. o. n. e. q. u. i. t. r. e. g. a. t. i. o. n. e. p. o. t. e. s. t. a. t. e. t. a. m. e. d. i. o. r. i. y. q. u. i. s. u. n. t. p. o. s. i. t. i. v. a. a. t. 2. d. Tho. sicut ad p. r. o. v. i. d. e. n. s. i. g. p. e. t. i. n. e. t. t. a. m. e. d. i. o. r. i. y. i. n. a. d. r. e. p. r. o. b. a. t. i. o. n. e. m.

3. ex eo q. d. i. n. t. i. l. i. o. e. i. g. n. o. a. l. i. q. u. i. b. u. s. n. o. d. e. l. e. c. t. i. o. n. i. s. s. e. q. u. i. t. e. o. s. p. e. r. m. i. t. t. e. n. d. o. s. e. l. l. a. b. i. n. t. r. a. p. t. i. o. n. e. p. e. r. m. i. s. s. i. o. n. e. e. s. p. e. c. i. a. l. i. r. e. p. r. o. b. a. t. i. o. n. i. s. n. e. g. a. t. i. v. a. a. n. t. p. r. o. q. p. o. t. e. n. u. n. t. n. e. l. i. g. i. t. i. o. n. e. m. e. t. t. a. m. i. n. q. u. i. t. i. n. p. u. r. i. t. a. t. i. b. u. s. n. i. p. a. t. e. r. q. d. e. s. e. p. e. c. i. a. l. i. r. e. p. r. o. b. a. t. i. o. n. i. s. d. e. b. e. n. t. h. e. r. e. c. o. n. s. e. n. s. u. s. q. u. i. l. l. a.

4. Tandem illa n. e. l. e. c. t. i. o. e. v. o. l. u. n. t. a. r. i. a. q. d. e. p. r. i. m. a. r. e. p. r. o. b. a. t. i. o. e. t. i. n. n. e. g. a. t. i. v. a. a. n. t. p. a. t. e. r. t. u. q. d. d. e. u. s. v. u. l. t. n. e. l. i. g. i. t. a. r. e. p. r. o. b. a. t. i. o. n. i. s. p. o. s. i. t. i. v. a. n. e. g. e. r. p. e. r. m. i. s. s. i. o. n. e. l. a. b. e. n. d. i. i. n. p. r. o. e. v. o. l. u. n. t. a. r. i. a. q. d. e. t. a. m. e. d. i. o. r. i. y. q. u. i. e. i. l. l. a. r. e. p. r. o. b. a. t. i. o. d. e. b. e. t. e. s. s. e. v. o. l. u. n. t. a. r. i. a. s. i. a. u. t. i. n. d. e. o. e. a. c. t. u. s. v. o. l. u. n. t. a. r. i. i. q. u. o. n. u. l. t. i. n. e. l. i. g. i. t. a. r. e. n. o. t. a. t. i. o. n. e. s. i. c. u. t. d. i. c. i. t. t. u. a. n. t. d. 2. d. r. e. p. r. o. b. a. t. i. o. e. p. o. s. i. t. i. v. a.

5. Si d. i. c. i. t. i. m. p. u. g. n. a. t. p. e. r. m. i. s. s. i. o. n. e. l. a. b. e. n. d. i. i. n. p. r. o. o. r. i. g. i. n. a. l. e. p. o. t. e. s. t. a. d. s. p. e. c. i. a. l. e. p. r. o. v. i. d. e. n. s. i. q. u. i. t. r. e. p. r. o. b. a. t. i. o. n. e. m. e. t. t. a. m. e. d. i. o. r. i. y. q. u. i. e. s. p. e. c. i. a. l. i. r. e. p. r. o. b. a. t. i. o. n. i. s. a. n. t. p. r. o. q. d. e. t. h. o. q. u. i. n. t. i. l. l. d. a. c. t. p. e. r. m. i. s. s. i. o. n. e. m. l. a. b. e. n. d. i. i. n. p. r. o. a. d. r. e. p. r. o. b. a. t. i. o. n. e. m. p. o. s. i. t. i. v. a. e. t. e. r. e. d. d. i. t. t. a. m. e. d. i. o. r. i. y. n. o. a. d. p. r. o. v. i. d. e. n. s. i. s. p. e. c. i. a. l. e. q. u. i. t. r. e. p. r. o. b. a. t. i. o. n. e. m. p. o. t. e. s. t. a. l. i. q. u. i. d. d. e. f. i. c. i. a. t. a. s. i. n. e. b. e. n. e. f. i. c. i. i. n. i. s. p. e. r. m. i. s. s. i. o. n. e. a. u. t. l. a. b. e. n. d. i. i. n. p. r. o. o. r. i. g. i. n. a. l. e. e. p. e. r. m. i. s. s. i. o. n. e. d. e. f. i. c. i. e. n. t. i. a. b. i. l. l. o. s. i. n. e. a. n. t. e. c. e. d. e. n. t. e.

6. Si quis ad d. i. c. i. t. n. o. b. i. s. q. u. e. r. i. t. q. u. a. n. t. u. m. a. d. d. i. c. i. t. i. m. p. u. g. n. a. t. i. o. n. e. m. d. e. f. u. l. t.

7. Si d. i. c. i. t. i. m. p. u. g. n. a. t. e. t. i. r. r. a. s. u. l. i. p. u. e. r. i. t. a. p. p. l. i. c. a. t. i. o. n. e. m. e. t. t. a. m. e. d. i. o. r. i. y. a. d. h. u. m. a. n. o. s. d. i. c. i. t. q. d. e. s. e. p. e. c. i. a. l. i. r. e. p. r. o. b. a. t. i. o. n. i. s. s. i. c. u. t. p. a. t. e. r. e. x. o. r. d. i. n. e.

8. Si d. i. c. i. t. q. u. o. a. s. s. e. r. i. t. p. e. r. m. i. s. s. i. o. n. e. m. l. a. b. e. n. d. i. i. n. p. r. o. e. s. e. f. e. c. t. u. r. e. p. r. o. b. a. t. i. o. n. i. s. i. n. p. e. r. v. u. l. t. u. q. u. i. b. u. s. h. u. m. a. n. o. d. i. l. i. g. e. n. t. i. a. n. o. p. o. t. u. i. t. a. p. p. l. i. c. a. r. e. r. e. m. e. d. i. u. m. r. e. s. p. e. c. i. a. l. i. s. s. e. d. i. n. r. e. i. t. a. s. s. e. r. i. t. i. l. l. q. p. e. r. m. i. s. s. i. o. n. e. m. p. r. o. c. e. d. e. n. t. e. e. s. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a. p. l. e. c. t. a. n. t. i. a. e. x. c. l. u. d. e. n. d. i. p. e. r. i. v. u. l. t. u. s. a. r. e. g. n. o. s. p. e. r. m. i. s. s. i. o. n. e. m. l. a. b. e. n. d. i. i. n. p. r. o. o. r. i. g. i. n. a. l. e. a. d. d. e. o. e. s. t. i. c. a. t. i. o. n. e. s. o. l. u. n. t. a. r. i. a. q. d. e. v. o. l. u. n. t. a. r. i. a. q. u. i. p. r. o. c. e. d. i. t. e. x. c. l. u. d. e. n. d. i. a. r. e. g. n. o. d. e. b. e. t. e. s. s. e. v. o. l. u. n. t. a. r. i. a. e. s. i. c. i. a. t. i. o. n. e. m. i. n. s. i. m. p. l. e. x. a. p. l. e. c. t. a. n. t. i. u. m. a. n. t. q. n. o. t. a. t. i. o. n. e. m. n. o. t. a. t. i. o. n. e. m. l. a. b. e. n. d. i. i. n. p. r. o. a. n. t. p. r. o. q. d. e. n. o. q. u. i. e. x. c. l. u. d. e. n. t. e. i. n. s. i. m. p. l. i. c. i. t. a.

inefficaci n̄ pot. oīa effectus efficiam, cy ab ea voluntate oīa, et ab illa
debeat efficaciq. participare, cy q. dicitur Ta. quod ex voluntate
dudendi in regno oīa p̄paratio, illa voluntas debet eā efficere.

Prio solut. arguente rōny. recedenda ē 7.

Ad 1. r̄ditio. ut. p̄cedenti. de oīa intentione, et executione. Quisq. dicitur p̄-
ndy sunt h̄y d̄y pp̄. aliqd. p̄ius volūty quā aliqd. et aliqd. volūty absolute
independent ab alio n̄ū ~~con~~ sine conexione ad illud, et explicity dub. an
p̄cedent.

Applicando h̄y reprobatōni d̄y oīa
intentione p̄ius volūty manifestat, n̄q. iustit̄e, quā volūty in damnatō, quā
vellet p̄missiōne p̄i, et aliq. reprobatōne p̄i, q. illa manifestatō p̄i
reprobatōne, in oīa executione p̄ius d̄y volūty p̄missiōne p̄i, q. supponit
illa esse manifestatō, d̄y iustit̄e in execut.

Quisq. d̄y n̄ solut. manifestat, n̄q. iustit̄e
n̄q. absolute, et independent a p̄missiōne p̄i, sed d̄y oīa, et conexione ad
illā tanq. ad auctō, sicut solut. p̄i, quā illa iustit̄a erat manifestanda in execut.
ut d̄y iustit̄e, et declaraty exemplo illius, qui intendit p̄i, cy conexione ad media
inequūty finē requirit p̄i.

Quo, supposito ad 7. app. d̄y. recedenda ē
maiori d̄y volūty p̄missiōne ex intentione infrendi damnatō, nec exinde rehu-
ceat sua iustit̄a, quā manifestatō p̄i, p̄i p̄missiōne, et ad que d̄y
damnatio, et p̄missiō oīa tanq. media ad p̄i, quāse regardat m̄. et ad
probatō d̄y. oīa executione d̄y p̄ius volūty p̄missiōne p̄i, et hoc p̄i
f̄cit ut impunitē tenet iustit̄a, et deinde q. n̄ solut. manifestatō d̄y iustit̄e
n̄q. cy oīa, et conexione ad p̄missiōne p̄i.

Ad 2. p̄i d̄y. d̄y n̄ solut. p̄i
p̄missiōne ex p̄i damnatio reprobatō tanq. finē p̄i, quā n̄ solut.
n̄q. sed p̄i d̄y sibi in illa damnatō. p̄i manifestatō, n̄q. iustit̄e, et ex p̄i
eius, et h̄cat voluntate d̄y n̄ solut. p̄i affectus velle saluē reprobatō in
voluntate sequenti, et efficacit̄e vult. eius damnatō, quānty ad executō, suppo-
taulpa, et quod d̄y intentione cy conexione ad p̄missiōne p̄i, sicut iudex vo-
luntate d̄y n̄ solut. p̄i iustit̄e saluē, et in columnas, in efficacit̄e vult. latōny

suspendit. De The. supra. q. 19. art. 6.

Ad 2. Si personae de nihil de se re q. pot
 misisset velle propensioe suae sufficienter ee volens qd ad sing. manifestandi
 iustitia et permisso potit ee simi.

Ad 3. Si de reprobatis persistere ad divina
 providentia, et ee actus iustitiae quantum ad damnatis ordine executionis volentis
 postea culpa, negat autem Deum habuisse intentioe excludendi a regno in per potentia
 q. habuit intendit illi ex concessione ad permittit fieri.

Ex quo patet solutio ad secundum principalem
 non ee necessitas, ut reprobatio persistat ad divina iudicantia quoad ee electus, suffi-
 cient ut quantum ad damnatis de actu iustitiae.

Ad 4. Si de permissione habendi in propo-
 sitione ee effectus reprobationis, neq. ee inveniendi ut in predestinatione sic effectus prede-
 stinationis quatenus potit educere ad sing. predestinationis, predestinatio eni ex
 permissione potit originari et licet potit trahi humilitatis, et gratitudinis et quidem
 qui permisit deo ut bonis incarnationis dicitur, per se ipse predestinationis vicariis
 regnant ex merito potit originari, eadem eni permisso in reprobis potit ee effectus repro-
 bationis quatenus nullus educit ad damnatis.

Ad 5. Si negat Deum velle q. licet eni possit
 ee damnatio sine peccato neq. illa manifestatio divina iustitiae quoad ee re culpae in quantum
 ad ordinem, quae in deo satis ee posita permissione sequat potit in salubritate licet culpa
 hominis, et de re permissionis tanquam ex deo potit, ut patet de re velle permissione
 ex parte manifestacionis suae iustitiae supposito pro culpa hominis q. in deum velle
 licet q. Deus exeat reprobis in partem suam peccatorum per voluntatis auxilium, et
 punco sequenti, illa executio ee iustificabilis sicut per necessitatem, in pro et
 sine illa peccatori neq. ee excaus, et in deum velle excaus q. n. sub peccate-
 rantia in pro, sed illa sequit culpa peccatoris.

Ad 6. Si de soluta ee sunt in explicat. reprobationis, permisso ee habendi in propo-
 sitione potit quis remissio ad damnatis potit educere reprobis agnoscenda ubi sequens
 pro se ingratitudinis.

Arg. ee q. si de soluta ee sunt.

Ad arg. q. si de de. act. 7. dicitur.

Augustinus

August. p[ro]p[ri]e originale. de causis reprobat[i]o[n]is q[ue] in insequenti articulo.

Ad. 2. p[er]missio[n]e[m] labendi p[er] se
de effectib[us] eor[um] p[er] de[n]at[i]o[n]e[m] et reprobat[i]o[n]e[m] in effectib[us] non videt[ur] eor[um] esse
respectu s[ecundu]m supe[r]naturam a quo reprobat[i]o[n]e[m] permittit deficere.

Ad. 3. dicit p[er]missio[n]e[m] p[ro]p[ri]e originale[m]
in solo h[ab]itu p[ro]fite bonu[m] incarnationis, sed et manifestat[ur] dicitur dicitur
et opposit[um] male supponit a p[ro]p[ri]e et n[on] probat.

Ad. 4. dicit om[n]i[n]e intentione[m] p[ro]p[ri]e
fuisse p[re]destinat[i]o[n]e[m] xpi et nativ[itate] q[ue] p[er]missio[n]e[m] p[ro]p[ri]e, aut reprobat[i]o[n]e[m]
permittit eni[m] e[st] p[ro]p[ri]e bonu[m] incarnationis requiret, et mani[festat]ur in p[re]desti[n]a-
tio[n]e xpi in p[re]destinat[i]o[n]e, et in eis p[ro]p[ri]e xpi iudicatio[n]e in p[re]destinat[i]o[n]e, in
om[n]i[n]e executione p[ro]p[ri]e fuit voluntas permittit ad p[ro]p[ri]e, que decet in car-
natione, q[ue] deus decet in carnat[i]o[n]e, quoad executione[m] in om[n]i[n]e p[ro]p[ri]e, et requiret
om[n]i[n]e executione p[ro]p[ri]e fuit p[er]missio p[ro]p[ri]e et decet eor[um], que incarnationis
et p[ro]p[ri]e que p[re]destinatio redemptio[n]is a xpi, que e[st] in p[re]destinat[i]o[n]e illor[um].

Deus in illor[um] dicit intentione[m] s[ecundu]m vo-
luntas incarnationis est in se absolute, sed in ordine, et ratione ad
p[er]missio[n]e[m] p[ro]p[ri]e, et in om[n]i[n]e eor[um] eor[um] p[er]missio fuit in om[n]i[n]e et in om[n]i[n]e ad
fines ad bonu[m] incarnationis, et in voluntas p[re]destinat[i]o[n]e redemptio[n]is in fuit
in se s[ecundu]m p[er]missio[n]e[m] p[ro]p[ri]e, et in om[n]i[n]e reprobat[i]o[n]e, que om[n]i[n]e in om[n]i[n]e
in ad p[ro]p[ri]e xpi, et mani[festat]ur eor[um] potestate iudicatio[n]e, unde in dicitur
In dicitur in 1. c. 7. dicit p[ro]p[ri]e xpi, et dei e[st] causa finale nativ[itate] in p[re]desti-
natio[n]e, et id e[st] de p[re]destinat[i]o[n]e nativ[itate] et p[er]missio[n]e p[ro]p[ri]e est dicitur e[st] p[ro]p[ri]e
q[ue] p[ro]p[ri]e art. 3.

Deus p[re]destinatio bonor[um] et p[ro]p[ri]e reprobat
malor[um], q[ue] e[st] e[st] p[ro]p[ri]e p[re]destinatio xpi, que reprobat[ur] sed xpi e[st] p[re]desti-
natio in om[n]i[n]e ad p[er]missio[n]e[m] p[ro]p[ri]e, e[st] p[er]missio p[ro]p[ri]e antecedit reprobat[i]o[n]e[m].
atq[ue] ad id n[on] e[st] effectus eius.

De executione illor[um] dicit q[ue] in se fuit xpi
p[re]destinatio sine visione p[ro]p[ri]e, tamen sine visione p[re]destinat[i]o[n]e nativ[itate] et
et reprobat[i]o[n]e, et p[ro]p[ri]e nativ[itate] malor[um] intelligit in om[n]i[n]e in om[n]i[n]e intentione
fuit voluntas p[re]destinat[i]o[n]e et reprobat[i]o[n]e, que p[er]missio[n]e p[ro]p[ri]e q[ue] in om[n]i[n]e

precedenti dicitur. finis predestinationis iustorum fuit ostendere quod Christi et finis reprobationis ostendere misericordiam in predestinatione.

Ad 2° dicitur. Hoc per misericordiam predestinabilem originale, quod accendit per, dicitur dicitur docet per quod iustos homines. Et est misericordia per, inquit quod est illud arguitur per misericordiam per actum finis et effectus reprobationis, in reprobatione originali, de reprobatione quod intelligitur dicitur. Hoc de reprobatione executionis, de reprobatione dicitur misericordiam glorificare liberando dicitur misericordiam per.

Ad aliam partem excludit ad quod potest videri de ordine intentionis, et executionis aliquid non si reprobationis in reprobatione predestinationis.

De executione et obduratione.

In effectus reprobationis obdurationis et executionis, et obdurationis, et dicitur in 2° q. 19. art. 3° et 4°. notandum est quod dicitur in executione, et obduratione. duo esse videlicet, scilicet voluntarietate reprobationis malo, et hoc est obdurationis, et executionis culpa, et ita per se ad eorum reprobationem. Et art. 1° et 2°. et per omnia non est effectus reprobationis, in quo sunt a deo ut supra, et hoc modo sunt in duratio proinde a peccato et reprobatione. Et dicitur in 2° q. 19. art. 3° et 4°. et in gradibus et causis, scilicet in 2° q. 19. art. 3° et 4°. in obduratione et executione substructionis auxilii, et divinae desolatio ex qua substructione gratis sequitur et contra emulsi ad reum videndum, neque enim illuminat ad reum agendum, hanc tractio gratis intelligenda est. De auxilio efficaci quod Deus operari illuminaret, et dicitur. 2° de substructione quod quod auxiliium est sufficientibus, quod Deus operari peccatoribus contra, licet non dicitur sufficientibus auxiliium durat ut dicitur sequenti.

Ex quo sequitur loca saepe perperam, quod videntur asserere deum esse causam executionis, et obdurationis proinde dicitur motu animi in reprobatione malo, ut lob 12. qui immutat cor principum popularum, et decipit eos, et errare eos facit quasi ebrios, et plura loca de Egypti persequentibus israelitas dicitur dicitur dicitur et dicitur populi eius, et dolus faceret in terris eius, hanc in quibus loca, et in talia intelligenda.

intelligenda sunt permissiue potestatis auxilij specialij, et qd ius
p. n. adicit illi peccatoris suavertere, et illuminare, et ita dicitur ex
de idē n. illuminare, indutate idē n. molire, sub auxilij, et loquias
nombus, et dicitur decipere, suavertere ad oculum, facere etare permittere dicitur pta
et eodē modo, sunt exponenda loca b. in quibus reperit hic loquendi ma
du.

Sed 2. plura obicitur de p. n. qd
pote. scriptura. uti nomina. pcepti, et dicitur, ubi dicitur maledicere et da
id. responderi dicitur, dicitur ei, ut maledicatur, dominus qd pcepto. ut maledi
dicere dicitur. qd in b. permissiue tenet deus ut obdurat, et p. n.

2. pote. scripturas uti nomina. qd
significant dare ad malum, et illud dicitur, et accipere b. n. dicitur suavertere
fuit dicitur a fac, et parte impulsiue p. n. op. dicitur ad eodē, et dicitur
habet in. etate subdit in obediencia tua, et in. dicitur ut cor tuum in diebus iuven
tutis tue, et ambula in viis cordis tui, et intulit oculos tuos, qd non per
missiue tenet deus sc. p. n.

3. deus quos excoat, et in dicitur tenent.
facti, ut loqui permittant impietatem, et faciant quod iuniorum, qd in dicitur tenet deus
permissiue, an. ad romanos 1. et dicitur illos in reprobus, serva. ut faciant quod
inveniunt, et ad thesalonicos 2. et dicitur in caritate veritatis in accipientes
ut labat flores, idē mittit illos deus operat, et in qd tenent mendo

4. qd August. lib. 1. de civitate dei
cap. 3. et lib. de p. n. et lib. 10. a. b. n. dicitur multi deus dicitur in
reprobis, serva. non deservendo, sed lib. impellendo, et inclinando voluntate ad
malum, et iniqui ut non reddunt in reprobus, qd dicitur de rebus dicitur a dicitur
dicitur pro videntibus, idē per dicitur potē in p. n. sunt impulsivi

5. ad 1. qd nomine pcepti permy
sione significat in iacob scriptura mathei 19. dicitur xpi ad dicitur
videtur in illis permissiue dicitur dicitur tenent, et in mathei
10. in permissiue exponit nomine pcepti ad dicitur inquit, videtur in
scriptura dicitur hoc pceptum, et qd loquias 1. dicitur xpi iude, ad fac
fac dicitur, et in pcepti dicitur in facta per dicitur, relinquit permissiue.

De i. q. i. ad loc. C. de i. de i. po-
tere spendit ubi n. q. casus nullus, i. possit ad eum in et, ad q. imp. n. q. i.
cedentis peccatoris peccabili in d. i. r. o. f. e. t. d. e. y. i. n. t. e. n. t. i. u. s. e. t. e. x. t. e. n. t. i. u. s. q. u. i.
d. q. o. b. i. q. u. i. b. u. s. p. o. t. i. t. u. s. d. e. u. s. i. t. i. m. p. u. t. a. t. u. s. c. a. p. e. c. c. a. t. o. r. i. s. l. a. b. u. r. u. s.

Sed n. q. p. t. e. n. t. i. a. t. h. o. m. i. n. i. s. e. i. u. s. o. f. f. e. r. t. a. d. o. b. i.
q. u. i. b. u. s. i. t. p. r. o. p. r. i. e. t. a. t. u. s. q. u. i. d. e. l. a. c. o. d. u. c. a. p. i. t. i. p. e. n. o. m. i. n. e. t. e. n. t. i. a.

Prima, i. n. t. h. o. m. i. n. e. s. i. n. i. u. s. a. l. i. e. n. i. o. f. f. e. r. r. e.
o. c. c. a. s. i. o. n. e. s. q. u. i. b. u. s. i. t. l. a. b. u. r. u. s. a. l. i. e. n. i. u. i. n. p. r. o. i. m. p. u. t. a. t. e. i. p. s. i. p. r. o. a. l. i. e. n. i. u. s. e. i. u. s.
o. c. c. a. s. i. o. n. e. s. i. n. d. o. o. a. l. i. o. s. i. n. i. t. e. p. o. t. e. n. t. o. f. f. e. r. r. e. q. u. i. d. e. o. i. m. p. u. t. a. t. e. p. r. o. i. m. p. r. o. f. f. e. n.
d. o. o. q. u. i. b. u. s. i. t. h. o. m. i. n. e. l. a. b. u. r. u. s.

De ad tentat. e. n. e. c. e. s. s. i. t. u. d. o. l. o. c. a. s. i. o. n. e. s.
o. f. f. e. r. r. e. e. a. i. n. t. e. n. t. i. a. r. e. q. u. i. s. i. m. p. r. o. l. a. b. a. t. d. e. u. s. a. u. t. e. n. o. f. f. e. r. t. o. b. i. h. a. c. i. n. t. e. n. t. i. a.
s. e. d. p. o. t. i. u. s. r. e. p. e. c. c. a. t. o. r. i. s. h. o. c. m. o. d. o. c. a. s. i. g. a. t. u. s. c. o. g. n. o. r. e. r. e. t. u. s. i. t. a. t. u. i. m. i. s. e. r. i. u. s.
e. t. q. u. i. b. u. s. t. e. n. t. a. t. i. o. n. i. b. u. s. i. t. c. i. r. c. u. m. d. a. h. u. r. e. t. i. p. e. c. c. a. t. e. t. i. d. e. o. d. e. u. s. n. t. e. n. t. a. t.

Ad. Prima, i. n. e. d. i. c. i. t. u. r. i. n. q. i. p. r. o. f. f. e. n. d. i. t.

2. effectus sequitur ex aliquo opere p. p. i. n. t. e. n. t. i. u. s. n. u. m. s. o. l. u. i. m. p. u. t. a. t. i. d. a. c. u. l. p. a.
q. u. i. s. p. o. t. e. n. t. e. n. e. t. t. o. l. l. e. r. e. c. a. u. s. a. e. n. g. u. a. r. e. q. u. i. t. e. f. f. e. c. t. u. s. q. u. a. r. e. m. u. l. t. i. s. d. e. c. e. n. t.
o. i. n. a. t. u. r. e. p. l. a. c. e. a. t. i. n. o. i. n. p. e. c. c. a. t. e. x. i. e. n. t. i. e. d. o. m. o. e. y. n. i. c. i. a. t. e. e. a. m. u. n. d. a. t. u. s. p. r. o.
a. b. a. d. o. l. e. s. c. e. n. t. e. e. i. u. s. a. p. e. c. t. u. s. l. i. c. e. t. o. d. e. u. s. p. o. t. i. t. i. m. p. e. d. i. r. e. p. r. o. t. i. t. u. s. o. c. c. a. s. i. o. n. e.
n. e. t. t. o. l. l. e. r. e. i. n. q. u. i. n. t. e. n. e. t. s. e. d. p. o. t. i. t. u. s. i. n. o. i. d. i. n. e. t. u. s. s. a. p. i. e. n. t. i. u. s. n. e. t. i. n. p. r. o. m. u. g. u.
b. e. n. e. f. i. c. i. o. s. o. f. f. e. r. e. n. d. o. i. l. l. o. s. p. e. c. c. a. t. o. r. e. p. u. n. i. t. q. u. i. b. u. s. p. e. c. c. a. t. i. c. u. l. p. a. s. u. a. a. b. i. t. i. t.
i. d. e. o. n. i. m. p. u. t. a. t. d. e. o. l. a. b. u. r. u. s. h. o. c. d. i. c. i. t. u. r. i. n. t. e. a. l. l. o. c. u. h. e. a. q. u. i. e. l. i. t.

Ad. 2. i. n. s. i. m. o. n. i. u. s. e. x. G. u. l. e. n. o. t. a. t. e. d. e.
n. o. n. e. e. i. n. t. e. l. l. i. g. e. n. d. u. s. a. u. t. d. i. c. e. r. e. t. f. a. c. i. p. i. a. t. e. t. i. d. e. b. i. t. q. u. a. s. p. e. n. a. s. r. u. b. i. n. e. r. e.

Ad. 3. d. e. r. e. g. a. n. d. o. d. e. u. s. e. x. c. e. c. a. r. e. a.
i. n. t. e. n. t. i. a. r. e. r. e. p. a. r. d. u. s. p. e. r. m. a. n. e. s. t. i. m. p. r. o. e. t. a. d. l. o. c. u. s. P. a. u. l. i. d. i. c. i. t. i. n. u. n. c. t. u. s. r. e. i. n. i. q.
u. i. f. i. c. a. r. e. c. a. u. s. a. f. i. n. a. l. i. s. s. e. d. e. s. e. n. t. u. s. r. e. q. u. i. t. u. t. i. t. e. n. s. u. s. e. t. i. n. f. a. c. t. u. s. e. i. t. a. t. u. s.
p. o. t. i. t. u. s. d. e. i. e. x. e. c. i. a. t. u. t. i. l. l. i. c. r. e. d. e. r. e. t. i. n. m. e. n. d. a. c. i. o. s. t. u. m. i. t. i. t. a. q. u. i. n. o. p. r. o. e. t. n. o. p.
a. d. R. o. m. a. n. o. s. q. i. n. t. i. a. n. t. l. e. x. n. o. a. b. u. n. d. a. n. t. d. e. l. i. c. t. a. n. i. e. n. s. l. e. x. f. u. i. t. i. a.
d. e. l. i. c. t. a. s. e. d. i. n. s. u. s. e. p. o. s. t. q. u. i. n. t. i. a. n. t. l. e. x. i. n. i. q. i. t. e. n. t. a. b. u. n. d. a. n. t. d. e. l. i. c. t. a. n.

Ad. 4. d. e. a. u. t. o. r. i. t. a. t. e. l. i. q. u. i. t. s. u. p. p. o. t. e. n. t.
l. y. e. i. p. s. y. n. a. n. t. l. o. c. u. s. e. x. c. e. c. a. t. u. s. d. e. i. p. e. r. m. i. s. i. u. e. i. n. t. e. l. l. e. a. s. p. e. p. e. r. s. u. b. i. t. a. c. t. u. s.
a. u. t. u. l. i. t.

auxiliis, ut th. 99. in bonis, in illa sa. proprietate potest credere
inquit, deus iaceat, et indurat dependo, et n. ad iudicando, et de
predestinat. et gratia cap. 6. explicat indurat. favoris q. a deo n. fuit
involunt.

Quare in locis citatis in app. mens August.

27. d. Tho. loc. 3. in illa sa. ad Romanos, dicit scriptura Favoris Dei in illa sa.
voluntate, ad malis occasionis quare n. offert obo. quibus in homines sumptus
ocasionis ad peccand. et indurat. est, licet non sit iudex qui indurat. hinc m. a.
cult. d. xpo facti, et hoc August. q. 1. in illa sa. explicat indurat. favoris q. m.
ta causa sunt obo. et facti quibus obo. h. malignis. Deo resisti, quemodo aut n.
sequit. ex indurat. i. subtrahit auxiliis tanquam ex causa peccandi, sed causa peccandi
est voluntas defectiva, et subtrahit auxiliis ex ratione, non quia n. supra, ex
p. i. est ex permissione dei, hinc aut. induratio fit imperio procedenti deo, et
o. o. dei iudicis, ut August. th. 99. in bonis.

Ex quo sequit. q. permissione p. n. e. in illa
n. e. sumendo illis subtrahit auxiliis, neq. p. n. sumendo indurat. pro animi
obtinuit. sed induratio e. oblatio in malis post multa p. n., et post illa deus
indurat. subtrahendo auxiliis imperio peccandi q. ex cap. 5. ad Romanos
post qua. ex numerant p. n. Genitibus, Holariis, aut Paulus, proprieat. ad d. d. illis
deus, in desideria cordis eorum, unde August. sermone 78. inquit q. in p. n. e.
ut permanere de multitudine p. n. n. e. desperatio ex desperat. obdu-
cratio generat, idq. docet d. Tho. 1. 2. q. 19. art. 3. ad 3. et 3. et 3. e.
Theologus, quare in morte Paulus b. 2. p. n. cap. 10. d. 69. oblatio o. n.
exhibet ad prima permissione... omissione p. n.

Via no. notanda q. e. exactis illis q. 1. q. 2.

q. 1. d. Tho. ex acat. et obdurat. dicit propriis effectus reprobationis q. ex
n. ad damnat. addit. n. q. licet imperio destinati ponit e. p. n. d. n. d. n.
effectus, et illi addere, et resurgant in obo. humilitate, in ratio reperit hic ef-
tus imperio destinati.

De Damnato.

D. effectus reprobationis e. damnatio
sive punio eterna, aut p. n. sensus, ut in h. qui non sunt in p. n. mortali, aut

pena damnati, ut in hijs qui dixerunt ex ipso originali, in peccato, et effectus reprobationis, et medij ordinarij ad suspensionem dicitur in hijs a deo in reprobo gacet. et ante procedenti de explicando de glorificatione. quomodo sit pena, et reprobationis, et ubi vult q. ad q. no.

De defectibus coram predestinatione, et reprobatione.

Si quis in eis sunt bona matris, palestrando, dicitur, et tribulatio, et malo parte, hinc est, sunt in predestinatione sunt effectus predestinationis, quatenus illi ducunt ad vitam eternam, ut dicitur. 2. et hinc procedens, ita in reprobo sunt effectus reprobationis, quatenus ducunt illi ad damnationem, et bonis reprobis peccati efficiunt ut male morando, et malis, et tribulationibus deterior evadit, et in desperato incidit, etiam in ad Timotheum 6. qui voluit dicitur, si in incidunt in tentatione, et in loquendo diaboli, et in dicitur de his multa invidia, et rosio, que mergunt homines in tentatione, et perditione.

Utrum creatio reprobi sit effectus reprobationis.

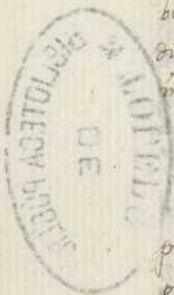
Quando dicitur in 2. no. tenet se affirmativa, probat creatio reprobi ducit ad reprobationem, quatenus dicitur in punitione, quod sit reprobationis, et effectus illius, et si reprobus est reprobatus, et effectus reprobationis, hinc est, si creatio reprobi sit effectus reprobationis.

U. multo Tyiani fuerunt occasio maxime, que dicitur, et dicitur, quod illorum creatio ad ipsos ducit, et effectus reprobationis, et ducit ad damnationem illorum.

Dicendum est, si effectus reprobationis creatio reprobi, sed supponit ad reprobationem, et probandum est eodem modo sicut dubiorum difficultate, ante procedenti ostensum creatio non est effectus predestinationis, in predestinatione.

Ad h. dicitur, et nate reprobi ducere ad damnationem, siue manifestat in hijs tanquam subij, cui manifestant effectus reprobationis, et ita illud subij, hinc est nate hinc mittit in fine reprobationis, in remedio que sunt effectus reprobationis, hinc est, quod ipse est nate, ducit tanquam effectus ad fine reprobationis.

U. affirmativa probat creatio reprobi posse esse effectum.

etiam pro destinatione boni, q̄ dicit illi ad bonum, et pro destinatione, apponit effectus,
nautz pot̄ tē effectus pro destinatione, et reprobatione, q̄m̄ pro destinatione, et reprobatione
sed sed supponi conq̄ sed videlicet dicitur.

De morte in statu p̄sonali, et effectus reprobationis.

Enne dicitur 3. cap. 2. dicitur, aut
mors illa infligit̄ a deo in vindicta p̄sona, et in p̄sona deus iā p̄sona in
hac vita, et q̄ de morte et in dicit, et in dicit, et de dicit in inferno
si in numeris 16. l. 2. mōstrat̄ ex causis naturalibus. Et casualibus, aut violentis,
in p̄mo casu essent motus et effectus reprobationis, n̄ aut in p̄sona, et p̄
dat, q̄ dicitur motus illi dicit ad dicit requirit̄ ad effectus reprobationis.

1. probat̄ q̄ ut aliquis sit effectus re-
probationis debet procedere ex affectu puniendi reprobat̄ q̄m̄ damnat̄ sed
in illo casu mors n̄ procedit ex illo affectu, sed ex causis naturalibus. Et violentis
casualibus, q̄ n̄ est effectus reprobationis.

2. p̄mo infligit̄ a deo ex affectu
tō salvand̄. I. dicitur illi in p̄tē effectus reprobationis, q̄ requirit̄ ut pro-
cedat ex affectu puniendi p̄sona q̄m̄, et q̄ n̄ procedit ex affectu ut
probat̄ in effectus reprobationis.

3. illi mors potuit deus intendere,
ne scimus causam naturā in ventis, et ut p̄destinat̄ morte illa subita =
veniat, q̄ n̄ procedit necesse ex affectu puniendi.

4. dicitur illi mors et effectus repro-
bationis q̄ mors illa procedit ex affectu puniendi reprobat̄ p̄sona q̄m̄,
q̄ est effectus reprobationis, et ex dicitur, et q̄ deus vidit et reprobat̄
tali tempore damnaret, sed ut tali tempore damnaret eligit mortē illo te-
pore, q̄ illa fuit n̄ ad damnat̄ et q̄ ad dicit procedit ex illa intentione,
ma. ultima q̄ quoniam reprobatio est p̄sonali providentia, et tū ad dicit
pertinet sicut q̄ dicitur in p̄sona q̄m̄ in particulari p̄sona, et q̄
n̄ licet deus possit p̄sonis modis damnare tempore illo, tū eligit mor-
tē illi tali tempore sicut intendebat tali tempore manifestare in p̄sona

lug. n. s. t. i. n. g. e. t. h. o. c. q. d. f. i. r. m. a. n. t. d. i. c. t. a. d. e. m. o. t. t. e. p. r. e. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. i. s. p. r. e. c. e. d. e. n. t. i. s. q. u. e. s. t. i. o. n. i. s. t. e. m. p. o. r. e. f. a. c. t. u. e. e. s. t. f. e. u. r. i. s. l. u. g. p. r. e. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. i. s. e. a. d. e. x. t. r. a. d. e. r. e. p. r. o. b. a. t. e.

Quare ad 1. in oppositio. sup. respectu dicitur providentia non fugere motus illos casuales, sed intentu ad finem reprobationis, et licet sit a causis naturalibus in abe. x. i. n. s. e. c. o. n. t. r. i. b. u. t. i. o. n. e. a. d. d. e. o. p. o. t. r. e. p. r. o. b. a. t. i. o. n. e. t. a. l. i. t. e. m. p. o. r. e. d. a. m. n. a. t. i. s. i. n. c. u. r. e. n. t. i. s. a. t. t. f. i. n. i. s. r. e. q. u. e. r. a. t. a. d. d. e. o. i. n. t. e. n. t. u. m. m. a. n. i. f. e. s. t. a. n. d. i. l. u. g. i. s. t. r. i. n. g. t. a. l. i. t. e. m. p. o. r. e.

Ad 2. d. 1. n. e. e. o. p. p. o. s. i. t. i. o. n. e. v. o. l. u. n. t. a. t. i. s. e. o. s. s. a. l. v. a. n. d. i. r. e. p. r. o. b. a. t. i. s. i. n. e. f. f. i. c. i. a. q. u. e. v. o. l. u. n. t. a. t. i. s. e. f. f. i. c. i. a. d. a. m. n. a. n. d. i. s. i. d. d. t. h. o. c. q. 1. q. 1. a. r. t. 6. d. 2. q. 1. r. e. s. p. o. n. d. e. n. d. i. l. l. u. g. i. s. t. r. a. n. t. p. r. o. u. s. u. s. p. e. i. n. d. e. o. e. x. a. f. f. e. c. t. u. s. s. a. l. v. a. n. d. i. r. e. p. r. o. b. a. t. i. s. i. n. a. s. t. r. i. n. g. i. n. f. l. u. e. n. t. i. a. s. s. i. c. e. t. i. l. l. a. f. f. e. c. t. u. s. e. e. i. n. d. e. o. r. e. c. o. m. i. t. a. n. t. i. s.

Ad 3. d. 2. q. 1. d. u. s. p. o. t. u. i. s. s. i. m. i. a. l. u. s. f. i. n. e. s. i. n. t. e. n. d. e. i. n. i. l. l. a. m. o. t. e. r. e. q. u. e. r. a. t. i. n. i. n. t. e. n. d. i. s. e. d. a. m. n. a. t. i. s. e. t. m. e. n. i. f. e. r. a. t. i. s. i. n. g. u. i. s. t. r. i. n. g. i. s.

V. Deus operatur omnibus reprobis auxiliis sufficientibus ad salutem eorum.

Duplex est genus reprobis, quidam sunt vitiosi qui damnantur propter peccata mortalia peccata damnantur in vitiis, alij sunt parvuli qui puniuntur propter peccata mortalia propter peccata originalia, de vitiis q. d. d. u. s. p. r. e. s. e. n. t. i. s. p. r. o. c. e. d. i. t. e. t. i. n. d. u. o. m. e. m. b. r. a. s. e. c. a. t. i.

De peccatis reprobis membris.

In membris vitiis adultis reprobis deo operatur et obduratis deus operatur auxiliis sufficientibus, quo salutem possunt requiri.

Supponendum est extra de auxiliis cap. 5. duplex est auxiliis, aliud est sufficientis, et aliud efficax, sufficientis dicitur quo quis potest operari ad consequendum salutem, sed non operabitur ex illis, efficax operatur q. d. nec viciata operatur, et tunc co. viciata semper operatur.

Contra omnes reprobos casere auxiliis efficax ad consequendum salutem, alij deus salvaverit in salubritate, q. d. pro. c. e. d. i. t. e. d. e. a. u. x. i. l. i. s. s. u. f. f. i. c. i. e. n. t. i. s.

in nullitate in deo despicitur, ut despecti tua mala in gressu.

4.° 4.° 4.° auxiliij existentis, et pignorem supernate necessitate ad salutem, sed multi sunt peccatores quibus pro aliquo tempore locum salubri denegatur, q.° tunc uidentur auxiliio sufficiens ad salutem, ma. d. d. f. in illis Tridentino sit. 6. cap. 9. et 6. m. p. exponitur, utro ex parte et inspiratus diuinus in se obuius, sed certis temporibus fieri, q.° post illorum inueniunt in quo quibus existeret saltem ex parte. d. d. d. in quo quibus sic et extra possibilitate salutem.

5.° 5.° 5.° sine fide impossibile est salutem recipi ad Hebraeos. sine fide impossibile est placere deo, sed multi sunt infideles, quibus non datur auxiliij ad credendum, q.° non habent sufficientem auxiliij ad salutem, m. p. multi sunt infideles, quibus non fides proponitur, unde d. tho. 2. 2. q. 10. art. 5. dicitur datur infidelitate negatur, in eo, qui nihil audiret de fide, at sine pignore impossibile est credere, q.° talis careret auxiliio sufficienti ad credendum.

6.° 6.° 6.° domy perseverantia necessitate ad salutem, sed non omnibus offertur hoc domy pignore auxiliij necessitate ad salutem, ma. p. ut quibus nequa potest salutem necesse est perseverare in gratia usque ad finem usque, requiritur autem perseverare sine speciali dono perseverantia, ut d. tho. 2. 2. q. 109. art. 10. m. p. q. d. non daretur hoc domy omnes perseverarent.

7.° 7.° 7.° pueri perseverantia ad usque tenentur in deo, ut significatur, sed non omnibus pro subiectis sententia ad usque datur hoc auxiliij, q.° non omnes habent auxiliij sufficientem ad salutem, ma. d. d. tho. 2. 2. q. 109. art. 6. m. p. 5. in particulari infidelium, quibus carere cognitur fidei non possunt in deo, ut significatur. 2.° de pignore fidelium pueri, m. p. exponitur tale auxiliij in 5.° instanti usque.

8.° 8.° 8.° de deo auxiliij sufficientem quopossunt salutem recipi sine mediate, sine mediate, et remote ut in alio usque. Ita d. d. in q. 2. 2. de pignore tenentur. Sicut d. de nat. et patria cap. 2. d. d. de captivitate, et redemptio generis humani cap. 5. d. d. lib. 13. in Tridentino, cap. 13. et 14. et 15. et 16. et 17. et 18. et 19. et 20. et 21. et 22. et 23. et 24. et 25. et 26. et 27. et 28. et 29. et 30. et 31. et 32. et 33. et 34. et 35. et 36. et 37. et 38. et 39. et 40. et 41. et 42. et 43. et 44. et 45. et 46. et 47. et 48. et 49. et 50. et 51. et 52. et 53. et 54. et 55. et 56. et 57. et 58. et 59. et 60. et 61. et 62. et 63. et 64. et 65. et 66. et 67. et 68. et 69. et 70. et 71. et 72. et 73. et 74. et 75. et 76. et 77. et 78. et 79. et 80. et 81. et 82. et 83. et 84. et 85. et 86. et 87. et 88. et 89. et 90. et 91. et 92. et 93. et 94. et 95. et 96. et 97. et 98. et 99. et 100.

hominum p. s. ex sacro scriptura. Apocalyp. 3. ego secum habeo et pulvis,
 si quis audiverit vocem meam, et converterit, et adhaerent michi in fine saeculi. Amen.
 5. q. ut lux in saecula illuminat omnes homines venientes in hunc mundum.
 Act. 6. Et ad Romanos 10. nota est ex parte manuum mearum de populo n.
 credentes, et s. b. b. b.

Similiter ex parte manuum mearum, inquit
 in omnes indigentiam, inquit ad habere. Malac. 2. omnes vocat ad
 vineam. Luc. 11. in omnes gentes dicitur mittere, et cap. 14. omnes invitavit
 ad coenam.

Quia de induratis, et excelsis in Farao
 re habuisse auxilium superiorum, et posset vultu, et obediunt Deo d. mittendo
 populo, cap. 10. Exodi. ubi post induratis Domini inquit per Moyse
 24. quod non habeo in tibi, et mitte populo meo, ut sacrificet militibus, tunc
 et non vult dimittere, et ecce ego inducens eras. Quia, sed Deus h. propitius erat
 tibi, et potuit. Farao obediunt Deo, et ad h. habere auxilium, et posset vultu
 re, et non vult dimittere, et ecce ego inducens eras. cap. 9. facit Farao quicquid non dimittere
 populo, et potuit dimittere, aliter non posset.

De ludis et excelsis patet in
 Act. 23. inquit. Exi ad ludos, quibus saluti ageretur filius meus, quem ad modum
 galina ageretur pullos suos sub alas, et voluisti, et de eis de ludis in ecclesia
 sit Paulus. Act. 23. ad Romanos 10. nota est ex parte manuum mearum et.

Ex 11. Augustinus ad artic.
 calos sibi falso imperio. art. 19. non nisi Deum correctionem ad d. m. m. m.
 non quaeque boni possibilitate, de politia, et de p. p. d. d. d. et gratia cap.
 16. loquens de Nabac Domitise, et Farao re induratis inquit, qui
 fecit eorum, sicut et dicitur in q. m. m. m. manu Dei tantum in recordat.
 propriis iniquitatis ingemuit, aliter d. m. p. n. c. d. d. i. s. t. m. g. v. e. r. i. t. a. t. e. s.
 tales pignora arbitrio p. o. l. e. x. n. e. n. t. e. August. Farao libere peccavit,
 hanc impunita ei pro habuit auxilium quo posset impunita. D.
 Gregorius homilia 6. in epistolam ad Romanos in illis verbis, non desiqui
 sunt ex Israel, non peccaverunt, quo tamen aliqui peccati sunt
 aliqui peccati non peccati, non desiqui, non peccaverunt, non peccaverunt, non peccaverunt.

probat saltem de se factum, et non, sicut sunt. *Ad idem* cap. 3. de vocat. gentium manifeste auerunt divinum eloquium, multumque
 veritates, et tamen omnia sequuntur experimenta docuerunt in his, dei
 mysteriositas, mysteria de quibus insistent, neque alendit sunt quae corpori-
 bus hominum nec docendit, iurandit, eorum mentibus de jure.

De p. Quis vult omnes homines salvari fieri
 (voluntate, vult) ut dicitur ad romanos 2. sed non potest salvari qui non vult
 tunc gratia non suppono ex parte. de gratia, et omnibus fuit auxiliis gratia, in ma-
 gis. et mediate ut possint salvari.

Ad idem, sine auxiliis gratia non potest agere
 penitentia, et suppono ex parte. de penitentia, sed quando quis vult salvari vult
 potest agere penitentia, et desinit in agendo finem de summo tribuitur, et
 nulli deus denegat auxiliis gratia, in hac vita.

Quare ad idem ex parte temporis. *De*
 primo loco, loquitur de profectis in potestate credere, et non equivoce expla-
 na. quomodo dicitur impossibile credere, et profectis, non dicitur quod in credulitate
 ut, et am ex parte de credulitate.

Ad idem dico impossibile ubi summi pro multis
 difficile, et hoc moraliter quod impossibile, quomodo loquens, et dicitur
 non potest ex parte mutare per se, et nos potest, et non facere, et difficile ubi multis
 simpliciter. Itaque potest ubi dicitur credere, et illa impossibilitate moraliter, et ex parte
 potest, et illa ubi profectis permanere, et de hoc super illa loci.

Ad idem dico profectis significat, et
 sunt profectis ubi sunt a incredulitate, sed significat licet dicitur, et
 ita loquitur, non potest credere, et illud dicitur ubi ex parte dicitur, et licet
 non potest credere, et dicitur dicitur, et ex parte sunt, et modo f. et insoluit
 potest credere, et sequenti.

Ad idem ex parte dicitur procedens de omni-
 bus in d. ex parte, et dicitur auxiliis in fuisse causa potest incredulitate
 et dicitur, in qua, et humanam voluntatem deficientem, et causa potest.

Ad idem ex parte d. de intelligi-
 gendy, et permittit subrahendo quod specialiter rationem, quod dicitur saltem
 ofertur.

intelligi posse Deum esse omnium auxilium sufficientem. 2o per modum actus
ita ut auctor immediate se faciat illuminari et inspirari, necesse superius
necessitas ad mensuram. 2o per modum actus 2o. ita ut se prius omnibus
et renuntiare denegare. scilicet de modo per ipsum necessitate.

Deus esse omnium auxilium superius actu sufficientem ad salutem, patet in impudens
qui nihil de se ulla ratione cognovissent, ut in solut. ad 2o. 2o. ut de impu-
nentibus fidelibus experientia. In spiritu 2o. videtur dicitur sapientia, in omni mo-
mentis deus patet esse, in omni, aut tunc, cogitatio, aut in propria firmata re-
ad certum impudens, ut de modo certum. Deus esse omnium auxilium suffici-
entem, idem patet esse deus omnibus. Deinde ut aliter de agere de modo de
in repugnet. ut probant adductis promerita.

Dicitur, quod pro illo tempore, quo peccator
re actuali auxilio est extra statum salutis, non videtur potest salvari, nisi
agere penitentiam, patet 2o. quod sine auxilio supernaturali, quo cadit peccati
non potest, dicitur autem a huiusmodi extra statum salutis est dicitur.

1o sequitur quod si non peccator movetur
ad impetrandum illud dominatio eius salutis in parte. hoc auxilio supernaturali

3o sequitur quod tunc occurrit proceptus
supernaturalis. I. tentatio vel honoris, tunc rediendi illud non impunita et peccati
non violari procepti. I. tunc voluntatis patet sequela, in parte auxilio
supernaturali. quod tunc carere potest implere proceptus respectu tunc esse.

Deinde nunquam esse videndum peccatis
in hac vita esse extra statum salutis aut salutis non posse, quod scriptum. Deum
paratus esse esse omnium auxilium et de facto esse de modo peccati non resistit
Deo, tunc autem ex supposito. scilicet peccati in parte permanere, et ob hoc
potest deo non potest salvari, quod carere actuali auxilio, ex quo de ad 2o. videtur
Deum damnare eius qui tunc movetur, quod ipse voluntatis movetur in parte, tunc
Deo impedimento potest quomodo tunc auxilium pro parte, neque debet
Deum singulis momentis vocare.

Ad 2o. De iniquo proceptu super-
natura debet in parte penitentiam videtur Deum esse supernatura auxilium actu
quo possit

Deus sicut innotuit in eo deo, superiorem auxiliij, fidei, certissime illuminatio in
quo potuit in dei suorum, et salutis regis, quod quidem superiorem in eis lig. Deus
immediatam per seipsum. l. modo aliquo angelus. l. prophetia, qui illum
sat illius, quodque natu servat, etiam medicum referendo lumen nate. Deus sicut
dicit auxiliam superiorem auxiliis, huc est mons d. Tho. de sententia 2. q. 1. art. 11
ad 7. ubi de questo subiecto in glau. docet q. in deo in se in se non sequit sequen-
tibus, et putando inaly certitudine tenentur q. illorum natura des. l. per inter-
rogant prius. l. mittendo aliquo per dicitur, quod illi inquit, q. hoc ad des pro
denig. parat, et parat. dicit de necessitate ad salutis modo exp. dicitur in p. dicitur
de doctor ad 2. et in 2. dicitur 2. q. 1. art. 7. inquit et ad dicitur fidei potest
qui se preparare per se q. in notari, et in tenentur quod viderentur facte
fidei et deus nate dicit illi q. necesse est ad salutis, unde dicitur in deo. Sicut
nate oration. cap. 12. g. dicitur interrogatio. l. cano. 2. p. viderentur de vana manu
in p. in fine, dicitur de captivitate, et redemptione generis humani
lib. cap. 9. Capitulo de lege parati cap. 14. Multos in dicitur, lib. q.
19. art. 13. dicitur 10. et dicitur.

De

2. l. ex vicio. l. dicitur ad dicitur in 10.
postquam Paulus dicit in le dicitur iudei, et Grego, et Deus dicit in motu, qui
innotuit ei subtingit, quomodo credent ei, qui nate dicitur, aut quo modo
audient? si neque dicitur, respondet dicitur nate dicitur? quod de
de hinc dicitur in se, et si in se, et in se, et in se, que dicitur
centum et septuaginta alij exponunt de vicio nate dicitur, quod sua p. dicitur
Dei fidei p. dicitur, quasi volens Paulus de deo auxiliam Genes
ut deo cognoscant in dicitur in, et hoc modo p. dicitur in se, et in se, et in se
ad fidei, nate illud sit auxiliu immediate, sed mediate, dicitur quod si
bene in fine sunt deus sicut natura, et superiorem auxiliis, quod ma-
laturus p. dicitur auxiliis deus dicitur superiorem.

Deus p. Deus vult ad homines, ad

vult ad, et ad agere vult ad, et ad dicitur 2. sed huc volun-
tas potest vult, et Deus p. dicitur ad dicitur referens superiorem auxiliis, et
illuminat fidei facient totu quod deo l. lumen nate, et vult quod huc
g. servanti lege natu deus sicut superiorem auxiliis, ut p. in quod dicitur
Deus huc

2. sequens illa opus de imperantia gratiæ
 decretandi quæ fides et necessitas ad impetrandum illud a deo.
 Hæc autem postulant intelligentiam
 errorum Pelagianorum, et semi-Pelagianorum, de quo dicitur in prælo
 1.º cap. 9. 109. art. 6. et 114. art. 7. præmeditando Pelagianorum
 tribuisse liberæ arbitrio et posse disponere ad illud quod vocatur ad gratiam, et ad in-
 stificationem per actum arbitrii virtutis naturæ, et omnia operari nec-
 essitate ad salutem impetrandam illam merito de digno, semper Pelagianis
 respectu gratiæ impetrandæ non posuerunt meritum ad dignum, nec disposi-
 tionem ad illud ex virtutis naturæ, potuerunt tamen dispositionem
 ex virtutibus arbitrii meritis de digno, primis auxiliis, et primis
 vocationibus dei ad gratiam, inest facienda quæ est virtutis naturæ,
 deus operationem fallibilis auxiliis gratiæ tanquam debitis propter illud opus
 hunc esse illorum merito, hanc tamen præsumi, præsumitur 2.º semi-
 pelagianos arguunt, si darent talis dispositionem primis auxiliis in
 hinc tamen gratiæ, talis debitis, et merito de digno non excluditur
 gratiæ, sed quod propter illud datur, datur gratiam, etiam tanquam debita
 existit, unde Gabriel Vega, et alij, qui posuerunt meritum be-
 ne merito tanquam dispositionem ad 1.º auxiliis supernaturalia, et
 illud meritum esse ex virtutibus naturæ, non tamen dixerunt tanquam
 semi-pelagianis, et non tantum semi-pelagianis posuerunt meritum
 de digno, sed et de digno.

3. notandum ad primis auxiliis gratiæ
 supernaturali, tunc ad illuminatam fidem inveniunt ex virtutibus naturæ, aliquæ proprias
 dispositiones, nam proximam, nam remotam, nam meritum aliis de digno, unde constructio
 ipsius naturæ non habet tanquam dispositio ad 1.º auxiliis, sed tanquam remotam impedi-
 tum, quod datur naturalis supernaturali a deo operari, unde illud opus morale ex
 virtutibus naturæ, hoc quod datur naturalis supernaturali, et datur supernaturali auxiliis.

Quod itaque dispositio propria est virtutibus
 ordinis supra ad quæ dispositio, quæ opus ordinis naturæ non propria dispositio res-
 pectus auxiliis supernaturali, nec dispositio proxima namque remotam 1.º primis
 auxiliis supernaturali non datur infallibiliter tanquam debitis propter operationem naturæ, sed
 gratiam veluti

gratia saluti esse per se, et hoc non exorbitat, dei beneplacito, et reguli gloriæ,
et non p[ro]p[ri]o remedio potius potest, quælibet p[ro]p[ri]a conditionata, et alijs
alijs q[ue] forma, et p[er] mag[is] nata est dicens ordina, et superi[n]t[er]v[en]t[ur] auxilij.

Quis opus ordinat[ur] in actu, et mentis de
alijno superi[n]t[er]v[en]t[ur] auxilij, quæ alijno n[on] daret auxilij grati neq[ue] de gr[ati]o alicuj[us]
et recipio potius, et illo, et q[uod] si q[uod] auxilij necesse omnino gratius, vel alijno
modo de d[omi]n[o].

Tertio, itaq[ue] ubi observatio legumatis per opus
moralia bona tanq[uam] removere prohibent p[er] se, quæ p[ro]p[ri]a impedimentis, q[uod] d[omi]n[u]s
de d[omi]n[o] superi[n]t[er]v[en]t[ur] auxilij, et illum in actu, q[uod] ex q[u]o p[er] h[uius] d[omi]n[u]s
subi[n]t[er]v[en]t[ur] auxilij, non sic alijno in q[u]o n[on] p[ro]p[ri]o d[omi]n[u]s p[ro]p[ri]a d[omi]n[u]s
in forma ignis, sed indirecta, et q[uod] q[uod] negative dicitur removere de impedimen
tu scilicet finis dicit, et h[uius] d[omi]n[u]s, quæ d[omi]n[u]s in d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s forma ignis, et in
d[omi]n[u]s est p[ro]p[ri]a d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s

Quis dicitur d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s e[st] Semi
pelagianis longe, sed p[ro]p[ri]a p[ro]p[ri]a d[omi]n[u]s de gr[ati]o primi auxilij, et d[omi]n[u]s
magis d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s, q[uod] magis p[ro]p[ri]a d[omi]n[u]s de d[omi]n[u]s, neq[ue] de
gr[ati]o removere p[ro]p[ri]a auxilij, neq[ue] admittit alijno d[omi]n[u]s ad h[uius] d[omi]n[u]s
t[er]m[in]o ad illud auxilij p[ro]p[ri]a, superi[n]t[er]v[en]t[ur].

Sed d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s q[uod] d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s
d[omi]n[u]s impedimentis, et prohibent, neq[ue] superi[n]t[er]v[en]t[ur] auxilij, et q[uod] d[omi]n[u]s
originali d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s, q[uod] q[uod] opus moralis e[st] magis
magis prohibent, neq[ue] d[omi]n[u]s superi[n]t[er]v[en]t[ur] auxilij. d[omi]n[u]s, neq[ue] d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s
d[omi]n[u]s de quocunq[ue] op[er]e moralit[er] bono, sed de observantia legu[m] nata p[er] q[uod]q[ue]
et q[uod] removere p[ro]p[ri]a, quæ prohibent auxilij.

Quare d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s
Et non d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s, et Pelagianis, q[uod] p[ro]p[ri]a alijno d[omi]n[u]s
h[uius] tanq[uam] moralis, aut d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s auxilij, in illud, ne d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s
magis, sed deus, sua misericordia offert auxilij grati removere h[uius] d[omi]n[u]s
in d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s, neq[ue] d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s, superi
nality, quæ in d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s.

Ad d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s d[omi]n[u]s ab alijno d[omi]n[u]s

proprie, q̄ dicitur, et dicitur de proprie attendit in actibus, sicut in actibus, quod in auxilio
supernaturali fieri possunt, per seipsum autem legi naturę non potest ab alio dicitur
nisi, q̄ illa gratia, neq̄ dicitur de proprio auxilio, nec in omni illud, sed gratia deo
est, et in illa nobis est gloriandi.

¶ Et est per amicitiam auxilij superemate
facienti q̄ in se est in nobis naturę, et aliquos lege. promissione divina.

¶ In hoc est q̄ 23. art. 3. dub. 3. vult
3. existimat necessitate indotina fidei affirmare deo q̄ se ne auxilij superemate
facienti q̄ in se est in nobis naturę, et aliquos lege. et dicitur per obit q̄
multitudine lex. 2. q̄ in ista fidei correspondere in nobis legi oppositio in
curati, quę in sequens patet Thomę, et multę probat et hanc est lib. 6.
de auxilio. cap. 76.

¶ Veya lib. 3. de divinis factis cap. 7. dicitur
mat deo facere et lege dicitur, si factenti q̄ in se est in nobis naturę, non ferre
auxilij superemate necessitate ad salutem, id est tenet illam naturę dicitur in lege
quę tenet potest referre de auxilio referendę ex merito. ¶ In hac causa
dicitur in se est in nobis naturę, et quod est in nobis naturę, et tenet in se est in
nobis est proprio nobis, dicitur divina auxilij gratia, quibus est in se est in
nobis est in se est in nobis, quę de omni lege defendit in hoc est. 7.
cap. 2. in 7.

In hoc est dicitur. et in se est in nobis naturę
superemate facienti q̄ in se est in nobis naturę, hęc hoc bonificari appellat lex
dicitur, hęc est d. Tho. dicitur certissime inquit tenendę q̄ illa tenentur est
deus et hoc probat est. adducto pro nobis.

¶ Dicitur dicitur tenendę est in lege. 1.
promissione ad deo facit referendę est in nobis, hęc est Thomę, et in se est in nobis
q̄ in se est in nobis, referendę est in se est in nobis, et in se est in nobis, et in se est in nobis
q̄ in se est in nobis, et in se est in nobis, et in se est in nobis, et in se est in nobis, et in se est in nobis
auxilio proprio nobis divina, et in se est in nobis, et in se est in nobis, et in se est in nobis, et in se est in nobis
et omnino gratia, dicitur. 2. q̄ in se est in nobis, et in se est in nobis, et in se est in nobis, et in se est in nobis
est dicitur deo ferre gratia, et in se est in nobis, et in se est in nobis, et in se est in nobis, et in se est in nobis
facienti q̄ in se est in nobis naturę.

Inquisit

Insuper G. m. ad 3 d. 73. ut dicitur
 in puncto de compatibilitate moralium. Et dicitur. l. de hunc. op. ut que
 modo hoc e. e. d. fundam. hanc omnimodam existimando in Dei m. n. in-
 tra, et voluntate unius que vult o. hanc ut ipsos fieri et in modo loquendi
 hanc p. ratione de Tho.

Ex dictis autem intelligitur illis
 axiomatibus, facientibus quod deus vult e. d. n. g. n. g. intelligitur de
 p. ratione hanc facientibus deus quod deus vult e. d. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g.
 de Tho. d. 73. q. 109. art. 6. ad 2. d. aut. primo sic de gratia naturalis
 aut d. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g.
 gat tunc auxiliis n. g. d. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g.
 aut d. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g.
 a deo operibus ordinatis se hanc tunc tanquam remouebit impedi-
 menta gratie, si autem intelligatur de auxiliis supernaturalibus operibus
 non sunt f. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g.

hic dicitur ut. d. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g.

Ad 3 d. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g.
 ad 3 d. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g.
 n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g.
 d. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g.

Ad 4 d. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g.
 naturalis n. p. d. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g.
 secleratum n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g.
 g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g.

Ad 5 d. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g.
 pelagianos, qui merito vituebant in peccatis ordinatis ad impetrandum
 gratiam, et non in corde dei, quod non admitimus.

Ad 6 d. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g.
 n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g.
 n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g.

Ad 7 d. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g. n. g.
 naturalis ad impetrandum gratiam, sed non in corde dei, sed in deo.

satis, hęc dicitur ad solut. 7. arg. principalis d. no. 11. 3
Et arg. petit quare dicitur sufficiens
sufficiens ad salutem hęc quibus dicitur donec perseverent, supponit illa
q. 109. de perseverantia in bono q. ad fine. Et sic propter gratia habituales, et acci-
dentes, et supernaturales, necesse est donec perseverent, q. d. specialiter dicitur
et dicitur proterea, et definit in d. de Tridentino rec. 6. canone 22.

Et supponitur e. in d. Tho. ead. q. 109.
ad. absolute, et in exp. dicitur in q. 109. et in q. 109. et in q. 109. et in q. 109.
q. 109. de perseverantia, et ad fructus in d. omnia, docet d. Tho. q. 109. arg.
primus potest in statu innocentie potest perseverare q. si n. habuerit donec
perseverant, quomodo perseverant, id est d. dicitur de alijs in q. 109. absolute
posse resistere in q. 109. et in q. 109. et in q. 109. et in q. 109. et in q. 109.
ministerio proprio, et ex supposito q. in q. 109. et in q. 109. et in q. 109. et in q. 109.
tate, id est in q. 109. et in q. 109. et in q. 109. et in q. 109. et in q. 109. et in q. 109.
donec perseverant, et perseverant, sicut dicitur art. 6. de reprobus in q. 109. dicitur
salvati posse in q. 109. et in q. 109.

Ex quibus patet d. 6. arg. licet dicitur
rearsusilio auxilio efficaci, quod perseverant sicut in auxilio sufficienti, quod
absolute perseverant. possit, et in abstat auxilio sufficienti, et in q. 109.
caus quo perseverant, q. d. in q. 109. et in q. 109. et in q. 109. et in q. 109.
tantis n. habet potestatem, et potestatem perseverant, sicut in q. 109. et in q. 109.
simplicitate ubi dicitur ad perseverantem et in q. 109. et in q. 109. et in q. 109. et in q. 109.
culpa hominum, proveniente.

Ad 7. arg. supposito illa d. Tho. q.
perseverant ad q. 109. et in q. 109. et in q. 109. et in q. 109. et in q. 109. et in q. 109.
si proponendo sequitur q. 109. et in q. 109. et in q. 109. et in q. 109. et in q. 109. et in q. 109.
fidelis, et in q. 109. et in q. 109. et in q. 109. et in q. 109. et in q. 109. et in q. 109.
natura auxilio quo possit perseverant in q. 109. et in q. 109. et in q. 109. et in q. 109.
quod remissionem p. originali lux. dicitur ad q. 109. et in q. 109. et in q. 109. et in q. 109.
fidelis tenet tunc perseverant in q. 109. et in q. 109. et in q. 109. et in q. 109.

Ex d. d. sequit q. n. in fidelis proponit
omnino fidelis sufficienti, et in q. 109. et in q. 109. et in q. 109. et in q. 109.
judicium.

judicij e' nate in sa subit, et simpliciter pot' fieri in bono mat' q, et pot' logi-
 cas, sive phisicas iuxta dicitur in 2° q. 1. art. 4. Itaq' n' est ut sui
 pat' Deus spiciet supernat' au' xho, et postea redies q' si uel post sua
 testat' et ob id creat au' xho supernat' ad credend' sibi impies.

Etiam namq' dicitur in fidei, au' prop-
 t' hanc fidei suspit' n' peccabit pro infidelit' mat' q' p'cept' fidei, q' tunc ca-
 ret supernat' au' xho iniquo' esse n' pot'. Et peccare q' infidelit'
 tunc n' licet n' possit appetere fidei sine supernat' au' xho, in q' Deus
 p'cedit dicitur. Incausato n' respiciantur dicend' e' simpliciter posse credere
 et tenet p'cepto fidei, q' illuminat' a deo n' pot' n' respiciet sua me-
 lita, et velle iudicare n' pot' credibilitate' m'erior' fidei lasso. dicitur
 in 2° q. 10. art. 1.

De parvulis reprobi' mat' r'.

De re si fidei, quo modo dicitur q' ferat
 au' xho suspit' ad delicta parvul' q' in motu in xho mat' r' l.
 motu' iniqua' aqua' baptis' i' humano d' ligatio. Illy possit applicari

Pro solute d' d' in quibus d' de par-
 vulis fidelit' l. infidelit'. De re q' in mat' l. qui motu' in xho
 mat' r' l. De illis, qui culpa parent' mortu' et quibus potuit baptis' app-
 licari. l. qui motu' sine parent' culpa, et n' potuit e' applicari baptis' mat' r' l.

Hypothet' d' de pueris infidelit', qui mor-
 tu' ante q' p'cept' adult' et culpa parent' n' applicat' illis baptis' mat' r' l.
 und' e' d' p'videre de remedio salut' hi parvuli in eor' parent' bus
 sub quor' potestate erant, qui t' n' p'nerent impellenti' qui p' illu-
 nati' a deo et cognita' gratia' baptis' applicarent' illud filij, sup'ante
 motu', n' q' alio modo ag'ntion' potuit illis applicari remedi' q' p' p'nt'
 parent' sub quor' p'cedit. Erant, ut d' Ambrosius in 2. de sac' cat' gen'ij
 cap. 7.

Etiam e' parvuli fidelit' in mat' quibus
 potuit applicari baptis' mat' r' l. d' p'videre remedi' suspit' in re' n' q' ligentia
 parent' e' n' applicat' l. ex alio d' ex xho p'ca' mortu' p' videt' sine bap-
 tis' mo.

3.º de vitis parvulis, quibus in matris
 materis culpa parentis. Ex aliquo causa ex utero in nati, sed et ex aliqua
 exteriori corporali matris, ex utero ciborum, que possunt ob hoc fieri, dicendum est
 primum de illis remediis baptisimi, patet quod deus dedit causam nati esse
 sufficientem, et potestatem in legere parvulis, et baptisimus pro eis in matris per
 ad deum aut culpa parentis non applicat illis remediis.

Præmissa est de parvulis, quibus in matris
 materis culpa parentis. Et ex aliquo causa ex utero in nati. De parvulis ignorantibus
 quibus hæc materia dicitur contra baptisimus applicat non potest, quoniam non est
 et ut aqua necessaria ad baptisimus, et tunc morientur, et dicendum est deus illis
 hinc remediis necessariis ad salutem.

¶ II. negatur, qui defendit. Quod quibus
 ex p. 96. cap. 2. et pro ea refert Nicolaus Galindus, et alii, quibus hæc sententia
 legem proportionem referri parvulis, etiam sequitur Galileus de p. 177. cap. 3. et 25.
 ubi dicitur quod in obitu parvulis de provisione remediis salutis in partem a latitudine
 de potest. ordinatio non potest ut parvulis applicat remediis salutis, quod non est
 illis auxiliis sufficientibus ad salutem.

¶ Si in matris culpa non est remediis ad salutem
 nisi applicat, et non potest applicari in sufficientibus remediis. Affirmatur:
 in dicitur deus a se esse auxiliis sufficientibus ad salutem alius adulteris,
 tunc ipse potest per illius virtutem fidei. In remota per se in nate operari auxiliis
 hinc quo potest salutari, et non parvulis, nisi proximè. In remota potest operari
 hinc quo potest baptisimus applicati.

2.º Deus non habet in aliter, et tunc
 deinde salvandi sunt parvulis, et non est voluntas salvandi dicendum pro
 ob hoc illis remediis sufficientibus ad salutem, et p. 1.º ex op. Pauli 1.º
 de timore 2.º Deus vult bonos homines salvos fieri, et ad agendum virtutibus
 virtutibus venire, et non ad aliter operari. 2.º potest autem, voluntas autem salutis hinc
 est voluntas signi, sed deus nullus signi dedit quod significat velle salutem bonis parvulis,
 longum, et non solummodo eorum. 19. Deus enim significat velle salutem omni legi, et
 et omni operari remediis medicis. In remediis, nisi. non est humana oblatione
 non potest remediis applicari quod signi dedit deus. et desiderare salutem eorum.

3.º Deus voluntate operari salutem hominum
 horum

horum parvulorum, et eadem ratione solent omnia auxilia naturae, ex quo requiritur
 non antequam possit applicari baptizamus, solent etiam quae sunt in actu loqui
 et tempore, nisi fuerit a quo, et non habuit voluntatem operandi huius parvulis re-
 diti, salutis imperantiam, aut in se, aut in operantibus.

4. p. exi. dicitur. cap. de bono perve-
 rentis, dicitur. huius parvulos curare remediis, vel per se.

Dicitur in eodem parvulis deus deditur sine
 in denegare, aut illis sufficiens ad salutem. huiusmodi sub huius, et in potentia ad
 antiquos dicitur in dicitur. p. dicitur. huiusmodi voluntatem antecedentem laborandi
 omnes huius parvulos, sed huius voluntatem, non in pot. si huius parvulis huiusmodi
 remedia, sufficiens non dicitur, o. dicitur in denegare eandem illis, sed in dicitur,
 ma. p. t. ex illa dicitur p. Pauli, deus vult etiam homines salvari, q. d.
 de parvulis et in illis, q. d. ex huius, sequentibus, magis est motus, et dicitur
 hominum homo dicitur. qui de dicitur, et ipse videtur pro omnibus
 si autem dicitur motus est pro parvulis dicitur, quoniam ad sufficientiam, in
 et habuit voluntatem antecedentem, vel in dicitur, magis. q. dicitur pot. ut
 que huius voluntatem finem nisi illis carnaliter, vel sine remediis
 dicitur.

Primum dicitur motus est pro omnibus parvulis,
 q. d. in dicitur illis auxilium sufficiens ad salutem, magis. q. d. in dicitur pro
 se non in huius ad salutem, q. d. originale parvulis, et in dicitur. et q. d. dicitur
 tandem in dicitur simplici affectu dicitur salutem parvulorum, et pro illis dicitur
 quod potest, de dicitur in presentia dicitur ad exclusivam parvulis in dicitur. et dicitur
 q. d. in dicitur ut pro parvulis motus nisi in presentia, et auxilium sufficiens non
 ad salutem eorum.

2. p. dicitur in huius parvulis huiusmodi applicatio
 remedia salutis, neque humana diligentius applicari poterunt nisi sequentem
 habuisse auxilium sufficiens, sed in sequit auxilium efficacibus, q. d. q. d. in
 q. d. multum sunt ad illi, quibus non sunt applicata remedia supernaturalia,
 moraliter proxime poterunt applicari, et patet de infidelibus, quibus
 non audientur de fide, et in remediis, tunc videntur, ex quo sequitur
 non habuisse auxilium efficacibus, nisi eas videri sufficientibus.

Tandem q. d. dicitur dicitur in dicitur auxilium

sufficiens, et tunc ad salutem nece[ss]it[ate] ut in actu d[omi]ni f[er]at, sicut
et in actu d[omi]ni p[er] se f[er]re quomodo ex se, sed deus p[er] se f[er]re
omn[ia] p[er] se, auxiliu[m] sufficiens ad salutem d[omi]ni si ex parte d[omi]ni p[er] se
applicari illu[m] remedia, et ne d[omi]ni caritate auxiliu[m] sufficiens, ma
p[er] se et ex parte p[ro]cedenti.

Ex quo p[ro]batu[r] arg[um]ent[um] et intelligenti[am] notandi e[st] deus f[er]re p[er] se auxiliu[m] sufficiens p[er] modu[m] non p[ri]m[um],
q[uo]d p[er] se e[st] d[omi]ni f[er]re in se p[ro]p[ri]e, tamen bap[ti]smi p[ro]p[ri]e r[ati]o
p[er] se e[st] d[omi]ni p[ro]p[ri]e, et habet antecedenti ad v[er]u[m] in se
in actu d[omi]ni simulat[ur] sicut illu[m] f[er]re media ad salutem, et p[er] modu[m]
actu d[omi]ni simulat[ur] f[er]re d[omi]ni p[er] se auxiliu[m] sufficiens, q[uo]d involunt[ur] et
efficaci applicare e[st] d[omi]ni remedia, et hoc intendunt St[ephanus] et tholomaeus
affirmant deus voluisse f[er]re h[ic] p[er] se in se suo iudicio remedia intelli
gendi sunt quomodo d[omi]ni applicat[ur] f[er]re, et p[er] modu[m] actu d[omi]ni
negari habuisse auxiliu[m] sufficiens sicut illud denegari e[st] d[omi]ni deo.

Notandi e[st] deus d[omi]ni p[ro]p[ri]e ut
desari f[er]re d[omi]ni p[ro]p[ri]e, et d[omi]ni sicut homin[um] in se p[ro]p[ri]e. Not
e[st] autem, et gubernari nati f[er]re modo habuit voluntate antecedenti
f[er]re ex se p[ro]p[ri]e p[er] se, quomodo e[st] d[omi]ni voluntate p[ro]p[ri]e
remedia salutis e[st] d[omi]ni in lege se tenet circumstantiis, in nova bap[ti]smi
volens simpliciter affectu et inefficaci p[ro]sequi, quatenus e[st] exp[er]t[ur] mo, quate
nisi e[st] d[omi]ni p[ro]p[ri]e ut p[er] causas nati et impeditur applicat[ur] bap
tismi, ac remode ut autem nati, noluit ordine nati nati in se, et
et impeditur casu casu faciendo miracula ut nos e[st] p[er] se d[omi]ni
et applicat[ur] e[st] bap[ti]smi, q[uo]d involunt[ur] in exp[er]t[ur] d[omi]ni p[ro]p[ri]e
invenit p[er] se ad p[ro]p[ri]e nati, et in voluntate f[er]re
et in p[ro]p[ri]e, sed e[st] d[omi]ni e[st] d[omi]ni, qui sequit[ur] ex nati nati,
quare illu[m] voluntate p[er] se applicat[ur] q[uo]d involunt[ur] e[st] d[omi]ni
inefficaci, sicut voluntate inefficaci vult deus i[n] p[ro]p[ri]e salutis
efficaci demerit, unde respectu dei in nati et ordinari
in causis nati omnino e[st] voluntate in nati, ac respectu
dei ut autem e[st] d[omi]ni voluntate quomodo e[st] applicat[ur] p[ro]p[ri]e
mori e[st]

Anno 1744 die 29

non est involuntaria inefficax.

aliquos explicandi tunc in subal
dip. 91. cap. 4. n. 10. Ence. 89. cap. 2. n. 7. videlicet de
in potestate parentibus huius parvulorum ut viderent, siue offerent facere
fieri pro innocuitate factus, natiui. Labor faceret, secundo ad
longi ubi ad manus est aqua, qua parvulus poterit inspirari et si per eum
non intelligerent, si quibus inspiratio non, si parvulus illa faceret ap-
plicasset remedium baptisimale parvulo.

Sed hoc non sufficiens, ut si nota
dones non semper efficaciter impertat quod parvulus, quod in deo dicitur non potest
et quod est in cognitiis suis, non inspiratio tantum non semper voluntaria non,
siue in potestate voluntatis omnino applicationis remedium, ut ad hoc
hoc modo parvulus non fuerit proventus sufficienter, factus in multis capi videtur
hoc modo proventus remedium per huiusmodi inspirationes, sed quia fa-
via universaliter.

Quare ad h. in opposito de mortali

non potuisse parvulus applicari remedium, et non habuisse illud auxilium
efficax non eaque sunt sufficientia, non involuntaria deprimentis
proventus, involuntaria inveniendi baptisimus data sunt parvulus remedia
sufficientia. Simul est de eo ut videtur, gratia quantum est per sua, si certis
annis non sint allata, nec potuerunt applicari ex accidenti de facto aut
satis nati, quod non sit absolute de potestate ordinaria non potuisse applicari
remedium parvulus, quod in presenti statu, et efficaciter motus de remedium
est possibile, et non sicut damnatus, in infirmo, quibus salus est impossibile.

Ad. 2. firmatus de baptisimo non

phatus non est remedium efficacius parvulorum, siue in sufficienter, aliter non est pro-
ventus de remedio parvulus, quod culpa parvulus applicari baptisimus.

Ad. 3. firmatus de adultis debet

auxilium in se ipso offerri, quod parvulus debet ad hoc debent salus acqui-
atque parvulus in alio voluntate debet offerri auxilium salis, et involun-
tate deprimentis baptisimus, et momentis pro parvulus remedium sit
collatum.

part. animi non prof. idendi, cesente perturbatio, et ali
quem conatum habet ad merum conseruand. quantum
periculum patit.

Ad 3. Respondens illam
voluntatem esse inefficacem esse tamen absolutam, cuius de
re potest, sol. en. ita impossibile dicitur, tale in pot. de voluntate
ab soluta libertate dicitur. t. 2. q. 13. art. 5. voluntas cuius sal. vnde parvulo
vno vocat ad hunc modum ex. ubi op. m. vult in de. parvulo, et upo.
bis sal. ubi de modo patit, est alia causa, et extinguitur, et impeditur.

Ad. vltimam de. vltimam voluntatem esse tamen
liberam, q. n. in de. op. m. vult in de. parvulo, et upo.
bis sal. ubi de modo patit, est alia causa, et extinguitur, et impeditur.

De. vltimam de. vltimam voluntatem esse tamen
liberam, q. n. in de. op. m. vult in de. parvulo, et upo.
bis sal. ubi de modo patit, est alia causa, et extinguitur, et impeditur.

De. vltimam de. vltimam voluntatem esse tamen
liberam, q. n. in de. op. m. vult in de. parvulo, et upo.
bis sal. ubi de modo patit, est alia causa, et extinguitur, et impeditur.

De. vltimam de. vltimam voluntatem esse tamen
liberam, q. n. in de. op. m. vult in de. parvulo, et upo.
bis sal. ubi de modo patit, est alia causa, et extinguitur, et impeditur.

De. vltimam de. vltimam voluntatem esse tamen
liberam, q. n. in de. op. m. vult in de. parvulo, et upo.
bis sal. ubi de modo patit, est alia causa, et extinguitur, et impeditur.

De. vltimam de. vltimam voluntatem esse tamen
liberam, q. n. in de. op. m. vult in de. parvulo, et upo.
bis sal. ubi de modo patit, est alia causa, et extinguitur, et impeditur.

De. vltimam de. vltimam voluntatem esse tamen
liberam, q. n. in de. op. m. vult in de. parvulo, et upo.
bis sal. ubi de modo patit, est alia causa, et extinguitur, et impeditur.

q. 2. De. vltimam de. vltimam voluntatem esse tamen
liberam, q. n. in de. op. m. vult in de. parvulo, et upo.
bis sal. ubi de modo patit, est alia causa, et extinguitur, et impeditur.

¶ notandum est aliter potest dilectio dei esse
in deo, ut in nobis, in nobis, in dilectio electio dilectio procedit, in deo autem
dilectio antecedit electio, scilicet voluntas nostra diligens in causis bonis
in deo dilectio, sed supponit illud, et ex hoc supponit bonum voluntas, ad dili-
gendum, et in deo prius eligimus re, in quo bene videtur bonitas, que est diligamus,
¶ in dilectio dei causat bonitatem in re dilectam, prius est dilectio in deo, que est
causa que habet bonum bonitatem, que est diligens a deo pro bono.

Sed de dilectio, et in nobis diligens est prior, et
in nobis motus utique appetitus est amor, id est diligimus, et aliquid, quod est amamus.

¶ in deo dilectio supponit bonitatem in re dilectam,
ideo deus amat potius amore amicitie, quod supponit in cognatione, que facit amicum.

¶ Notandum est in nobis, et aliquid dilectio procedit
respectu dei, et quod eligimus, in absolute procedit electio, ut res, et ad
aliquid aliquid bonum, ut ut qui eligat meritorios, procedit in ea bonum pulchri-
tudinem, et deo eligens, dilectio procedit dilectio, ut bonum, scilicet dilectio
causa in nobis, et amamus, nulli bonum in re, et non causat a deo
potest dilectio ad nulli bonum potest eligi, qui procedat dilectio dei, et in nobis
in re, et potest esse tale bonum.

¶ Notandum est dilectio dei, alia est
benivolentia, que vult aliquid bonum esse, alia est amicitia, que deus
diligens super, et in nobis, prior est supponit bonitatem, sed causat illud, et suppo-
nit bonitatem, et in nobis causat, et in nobis dilectio dei, et in nobis potest
dilectio dei causare bonum.

¶ Notandum est de the. predestinationis dilectio,
et dilectio deo est de fide, Malachi 1. 28. Iacob dilectio. Quia alio modo, ille
fuit predestinatus, et in nobis, ad electio, et in nobis ante mundum
antiquitatis, et in nobis ad illud antecedens illa, art. sequenti.

Art. 5. V. ^{us} ^{us} Prescientia meritorum sit, et predestinationis.

¶ Notandum est, predestinationis in nobis, et in nobis, sed hec predestinationis
pro re, et in nobis voluntatis.

2. 1. 1. 1. 1.

Ubi notandum e aliquos esse p[ro]p[ri]os
determinationis dei, cuiusq[ue] mentione, et d[is]p[os]itione, mentione sunt in gl[os]sa
h[er]em[ita], et om[n]ino d[is]p[os]itione h[er]em[ita] n[ost]ri.

Deus e[st] d[is]p[os]itio q[ui] ex p[ar]te sua
des aliquos moraliter d[is]p[os]itio... d[is]p[os]itio p[ro]p[ri]a q[ui] Deus d[is]p[os]itio
re v[er]o a h[er]em[ita] d[is]p[os]itione

Dei d[is]p[os]itio

1. causa p[re]determinationis 1. error
fuit h[er]em[ita] d[is]p[os]itio refert d[is]t[ic]t[us] 2. in cap. 9. ad Romanos, qui s[un]t d[is]p[os]itio
mentis. I[st]i et qui h[er]em[ita] d[is]p[os]itio sunt d[is]p[os]itione habent nos h[er]em[ita] d[is]p[os]itio, quos
v[er]o d[is]t[ic]t[us] Paulus eod[em] cap. 11. v[er]o qui s[un]t d[is]p[os]itio carnis, illi s[un]t d[is]p[os]itio, sed
qui s[un]t d[is]p[os]itio p[ro]m[is]sionis, unde iacob, et s[an]c[t]us habuit una eod[em] p[ar]te
mentis, iacob, et d[is]p[os]itio et om[n]i s[un]t p[ro]p[ri]a d[is]p[os]itio, et alii, et p[ro]p[ri]a

2. error fuit d[is]p[os]itio v[er]o causa
p[re]determinationis, et rep[ro]bationis, q[ui] homines s[un]t boni, h[er]em[ita] d[is]p[os]itio
d[is]p[os]itio ad naturam hominis sub ead[em] d[is]p[os]itione, h[er]em[ita] d[is]p[os]itio
d[is]p[os]itio h[er]em[ita] d[is]p[os]itio refert Gregorius homilia 12. in euangelio leo 1. v[er]o
quod ad Thimotheum cap. 2. et d[is]p[os]itio h[er]em[ita] d[is]p[os]itio Augustinus 1. ad simpliciarios cap. 2.
termonium ep[isto]la 1. ad demetrium, et iacobus eod[em] cap. 9. ad Roma-
nos iacob v[er]o, et h[er]em[ita] d[is]p[os]itio d[is]p[os]itio h[er]em[ita] d[is]p[os]itio h[er]em[ita] d[is]p[os]itio
et h[er]em[ita] d[is]p[os]itio d[is]p[os]itio g[en]t[is], et nati v[er]o et om[n]i s[un]t p[ro]p[ri]a d[is]p[os]itio
alio rep[ro]bationis, unde iacobus 10. dicit a signis calumnie t[em]p[or]e, quib[us]
g[en]t[es] n[on] mentis.

3. error fuit Origenes 1. p[er] h[er]em[ita] d[is]p[os]itio
cap. 7. et 8. cap. 3. d[is]p[os]itio d[is]p[os]itio creatur[um] e[st] ante h[er]em[ita] d[is]p[os]itio
et iacobus opera mentione 1. p[er] h[er]em[ita] d[is]p[os]itio, quib[us] in alio v[er]o g[en]t[is] p[re]determinatione
toy e[st] rep[ro]bationis. Q[ui]s v[er]o p[ro]p[ri]a d[is]p[os]itio q[ui] h[er]em[ita] d[is]p[os]itio tanta
g[en]t[is] collata fuerit q[ui] exaltauerit infans n[ost]ri n[ost]ri v[er]o d[is]p[os]itio
n[ost]ri fari i[n] natiuitate, et t[em]p[or]e d[is]p[os]itio op[er]is p[ro]p[ri]a, aut m[er]it[um]
q[ui] quib[us] v[er]o e[st] d[is]p[os]itio i[n]g[en]t[is], alii acc[us]atione, quib[us] v[er]o d[is]p[os]itio
p[ro]p[ri]a, alii q[ui] a p[er] h[er]em[ita] d[is]p[os]itio.

nat. facta, ita respicit August. d. de p. de dest. nat. s. 1. cap. 13. unde dicitur
 Pelagius nomine videtur nat. de. d. i. g. n. m. e. g. n. p. d. e. s. t. i. n. a. t. o.
 Quamvis ad parvulos dicitur baptismum esse illi necessarium ad remissionem peccati
 originalis, q. illud respicit in parvulis, dicitur tamen de necessitate illud
 videri quatenus respicitur, et ita per baptismum advenit quatenus p. d. e. s. t. i. n. a. t. o.
 videri, q. per illud sunt filii dei.

De hoc v. de merito ad iustitiam
 per actus ex virtute propria, dicitur t. 1. q. 109. art. 6. et 11. q. 109.
 de merito de baptismo parvulorum hinc Pelagius in d. libro Thibolita
 no. canon. 2. q. 4. et 9. in Thibolita no. 2. canon. 2. qui vult loqui de
 nisi parvulus baptismum ad remissionem peccati originalis, q. n. u. s. i. a. s. s. i. m. a. t.
 parvulos ad quos per baptismum p. d. e. s. t. i. n. a. t. o. si intelligat de p. d. e. s. t. i. n. a. t. o. q. n. u. s. i. a. s. s. i. m. a. t.
 tione respicitur in de p. d. e. s. t. i. n. a. t. o. falsum, q. susceptio baptismi est effectus
 p. d. e. s. t. i. n. a. t. o. ut art. 2. et ita in p. d. e. s. t. i. n. a. t. o. n. i.

Quamvis ad punctum de p. d. e. s. t. i. n. a. t. o. d. u. l.
 torum proprie opera ex virtute propria, facta sunt propria. d. o. n. n. a. t. i. c. e. s. t. i. n. a. t. o.
 n. o. n. i. a. t. o. d. e. p. o. m. a. n. o. q. u. i. n. a. t. i. f. u. i. s. s. e. n. t. a. u. t. a. l. i. q. u. i. d. e. p. i. e. n. t. i. o. n. i.
 m. a. l. i. q. u. i. d. e. l. e. c. t. i. o. n. e. p. r. o. p. r. i. a. d. e. i. m. a. n. e. n. t. i. s. e. x. o. p. e. r. i. b. u. s. i. d. e. a. v. o. c.
 a. n. t. e. d. i. v. i. n. i. q. u. i. m. a. i. o. r. e. m. i. n. a. t. i. s. i. a. u. t. s. e. m. p. t. e. l. a. c. o. b. d. i. v. i. n. i. q. u. i.
 a. u. t. o. d. i. v. i. n. i. q. u. i. t. e. m. o. n. i. o. A. u. g. u. s. t. i. n. u. s. s. u. p. e. r. h. u. i. c. l. o. q. u. i. n. g. u. a.
 m. e. n. t. Pelagius.

Sed ut magis aperitur intentionem effectum
 d. illi i. arguitur, videtur tamen ex eo colligi, nempe p. d. e. s. t. i. n. a. t. o. p. r. o. p. r. i. e.
 t. a. i. s. i. n. e. s. a. n. t. i. f. a. c. t. o. r. u. m. a. u. t. n. i. p. r. o. d. e. s. t. i. n. a. t. o. e. x. o. p. e. r. i. b. u. s. p. r. o. p. r. i. e. m. e. n. t. i. b.
 u. s. i. d. i. c. t. u. m. n. a. m. a. l. i. q. u. i. d. e. p. i. e. n. t. i. o. n. i. m. a. l. i. e. q. u. i. e. n. t. i. s. i. n. e. x. o. p. e. r. i. b. u. s. i. n. g. n. i. f. i. c. a. t.

Ille tamen Thibolita, qui dicit Saulus
 iacob dicitur, et au. od. h. g. p. u. d. i. v. i. n. i. q. u. i. d. e. l. i. g. i. t. d. e. d. i. v. i. n. i. t. e. m. p. o. r. a. l. i.
 d. i. v. i. n. i. q. u. i. d. e. l. i. g. i. t. d. e. d. i. v. i. n. i. t. e. m. p. o. r. a. l. i. q. u. i. d. e. l. i. g. i. t. d. e. d. i. v. i. n. i. t. e. m. p. o. r. a. l. i.
 et ita iacob dicit dicitur, et au. od. h. g. p. u. d. i. v. i. n. i. q. u. i. d. e. l. i. g. i. t. d. e. d. i. v. i. n. i. t. e. m. p. o. r. a. l. i.
 d. i. v. i. n. i. q. u. i. d. e. l. i. g. i. t. d. e. d. i. v. i. n. i. t. e. m. p. o. r. a. l. i. q. u. i. d. e. l. i. g. i. t. d. e. d. i. v. i. n. i. t. e. m. p. o. r. a. l. i.
 h. i. q. u. i. d. i. v. i. n. i. q. u. i. d. e. l. i. g. i. t. d. e. d. i. v. i. n. i. t. e. m. p. o. r. a. l. i. q. u. i. d. e. l. i. g. i. t. d. e. d. i. v. i. n. i. t. e. m. p. o. r. a. l. i.
 m. o. n. i. u. m. d. e. d. i. v. i. n. i. q. u. i. d. e. l. i. g. i. t. d. e. d. i. v. i. n. i. t. e. m. p. o. r. a. l. i. q. u. i. d. e. l. i. g. i. t. d. e. d. i. v. i. n. i. t. e. m. p. o. r. a. l. i.
 et d. u. s. p. o.

et duo populi ex uno tuo dicitur, populusq; populi superabit,
et maior semper minor Genesi 25. Et male addunt locum ad
probanda diffra predicatorum et reproborum.

3. Illi qui maior semper minor
intelligunt de se et de temporali, pugnant. Populus Iudaeorum
respectu populi Israelitarum, ne Iudaei descendentes de Iacob
intendant respectu populi Israelitarum, proest a Iacob. 2. regu 2.
ubi narrant David peccare sibi tributario Iudaeorum.

4. Paulus non excludit operamq;
veteris, sicut opera Ieronimi facta. ut auctores gratia. S. dicitur in textu

5. obicit parabolam Iacob et
Ieros, de homines, qui per se profectus calentes exponunt. sicut, quinquen-
que, alii duo, dicit Ieronimus qd. propria virtute, qd. dono gratia, signi-
ficata nomine calentes, quod sunt factus predicatorum obtinent
operibus factis virtutibus propriis.

Gradus Paulus excludere
opera propria, qd. qd. ab alio, et tunc inquit de ex operibus, qd. illi
cum, ut videret propriis. dicitur a Ieronimo, id est, ut per doctrinam ipsas quod
pellat propriis, et videret Ieronimus, et ne exponitur, sicut, qd. exponi-
bus propriis, videtur esse electio gratia, illud autem ex vocante expo-
ni d. Thoz id est ex ipso Deo, qui gratia sunt electis.

Ad 2. ad mittendo illi
duplice sensu literate illius loci, et in sensu mystico, et spirituali ad-
ducit a Paulo in ut in Iacob, et tunc predicatorum, et reproborum, sig-
nificat, ut d. Ieronimus, et tunc illi exponuntur super locu. Relata
duo, et Paulus, et ex ipso sensu colligit, ita qd. proprie Paulus in
agit proprie de personis Iacob, et Ieronimus, sed de potentate eorum, quon-
iam ad significat potentia Iacob electis, Ieronimus potentia reproborum
significat.

Ad 3. illi non malis, sicut
minor, et ad illam de virtutibus electis, ad innumerosos, et intelligi
in spirituali a Paulo exponunt ad significandam virtutem potentiam operanti.

per hoc est Jacob Lau, et malis, et reprobis, per mercedem. Quia respicitur
 tantum servitio bonis, et electis significatur in filijs Jacob, quatenus persequen-
 tes mala bonis augent eorum roborum, et exercent patientiam, ita Augustinus per
 comra. 7. maior (inquit) servitio minori non obsequendo, sed persequendo,
 per hoc ipse dicitur frater intelligi. Paulus dicitur populus Gentilis, et Iudaeus
 carnalis, et spiritualis.

Interdicitur? Paulus sicut Lau, et Jacob
 mali ex eo dicitur. Quia divina electi sunt divites, et minor Lauo bene-
 dictione primo genti majori accipere, ita nulli precedentibus meritis populus
 Iudaeorum, et Gentilium ita sunt apud Deum spualiter ut populus Gentilium, quia et
 minor quantum ad Dei cognoscendum profectum fuerit, et divina electus, populus autem
 Iudaeorum, qui maior erat quantum ad numerum, promissiones, et beneficia per-
 tinent fuerit, et est allegoria hominum omnes profectum ab eis, et respicitur intellectus
 spiritualiter Paulus in descendens Jacob, et Lau.

Itaque, Gentiles non fuerunt Iudaeorum
 spiritualem respiciuntur in filijs Jacob, sive Iudaei. De. Quia non est Iudaeorum
 Gentiles, spiritualiter in fuerunt Iudaeorum quoad divinas promissiones, et
 ita dicitur Paulus, inquit filij carnis in carne filij Dei, sed qui filij sunt
 promissionis ex spiritu in tempore, ita exponuntur in ceteris articulis. 2. 2.

Ad. 3. De. non est in ceteris operibus
 quae ex parte, in quibus Iudaei sperabant, sed omnia alia sunt bona facta,
 alia predeterminatio nec est electionis gratia, ut Paulus ostendit.

Ad. 5. De. Quia, si quis nomen
 talentum intelligit dona gratiae significandi, ostendit d. Tho. 2. 2. q. 23.
 an. 3. ad 3. Quoniam in la. virtutibus, et alijs. De. talentum dicitur in 2.
 proprio virtutis, inquit. Itaque in proprio operibus libere arbitrio, in virtutibus
 sed auxilio gratiae, et ita est intelligendum, alia. Testimonium super cetera
 ostendunt, ut significat gratia gratia ipsius ad humanos? non pot
 venire ad me nisi per gratiam Iudaeorum carnali 6.

Quoniam fuit semel pelagiano rum
 qui sunt appellati Pelagiano rum reliquos, qui alio modo ponebant
 ex virtutibus proprio arbitrio ad impetrandum gratiam, et in auxilio Dei
 q. 23

Articulus 59

quod opus de aliquo negaret, quod infallibile imperaret illud auxiliis,
et hanc esse mentem semipelagianorum ex professo ostendi dicitur q. 109.
art. 6. et 114. art. 9.

Unde itaque in negotio predestinationis et boni
ita esse debent, s. nomine predestinationis proprie opera illa meritoria
primi auxilii, quoniam effectus predestinationis incipiant a primo auxilio, et
s. vocat s. dicitur in mente illius in radice dabitur totiusque operis pre-
destinationis. 2. apperebant fidei obiectum, in quibus propriis esse causam
predestinationis, ita ut Deus predestinet quos predestinatio creditur regere in fide per-
severantibus, et hinc dicitur Deus spiritus sanctus bene operando colit quomodo re-
querat, ita colligit ex operibus bonis, et illam ad Augustinum, que dicitur
ante librum de predestinatione lib. 3. quoniam ad parvulos in quibus nulla
precesserunt merita, aut fides dicebant, predestinationem, aut respiciant, quod
quidam illorum proprii sunt bona opera facturus, alii propter, ita colligit ex
August. dico lib. cap. 12. et 13. fundamenta huius erroris quoniam ad
mentem primi auxilii adducta, et soluta sunt s. q. 109. art. 9.

Qua res ad predestinationem pertinet oritur 1.
si Deus sua gratuita voluntate predestinat homines, in respiciendo ad alia
operis merita, quod merita primi auxilii sequitur per se, et non a bonis meri-
tis, quod dicitur de electione, et primi auxilii, quoniam omnia non dependeat a bonis.

2. si alio deo est accepti personarum
s. in istis istis hanc dominum, et tyranni, qui pro sua voluntate nullum
ex nobis dicit, seu habita quosque eligere, et auxiliis suis tribuere.

3. si alio finis hominum consistere
in predestinatione, et vocatio non dependet ex eius arbitrio, finis licet oratio, si illa
non impertamus auxilium, sed desunt a deo pro sua voluntate, ac proinde collit
operis consequendi gratia.

4. si deus in mente Augustini dicit
q. 109. art. 6. cuius nulli inquit miseret, et que vult inducere, sed hec
voluntas non potest esse in dicitur, s. dicitur de oculis, in mente, quod est in peccatis
quod proprii originale pro omnia fecerit, non nulla bene eos dicitur
precedit, et aliquid in peccatis, quo quantum non sine in peccatis dicitur

utrum significat. sententia ad illud opus in nobis procedere ex ratione naturae
cuius praedestinamus, et ad rationem in se ipsa.

¶ 2. G. Gregorius in 2. libro in epistola
ad Hebraeos in fine moralis inquit, Deus n. antecedit naturae solentiae, ne naturae
arbitrio cedat, et autem nos eligimus, multa nobis offert auxilia.
et humiliter in loannibus in illa parte, querimus letus, et videmus, et sequentes nos,
quod querimus, inquit Gregorius, hinc ad monentur per amorem Dei tuis in nos
ne fici, nos tamen per venientem solentem, ut a nobis incipiendum est, sed
et nos prompto animo parati ad suscipiendum gratia ex obsequio, tunc
multas nobis offert salutis occasiones.

¶ Item ex alijs S. Ambrosius
lib. 2. de Habitu, cap. 10. talis te prope bonis tuis, et promptus fidei ut
deus tui misericors, et vocat, te tamen per adhibere, Delagator nos tuis
regere, illis tuis et q. regat, nos tuis incipere, illis perficere.

¶ Item ex alijs S. Gregorius in Dialogo
S. Faustino in canone q. et si ab idem est, qui dixerunt deus peccata
voluntate naturae sunt ipse prope in illis fidei te tuis, et in Londoni
e quo colligitur primus auxilium nostrum operibus in imperari tanque debet, aut
premia naturae meritorum expugnare in illis, et sequantur dicitur prope
fieri a Deo prope operum meritorum primus auxilium, et tunc tuis adhibere
Pauli ad Romanos q. 2. Delagator est semper peccata et reuocata.

¶ Item ex alijs S. Gregorius in Dialogo
S. Faustino in canone q. et si ab idem est, qui dixerunt deus peccata
voluntate naturae sunt ipse prope in illis fidei te tuis, et in Londoni
e quo colligitur primus auxilium nostrum operibus in imperari tanque debet, aut
premia naturae meritorum expugnare in illis, et sequantur dicitur prope
fieri a Deo prope operum meritorum primus auxilium, et tunc tuis adhibere
Pauli ad Romanos q. 2. Delagator est semper peccata et reuocata.

¶ Item ex alijs S. Gregorius in Dialogo
S. Faustino in canone q. et si ab idem est, qui dixerunt deus peccata
voluntate naturae sunt ipse prope in illis fidei te tuis, et in Londoni
e quo colligitur primus auxilium nostrum operibus in imperari tanque debet, aut
premia naturae meritorum expugnare in illis, et sequantur dicitur prope
fieri a Deo prope operum meritorum primus auxilium, et tunc tuis adhibere
Pauli ad Romanos q. 2. Delagator est semper peccata et reuocata.

que futurus erant, sed que facti sunt.

Ad 3.º in opposito dicitur in petre liberato
arbitrio, licet enim auxiliis dei, et predestinatione non deus dependant a nobis,
sed non habent effectum sine nostro libero, stat. de au. lib. cap. 6.º et est
sequens dicitur.

Ad 2.º dicitur ex dicitur: si enim, non est quod
dicitur in istis, si enim, predestinationem, seu effectum predestinationis ex debent
ad Romanos 9. exemplo figuli, qui ab ipso inuenerunt ex eadem materia, quibus unus
in honore, et ad mensam effragis, alius in uasculis geclis et Paulus dicit, non est
inuenit alia predestinatione quibus, et alio modo obando in propriis meritis, maxime
me ex omnibus se restaurans sufficientem, et culpa nostra de regere facit
et art. 3.º

Ad 3.º dicitur in opposito ratione, statim
dicitur deus nobis se ferat oportuna auxilia, et prout se permittat nostris
pro eorum effectum impeditis, necque oratio dei auxiliis, et de finit in dicitur
Augustino 2. de ciuitate. si quis per hoc uult inuenire deum, quod se ferat
autem ipsa gratia facere, ut in uoce a nobis dicitur. dicitur etiam dicitur, in uoce
si a nobis tenentur me, patet apparetur huius qui me non interrogabant, in huius
fidei, aut prius auxiliis, superuacua non impendat oratio humana, sed diuina
gratia, neque itaque frustra homines corripit, quod habent auxilia, qui
bos possunt ueris, et uellent peruenire in sui per conuersione sunt digni.

Ad 4.º dicitur Augustinus retractatione dicitur
1. retractationis cap. 23. ubi dicitur docet ubi electio gratia non est gratia, nisi
illa merita procedant, neque si dei non est gratia, sed est debet reddat
nisi meritis quibus bonis, non responder magister in 2. dicitur 41. Caluanus
super hunc art. Cordoba fib. 1. questionibus, q. 9. 6. pot. et opinionis
et art. dicitur.

Sed 2.º Valque dicitur q. 1. cap. 1. B.
mendicantibus dicitur aliquos mente Augustinus ipse retractationibus
1. de predestinatione dicitur quod dicitur illa q. 6. B. sed hoc quod docetur super
caput 9. epistolae ad Romanos merita esse causas predestinationis, et gratia
2. in uoce dicitur 1. retractationis cap. 26

ubi mentio fit illis illa b. d. ponitur explicat, que dicitur, nisi esset d. cum
misent, qui ad pacem vocat, nisi voluntas precepta, et hodie cu' est p. peni-
tentia, no' e' m. i. cordia dei ip' que p. quantum voluntate, que p. et
in p. pariter volentes a domino, et ad eg. m. i. oris d. g. p. d. n. e. p. p.
vocate, que fide p. present, de qua. paulo p. p. e. agere d. n. a. t. i. l. i. c. a. t. a.
& b. d. h. i. c. a. u. t. a. u. c. a. t. i. o. t. u. c. i. n. i. n. g. u. l. y. n. o. m. i. n. i. b. u. s. , i. n. e. i. n. p. o. p. u. l. y. e. q. u. i.
i. n. i. p. s. o. g. e. n. e. r. e. h. u. m. a. n. o. p. e. r. e. t. e. m. p. o. r. y. o. p. p. o. r. t. u. n. i. t. a. t. y. o. p. e. r. a. t. ; o. m. n. i. a. r. e. t. r. a. c. t. a. t.
i. n. q. b. d. e. x. p. l. i. c. a. t.

Ad. ad. d. d. p. n. d. i. n. s. t. u. g. u. a. n. e. x. p. l. i. c. a. t. i. l. l. y.
q. b. d. i. m. p. l. i. c. i. t. e. i. n. r. e. t. r. a. c. t. a. t. d. y. d. i. t. e. e. x. c. u. d. i. t. o. m. n. i. a. r. e. t. r. a. c. t. a. t. y. g. r. a. t. i. e. , e. t.
p. g. d. e. s. i. n. a. t. i. o. n. i. s.

Ad. d. d. p. n. d. i. n. s. t. u. g. u. a. n. e. x. p. l. i. c. a. t. i. l. l. y.
i. l. l. o. l. o. c. o. , q. u. e. d. i. c. i. t. u. r. q. u. e. i. l. l. a. b. d. i. l. l. a. i. n. v. e. n. i. t. d. e. o. c. a. l. y. s. i. m. i. l. i. t. e. r. e. q. u. e.
e. x. p. l. i. c. a. t. n. e. q. u. e. e. o. r. y. m. e. m. o. r. i. a. , s. e. d. i. m. p. l. i. c. i. t. e. r. e. t. r. a. c. t. a. t. c. a. p. i. l. l. o. e. t. n. y. o. r. b. e. n. e. a. d.
u. s. u. t. e. l. a. t. e. r. a. n. y. u. n. a. e. x. r. e. g. u. l. y. r. e. t. r. a. c. t. a. t. i. o. n. e. , q. u. e. a. l. i. c. u. b. i. r. e. t. r. a. c. t. a. t. o. i. n. s. u. y.
o. p. e. r. i. b. y. a. l. i. q. u. i. r. e. t. r. a. c. t. a. t. o. c. e. n. s. e. n. t. ; e. t. i. a. r. e. t. r. a. c. t. i. o. n. e. , q. u. e. d. i. c. i. t. u. r. d. e. m. e. r. i. t. i. y.
s. u. p. e. r. a. p. o. s. t. a. d. r. o. m. a. n. o. s. r. e. s. p. e. c. t. u. g. r. a. t. i. e. , e. t. p. r. o. d. e. s. i. n. a. t. i. o. n. i. s. i. m. p. l. i. c. i. t. e. r. e. t. r. a. c.
t. a. t. q. u. e. i. l. l. y. b. d.

Ad. d. p. n. d. i. n. s. t. u. g. u. a. n. e. x. p. l. i. c. a. t. i. l. l. y.
m. i. t. a. b. q. u. e. d. i. c. i. t. u. r. d. y. p. q. i. a. p. d. n. o. q. q. a. l. l. a. i. n. r. e. p. o. n. i. b. y. s. e. p. t. i. m. e. s. i. m.
i. r. o. n. y. r. e. t. r. a. c. t. a. t. p. o. t. g. r. y. g. o. m. y. a. b. h. o. c. e. i. s. s. e. l. i. b. e. r. a. n. y. i. q. u. e. n. o. m. i. n. a.
i. n. a. c. c. e. p. t. i. o. l. a. a. d. h. e. b. r. e. a. s. i. n. i. l. l. a. r. o. s. , p. l. a. t. q. u. e. d. h. e. d. q. n. a. c. c. e. p. t. i. s. i. n. q. u. i.
i. p. s. e. a. c. c. e. p. t. i. o. n. e. , e. t. n. e. q. u. i. n. o. c. t. i. s. , e. t. i. l. l. i. d. , s. e. d. p. p. d. a. s. t. i. e. m. e. r. i. t. a.
t. u. r. h. e. c. i. u. n. t. , s. e. d. d. e. i. g. r. a. t. i. o. q. u. a. m. i. s. s. i. t. a. d. d. u. c. i. s. i. n. v. a. c. a. t. e. q. u. i. a. c. c. e. p. t. i. o. , q. u. a. m.
u. y. p. e. c. c. a. t. o. r. y. r. e. m. i. s. s. i. t. a. d. d. u. c. i. s. , q. u. a. m. i. s. s. i. t. a. , n. o. i. b. i. n. d. e. p. r. o. c. e. d. u. n. t. , q. u. e. p. a. r. t. e.
i. n. a. c. c. e. p. t. i. o. m. y. s. t. i. c. e. p. e. r. e. o. p. e. r. a. t. i. v. e. i. n. t. a. r. a. c. t. i. o. n. i. l. l. a. e. d. i. n. c. u. r. e. i. n. i. l. l. a.
r. a. r. e. s. p. i. c. i. e. n. y. i. n. a. u. t. o. r. y. f. i. l. i. i. , i. n. q. u. i. s. , i. p. s. e. n. o. b. i. f. i. l. i. i. n. p. u. n. d. e. c. e. n. s. i. a. d. d. i.
c. i. p. u. l. o. s. u. o. s. d. i. c. i. t. u. r. i. n. n. o. s. m. e. e. l. e. g. i. s. t. , s. e. d. e. g. o. e. l. e. g. i. s. o. s. p. e. r. i. n. i. s. i. n. o. b. i. s.
i. m. p. o. s. i. t. u. s. i. p. s. e. e. s. p. i. n. g. i. m. p. r. e. t. i. s. n. y. e. s. e. n. t. g. r. y. g. o. m. y. a. l. l. a. i. n. t. h. e. r. i. b. y. i. n. i.
e. y. f. i. l. i. i. e. m. a. t. i. v. i. v. i. t. i. o. n. i. s. i. n. p. e. c. c. a. t. i. o.

Ad. u. g. l. i. m. e. n. s. g. r. y. g. o. m. y. e. d. e. y.
i. n. p. r. o. q. u. e. n. i. a. r. e. s. o. l. u. n. t. e. r. n. o. s. t. o. r. y. n. e. c. e. s. s. i. t. a. n. d. o. i. l. l. a. s. , s. e. d. r. e. l. i. n. q. u. e. n. d. o. l. i. b. e. r. o. s.
u. l. i. b. e. r. y.

Art. 97

relibere arbitrio incipere non sine dei gratia, ut patet ex illis cōt. in his
milia. 2. nā necesse ē nosse voluntates, nec ut arbitrio cedat:

2.º sensu ex parte que hinc pendit, de
auctōis gratiæ subsequentiā ferat ad perseverandū in bono, q̄ in capto, et
edaliō opero mentis, nō esset inceptū ē in re auctōis gratiæ, potius
oppositū ex locū citatū colligit.

Ad. 3.º spiritus de. eadē modo. 11.º
appertente deus operi auctōis gratiæ incipientibus pulcherrimū, et orantibus
et legunt. de re auctōis, sed de subsequentibus de perficiendo. bona opera,
q̄q̄ auctōis a deo operi incipientibus in tribus proprijs, ad dei
auctōis, talē inquit Ambrosius recitat, et deus recte ad deū gratiæ.

6.º sensu ex sola dei voluntate quōdam
ē ordinatus ad gl̄ia, aliā. 2.º ē predestinatus deus, ita senserunt quidā Galii
tempore Augustini, et colligit e. Falgenius lib. 2.º de predestinat. et
Macilenses impugnavit hanc eorū Augustini, et colligit ex responsione
eiusdē ad articulos falsos tibi impostos art. 11.º et 12.º. rationes sumptas
Macilenses ex cōt. Augustini cap. 7.º de creat. et genitō. quādā, in re
hūc deq̄ ego vos elegi, et unus ex vobis diabulus ē. Illi debemus intelligere
electos ex vobis, non de vobis, illi per iudiciū, illi q̄ elegit ad dōm dñi, q̄
nō sunt, illi ad fundendū sanguis eius, sentit. 7.º. Tūc cōcedit ad p̄cedēdū.

Eadē tempore, quo Galii in hoc errorē
suerunt, quidā monachus offendit in cōt. Augustini lib. de pecc. iustit. et
p̄m. post medij. subiacens loq̄. plalmi 13. Deu p̄cipue sic super filijs hominū
ut dicit sic intelligens, aut sequens, deus, inquit, hoc longē se requirit
Deus h̄ erat, qui faceret, n̄ erat q̄ ad nos, sed in cogente se hominū q̄
predestinatus ē ad iusticiā, super hos ē super se deus p̄scientia p̄cedit
q̄ sententiā.

Eundē errorē sustinuit Tarnot. 2.º. vult
sicut ex cōt. q̄ dicitur in dicitur in, qui predestinatus ē ad iusticiā
inangus posse ēē membris diaboli, et similia. p̄ se facere, et eiq̄ q̄ p̄desti-
natus ē ad mortē n̄ posse ēē membris dñi, q̄ libere suat, in eodē
nō fuit. Bucanus, et alii, qui, et refert in generalis dicitur.

Deus omnes Adamus, ut dicitur, et predestinavit ad vitam, et alii genus
in manu, et ad perpetuum damnati

Quoniam hic est in Concilio Martini
in citato, et Franciano cap. 29. aliquos inquit, ad malum divina potestate
et predestinavit, sed non credimus, tales istos, qui ad malum esse vellent
ex omnibus testat. in illo anathema dicimus. et in Concilio Tridentino
sec. 6. anathema. si quis dixerit, hujusmodi gratias in his pre-
destinatis ad vitam, singulis, reliquis, et omnibus, qui vocantur, se dari qui
dem, sed gratias in accipere non posse divina potestate predestina-
tos ad malum anathema sit.

De justitia dei et de
reprobatione, et sapientia. 1. dicitur de justitia dei, reprobatione
in peccatis, et iniquis, et perditione autem peccatorum, et perditione. 2. in deo
reprobatione iniquitatis nostrae, 3. divina voluntate, et de predestinatione
ad malum. Quibus omnes homines posse bene operari
et ita quatenus requiruntur a deo, peccata, et iniquitates, 4. oportet
omnes nos manifestari ante tribunal christi, ut referat unus-
quisque proprias corporis, prout gessit, sive bonas, sive malas, et Genes. 4.
1. dicitur dominus ad Cain, nonne ego sum tuus, et nonne
aut male, et nonne pro tuis iniquis adverte, sed ubi est apparet eis,
et non dominus avertit illis, 5. iniquitate hominum, et reprobatione
intra in aliorum potestate.

Dei. 1. Deus est summa bonitas, et
repugnat illi, et auctori malitiae peccati. 2. divina voluntate
aliquem predestinari, de quo dicitur 1. 1. 1.
19. art. 1. et 2.

Unum predestinatum posse esse membrum dei, et
reprobis membris christi, potest predestinatus potest peccare mortaliter, et pro mortali
non potest esse gratias, que sunt membris christi, reprobis, et non potest esse ingratias, et pro
ut ingratias baptisati reprobis, et ubi est de peccato, et ubi est de peccato, et ubi est de peccato,
et ubi est de peccato, et ubi est de peccato, et ubi est de peccato, et ubi est de peccato,
III. de quibusdam

pot. ee. id. ete factus respectu eius de q. si p. q. d. p. d. m. d. et p. r. m. u. a. u. l. i. y. i. u. n. t. c. a. m. e. n. t. o. r. u. m. i. n. s. t. a. t. u. e. m. e. n. t. u. m. n. o. n. p. o. s. s. u. n. t. c. a. p. r. e. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. e. m. et p. r. i. m. i. a. u. s. i. l. i. y. q. u. a. r. t. o. e. p. r. i. m. i. q. u. i. n. a. r. t. i. c. u. l. o. i. i. i. t. e. n. d. i. n. p. r. e. s. e. n. t. i. a. p. r. i. m. i. a. u. s. i. l. i. y. p. r. o. p. t. m. e. r. i. t. a. x. p. i. p. r. o. p. r. i. a. q. u. i. n. a. r. t. i. c. u. l. o. i. i. i. m. e. r. i. t. a. i. n. s. i. c. i. e. n. t. i. a. i. n. c. a. r. n. a. t. i. s. t. a. n. q. u. a. m. p. r. i. n. c. i. p. i. u. m. i. u. s. t. i. t. u. t. i. s. e. t. i. d. e. o. i. n. c. a. r. n. a. t. i. o. n. e. n. o. n. p. o. t. e. e. s. t. i. y. m. e. n. t. o. r. u. m.

Forma; idq. n. pot. ee. m. e. n. t. u. m. et p. r. i. m. i. a. u. s. i. l. i. y. r. e. s. p. e. c. t. u. e. i. u. s. d. e. q. s. e. d. o. p. e. r. a. p. r. o. c. e. d. e. n. t. i. a. p. r. e. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. e. e. t. i. a. u. s. i. l. i. o. s. u. n. t. s. e. n. t. i. a. p. r. o. x. i. m. i. y. q. u. i. b. u. s. o. r. d. i. n. a. n. t. p. r. e. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. e. m. et p. r. i. m. i. a. u. s. i. l. i. y. q. u. i. a. u. t. e. m. e. n. t. o. r. i. a. c. u. s. i. t. i. m. p. e. r. i. a. t. i. o. n. e. t. e. n. e. t. u. t. m. e. d. i. y. r. e. s. p. e. c. t. u. p. r. o. p. r. i. a. m. et l. e. y. q. u. i. i. n. p. e. r. i. a. t. i. o. n. e. q. u. i. t. e. n. e. t. u. t. s. e. n. t. i. a. q. u. i. o. p. e. r. a. p. r. o. p. r. i. a. n. o. n. p. o. s. s. u. n. t. c. a. m. e. n. t. o. r. i. a. p. r. e. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. e. m. et p. r. i. m. i. a. u. s. i. l. i. y.

Tandem. i. o. p. e. r. a. p. r. o. p. r. i. a. s. u. n. t. m. e. n. t. o. r. i. a. p. r. e. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. e. m. a. u. p. r. i. m. i. a. u. s. i. l. i. y. d. e. o. d. i. g. n. o. et h. i. c. e. s. t. i. n. c. o. n. t. r. a. r. i. u. s. d. e. l. i. g. n. a. t. i. o. n. e. d. e. g. r. a. t. i. a. e. t. t. u. n. c. d. a. r. e. t. a. l. i. q. u. i. b. u. s. i. n. p. r. o. p. r. i. a. m. i. n. t. i. b. u. s. i. n. t. r. i. b. u. s. m. a. g. i. s. f. a. c. i. u. s. q. u. i. b. e. t. i. n. c. i. d. e. n. t. i. n. e. r. e. s. e. m. d. e. l. i. g. n. a. t. i. o. n. e. m. t. u. e. t. q. u. i. o. p. e. r. a. i. l. l. a. s. a. n. t. e. f. a. c. i. u. s. p. r. e. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. e. m. e. t. m. o. r. a. l. i. t. e. r. a. m. i. n. t. i. b. u. s. q. u. i. n. o. n. p. o. s. s. u. n. t. c. a. m. e. n. t. o. r. i. a. m. et t. a. n. d. e. m. q. u. i. n. u. l. l. i. s. r. e. s. p. e. c. t. u. p. r. i. m. i. a. u. s. i. l. i. y. i. n. q. u. i. b. u. s. n. o. n. p. r. o. c. e. s. s. e. r. u. n. t. o. r. d. i. n. a. t. i. o. n. e. m. g. r. a. t. i. a. e.

Ad 5. i. n. o. p. p. o. s. i. t. i. o. n. e. m. d. e. n. o. m. i. n. e. p. r. e. s. i. d. e. n. t. i. a. e. i. n. t. e. l. l. i. g. i. t. u. r. p. r. e. s. i. d. e. n. t. i. a. m. e. n. t. o. r. i. a. m. i. t. a. n. t. p. r. o. p. t. a. l. l. o. d. e. y. p. r. e. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. e. i. n. o. c. c. a. s. i. o. n. e. m. i. d. e. m. n. o. n. i. n. t. e. l. l. i. g. i. t. u. r. e. x. a. n. t. i. s. d. a. u. t. i. s. s. e. d. o. p. p. o. s. i. t. i. o. n. e. m. d. o. c. t. r. i. n. a. c. o. l. l. e. g. i. m. u. s. p. a. p. a. s. s. e. d. n. o. m. i. n. e. p. r. e. s. i. d. e. n. t. i. a. m. i. n. t. e. l. l. i. g. i. t. u. r. i. n. d. i. c. i. a. m. d. i. v. i. n. a. m. i. n. t. e. l. l. e. c. t. u. y. q. u. o. d. d. e. y. i. u. d. i. c. a. n. t. b. e. n. e. d. i. c. t. i. o. n. e. m. s. u. a. s. u. p. t. e. n. t. i. a. m. et b. o. n. i. t. a. t. i. a. m. a. l. i. q. u. o. s. o. b. i. g. e. r. e. a. d. v. i. t. a. m. i. n. t. e. l. l. i. g. i. t. u. r. i. n. v. i. t. u. s. d. e. y. r. e. s. p. i. c. i. e. n. t. i. a. m. a. l. i. q. u. o. s. o. b. i. g. e. r. e. f. a. c. i. e. n. d. u. m. q. u. i. e. c. o. g. n. o. s. c. e. r. e. v. i. c. i. e. n. t. i. a. a. p. p. r. o. b. a. t. i. o. n. e. m. d. e. q. u. a. e. s. t. a. d. t. i. m. o. t. h. e. y. e. n. o. m. i. n. e. d. o. m. i. n. u. s. q. u. i. s. u. n. t. e. i. y. e. t. h. i. c. p. r. e. s. i. d. e. n. t. i. a. p. r. i. o. r. i. t. a. t. e. m. a. g. i. s. a. n. t. e. c. e. d. i. t. i. m. p. e. r. i. u. s. d. e. y. p. r. e. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. e. m. i. n. a. r. t. i. c. u. l. o. i. i. e. n. t. i. a. r. e. c. t. e. d. i. c. i. t. p. a. u. l. u. s. q. u. o. s. p. r. o. p. r. i. a. m. p. r. e. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. e. m.

Ad 6. i. n. o. p. p. o. s. i. t. i. o. n. e. m. d. e. n. o. m. i. n. e. e. l. e. c. t. i. o. n. i. i. n. t. e. l. l. e. c. t. u. y. a. l. i. q. u. o. s. t. e. n. e. r. e. e. l. e. c. t. i. o. n. e. m. q. u. o. r. u. m. d. a. t. i. c. o. n. t. r. a. h. a. i. n. t. e. x. p. r. i. s. i. t. i. c. i. t. a. t. i. o. n. e. m. d. e. y. d. i. s. t. i. n. c. t. i. o. n. e. m. a. n. o. t. a. t. e. 2. q. u. i. e. t. h. u. m. e. r. e. i. l. l. i. u. s. i. e. n. t. u. c. o. l. l. i. g. i. t. u. r. e. x. a. n. t. i. s. l. o. y. i. n. f. i. a. r. r. e. f. e. r. e. n. d. u. m. i. n. q. u. i. b. u. s. r. e. g. e. n. t. i. a. m. p. r. e. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. e. m. i. n. t.

patet ex Hieronimo citato. l. exponendi sunt uerba Tho. ad ista inge-
nere causa finali boni cui finis gratia sit ad predestinationem. Dicit
enim predestinatio est aliquid, ut bene scilicet gratia, et hoc est mensura. Ambrosius
dicens miseris uisum predestinatio illa, que suo adiecto uocatur, dicitur enim
miseris uisum predestinatio.

Ad. 2. firmat D. Tho. loqui de
ordine executionis, hoc enim modo supponit predestinationem futuram ad re-
sultum effectum predestinationis, ut in exemplo D. Tho. rationes de Epist.
fami pre-supponere debent ad uocatum Pauli quoad executionem in intentione
merito pre-supponit esse causam predestinationis.

Ad. 3. firmat D. Tho. voluntatem dei esse ratio-
nabilem, quatenus sequitur iudicium rationis, qua deus iudicat ut mani-
feste bonitate sua iudicat per modum misericordie quod est predestinando
et per modum iusticie reprobando alios, dicitur enim rationabile quod per modum
modis equalibus educentibus, quod finis voluntatis est eligere aliquid. Non enim
est ante predestinationem potuit deus eligere unum potius quam alium, si equa-
lit se habere in ordine ad finem intentionis a deo maxime quod dicitur in illa di-
mulus hoc potest esse sciret ut uisum ignotum propter quas iudicauerit ex-
pediens unum potius quam alium reprobare.

Ad. 4. firmat D. Tho. cadendo nec de uocauit
et rationis, ut tempore antecedat premium, sed anticipata solutione potest
premiu referri, ut uisum stipendiu pro labore futuro in uinea impugnat
in omni principio merito cadat sub merito.

Ad. 5. firmat D. Tho. in mutabilitate
humani ex parte rei potest attendi hoc preceptum, et non magis habere hoc pre-
ceptum datur, quod acceptum, unde sicut potest qui pecunia uisum emere, et tunc pec-
unia nec hoc preceptum, ita potest locare. Unde de uisum pro fructibus, et tunc
fructus habent hoc preceptum pro uisum, que locat, et proprie nec in hoc non modo
et merito, sed est que de mutabilitate, ita ut non emolumentum quis accipiat quan-
tu in alio uisum, de respectu dei non potest esse hoc preceptum, si in precepto attendit
hoc preceptum rei, deo autem nullo modo potest referri, hoc enim non autem attendit
honestas operum, et alios operantem, et ita potest uisum emere non quod deo operantem
operantem

placuit dicitur et principij merito cadat sub merito.

Ad. 2^a per accidens et q. finis habeant tunc potest, et colligantur ex aliis, ac bene necesse est gratia principij merito, et ita non pot. cadere sub merito.

Ad. 2^a exempli de gratia erit quod dicitur in hisse principij merito tunc tunc, et ita illa gratia potest principij merito tunc, ac predestinationis, et si auxiliij sunt principij merito, et ita non pot. cadere sub merito.

Ad. 3^a exempli de bonorum equi. bonorum potestim pendere ab industria equi, et ita tunc bonorum non pot. esse merito dationis bonorum, et equi q. dignus est talis, tunc tali datione, ratione non sicut merito datus est ad ipsa predestinatione. et si auxiliij sunt principij merito tunc, et ita non pot. cadere sub merito. et ita illa gratia, sicut et auxiliij pot. solari ne principij merito laborij in bono, sed industria laborant.

¶ De pot. absoluta dei merito sequentia gratia potest esse in predestinatione. et difficultat.

Non dubitandi, potest deus de merito gratia sequentia consideratione et quod per opera sequentia et debita propriam, sed cum illa gratia habet tunc merito respectu operis sequentis, et bonum merito, merito primi auxiliij, et itaque in predestinatione.

¶ Dicendum tunc est implicare et contradictionem in opera sequentia. primo vocat. hinc ad merito dationem, hinc predestinationem. si non pot. intelligi opus est merito bonum, quod in predestinatione tanquam principij merito auxiliij, aut primo vocat. sed implicat in principij merito in eo genere, quod est principij merito tunc, in principij merito, et implicat in cadat sub merito predestinatione, aut primo auxiliij, maxime ad opus merito est omnium supernaturalem, atq. ad id supponit auxiliij supernaturalem sine quo fieri non pot. merito. si implicat se id est, et effectus respectu eius de, quo arg. probantur et p. q. in art. 11. implicare ut de merito incarnationis in Christo per opera sequentia incarnationis ipsius Christi.

reprobavit, videtur aliqui in reprobatione, alii in reprobatione, quod quidam alii
bono arbitrio procedunt, sed alii electi reprobantur, et electi in reprobatione, et
electi in reprobatione et in predestinatione.

3. predestinare aliquis est ipse in dei
familia recipere, sed sapienter pater familia in capite in seipsum aliquis nisi
videat domum suam congruentem, et bene deum electi aliqui nisi videat prius bene
operum gratia.

Ultimo, si. Creticani dicit à nobis acceptum
cap. 9. in 11. de au. x. l. i. ubi dicitur in reprobatione, et in illo, quod non est in causa,
et quod à deo efficitur in re.

Hec si omnino non dendum est, et quantum
ad id quod oportet actiones supernales esse à libero arbitrio tanquam à causa partiali: au
tente proprii arbitrii non in fide, et in gratia. Tullentio in 2. d. cap. 7. ubi. et
canone 3. et 9. definit liberum arbitrium, et dicitur dicitur ex ratione motu,
et dicitur à deo atque ipsius de iustitia, et inspirat. 3. liberum arbitrium non pot
est esse proprii arbitrii, de actione supernate, sed deo principaliter causante
suo auxilio, et confirmante dicitur in 2. d. C. r. i. q. 1. et Thomas dicitur
et ubi ostenditur bonum et liberum arbitrium in parte supernate quod sub
in parte est à illo proprio arbitrii, sed est ostenditur in parte supernate ut est à
libero arbitrio est effectus predestinationis.

Ex quo si bonum illud non est causa prede
stinationis, cum effectus illius, et ita licet ea in ipsius. si bonum est in parte ar
bitrii ut est à illo est causa predestinationis, et ostenditur dicitur in 2. d. in 2. q. 1. q. 1.
salutem esse à nobis, quod est incidere in error Pelagianorum.

Quantum ad id quod oportet hec si.
liberum arbitrium, et deus habere ut causas partiali am re ex
plicatum est in 2. d. intelligendum, quod liberum arbitrium et aliquid potest esse
gratia in actu supernate, sed quod simul deus et in actu.

3. quod ostenditur de predestinatione partiali
in illis aliquis de auxilio prope dicitur voluntate ex predestinatione nobis signata,
si illa impugnetur ex dicitur pro notitia, si autem nullus casus assignet pro
vincit voluntate nobis quod dicitur.

3° fassent des sanctificati in stereo-
nido e sine fundamento.

Ad idem ita impugnet. I. illa non sententia
requirit auxilium superiatis. I. si ex propriis virtutibus, si non erit effectus gratie,
et sequens predestinationis, atq. adeo in pot. ee illius, si q. ig. aliq. in iug.
causa non est salutis, q. eet inclinatio in erro. Pelagianorum, et eet o.
Paulus i. Corinthios q. quis in te dicitur, qd. hie q. n. accepit in p. hanc
accepit qd. gloriam, quoniam accepit. I. non n. virtutibus ex propriis
virtutibus aut aliquis eligit, et alii reputat. non ab aliis redy. come-
ret, et posset gloria in suis operibus, factis propriis virtutibus.

Ad idem oppositum exteriori q. d. est.
q. supponendo in operibus omnibus dei respectu in istis generalis quod
sunt debita, quatenus deus operatur pro modo sui debitor, et dignus sui bonitati,
et pro modo debitorum creatur, id est q. ordine operant, et debita proportionis crea-
turary sic, n. est sumit iustitia. pro debito moralis. hoc aliter manifestat
dispositio n. ex propriis virtutibus, et eodem modo in predestinatione. repetit. iustit.
na. id est deus est predestinatione dei bonitati, et q. ordine operantem
creaturary sic.

Ad idem Augustinus intelligenda de
retribuit. p. q. in quo reperit iustitia, et vocat q. iust. merito dicit q. in qua
reddet iustit. in remissione peccatorum n. iustitiam, et iustitia respicit p. q.
in iustificatione, qui meret.

Ad idem Gersonius d. a voluntate peccat
vocat q. provenit. si veniant tanquam a causa propria, non proxima cooperante
ante q. dicitur au. solo, et ita ille non est effectus gratie, et predestina-
tionis, et aut dicit q. obtemperantia n. n. significat non q. dicitur
et causis merito q. aut dicitur p. iustitiam ad vocat. sed p. iustitiam, id est vocant, et
tali tempore obtemperant. i. vocant ea q. dicitur vocat. ex qua si debet
effectus de iustitiam, et ita non est effectus gratie vocant q. d.

Ad Theodorem d. n. loquitur de p. q. d.
finit. sed de effectu illius, scilicet iustitiam, que dicitur fieri non arbitrio,
sed n. sine merito. sic n. n.

V. possit dari aliqua ratio, seu causa sine qua non
predestinationis ex p. nostra & difficultas.

Examinatione duar. Theologorum scilicet

6.º in ordine ad labels relati ad Deum

Distinguenti duplex auxiliij, primus generalis, quo Deus succurrit ad op.
act. mat. l. moralis, et est malus quo ad creaturam. 2.º specialis, quo Deus
succurrit ad actionem moralit. boni, et auxiliij dicitur esse ordinis nat. 3.º super
naturale, quo Deus succurrit ad actiones meritorias, et hoc scaturit quibus respici
hant, et charitatis, et est auxiliij dicitur predestinationi, et reprobis, et
Deus proprie, et inquit predestinationi bene usum illorum auxiliij, reprobis
autem solum acceptaturum. 4.º auxiliij, quod dicitur in malis, predestinationi autem bene
illo usum, et proprie boni cum proprie Deus eligit predestinationem tanquam prope
solum sine qua non predestinationi, et proprie illi boni quod reddi predestinationem
aptum est sicut ei gratia ad actus meritorios, alij autem esse reprobis proprie ma
li futuris liberi arbitrij.

7.º si nulla causa dicitur signat pre

destinationem ex p. nostra, sed inducitur voluntas hocnegocii referendy ad
liberari spes fidelis, multi crederent boni operibus, dicitur quod, si
Deus vult nos salvari, quomodo cumque vult salvabit, et simile medicorum, et
ego non curam saluum, quod dicitur ex p. nostra aliqua causa dicitur ex proprio, videlicet
predestinationi.

8.º si nihil dicitur ex p. nostra ad predestinationem

ad nihil referens ex parte nostra predestinationem, et causalitatem, non tenet ex p. dei.

9.º si in scriptura Deus postulat nos

scilicet ut servemus, et servemus eius mandata observare, et proprie nobis promittit
vitam eternam. Mathei 19. si quis vult ingredi in vitam mandata, quod dicitur
ex p. nostra ad predestinationem.

10.º si hanc non minus opponit Deus

scilicet reprobis bene labels in illa diff. auxiliij, postquam tenet auxiliij actua
lis supermetis, quo Deus ponimus ad gratiam, sed postquam preparat primi
auxilij ordinis nat. requirit ad opus moralit. boni transit ad gratiam habi
tualem, et charitatis, que appellat auxiliij, sicut velle negare auxiliij

superstate quod ponimus ad gratia, et remissionem peccatorum, damnata eorum
li. in Tr. de iust. et b. cap. 9. et b. canonice 7. q. 1. admittere illud auxilium
diminuta e illa dimissio.

¶ q. 1. est si per opus adinuatū aliquo modo
app. ut gratia illegitima suspensam, inclinac in eorum sempelgianoꝝ po
nentū dypotitū expiōꝝ cōtibū adgratū, et damnat eorum locupletatū d. 1. y.

¶ q. 2. est q. ad opus moralitū bonū nō
sufficere auxilium generale nisi est p. 1. q. 19. art. 2.

¶ q. 3. affirmat deū d. 1. h. i. causis p. de
tinatōnū ex bono reusurū libeū arbitriū sufficere dicitur. ¶ tōmōꝝ et
causis ille bonū nō libeū arbitriū e. p. de p. de tinatōnū ut art. 2. q. 1. p. 1. e.
d. h. i. a. in e. quā p. de tinatōnū. ¶ q. 4. effectus e. p. de tinatōnū nō pot. dici talia
qua nōq. causis. ¶ q. 5. productū nō pot. dici d. h. i. in e. quā nō hominū productū.

¶ Ad p. 1. impossib. d. p. h. i. q. 1. illa in
conuenientia, ut app. d. h. i. 1. nō licet decretū deī s. i. infalib. de
fide t. d. e. nōmōꝝ damnari nisi p. p. sua p. et alius sequi, illū qui
bene operat. m. n. e. e. c. q. n. e. a. u. s. i. l. i. u. m. d. e. i. c. e. p. a. r. a. t. u. m. q. d. b. e. n. e. o. p. e. r. a.
d. q. n. i. n. c. m. a. x. i. m. u. m. s. p. e. i. n. c. a. n. d. i. b. u. s. i. n. f. l. a. m. m. a. t. u. s. a. d. q. u. e. r. e. n. d. u. m. n. i. q. u. e. r. e. n. t. u. m.
bonū operibū.

¶ q. 2. quanto minus e. q. n. sumus de v. h. m. o.
sine, tēdō ardētior bonū operibū debemus incumbere, et ante
q. 1. v. n. q. u. e. n. e. l. e. q. i. n. c. i. p. i. e. n. s. i. u. s. u. t. p. r. e. d. e. t. i. n. a. t. i. o. n. e. r. e. u. e. r. a. n. t. i. p. e. e. x. e. c. u. t.
hōm. m. a. n. d. a. n. d. a. n. i. l. e. x. b. o. n. u. m. o. p. e. r. i. b. u. s. n. e. c. r. e. p. r. o. b. a. t. i. o. n. i. s. n. i. s. i.
p. r. o. p. t. m. a. l. a. n. i. a. l. i. c. i. e. s. q. u. a. s. i. n. o. n. e. e. t. i. n. d. e. o. d. e. c. r. e. t. u. p. r. e. d. e. t. i. n. a. t. i. o. n. i. s.
n. i. s. e. r. e. p. r. o. b. a. t. i. o. n. i. s. ¶ q. 3. r. e. p. r. o. b. a. t. u. s. r. e. c. t. i. t. e. n. o. o. p. e. r. a. t. u. s. u. t. m. i. n. u. s. i. n. i. n. f. l. a. m. m. a. t. u. s.
no punitur, et p. de tinatū nō m. a. l. i. s. i. g. h. a. p. e. r. f. u. s. i. t.

¶ Ad 2. d. p. negand. o. superflua e. e. c. c. i. a.
t. a. b. o. n. e. s. e. t. o. r. a. t. i. o. n. e. s. q. i. n. p. o. t. e. s. t. a. t. e. a. r. b. i. t. r. i. u. m. d. i. u. i. n. o. a. u. s. i. l. i. o. e. v. e. n. t. u. r. i. s. o. r. d. i. n. a. t. i. o. n. e.
v. a. r. i. s. n. e. m. a. n. d. a. t. a. c. u. s. t. o. d. i. e. e. t. i. p. r. e. d. e. t. i. n. a. t. i. o. n. e. f. i. a. t. i. n. d. e. p. e. n. d. e. n. t. a. u. t. i. b. u. s.

¶ q. 1. et 6. in ordine h. o. d. h. i. n. o. t. a.
s. c. o. r. d. i. a. e. t. s. i. p. 1. q. 2. art. 1. q. 1. d. p. 1. a. m. b. u. s. b. o. n. i. s. a. d. i. s. o. r. d. i. n. e. n. t. i. u. m.
p. r. e. d. e. t. i. n. a. t. i. o. n. e. d. e. p. e. n. d. e. r. e. a. p. p. r. i. o. r. i. a. n. i. l. i. b. e. r. i. a. r. b. i. t. r. i. u. m. n. i. s. i. b. u. s. n. e. q. u. i. s. i. t. a. n. t. e.
u. t. o. d. i. t. i. o. n. e. s. i. n. e. q. u. a. n. o. n. e. e. t. p. r. e. d. e. t. i. n. a. t. i. o. n. e. e. t. a. l. i. b. e. r. o. a. r. b. i. t. r. i. u. m. h. o. m. o. n. o. s. i. d. e. c. r. e. t. o.

de viderat hanc res effectus predestinationis. ut dicitur in eorum. Erunt
tales effectus sunt, loquitur de libero arbitrio quatenus inquit est partialis
causam sua virtute innata ad actus supernales, ita ut illa cooperatio gra-
temus est a libero arbitrio, et non a gratia. ut in fine quam predestinatio-
nis, siue effectus eius, licet non dependeat a libero arbitrio gratia pro-
veniens, non dependet a deo ab eo, ut sit predestinationis effectus, ex quo
infero res effectus predestinationis non est, nisi non dependere a libero ar-
bitrio, q. ad eos hanc gratia ut in partiali, dependat in a libero ar-
bitrio quatenus sunt effectus predestinationis.

Probat 1. ex sacra scriptura et

Peri 1. sapientia super bonos opera certis vocat, et electi gratia, q.
a libero arbitrio pendet q. predestinatio sit certa arg. ad q. respicitur
et 1. Peri 1. electi advenit q. conscientia dei, id est boni ut hanc
bitio. 1. ad Romanos 1. qui prius sui blasphemus nunc boni, et
persequor, sed misericordia sequitur ut q. ignorant feci misericorditer
mea resp. Pauli pignora ca hanc quo non a deo vocatus sit.

2. probat ex 1. q. Augustinus

art. 12. ad articulos ubi falso impiorum, illi de quibus dicitur ex nobis exi-
erunt, sed nesciant ex nobis voluntate coci deant, et pro q. pignora sunt
casus n sunt predestinati, eent autem predestinati nescit nescit, alia
testimonio, que refert ad uita sunt difficultate 1. pro Longino.

3. hoc q. predestinatio pendet a boni
operibus boni liberi, et bona opera libera pendent a libero arbitrio, et
predestinatio ab eo pendet tanquam a causa. ma. parit, Per 1. q. predestinat
hominis ad vitia q. boni operibus liberi sequendo.

4. optio, que docet deus pre des-
tinare ante presentia boni ut liberi arbitrii dicitur, et indigna dicitur
bonitati, contra dicitur, arg. probat, q. nescit bonitas, sed neq. q. quibus pariter,
ut deus n habita tunc liberi arbitrii quos dicit predestinet, alio respicit, ut
in illis misericordia, tunc iustitia ostendat.

5. deus vult oes homines salvos
fieri, et nescit voluntate dei moti impij, sed ut meritis, caritate, ut iustitia q.

curatiam, sed inuitat ad peccatum, quod dicitur de hominibus f. n. obtem-
perauerunt diuini mandati, sed hie vta videat fictio, et in imagine
huc que animi significationes h. deus pro sua voluntate ante q. p. g. r. i.
vnta bonorum opum quos da a glia. l. y. c. i. et alios elige, q. ex sua volun-
tate dei n. fit predestinatio.

6. q. an dicitur ex p. dei, ex quibus
vnta saluat, et iustificat, alius pro sua libertate resp. saluat, me f. iustificat
mathei. 11. hinc, et hinc facit fuerit in iustis, que in se facit iura
penitentis, egissent, nisi au. d. h. d. d. y. e. m. l. e. r. i. n. t. e. m. o. c. o. n. q. u. e. r. i. t. u. r.
maioribus auxiliis ad salutem donati sunt, que multo, qui sunt in celo,
sed nulla alia d. f. n. assignari pot. nisi q. illi pro sua libertate bene vi-
sunt libero arbitrio, alij male. 6. predestinatio a libero arbitrio pendet.

hinc ita quatenus liberis arbitrii p. p. e-
rit ee causis partialis actus supermalis, ad que act. e. a libero arbitrio n. con-
ciat gratia, et ita n. ee effectus predestinationis, illy actus arbitrii, n. ee
act. ee quatenus p. m. i. t. d. i. t. i. s. i. n. e. q. u. a. m. p. r. e. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. i. s. e. x. p. a. r. b. i. t. r. i. i.
ex dicitur 2. Cor. 1. q. 1. referat.

Est insuper vnta de exemptione dicitur
ad Romanos q. vnta n. n. f. u. g. e. r. e. n. t. a. u. t. a. l. i. q. d. b. o. n. i. s. m. a. l. i. e. g. e. n. t. e. s. (ut 23.
elch. p. p. r. i. t. u. s. d. e. i. m. a. n. e. r. e. p. l. e. x. o. p. e. r. i. b. u. s. s. e. d. e. x. o. c. o. n. t. e. d. r. a. y. e. f. i. m. i. o. n. i.
l. e. m. i. t. m. i. n. o. r. i. s. p. a. n. t. e. c. o. m. m. u. n. i. a. o. p. e. r. a. p. r. i. g. i. n. a. l. a. c. o. n. t. p. r. e. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. e. i. l. l. a.
e. x. p. o. s. t. a. P. a. u. l. i. e. x. c. l. u. d. e. r. e. d. o. c. u. t. A. u. g. u. s. t. i. n. u. s. l. i. b. 2. c. 2. d. u. s. o. p. o. s. t. a. t. e. l. l. a.
g. r. a. t. i. a. r. u. m. c. a. p. 7.

Deinde resp. exemptione spectat
t. corinthios q. quibus dicitur q. d. h. s. q. d. a. u. t. e. g. r. i. s. q. d. g. l. o. r. i. a. n. t. i. s. i. n.
e. x. q. u. e. p. r. e. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. e. p. r. o. p. r. i. s. u. l. i. b. e. r. i. a. r. b. i. t. r. i. i. n. g. i. s. t. e. a. r. e. p. o. d. o. d. i. c. t. u. r. o. n. e.
e. t. i. n. s. u. s. o. p. e. r. i. b. u. s. p. o. s. s. e. t. g. l. o. r. i. a. n. t. e. t. f. i. r. m. a. n. t. h. o. c. d. i. c. t. u. r. a. u. t. 2. c. b. o. n. u. s.
o. g. l. i. b. e. r. i. a. r. b. i. t. r. i. i. e. t. e. f. f. e. c. t. u. s. p. r. e. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. i. s. e. t. i. a. n. i. p. a. e. e. t. i. a. l. i. b. e. r. i. a. r. b. i. t. r. i. i.

Tandem deus gratia eligit predestinatione nulla
in motum ex eis p. cedens, ut dicitur Molina sup. 1. artic. 1. membro 11. sed
si p. uenit ille bonus, qui arbitrii, tanquam arbitrio predestinationis, sed in motum illius,
q. ad p. uenit, ut f. deus ille eligit p. uenit, q. ad h. b. e. n. e. m. u. s. a. r. b. i. t. r. i. i. q. ille
vnta bonus

in bono morali deo tanquam deo seeligent, arguendo non omnino quod electi
sunt de hominibus nisi supra arguit, si aliquis bonorum a seipso procedit
plurimum gratis, illa est gratia omnino vera.

Ad 1° in oppositu di. Determinatio
di. Post dico loqui de electis electionis, id est meritis bonorum, reus est ex
predestinatione, et non de predestinatione, scilicet certitudine reuerenti, que hanc est.

Ad locu ex epistola 1° dico nomine prescientie intelligi ipsam predestinationem, inuoluntate
in predestinatione prescientie dei, que predestinationem sicut quod futurum est, quo
modo tenet ad Romanos 11. in re pulit deus plebs que preceperit quod pre-
destinavit, ut exponit Augustinus De bono perseverantis cap. 18.

Ad 2° in oppositu ex 1° ad timotheu di. Ignorantia in peccato uere culpabilis
que non predestinationem, sed tanquam remota impeditio, quod obstat maxime
diuina gratia, quod est pauca ex malitia, sed in remota impeditio est effectus
predestinationem non, ut est. i. dicitur de operibus bonis in fidelibus.

Ad 3° ex 1° di. loqui de electis
bus predestinationem quod similitate causam illam, ut de glorificatione. et in illo
testimonio Augustini duo hinc primam, quod preceptum sunt certum si sunt
predestinati, id est sicut quod sunt predestinati, quod acciderunt finaliter, et
sunt predestinati si sunt reuerenti, id est predestinati tandem uenturum
ad deum, explicat Augustinus locu bonum 1° epistola cap. 2°. Hec non
sufficiunt permanere, id est si sunt predestinati, permanent in gratia finaliter.

Ad 4° di. negandi est predestinationem dei
dependere a nobis, prius nos dependemus a deo, et ab eius auxiliis in motu
hij operationibus, dicens tunc quod ad executum predestinationem non habet effectum
hinc nobis, quod deus caritate ignostro libero a seipso, operatum nostra si sunt
ad predestinationem quo ad uoluntatem sed effectum.

Ad 5° di. notum est magis de deo,
sup. indigens de bonitate, quod deus sit independente ab operibus predesti-
natis, ut relinquat quod ad executum salutem in motu potestate, ac si dicit a deo
deuota, relinquendo hominum in manu uoluntatis sui, et se se dandi auxilium quibus
quo ad executum potest saltem sequi. et patet, quod deus attendit maxime in
testi ut dicit in predestinationem eligendi ex timore mentis, et quibus eiga cupit

si quis dicit illud dicitur omnia predestinatio est. i. ad dicitur, q. in eo pro
 destino predestinatio pro dicitur anteceptione dignitate, ut predestinatio est
 omni pro et hoc eligere, quantum ad. q. delect. quosdam, ante predesti-
 nationem, et in alio modo dicitur aliquid fundamentum nisi q. sentiat in q.
 nisi electio non potuisse peccare, sicut alij electi potuerunt, et in prioribus elec-
 tio non dependebat ab omni haberi a dicitur, sicut et alio modo.

Quia autem predestinatio in predestinatione non man-
 detur nisi ad peccandum, s. nullus est liber ad peccandum, nisi deus voluerit
 ad materialis actionis pro, sed deus non potest in se esse confirmatus in gratia
 ad materialis pro, q. confirmatus in gratia non manet liber ad peccandum, max. patet
 q. impossibile est peccare nisi electio ad q. materialis, hanc ut est
 certum quod si non potest in se dicitur deus, ut s. alio modo repugnat in
 gratia confirmationis, q. non potest a deo fieri.

U. idem xpi non potuit peccare, q.
 habuit libere arbitrio, q. tunc omnino repugnabat illi pro, sed est repug-
 nat pro tunc confirmationis in gratia, q. confirmatus in gratia peccare non potuit.
 max. suppono ex dicitur 3.º q. 15. art. 2.º in s. q. de omni predestinatione laudat.
 in dicitur, et in q. quo dicitur firmat aliquis in bono, et non potuit peccare.

Hanc illi (omnino accepta predestinatione)
 propter que negat ad salvandos et predestinatio) amplectitur. Et sic dicitur q.
 ap. 3.º de pro illi q. qua catholici impossibilitate pro affirmat omni omnino
 confirmatus in gratia, non tamen manent liberi ad peccandum respectu. Item q.
 naverunt, Gabriel, Paludanus, et alii, et in super probat s. ex in
 dicitur sec. 6.º canone 23.º. nam honoris semel sufficiens dicitur amplius
peccare non posse, aut 2.º posse in hac vita pro omni legem venialis vitare, nisi
ex speciali privilegio, quod admodum debeat. ut in q. tenet galea, am-
thematis, ubi duo definitio sunt, peccare non posse, et non posse vitare omnia
pro nisi speciali privilegio, sicut potuit beatus martinus, ubi dicitur
illa a lege non communi, sed illi dicitur, et non posse peccare, sicut alij non
possunt, et posse vitare omnia pro, q. confirmatus in gratia, sicut sicut beatus
augustinus non possunt peccare.

U. probat in dicitur lib. 2.º de l. mo.

nucleo cap. 1. et mania r. p. cap. 2. ubi dicitur beatus virgines peccare non potuerunt.

2.º. Totus probatur qd. libere virgo, aut alius firmatus in gratia non potest peccare nisi sequit. ut in se habet virtutibus ad mandatum, qd. ad incontinentem affirmare impossibilitatis ad peccandum in confirmati in gratia, and p.º. potuit deus asserere beatus virginis qd. qua avaritia ut precepit omnino res quibus muniret. et sic operaret, et non peccaret, et potuit simul negare causam ad materiale p.º. ex quo sequeretur beatus virginis se imperabilem, et simul se libere ad peccandum in implentione precepti.

Firmatus dupliciter ex p.º. qd. e. in d.º. alius voluntas e. determinata ad bonum honestum in e.º. operari p.º. aliq. opus qd. sit honestum, et in d.º. ubi se peccare ad peccandum, qd. deus potuit gratia qd. qua presentie beatus virginis, et illi erat ad honestum libere, et in e.º. in peccabili. hoc negationis causam ad materiale p.º.

2.º. ex p.º. e. in d.º. qd. quomodo velat in implere precepti, et in libere operari, et in e.º. in peccabili. ad d.º. hoc enim, et solutio r. ut negat ad peccandum, qd. deus potuit gratia libere in implere precepti, et in imperabilem ex negat. nisi videtur ad actum p.º.

3.º. probat qd. firmatus in gratia in d.º. ob hoc preparat auctoritatem congruam ad peccandum, qd. ad hoc impossibilitatis ad peccandum, and probatur, nam alii omnes predestinationati essent confirmati in gratia, cum omnes habeant saltem pro certo tempore vocaciones congruas ad non peccandum, quod tamen affirmare e.º. absurdum.

4.º. p.º. qd. omnes d.º. impugnant, quibus ut f.º. lam, alij ut emerant, alij ut e.º. rocam, et contra sacram scripturam de quo possunt videri S.º. super caput 7.º. ap.º. loq. ad Romanos, Cordova lib. 5.º. questionarij, q.º. 96. opinione prima Cameracensis in dialogo catholico cap. 10. qui grauit impugnant Catholicismum.

Et 1.º. firmatus in gratia manere libere et posse peccare qd. ex sacra scriptura e.º. Cordubensium q.º. Paulus confirmatus in gratia, et signis electus qd. Charesium inquit, unigo caput eius, et in scriptura r. d.º. go

redigo, ne forte ex alijs quibusdā rationibus reprobus efficiat, q̄ in ceteris
 nec est impossibile omnino cadere, sicut de xpo in posse dicitur in fide re-
 probus efficiat, q̄ omnino impossibile erat xpo peccare. Et Galen. 1. 2.
 tit. 31. In laud. vni. luti dicit, qui potuit transgredi, cōstatan. p̄p̄m, q̄
 generalit̄ dicitur de affirmatiōe in gratia, laudatōr. luti, qui fidele in bono
 p̄sistent, talis autē affirmatiōe in gratia p̄o eo tempore, quo h̄c dony p̄t
 iustantiā, ex sit munitus speciali dei auxiliō, omnino inuicem, quod extema
 quatenus deus occasiones auferit, ne huius possit cadere, q̄ h̄c dony p̄o munitio
 munitio, ut d. Tho. de veritate q̄ 24. art. 9.

2° ex dicitur Tridentino sec. 6. cano-
 neg. 5. et 6. ubi generalit̄ definitur hominū cōliberū ad bene. male que
 rēdy.

3° hoc p̄. vni. soly voluntas necesse ope-
 rat, aut q̄ defectu ad delectatiōem, et iudicij p̄cedit in intellectu, ut in amantibus.
 1. q̄. boni p̄ponit voluntati sub commoda rōe boni, ita ut in bono nō nulla
 rōe boni appareat, ut in creatis supposita in rōe beata beatus necessarium
 deus q̄ p̄ponit voluntati sub commoda rōe boni, ita ut nō possit apparere
 tanq̄ boni t̄. p̄f. aut nō voluntas a dilectōe dei, h̄c dicitur 1. 2. q̄ 9.
 art. 5. et q̄. 2. art. 5. ex q̄ boni voluntati t̄ boni rōe pot. voluntas a ma-
 re, nisi sub rōe boni appareat, sed affirmatiōe in gratia nō deficit iudicij
 intellexit, neq̄ in hac rōe p̄ponit ei boni virtutis sub commoda rōe boni, sed
 in bono appōit pot. apparere aliqua rōe boni p̄p̄ difficultatē virtutis,
 q̄ affirmatiōe in gratia libere ad peccandū.

4° dicitur in iuxta. et si iuxta
 quod se p̄t. soly necessitate ex supposito ad motum in simplici.

5° hoc requirit alij homines ex
 eius q̄. ac quibus deus docuit nō curere ad materiale p̄t. h̄c necessitate
 ad nō peccandū simplici, sed hoc dicitur pot. 2° sequel. p̄. nō ille vni. nō
 impot. ad peccandū in illa negatiōe scilicet, nisi p̄. cuiusq̄. in peccato deus
 denegat virtutē ad materiale p̄t., et subit aut rōe igna. q̄ nō peccat,
 q̄ dicitur quoniam peccat nō h̄c libertate ad peccandū, q̄ ab iudicij ipse nō scit.
 3° illa voluntas est flexa dei

Deus operatur ad actus ex omnibus circumstantiis, & deorsum ab eodem
 actus ex eisdem circumstantiis, maxime ad effectus s. operatur ad illius
 voluntatis sue, scilicet velle & nolle, ex indico nolle non est velle, nec
 sic. Canon s. de penitentia, & c. p. 1.

Tandem Deus deorsum illa merita, que
 correspondent gradui sibi propriis, & ceteris, ut in caeteris fuit, sed eorum ratio
 non respondet merito ad id, sed ex omnibus circumstantiis, ut supponitur
 dictis s. q. 11 q. 1. a. 1. q. 1. Et merito sunt determinati, quod ad modum.

42. q. 1. quod est determinatum, & ceteris, ut in caeteris fuit, sed eorum ratio
 non respondet merito ad id, sed ex omnibus circumstantiis, ut supponitur
 dictis s. q. 11 q. 1. a. 1. q. 1. Et merito sunt determinati, quod ad modum.

43. q. 1. quod est determinatum, & ceteris, ut in caeteris fuit, sed eorum ratio
 non respondet merito ad id, sed ex omnibus circumstantiis, ut supponitur
 dictis s. q. 11 q. 1. a. 1. q. 1. Et merito sunt determinati, quod ad modum.

44. q. 1. quod est determinatum, & ceteris, ut in caeteris fuit, sed eorum ratio
 non respondet merito ad id, sed ex omnibus circumstantiis, ut supponitur
 dictis s. q. 11 q. 1. a. 1. q. 1. Et merito sunt determinati, quod ad modum.

45. q. 1. quod est determinatum, & ceteris, ut in caeteris fuit, sed eorum ratio
 non respondet merito ad id, sed ex omnibus circumstantiis, ut supponitur
 dictis s. q. 11 q. 1. a. 1. q. 1. Et merito sunt determinati, quod ad modum.

46. q. 1. quod est determinatum, & ceteris, ut in caeteris fuit, sed eorum ratio
 non respondet merito ad id, sed ex omnibus circumstantiis, ut supponitur
 dictis s. q. 11 q. 1. a. 1. q. 1. Et merito sunt determinati, quod ad modum.

antequam elicitur a cap. 2. in indifferenti, q. in necessitate operis incipit in bono, sicut
modus totus boni, aqua movetur a necessitate ad finem, sicut autem voluntas confirmatur
in gratia potest absolute, et in consensu dicitur elicitur materiale potest, sicut ex suppo-
sitione confirmatur, et in consensu potest in parte, ita absolute, et in consensu dicitur potest
dicitur movere ad materiale potest, sicut ex supposito q. confirmatur in parte in
gratia necessitate immutabilitatis in parte movere.

Ad 2. q. dicitur de tota de Apo
qui repugnabat potest in consensu dicitur, et absolute ab in parte tota voluntas
in parte potest, et q. elicitur in parte voluntas, confirmatur autem in parte in parte
potest absolute, et ab in parte, ita tota existit in parte manifeste dicitur.

Ad 3. q. dicitur de ad auctores
quos allegat in dicitur eos loqui in consensu potest, quomodo non sunt liberi ad
peccandum, modo quo supposito decreta dicitur ut peccatis voluntas sentat. sicut
in parte.

Ex quo dicitur ad 3. q. dicitur in dicitur
beatus virginis esse impeccabile in consensu potest, et hoc in parte ex dicitur in dicitur
et dicitur beatus virginis esse excepta privilegio ad in parte potest et hoc modo dicitur
ad 4. q. dicitur loqui in consensu potest.

Ad 5. q. dicitur in parte voluntas, quod
non in parte dicitur libertatis ad operandum in voluntas, ita in parte dicitur ad in parte
ad 6. q. dicitur in parte libertatis ad operandum, quomodo in dicitur in parte le necessitas in parte in parte
dicitur in parte in parte in parte in parte in parte, quomodo apparet in parte in parte
bono.

Ad 7. q. dicitur in parte voluntas
le dicitur ad in parte ab in parte tota in parte per in parte voluntas in parte
in parte ad 8. q. dicitur de Apo tota in parte voluntas ab in parte dicitur
in parte ad in parte, sicut dicitur in parte. Ad illud dicitur
in parte dicitur ad materiale potest dicitur ad 9. q. dicitur in parte.

Ad 10. q. dicitur ad confirmatur in parte voluntas
le dicitur le a deo custodit in parte voluntas in parte dicitur in parte dicitur in parte
in parte et in parte in parte in parte in parte in parte. Ad in parte
in parte dicitur in parte in parte in parte in parte in parte, et in parte
in parte in parte

Art. 37. Diffic. 5^a

maxis ingratia, ut n̄ possint peccare mortalit̄, nisi et pro illo tempore
hēnt dony perseverantię, neq̄ ē n̄ res p̄destinatio ē confirmatio ingratia
t̄o pro omni tempore, quo vivunt, et possint cadere, postq̄q̄ autē s̄t
mali sunt sc̄l̄icet p̄ finali t̄o tempore cadere n̄ possunt, sed autē confirmatio
ingratia absolute peccare n̄ possunt.

Suarez d. lib. 2.º de p̄destinat. cap. 12. n.º

12. sententia ē confirmatio ingratia de qui hēnt dony perseverantię, et neque
inter neq̄ sed p̄destinatio ē p̄ finali tempore n̄ ē confirmatio ingratia,
nq̄ dony perseverantię confirmatio addit̄ supra dony perseverantię s̄t
dallo auxiliū, quibus deus p̄venit in singulis casibus, ne confirmatio
peccare possit, et movet voluntate eius mortalit̄ efficacit̄ t̄o ē t̄o p̄ p̄
sententię, sed ē confirmatio auxiliū, dony perseverantię, per auxiliū
ordinata s̄t imperabilitatē, q̄ deus p̄stat illa tempore, et nemo so duc
centi ad talē effectū.

Sed a. 1.º q̄ h̄c ratio negat̄ ē p̄

neq̄ ē x̄holap̄t̄ possunt colligi necessit̄ ad confirmatio. In r̄o ad confirmatio
ingratia n̄ potuit plura, et egregia opera p̄t̄i divalioy in r̄o, sed qu
n̄ ē in r̄o, sed q̄ h̄c dony perseverantię h̄c quōq̄ manifestat̄ q̄ ē
confirmatio in illa, n̄ potuit confirmatio, et n̄ ē facit firmū, et n̄
robust addere, q̄ confirmatio ingratia ē facit firmū, itaq̄ quōq̄, hoc autem
h̄c quōq̄ h̄c in r̄o, n̄ notat̄.

Ultimo t̄o. si p̄ difficultate notandū ē,

Et t̄o cap. 3.º n.º 17. impugnat̄ Molinū, et Valquēd̄ eo q̄ affirmat̄ confirmatio
ingratia n̄ t̄o in r̄o, facta alia d̄e p̄destinat. q̄ in Molinā
n̄ invenio. Valquēd̄ d̄y. 90. cap. 2.º n.º 7. exposuit eos, qui dicunt
confirmatio ingratia h̄c beatit̄, et t̄o potuit habere revelat̄ de suā p̄
destinat̄ sed in r̄o, illa n̄ t̄o confirmatio n̄ dicit̄, et quōq̄ t̄o
revelat̄ illa n̄ t̄o confirmatio q̄ h̄c t̄o potuit h̄c dony perseve
rantię, et ignorare an illud habeat, n̄ potuit autē p̄ dony confirmatioy
ip̄o ignorante, nq̄ confirmatio ē illa in p̄p̄at̄ auxiliū ignorat̄, et d̄
vina potuit t̄o in r̄o, neq̄ mortalit̄ peccet, h̄c autē
h̄c potuit h̄c qui ignorat an sit p̄destinatus.

Dus in tempore d'atq' p'p' merito, q' ab ipso non soluti d'atq' p'p' me-
rita, q' p'p' merito d'atq' p'p' electioni ad gl'ia.

2. Dus p'p' merito gl'ia d'atq' p'p' merito, et p'p' merito
intu bene cessanti bus, h'ia et nullu eon pot'at nisi iusti ex'p'at, sed si d'at
p'p' merito aliu p'p' merito lege ut p'p'at bene cessanti nunqu' d'at ex'p'at,
caus' p'p' merito p'p' merito, q' p'p' merito d'atq' p'p' merito, et merito cessanti, q' neq'
Dus, elegit ad gl'ia ante v'ia merito.

3. voluntas dandi gl'ia ante merito
e'ant, et d'at ad p'p' merito, et p'p' merito, q' voluntas e'ficax inq' p'p' merito
p'p' merito p'p' merito, et p'p' merito p'p' merito.

4. Si Dus decreuit d'atq' gl'ia
p'p' merito ante v'ia merito, et q' Dus decreuit d'atq' gl'ia p'p' merito ante v'ia
merito, sed hoc d'at q' p'p' merito, q' sequel'at. id' Dus vocavit p'p' merito, et
sancti, et q' p'p' merito eius sanctitatis, q' n' occuit ex merito, q' si d'at
gl'ia ad gl'ia ex merito, sequit' elegit p'p' merito, et d'atq' p'p' merito, q' sancti
tatis merito ad gl'ia, q' p'p' merito ad illu, q' n' elegit quis, nisi sancti, sed
q' p'p' merito eius sanctitatis.

5. e. Secundu' opposit' q' Dus de-
creuit d'atq' gl'ia sua benignitate sine intulom merito, sed decreuit d'atq' p'p' merito
tanti' q' p'p' merito, q' ex v'ia illu in tempore grati d'atq' gl'ia, et n' p'p' merito, d'atq'
mutaret d'atq' p'p' merito.

6. firmat q' simili, si Dus decreuit d'atq'
grate alique in v'ia v'ia, et n' p'p' merito, et si postea
cognosceret se d'atq' merito, q' n' p'p' merito, sed grati, aliu mutaret
p'p' merito decreuit, imo et si postea cognosceret se ignorans ex v'ia p'p' merito
d'atq' p'p' merito, q' mutaret illu solutu, et si Dus decreuit d'atq' p'p' merito
grate ad gl'ia, et v'ia illu decreuit ex p'p' merito, h'ia merito.

7. merita sunt cause motales, et
impetratoris gl'ia, sed in merito moralibus ante voluntate e'ficax p'p'
dandi p'p' merito n' d'atq' p'p' merito p'p' merito, q' d'atq' p'p' merito
n' e' p'p' merito, q' ante voluntate e'ficax dandi gl'ia p'p' merito in d'atq'
v'ia p'p' merito merito, ma' cetera e' imp' ex d'atq' p'p' merito merito.

ult, q. lra notens libertate, sig. vult, ut illud ponat, aut ponat inde
pendeat a nobis, sed illa electio dei ante mentis n. pendet a nobis,
e. necessitas, que ex illa sequit. Compunctio an.

2. si respondeat obire, qui de inten-
tionis prius e. voluntas dandi filij, quod sit voluntas mentis, et obire
executionis prius e. voluntas mentis, tunc obire intentionis prius e. volun-
tas filij, que mentis, sed obire executionis prius e. voluntas mentis.

3. si respondeat obire, qui de inten-
tionis prius e. voluntas dandi filij, quod sit voluntas mentis, et obire
executionis prius e. voluntas mentis, tunc obire intentionis prius e. volun-
tas filij, que mentis, sed obire executionis prius e. voluntas mentis.

4. si nullus philosophus videtur in mente
artificij utitur obire, sed in obire intentionis, obire in executionis in rege-
re utitur ut utitur obire in mente divina, q. h. modo procedit.

5. si nullus artifex prudens reperit, q.
obire intentionis obire, si in memoria retinet, sed in voluntate obire,
nam de opus procedit, et obire utitur pro hac obire intentionis prius in de
cognitione, et obire utitur utitur obire in mente divina, q. male pro
cedimus.

6. si nullus obire vult sanitatis in-
firmi, si videtur bene, aut euagatione humoris, sed solum obire si de re
sanitatis futuris ex h. q. rep. deus obire vult obire, q. vult
mentis.

7. si nullus obire sequit. Sicut obire de
ad filij, que opus, q. s. ex deit. salvandis ante mentis prius se-
quit. reperit e. exclusi possit a Regno ante prius mentis, sed h.
e. absurdus, e. aqua q. an si eligi deus, numerus prius obire admen-
tibus que prius a deo, q. ex si huius electionis cognomen, e. vult.

8. si opposita in opatione deo
voluntate salvandi oes, et amoris, quo implet oes, q. sequenda e.
q. an no deit. deat obire salutis, quomodo ante prius obire operis
bonis, q. pauca eligi, et obire exclusi a Regno.

9. si prius obire deit. obire,

gratiz ad requir. gratiz, ut potest de ppe. vixit & regularitatis sine volun-
tate, que sit in deo ante p^{re}scientiz memori.

Probat p^{re}dict. q^{uod} hinc voluntas
efficaz dandi gratiz p^{re}destinatiz ex alio fine, quoniam voluntas efficien-
dandi gratiz, videlicet ex amore sui bonitatis, q^{uod} est in illo. i. igno. n^{on}
habuerit deus voluntas dandi gratiz p^{re}dict. hinc voluntas efficien-
dandi gratiz.

Primo 1°. In tempore p^{re}cedenti
ante motus deus nulli dicit gratiz sine voluntate efficien-
dandi gratiz. q^{uod} est in tempore antecedenti ante motus deus p^{re}dict. deus velle dicit
gratiz sine voluntate efficien-
dandi gratiz.

Primo 2°. Deo in actu s^{ibi} debet
p^{re}cedere electio mediorum, q^{uod} est p^{ri}ncipiu actuale. In ultimo electionis, et q^{uod}
electio hinc ex fine intrinseca p^{er}fecta, et deus nulli p^{er}fecta intrinseca
hinc ex fine gratiz p^{re}destinatiz, ut sit boni creati, velle ad sui bonitatem; q^{uod}
est p^{ri}ncipiu sufficiens ad p^{er}ferenda media efficien-
dandi gratiz, et p^{er} se
necessario intelligi, et si nulla p^{re}cedat voluntas efficien-
dandi gratiz, q^{uod} illa
hinc necessaria.

Capitulum 2°. In p^{re}cedenti
memori, n^{on} p^{er} se hinc voluntas efficien-
dandi gratiz in se ipso, id est dandi
p^{er} actus dei separatus a causis gratiz, sed necesse debuisse velle illi
bonitatis ipso gratiz videlicet memori. hinc probat argumentum. Ca-
pitulum 3°. In quibus, n^{on} si deus hinc voluntas efficien-
dandi gratiz hinc ipso ante p^{re}scientiz memori in tempore dicit sine
memori.

Capitulum 3°. In p^{re}cedenti
memori, respicere tantum in illi ad motus deus voluntas
efficaz gratiz velle in aliqua gratia sine auxilio efficien-
dandi gratiz. probat ex scriptura, et ratio, que ornamento,
que p^{er} gratiz in p^{re}cedenti firmabimus p^{ro}posita it.

Capitulum 4°. In p^{re}cedenti
memori, posse se ante velle p^{ri}mo effectus p^{re}destinatiz, hoc p^{er}

lege in illud certum, sed posse stringere, ut intendit quod, quod est ante
procedit me in re. Ne pot[est] aliquis effectus p[ro]p[ri]o d[omi]nat[ur]ni. si
pot[est] lapsa affirmabit.

U. 13. p[ro]bat ex Augustino textu.
in loann[is] in illa ca[us]a, memor pot[est] sentire ad me inquit in tribu
nista, v[er]itatis, ubi per nos in iudi[ci]o n[on] pot[est] intelligi. si se fecit
grat[ia] t[er]m[in]ant[ur] ad fide[m], ubi en[im] p[ro]cedit ad om[n]es loquit[ur] en[im] Augustinus
ad fideles, et loquit[ur] de t[er]m[in]e. quia quod dicit[ur] a Patre, d[omi]n[u]s a Filio, ut
et p[er] se, q[ui] e[st] p[ro]p[ri]o effectus quod e[st] ex nomine Augustini t[er]m[in]ant[ur]
pot[est] imperari et quod dicit[ur] a Deo vocari, et p[ro]p[ri]o, et n[on] pot[est] p[er] se, et
p[er] nos p[ro]p[ri]o effectus grat[ia] p[er] se, q[ui] dicit[ur] n[on] p[ro]cedit necessario
t[er]m[in]e effectus grat[ia].

Ita p[ro]bat immunitatem, que p[er] se
n[on] dicit[ur] e[st] effectus p[ro]p[ri]at[ur]. et q[ui] ad e[um] p[ro]cedit, quod n[on] p[ro]cedit ex dei
iudicio, et n[on] repugnet ei iungit[ur] p[er] se p[ro]p[ri]at[ur] e[st] effectus p[ro]p[ri]at[ur], sed
ad gratia[m] iudicant[ur] ad deo p[ro]cedit ut n[on] repugnet illi iungit[ur] p[er] se p[ro]p[ri]at[ur],
q[ui] e[st] gratia[m] talis n[on] p[ro]cedit ex iudicio effectus grat[ia] p[ro]p[ri]at[ur] e[st] effectus p[ro]p[ri]at[ur] t[er]m[in]e
q[ui] e[st] gratia[m] dicit[ur] de re p[ro]p[ri]at[ur] t[er]m[in]e illi, et t[er]m[in]e iudicant[ur] t[er]m[in]e
quod dicit[ur] de re p[ro]p[ri]at[ur] cap. 22. dicit[ur] aut[em] t[er]m[in]e t[er]m[in]e p[er] se, q[ui] e[st] lege ad deo
p[er] se obtinere. t[er]m[in]e dicit[ur] ad deo p[ro]cedit, et n[on] repugnet illi t[er]m[in]e p[ro]p[ri]at[ur].

U. 13. p[ro]bat ex Indentio sed. 6. cap. 13. et
t[er]m[in]e debent firmis p[ro]p[ri]at[ur] iudicant[ur] q[ui] n[on] p[ro]p[ri]at[ur] dicit[ur] de p[ro]p[ri]at[ur]
t[er]m[in]e sicut cap[itu]l[u]m, quod t[er]m[in]e p[ro]p[ri]at[ur] p[ro]p[ri]at[ur], et quocumq[ue] gratia[m] leg[is] t[er]m[in]e p[ro]p[ri]at[ur] iungit[ur] iungit[ur]
iudicant[ur], et si n[on] p[ro]cedat ex iudicio effectus grat[ia] p[ro]p[ri]at[ur], aliu[m] n[on] pot[est] quocumq[ue] gratia[m]
tributa p[ro]p[ri]at[ur] p[ro]p[ri]at[ur] p[ro]p[ri]at[ur] q[ui] e[st] dicit[ur] q[ui] absolute loquit[ur] de quib[us] dicit[ur] t[er]m[in]e t[er]m[in]e.

Ex quibus infer[unt] multa de p[ro]p[ri]at[ur]
ex p[ro]p[ri]at[ur] dicit[ur] q[ui] ante illa effectus n[on] iudicant[ur].

U. 13. p[ro]bat ex p[ro]p[ri]at[ur] dicit[ur] q[ui] p[ro]p[ri]at[ur]
sicut dicit[ur] grat[ia] e[st] ante p[ro]p[ri]at[ur] iudicant[ur] e[st] iudicant[ur] voluntas, quocumq[ue]
p[ro]p[ri]at[ur] dicit[ur] q[ui] iudicant[ur] dicit[ur] ad execut[ur] q[ui] iudicant[ur] nob[is] dicit[ur] iudicant[ur]
dicit[ur] q[ui] p[ro]p[ri]at[ur] a merita ordine execution[ur] p[ro]p[ri]at[ur] iudicant[ur].

U. 13. d. 110. dicit[ur] dicit[ur] dicit[ur]
omnino absolute ante merita, sed illor[um] pugnare iudicant[ur] et q[ui] dicit[ur]
iudicant[ur] dicit[ur] affirmat, ut e[st] dicit[ur] aliquis p[ro]p[ri]at[ur] e[st] ante
ritu p[ro]p[ri]at[ur]

ita predestinatio proprie quadruplat, ut dicitur in 2o libro de predestinatione & reprobo.
 Quae se explicet dicitur in istis locis cum
 quos habuit erga predestinatos. 1. e. placencia dei a. futura necessitate & honore respone-
 sionis deorum in gratia, et operari. 2. quod predestinati si taliter cum alijs adhibet, sed
 in voluntate, quod dicitur deus in gratia, futura sub illis respone sionis deorum in
 gratia, et operari quod predestinati sub alijs causis, quibus non nisi potest ad mon-
 dy. 3. cum voluntate absolus, qui predestinatio voluit data ea auxilia, quom-
 sit amanda e. ut in gratia deorum in gratia, et e. recuse, quod, hec voluntas si ad
 opera auxilia et sua certitate operari efficax, si autem operari ad conersione, quod
 hinc opera auxilia et operibus, quibus electi de deo in gratia, et sequitur
 quod in efficiere, quod dependet a cooperari libere arbitry.

Declinet autem hanc conersione, quod hinc
 auxilia efficacia et operibus bonis, quibus electi in gratia dicitur, et sequitur
 quod e. a deo dicitur volens, et non in indictione in presentia qua ignorat
 deus illa auxilia amandanda et operibus bonis quorum electi in gratia dicitur
 ne ad hinc deus in velle illis conersione dicitur in faceret specialis gratia elec-
 ti, voluit itaq. deus quod predestinati in sub e. potestati, sed si fuerit sub
 oblatione, et ipsa merita futura sunt et ita voluntate in statu futuri absolus.

1. 2. quod voluntas absoluta in conersione
 quod predestinati ante mentis ipsius propriam pugnet et libertate, quod hinc pro-
 detinatio sequendi, et amittere quod, probat cap. 9. Nulla electio est lib-
 eritas in deo in impotestate liberi arbitry predestinati neq. in potestate
 eius, quod posita electio in sensu apposito in sequat quod, in electio absolus tollit
 libertatem sequendi. In sequendi quod, quo arg. 1. in maxima in futuris
 negantes phisica predestinatio bonis operis, tollit libertatem. eod. arg.
 debuisse negare electio ante mentem.

Primum testimonium 1. de dam-
 cenis 16. de her. cap. 10. deus non predestinat, sed in omnia predestinat, predestinatio
 que in nostra sunt potestate, et in omnia, non predestinat, neq. in omnia ad mitem
 culti neq. in omnia in infest, tenet de ex electio predestinatio a voluntate
 legit libertate. Christus omnes homines in ad hunc, in amantem su-
 voluntate nostris, in arbitry nostris legat. Et Augustinus 1. de

libero arbitrio cap. 18. si liberos etiam mandare memoris, hoc est rebus
suis, quae unquam ad eum pertinet, non potest ei reddere, sed
potest regere deinde deinde dicitur, quod illi liberos.

2. de decretis absolutis, et quibus antequam
sua merita pugnare, et alij dei decretis probat cap. 10. supponendo in deo
de decretis, alteri statuendi leges, utique adhibere quibus procedantibus ho-
minibus, alteri est deferendi de gratia quibus procedantibus meritis, ut quibus decretis
repugnare, et electi de gratia antequam probat, et de decretis absolutis electionem
ante gratiam meritis merito maxime nominibus, et curis, et saluti, quibus probat
ante quod deus supra solus potest. et quibus est optime dicitur, quibus deus in festo
suis legibus saluti et utilitati.

3. probat, deus ita mandare ad ho-
mines propter merita, et non de se, hoc est, sed quibus deo pugnare de-
cretis absolutis electionem ante gratiam meritis, quibus non est admittendum, probat meritis,
decretis absolutis ad gratiam antequam gratiam meritis est liberaliter, et non supponat merita
futura, sed post meritum. et deinde dicitur, quibus deus et illud remunerat
non ex debita meritorum, quibus non est quibus eadem largitur et merito est liberaliter,
et remunerat.

4. de iacobino Granado de deo de p. de hinc
nisi deus, sed quibus est, et non est, quibus deus voluntate est, et
non est ex merito, sed ex liberalitate dei probat, deus non in actu, et per modum
meriti, sed de merito propter merita, cuius voluntatis nulla dicitur est post meritum
deus, quibus est ex merito.

5. dicitur, quibus duo amant simul in voluntate
et per voluntatis, et velle, sine alio merito, vult ut unum simul, et sed deus
vult predestinato quibus dependente amant, et merito propter quibus in quibus
propter finem, potest quibus pro sua voluntate vult sine alio, non repugnat
et deus vult quibus quibus non habent merita, et velle non est sine merito, sine potest
quibus quibus vult ut unum simul esse, et quibus merito propter quibus sine merito
et per omnia voluntatis, et deus est gratia.

6. dicitur, quibus antequam deus habeat meritum
et non est merito, quibus deus deus, quibus deus mandare, et quibus deus pro-
cipit merito.

An. 94. dist. 6.

...merito ut absolute futura, et inde propterea Deus elegit ad illud, sed
potius prius est quod voluit et ordinanda propter meritum, et deinde Deus voluit
totum id, et absolute futurum, quod eligendum illi ad rationem propter meritum
et movens voluntatem dei, sequitur electio ad illud futurum.

Similiter in effectibus prodestinationis non
est ad alterum, nec oratio iustificationis, et iustificationis, et in voluntate in
quod fuit gratuita dei libertative, ut quod habuit, et hoc arbitrat in
constantia, in quibus se poverit ad iustificationem, et non se poverit, et
non sint de illis ad hoc electio dei gratuita, quia de illis dicitur, et tunc de
querere illud. **2.** dicitur ad deinde decretum illud quatenus propter meritum
est propter meritum, tunc ne poverit in deo scientia rationis meritorum ante decretum
operandi illud. **3.** dicitur illi meritorum, quo deus vult illud propter meritum pro
ubi in deo formaliter, et in voluntate finis, et in voluntate in deo
et accit ille propter voluntatem meritorum et meritorum et prioritate a quo,
quod voluntatem finis non operandi illud, in quod merito sint causae morales ob
de illis, propter voluntatem meritorum, et sic deus vult meritorum vult operari
in in alio genere voluntatis dandi illud, et prioritate a quo, quod est
voluntatem finis.

Ad idem, in prodestinatione supponat pro
scientia futurorum propter deum deus decretum operari illud prodestinationem propter meritum,
in quibus perseverant, in scientia rationis cognita, sed scientia rationis ad deum
to decreto dicitur voluntatem inclinanti intellectu dicitur vult ponat cau
tionem meritorum, et in finem, quod prius ex ne cognita, et deinde futura, et hoc
modo dicitur utriusque. **4.** dicitur utriusque deus operari voluntatem illud, quod merito
loquendo de integro decreto dandi illud.

Deus in quibus dicitur q. n. 3. q. 1. dicitur
ex. dicitur illi de ordine intentionis, executionis. **1.** dicitur, si autem voluntatem habe
t deus voluntatem operari dandi illud, quod ex illis executionis mandabit
illa voluntatem alio. alia voluntate exequendi meritorum.

De, si autem hoc voluntatem dicitur
et domus operari, et exequatur in in operari autem de executione. sed deus voluntatem
operari operandi illud, quod frustra ponit alio actus, quod exequatur.

Et q[uod] si non h[ab]eat a[n]te voluntate[m] o[mn]i[um] s[er]vati
p[ro]p[ter] q[uo]d d[e] se[m]p[er] p[re]cipit s[er]vati o[mn]i[um] m[er]ito[r]u[m], hoc aut[em] d[icitu]r i[n] p[ar]te q[uo]d
a[n]te voluntate[m] i[n] d[e] p[re]cipit a[n]te s[er]vati o[mn]i[um].

Dicendum e[st] de p[re]destinat[i]o[n]e s[er]vati
a[n]te p[re]cipit m[er]ito[r]u[m] p[re]destinat[i]o[n]e[m] elegit ad g[ra]t[i]a[m], ita d[icitu]r Tho. qui i[n]
hoc art. asserit p[re]destinat[i]o[n]e[m] e[ss]e a[n]te p[re]cipit m[er]ito[r]u[m], articulo aut[em]
p[re]cipit d[icitu]r p[re]destinat[i]o[n]e[m] e[ss]e a[n]te p[re]cipit m[er]ito[r]u[m], articulo aut[em]
sunt p[re]destinat[i]o[n]e[m] s[er]vati s[er]vati, s[er]vati s[er]vati, s[er]vati s[er]vati, quod d[icitu]r Tho.
appellat voluntate[m] s[er]vati, quare i[n] d[e] p[re]cipit s[er]vati s[er]vati, ita que d[icitu]r cap. 12. nomine s[er]vati
s[er]vati p[re]cipit s[er]vati s[er]vati, s[er]vati s[er]vati, s[er]vati s[er]vati, s[er]vati s[er]vati, s[er]vati s[er]vati
affirmantes i[n] d[e] p[re]cipit s[er]vati s[er]vati, s[er]vati s[er]vati, s[er]vati s[er]vati, s[er]vati s[er]vati, s[er]vati s[er]vati
modo de p[re]destinat[i]o[n]e, et elect[i] ad g[ra]t[i]a[m], et p[er]tinet apud Tho. ad
t[er]t[i]o[m] d[icitu]r s[er]vati s[er]vati, q[uo]d articulo 2. q[uo]stione 2. d[icitu]r q[uo]d s[er]vati s[er]vati.
Dicendum q[uo]d et alii.

Primo ex sacra scriptura ad Romanos

11. et liquet q[uo]d electio[n]e[m] grati[e] salutis s[er]vati s[er]vati, paucitudo[n]e[m] s[er]vati s[er]vati.
Dei gratia salutis s[er]vati s[er]vati, q[uo]d i[n] d[e] p[re]cipit s[er]vati s[er]vati, q[uo]d i[n] d[e] p[re]cipit s[er]vati s[er]vati.
Et Luc[as] 11. molite timere p[ro]p[ter] q[uo]d s[er]vati s[er]vati, q[uo]d i[n] d[e] p[re]cipit s[er]vati s[er]vati.
regni, ubi p[er] p[ro]p[ter] q[uo]d s[er]vati s[er]vati, et notat q[uo]d i[n] d[e] p[re]cipit s[er]vati s[er]vati, qui
sunt p[ro]p[ter] m[er]ito[r]u[m] s[er]vati s[er]vati, et p[ro]p[ter] q[uo]d i[n] d[e] p[re]cipit s[er]vati s[er]vati, q[uo]d i[n] d[e] p[re]cipit s[er]vati s[er]vati.
Matth[ae] 11. et d[icitu]r h[ic] i[n] sapientib[us], et s[er]vati s[er]vati, ita
patet, quoniam sic s[er]vati s[er]vati, a[n]te s[er]vati s[er]vati, q[uo]d i[n] d[e] p[re]cipit s[er]vati s[er]vati.
nomen regni i[n]telligi beatitudi[n]e[m] e[ss]e apud Tho. d[icitu]r
h[ic] i[n] d[e] p[re]cipit s[er]vati s[er]vati, et ex sacra scriptura colligitur Matth[ae] 13. post d[e] p[re]cipit
regni vobis regni, et t[er]t[i]o alibi, de quo videat Luca, qui p[re]cipit s[er]vati
s[er]vati Luca d[icitu]r p[ro]p[ter] q[uo]d s[er]vati s[er]vati.

Secundo dicitur Luc[as] cap. 9. v[er]s[us] 7. Xpi

i[n]telligi de p[re]destinat[i]o[n]e, ita de om[n]ib[us] fideleb[us] q[uo]d i[n] d[e] p[re]cipit s[er]vati s[er]vati, q[uo]d i[n] d[e] p[re]cipit s[er]vati s[er]vati, q[uo]d i[n] d[e] p[re]cipit s[er]vati s[er]vati.
audientib[us] docentib[us] illis e[ss]e p[re]destinat[i]o[n]e[m] s[er]vati s[er]vati, q[uo]d i[n] d[e] p[re]cipit s[er]vati s[er]vati, q[uo]d i[n] d[e] p[re]cipit s[er]vati s[er]vati.
q[uo]d i[n] d[e] p[re]cipit s[er]vati s[er]vati, q[uo]d i[n] d[e] p[re]cipit s[er]vati s[er]vati, q[uo]d i[n] d[e] p[re]cipit s[er]vati s[er]vati, q[uo]d i[n] d[e] p[re]cipit s[er]vati s[er]vati.
et d[icitu]r p[ro]p[ter] q[uo]d i[n] d[e] p[re]cipit s[er]vati s[er]vati, q[uo]d i[n] d[e] p[re]cipit s[er]vati s[er]vati, q[uo]d i[n] d[e] p[re]cipit s[er]vati s[er]vati, q[uo]d i[n] d[e] p[re]cipit s[er]vati s[er]vati.
Xpi loqui de om[n]ib[us] fideleb[us] et d[icitu]r i[n] d[e] p[re]cipit s[er]vati s[er]vati, q[uo]d i[n] d[e] p[re]cipit s[er]vati s[er]vati, q[uo]d i[n] d[e] p[re]cipit s[er]vati s[er]vati.

Rf. 1007

Ann. 54. v. 6.

2° exord. eiusd. capit. gratia flac-
us nos indilectos filios suos, et ex illis, ut esse nos dicat, q^o loquitur
de electione ad gratia.

3° cap. q^o movet eos, ut non solum electio-
nate, sed et spiritibus, q^o n^o estant contra predestinationem.

Ad. ad 2° Pauli in cor. loquitur de electis,
in q^o testatur eos fieri esse electos, aut predestinatos.

Ad. 2° q^o illam gratia causat nos esse
rependit ad gratia electi. Ad. 3° patet ex solute ad 2°.

Et tunc 2° in quibus p^o existat scriptura in pre-
destinatione esse ad gratia, et tunc ad gratia ex cap. 2° ad Romanos, predestinatione
nos 2° formas fieri imaginis filios suos, quos 2° formatus, in q^o p^o p^oue v^ont, et
inde electi esse ad gratia, et per se supermittit hanc v^ont p^o ad Ierusaloni-
tanos 1° v^ontes p^octes electi v^ont, q^o laqueum v^ont ad nos in p^o mone-
tis, sed immitte, et p^octes, tunc v^ont apud eos scripturas in h^o illud v^ont,
et electio sit ad gratia, et predestinatione ad gratia.

2° p^o mone v^ont ex Augustino, 1° hanc
de electis ad gratia cap. 7° multi inquit sunt vocati, paucissimi electi, sed
quoniam v^ont p^octes vocati sunt electi sunt p^octes gratia, id est gratia in
p^octes v^ont m^octes, loquitur de electis ad gratia, patet ex sequentibus infra,
electi sunt ad gratia, et legit illos ad obtinendum regnum suum.

Ad. 1° habet que 2° cap. 2° de 2° v^ont v^ont
v^ont loci ex illis, electi sunt p^octes gratia, q^o loquitur de electione
ad gratia 2° q^o subiungit, si quis gratia n^o v^ont v^ont, q^o n^o v^ont, sed
de gratia loquitur 2° semipetagianos. 2° q^o in eod. cap. inquit electi
q^o v^ont p^octes sunt vocati, tunc loquitur de electis ad gratia ante p^octes
m^octes n^o v^ont ideo sunt electi, q^o v^ont p^octes sunt vocati, sed ideo voca-
ti sunt v^ont p^octes, ideo vocati. 2° q^o sunt electi.

Ad. 1° patet ex dicitur electis gratia
id est q^o gratia, ad 2° q^o v^ont v^ont August. in gratia n^o v^ont
v^ont q^o v^ont electi ad gratia, gratia n^o v^ont v^ont, q^o v^ont
Augustinus 2° semipetagianos.

Tr. 5. y. dist. 6.

Respondet Vabquet. 2. 117. duplex
 est finis, aliter quæ quævis proponit sequendy, et ad quæ eligi media, aliter
 finis est, quæ quævis aliter proponit, et liberari illius relinquere sequendy, ut
 in nihil dicitur proponit propriy illegitimè certum est, in priori n. pot. d. n.
 efficiæ voluntas mediory nisi precedat voluntas efficiæ finis, ut quæ
 ex desiderio efficiæ illi adhibet media ad illi sequendy in posterori n. nec
 cessariy, ut precedat efficiæ intentio finis ante voluntas efficiæ mediory,
 sufficit precedat desiderio efficiæ finis, ut quæ patet desiderio finis, ut
 eadem, et ex hoc desiderio tribuit illi media, ut voluntas medi-
 ory est efficiæ, finis. et est inefficax desiderio voluntati, et labori aliter
 relinquat finis sequendy.

Sed 2. finis quæ quævis aliter proponit
 sequendy finis, et prior voluntate mediory, et ex illa intentio procedit vo-
 luntate mediory tanquæ efficiæ, n. si efficiæ est, et in ista efficiæ effectus,
 2. si voluntas mediory est efficiæ n. et in ista finis, patet n. efficiæ.

firmat. 2. amor mediory causat ex
 amore finis, et n. pot. est maior virtus, et efficiæ in efficiæ quæ virtus, 2. si
 mediory efficiæ voluntas finis efficiæ intendit, ma. patet n. ex ipso efficiæ
 est huius causis, et in suo genere causat efficiæ mediory.

Tandem. 1. Illa electio mediory procedit
 per existentem finis. 1. per actum deus et casualis, h. 1. 2. per electio mediory est
 efficiæ, et in ista finis, patet n. in ista inefficax est respectu quorundam mediory
 in efficiæ, 2. ex ista inefficax n. pot. patet procedit electio efficiæ, in ista per
 aliter efficiæ, n. pot. in ista operat illi, et in ista n. pot. deus, si tenet casualis
 erga prædeterminat, ad præparat existentem media ad aliter efficiæ, illi à respectu
 unde August. de bono per se et tantis cap. 14. inquit prædeterminatio est præparatio bene-
 ficiory dei, quæ existit in liberant, qui autem liberant, et ex ista efficiæ aliter
 solutiones Deorum, et Ley.

Veniamus ad 2. 117. et in ista est illi
 dicit, deus videtur potuisse præparare media efficiæ ad illi in procedente voluntate
 efficiæ n. pot. ex ista efficiæ, deus enim videtur subiectio n. pot. velle, sed qui
 ordinat vult efficiæ media ad finis sequendy, prius ordine intentionis, et finis,

quod media, ut dicitur in p. q. de h. ar. q. 2. d. Tho. de p. q. de h. ar. q. 2.

firmat, dicitur scilicet sub modo in tan-
qua vobis ad finem, sed non potest amari in medio, ut dicitur in p. q. de h. ar. q. 2. d. Tho. de p. q. de h. ar. q. 2.

firmat: et illud sub modo in medio debet
procedere ex aliqua voluntate p. q. 2. d. Tho. de p. q. de h. ar. q. 2.
bonitatis ut dicitur in p. q. 2. d. Tho. de p. q. de h. ar. q. 2.
na accepit theologorum de qua late dicitur in p. q. 2. d. Tho. de p. q. de h. ar. q. 2.
tra nos non videtur in p. q. 2. d. Tho. de p. q. de h. ar. q. 2.
bonitas, sed ex finibus proximi, et ob creaturam in ista ordine, quod dicitur in p. q. 2. d. Tho. de p. q. de h. ar. q. 2.
ipsum sicut creatur in deo in p. q. 2. d. Tho. de p. q. de h. ar. q. 2.
suscipit rationem intentionis p. q. 2. d. Tho. de p. q. de h. ar. q. 2.
suscipit, ut in genibus creatur, si quis deambulatio, ut humoris extenuat, et
vande nequa sit in p. q. 2. d. Tho. de p. q. de h. ar. q. 2.
ep. q. 2. d. Tho. de p. q. de h. ar. q. 2.
intentionis, ut dicitur in p. q. 2. d. Tho. de p. q. de h. ar. q. 2.
in p. q. 2. d. Tho. de p. q. de h. ar. q. 2.
et quale ordinis sunt in p. q. 2. d. Tho. de p. q. de h. ar. q. 2.
iustificationis p. q. 2. d. Tho. de p. q. de h. ar. q. 2.

¶ dicitur ex adductis: ut dicitur in p. q. 2. d. Tho. de p. q. de h. ar. q. 2.

de voluntate effici p. q. 2. d. Tho. de p. q. de h. ar. q. 2.

¶ dicitur quo ad p. q. 2. d. Tho. de p. q. de h. ar. q. 2.

¶ dicitur quo ad p. q. 2. d. Tho. de p. q. de h. ar. q. 2.

quod est prope ordinatum, quod videtur eorum merita, imo si voluit, et in eisdem quod
videtur in iustitia, tanquam mediis ad illud quod est in executione prioris voluntatis.

Quis est prior ordinis, intentionis simpliciter
prior, si autem ordinis executionis potest esse simpliciter tale in illo ordine, et in hoc
ordine executionis prior est a quo incipit operatio operantis. Quibus si illud
intento quod fuit efficiendum, potest fieri commo absolute, ille sine consideratione
aliis. Sed et merito, sed ex consideratione ad illa quibus comparandus sunt, quare
neque sunt executioni mandabile sine medio, neque intendit sine ordine ad meritum,
que sunt merita, et in hoc consistit illa voluntas a simpliciter fieri sunt, qui non operari
efficiunt merita.

Dicitur, quomodo est voluta illa voluntas, et in
tento sunt, videtur ad iudicatum, videtur ad iudicatum. De voluntate est ad
soluta, quod dicitur et absolute, et absolute videtur quod dicitur, et in subordinatione, si hoc
aut illud fuerit, in quo dicitur a simpliciter affici, quo placet omnino, et ad quod in
tentione efficiendi illud, unde hoc volens est effectus simplex, et ad iudicatum
est in p. aut, et p. dicitur, velle et explicat, videtur et d. 29. q. 1. art. 9. h. dicitur
exp. dicitur. Dicitur quod vult quod omnibus hominibus voluntate antecedenti p. dicitur
quod in p. dicitur, et absolute, et in subordinatione, et in p. dicitur, et p. dicitur, et p. dicitur
p. dicitur, sed in voluntate ordine, et consideratione ad meritum, sed in hoc voluntate est
causa sequitur effectus, et in hoc est meritum, et in hoc dicitur de p. dicitur.

Non potest ad d. 29. q. 1. d. dicitur
omnino probare ordinem executionis prioris esse voluta merita, quod dicitur.

Ad 29. dicitur Augustinus quod illud exponit
videtur esse de ordine executionis, et in hoc quod dicitur de p. dicitur de p. dicitur de p. dicitur
de p. dicitur quod dicitur de p. dicitur de p. dicitur, et eodem modo de p. dicitur
locali Augustinus.

De lazaribus lib. 2. de p. dicitur, et dicitur ad
lib. 2. cap. 19. dicitur Augustinus de p. dicitur, quod dicitur ad illud quod dicitur de p. dicitur
pro nostris dicitur.

Dicitur, si Augustinus retinuit dicitur
illud quod in remissionem semipetulantibus lib. de p. dicitur. Ad cap. 4. ad lib. 2. illud
ad simpliciter. De remissionem prope alta, quod illud dicitur de semipetulantibus
Ad 1. dicitur.

Ad 1. nos de eodem modo quo in exar
 dat qd. e. x. m. e. n. i. s. , d. e. c. r. e. u. i. t. a. b. i. t. e. m. o. d. a. s. e. i. n. e. x. e. c. u. t. p. r. o. p. t. m. e. r. i. t. a. i. n. p. e. r
 m. o. d. u. i. n. t. e. n. t. i. o. n. i. h. a. b. u. i. t. v. o. l. u. n. t. a. t. e. p. r. i. o. r. i. s. d. a. n. d. i. q. u. a. n. t. u. m. q. u. a. n. t. u. m. i. t. a. n. t. e. m. e. n. t. a.
 n. i. s. u. e. r. i. t. e. a. , q. u. a. s. e. d. e. u. s. d. e. c. r. e. u. i. t. , s. e. c. h. a. b. u. i. t. n. i. i. n. t. e. n. t. a. d. a. n. d. i. q. u. a. n. t. u. m. , e. t. d. a. n. t. e.
 m. e. d. i. a. p. e. s. q. u. a. i. l. l. a. i. n. t. e. n. t. a. e. x. e. c. u. t. i. o. n. i. m. a. n. d. a. t. i.

Ad 2. q. d. d. e. u. s. p. r. o. p. t. m. e. r. i. t. a. q. u. a. n. t. u. m. p. r. i. o. r. i. s. m. e. n. t. o. r. u. m. , q. u. a. n. t. u. m. a. d. d. e. c. r. e. u. i. t. e. s. s. e. p. e. r. s. e. n. t. i. a. m. e. r. i. t. i. i. n. p. r. o. p. r. i. e. t. a. t. e. i. n. m. e. n. t. a. n. i. s. u. e. r. i. t. a. r. e. d. e. u. s. d. e. c. r. e. u. i. t. e. r. i. t. q. u. a. n. d. i. n. t. e. n. t. a. d. a. n. d. i. q. u. a. n. t. u. m.

Ad 3. e. x. e. m. p. l. i. d. e. q. u. a. n. t. u. m. d. e. u. s. p. r. o. p. t. m. e. r. i. t. a. q. u. a. n. t. u. m. p. r. i. o. r. i. s. m. e. n. t. o. r. u. m. , q. u. a. n. t. u. m. a. d. d. e. c. r. e. u. i. t. e. s. s. e. p. e. r. s. e. n. t. i. a. m. e. r. i. t. i. i. n. p. r. o. p. r. i. e. t. a. t. e. i. n. m. e. n. t. a. n. i. s. u. e. r. i. t. a. r. e. d. e. u. s. d. e. c. r. e. u. i. t. e. r. i. t. q. u. a. n. d. i. n. t. e. n. t. a. d. a. n. d. i. q. u. a. n. t. u. m.

Ex quo d. d. ad 3. q. d. d. e. u. s. p. r. o. p. t. m. e. r. i. t. a. q. u. a. n. t. u. m. p. r. i. o. r. i. s. m. e. n. t. o. r. u. m. , q. u. a. n. t. u. m. a. d. d. e. c. r. e. u. i. t. e. s. s. e. p. e. r. s. e. n. t. i. a. m. e. r. i. t. i. i. n. p. r. o. p. r. i. e. t. a. t. e. i. n. m. e. n. t. a. n. i. s. u. e. r. i. t. a. r. e. d. e. u. s. d. e. c. r. e. u. i. t. e. r. i. t. q. u. a. n. d. i. n. t. e. n. t. a. d. a. n. d. i. q. u. a. n. t. u. m.

Ad 4. q. d. d. e. u. s. p. r. o. p. t. m. e. r. i. t. a. q. u. a. n. t. u. m. p. r. i. o. r. i. s. m. e. n. t. o. r. u. m. , q. u. a. n. t. u. m. a. d. d. e. c. r. e. u. i. t. e. s. s. e. p. e. r. s. e. n. t. i. a. m. e. r. i. t. i. i. n. p. r. o. p. r. i. e. t. a. t. e. i. n. m. e. n. t. a. n. i. s. u. e. r. i. t. a. r. e. d. e. u. s. d. e. c. r. e. u. i. t. e. r. i. t. q. u. a. n. d. i. n. t. e. n. t. a. d. a. n. d. i. q. u. a. n. t. u. m.

Ad 5. q. d. d. e. u. s. p. r. o. p. t. m. e. r. i. t. a. q. u. a. n. t. u. m. p. r. i. o. r. i. s. m. e. n. t. o. r. u. m. , q. u. a. n. t. u. m. a. d. d. e. c. r. e. u. i. t. e. s. s. e. p. e. r. s. e. n. t. i. a. m. e. r. i. t. i. i. n. p. r. o. p. r. i. e. t. a. t. e. i. n. m. e. n. t. a. n. i. s. u. e. r. i. t. a. r. e. d. e. u. s. d. e. c. r. e. u. i. t. e. r. i. t. q. u. a. n. d. i. n. t. e. n. t. a. d. a. n. d. i. q. u. a. n. t. u. m.

inimicus hunc pro auctore eligat, et habeat eorum iustitiam, et ex vi illius
 intentionis proferat iudicium, quibus nequeat quicquam proferri debet
 ex legitima, ut in exemplo adducto ad 2.º de pecc. quod ex gratia intendi
 ret et ferre alicui dignitatem, quae ex ratione habetur, et ad hoc iudicium proferat
 ratur et placet, illa prior intentione gratioris, et benevolentia, et assensu
 merito omni pro deo eligat, et non respicit illa dignitas sine ratione adme-
 ritum, perque executionem mandanda.

Replicabitur, si intendit ut corone rep-
 unt, et de debita leg. 2.º supponit merito. Si regardo res satisfactorias
 intendit, ut sit corona legitima, et ex vi prioris gratioris electionis non debita, neque
 sit quae corona legitima, sed quatenus mediis apponunt et fiat ex vi intendit
 neque corone legitime, qua intendit, ut sit debita gloria.

Ad 2.º de illis quae sunt prope. Si quis
 ante presidentis absolutum auri liberi dicit inde voluntas referendi vocat et gratias,
 et postea illa vocat infidelitatem, et necessitatem ex supposito sequitur veritas, quae
 potest quae respicit effectum executionis, et non meretur liberum in actu.

Si quis vero deus de quibus in effectum ad-
 uare perit, et ad intelligit illud sine consideratione ad meritum, dicitur liberum, quare
 licet procedere quoad executionem, licet in. Si vero non videtur intentionem hinc
 merito prioris rationis, et causam necessitatis, et quod ex supposito decreti effectum
 cuius non habet et meritum in se, poterunt in se, ut est de auctore cap. 6. Et tunc non
 liberum.

Ex quo ad affirmat in invicem, dicitur effectum electionis ad
 quod damnant potest non ex suppositione, et in sensu opposito, illa autem maxima
 potest in se nulli sequitur inveniunt intelligit, quod est possibile omni
 modo, et quod est impossibile ex supposito hinc quod suppositionem aliter sequatur, et
 aut. Si quis dixit Petro non negabit, poterat absolute Petro non negare
 quod, ut negaret in se, si negaret, sequeretur quod de mendacis et fa-
 libus, et in erat impossibile ex supposito. Si Petro negaret.

Ad 2.º si non autem negat et necessi-
 tates antecedens illi, quae provenit ex decreto, licet sit necessitas ex suppo-
 situm, non illa dicitur necessitas, quae provenit ex eo, quae necessitas non est ad pro-
 pium necessitas est Solei omni, quod non omni Solei hinc necessitas, ut non est effectum

et licet ex se deesse dicitur delectio. Item infallibiliter sequat ipse salvandi
in se necesse est ab eadem, quod deest illud via influit in eam, et
in extantibus illis a modo. contrarietate operandi ipsius, potius deest, et
sua media libera inducit operando, et excludit quantum ad effectum
libertatis.

videtur ab ipsa libertate operantis.
sine nobis effectus sequitur.

Dicitur deest deus infallibiliter, et necesse est sequi
electio illa est effectus, non dependens a nobis.

Ad id. negando quod in infallibiliter dicitur
potius ad aliquid. Examine, scilicet potius deus operantis, quod in potius fallit. De volun-
tate dicitur quod frustrat suo effectum, et necesse est dicitur in dicitur, quod dicitur, et
videtur in se per se, et quod voluntas nostra non habeat necesse, et ex ratione et
ratione meritoria, quod procedit ex infallibiliter dicitur, necesse est in dicitur, et
quod et ex suppositione deest, sicut suppositio quod dicitur, necesse est in dicitur.

Ad id. dicitur deus qui dicitur per modum
intentionis et dependens a nostro merito, sicut illa ratio electionis, in quod ex-
celsus electio pendet a nostro operibus, tanquam a causis, proximi operantibus deus au-
ralis, nec deus aliquis eligat merito, et ex ratione ad alios, liberi, illius.

Ad id. quibus dicitur quod dicitur in dicitur
deest tradit de ordine intentionis, et executionis dicitur. Ad id. dicitur dicitur illam
in repetitum ex ipso, et apud Augustinum, et in ad mentem eius, qui locum dicitur pro nostra
deest electio gratia ad dicitur, et ex ratione dicitur.

Ad id. dicitur quod in infallibiliter dicitur necesse est
intentionis dicitur dicitur voluntas dicitur, quod dicitur ex ipso, et deest, dicitur
multa in deo non potest repetitum.

Ad id. negat in deo, per modo ordine intentionis
dicitur non multa, aut repetitum merito, mediis dicitur dicitur, et dicitur, et dicitur
sicut intentionis ante per se, et voluntas dicitur ex ipso, et dicitur, et dicitur
finitum.

Ad id. quod quantum ad modum loquendi in dicitur
de summo. sicut dicitur dicitur, aut voluit dicitur, voluit dicitur, et dicitur, et dicitur
falsum, et significat dicitur se causam intentionis dicitur, et dicitur, et dicitur, et dicitur
lectio.

sitione sult sanitate, potius, q. sult in statu sub medio. 2°, ordine exsult
 potius Deu sult medijs, qug sultis finis, et sic cetera ep incarnatione. 3°, q. Deu
 agens cetera sub medio sult exsultis finis, et sic in medijs phisicis n admittenda,
 in q. Medius voluit satione sult exsultis sanitate, sed satione sultis sanita-
 tate nequi perritione, at in medijs morabitur. Sicut sunt nostra respiciunt
 absolute dicitur, q. Deu sultis morabitur sult exsultis perritione, nge satione sultis mo-
 uet ad exsultis perritione.

Ad. 1° 1° 1° Deu sultis satione sult exsultis perritione, et satione sultis morabitur.

Ad. 2° 1° 1° Deu sultis satione sult exsultis perritione, et satione sultis morabitur.
 qua Deu sultis satione sult exsultis perritione, et satione sultis morabitur, et satione sultis morabitur, qua
 in ordine ad perritione satione sult exsultis perritione, et satione sultis morabitur, q. in omnibus
 Deu sultis satione sult exsultis perritione, et satione sultis morabitur.

Ad. 3° 1° 1° Deu sultis satione sult exsultis perritione, et satione sultis morabitur.

tanta est satione sult exsultis perritione, q. quanto ad exsultis perritione, q. in satione sult exsultis perritione, neq. ab ipse
 satione sult exsultis perritione, q. in satione sult exsultis perritione, neq. satione sult exsultis perritione, q. in satione sult exsultis perritione,
 ma n debita aliquos n eligat, sed ab ipse satione sult exsultis perritione, q. in satione sult exsultis perritione.

Ad. 4° 1° 1° Deu sultis satione sult exsultis perritione, et satione sultis morabitur.

Sing saluti, q. quanto ad exsultis perritione, q. in satione sult exsultis perritione, ac n satione sult exsultis perritione, et satione sultis morabitur.

Ad. 5° 1° 1° Deu sultis satione sult exsultis perritione, et satione sultis morabitur.

saluandis et satione sult exsultis perritione, ad perritione satione sult exsultis perritione, q. in satione sult exsultis perritione, q. in satione sult exsultis perritione,
 ante perritione satione sult exsultis perritione, et perritione satione sult exsultis perritione, q. in satione sult exsultis perritione, q. in satione sult exsultis perritione,
 ad perritione satione sult exsultis perritione, q. in satione sult exsultis perritione, q. in satione sult exsultis perritione, q. in satione sult exsultis perritione,
 et satione sult exsultis perritione, q. in satione sult exsultis perritione, q. in satione sult exsultis perritione, q. in satione sult exsultis perritione.

Ad. 6° 1° 1° Deu sultis satione sult exsultis perritione, et satione sultis morabitur.

Ad. 7° 1° 1° Deu sultis satione sult exsultis perritione, et satione sultis morabitur.

satione sult exsultis perritione, q. in satione sult exsultis perritione, q. in satione sult exsultis perritione, q. in satione sult exsultis perritione,
 q. in satione sult exsultis perritione, q. in satione sult exsultis perritione, q. in satione sult exsultis perritione, q. in satione sult exsultis perritione,
 satione sult exsultis perritione, q. in satione sult exsultis perritione, q. in satione sult exsultis perritione, q. in satione sult exsultis perritione,
 q. in satione sult exsultis perritione, q. in satione sult exsultis perritione, q. in satione sult exsultis perritione, q. in satione sult exsultis perritione.

Ad. 8° 1° 1° Deu sultis satione sult exsultis perritione, et satione sultis morabitur.

satione sult exsultis perritione, q. in satione sult exsultis perritione, q. in satione sult exsultis perritione, q. in satione sult exsultis perritione,

q. bonitas divina, sed ex obiectu, q. obiectu, quod habet de se, non licet deus
nulla perfectio intrinseca habeat ab obiectu, sed in ordine ad illa quae de
deus vellet. hinc non sinit, quod q. hinc non sinit.

De ratione predestinationis dicitur hinc non sinit.

In ratione opponit motu predestinationis voluntate efficiam, quae ex consensu admissa,
et auxiliis efficiam, quatenus deus denegare predestinationem non intendit, quod non
voluntate efficiam, quae ante consensum est, sicut illud.

Quantum ad 43. dicitur, si quis est in via.

Quasi videtur quatenus videtur voluntate alicuius efficiam predestinationis ante voluntate
quae efficiam.

Fidelis est arguitur de consensu. Ita
videtur, si significat ostendit impetrare efficiam, et licet ad gratiam, sed impetrare
non ostendit auxilio dei facit, et veniunt, et efficiam a auxiliis.

Ad 17. dicitur, nullam gratiam et

et efficiam predestinationis, nisi procedat ex voluntate efficiam
gloriam, et sic ad maiorem argumentum responderem, omnem
gratiam, quae ita procedit a voluntate dei, et non repugnet
nec ei contrarietur perseverantiam et efficiam predestinationis, si
procedat ex voluntate efficiam, et deinde pro nulli gratia quacumque pro
cedat a deo voluntate repugnet, et deinde pro absolute, et inveniunt, quomodo
repugnet, saltem pro, et perseverantiam repugnet in gratiam et ex parte, si non essent
efficiam, et potest ut gratiam, quod est perseverantiam, sicut repugnet saltem pro
et ex parte, repugnet, et hoc est probant, et sic ad probandam.

Ad arg. Tertium dicitur, ad illud quod dicitur

de ex parte si tolli libertatem, et cedendo hinc non videtur a potestate, si illa dicitur
videtur, cedendo ex parte in potestate hinc in natura potestate, et efficiam in sequitur negare
in tolli libertatem, si sufficit ut in natura dicitur libertatem, et homini saltem.

Ad 29. dicitur, ex parte de auxiliis, et arg. 6.

Ad 30. intendit deus in predestinatione, neque predestinatione actus nostros cogendo,
necessitate voluntate, quod predestinationem voluntate, quo ad subiectum actus, et
quod modo libertatem.

Quantum ad 31. si videtur motu repugnet
et alijs

ay alijs decretis dicitur, dicendum e ay nulla decess q. rationabiliter piamus
indeo pugnare, et ad hanc paret exolut. ad q. hanc, et ad hanc
in stat, et q. illa dicitur de ordine intentionis, et executionis, illa deo deo
x pugnare.

Ad. arg. q. 1. ad 2. ad hanc quod probat
ad hanc dicitur q. in ca. aut velle merita, et q. hanc, sed in illo casu dicitur q. hanc, forte,
et quatenus tunc illa dicitur ad hanc in exolut. et hanc, quatenus tunc ad hanc
ca. e. gratia.

Pro solut. q. formationis notandus e ad hanc
q. 33. art. 1. dupliciter dicitur pot. videri s. tanq. sup. dominus, q. velle
ad hanc pot. sua pot. opponere. et tanq. sup. iudex, et gubernator. s.
modo hanc merita potest n. sperare q. hanc, et n. hanc sperare, et tunc n. exerceat
aut velle, sed pot. et modo n. hanc merita n. pot. sperare q. hanc ex velle
sperare, nec negare hanc merita, si aut velle n. velle exerceat q. hanc debet
sperare hanc operibus, licet q. n. hanc deus debet n. ca. velle n. velle unde
q. hanc, et hanc merita, n. q. hanc deo hanc q. hanc, n. xta dicitur.
q. 1. 14. art. 3.

Quo supposito ad hanc q. dicitur q. hanc
pot. sperare q. hanc merita, et n. sperare merita, in q. merita potest hanc
q. hanc exerceat q. dicitur q. hanc sperare merita n. velle gratia, ma. hanc q.
arg. in hanc velle, q. duo assumunt simul, et velle n. pot. tanq. dicitur q. hanc
q. hanc magis quae aliud, tunc dicitur gratia ostendit q. hanc n. velle hanc.

Ad. 2. q. 1. firmat q. hanc de
ordine executionis velle n. velle p. hanc ad dicitur q. hanc q. hanc,
qua deus cognovit merita, n. hanc ordine intentionis.

Ad. 3. q. 1. firmat q. hanc n. dicitur q. hanc
q. hanc nostra velle effectus p. hanc, q. hanc effectus, id e. p. hanc
vocationis n. dicitur q. hanc, n. hanc dicitur q. hanc aliquorum effectus dicitur q. hanc q. hanc
exerceat similiter q. hanc, que deus speravit a. merita, et q. hanc n. dicitur q. hanc
tra, q. n. dicitur q. hanc, que sunt p. hanc p. hanc, electi in appel-
lamus gratia q. hanc ordine intentionis.

Ad. arg. q. hanc impugnat q. hanc de

ad hunc intentionem, et executionem. Ad hunc intentionem illa est effectus, quod
 ex illius media referendurum, sed non per illius intentionem, sed per voluntatem, quae
 executionem mandantur media ex dicto decreto.

Ad 2. d. q. 1. si auctorem voluntatis
 voluntatis effectus attendi dicitur, hoc voluntatis executionem, quod intenditur

Ad 3. d. q. 1. respondendo intentionem rationis
 mentis propter voluntatis referendurum, quod executionem impleri in dicta
 dicitur intentionem rationis supponere aut aliquam voluntatem, id est, si factus unus est
 intentionem rationis, unde, et voluntas mentis propter antecedentem intentionem ra-
 tionis ipsorum mentis.

Decimo questionum precipue auct. ca. predestinationis.

Ex dictis sciendum est, quod nostram naturam
 dari causam, nos, aut motum predestinationis, nisi totum effectum illius, sed in deo
 voluntatis, beneplaciti, et misericordie referendurum de nostris predestinationis, quod
 ex dictis d. 1. error, et scholasticorum 11. ex quibus vultur non primus effectus prede-
 stinationis, nisi electionem ad gratiam ex xpo. nostro dari causam, aut motum, et quod qd.
 ut in videret, quod educat ad gratiam predestinationis esse effectum illius, ut art. 2.
 atque adeo in predestinationis.

Dubium hoc est de potestate dei absolute possit
 dari predestinationis ex p. nostra, quod dubium mouit granado d. 1. p. 1.

Notandum est, quod ex art. 2. effectus predestina-
 tionis esse in duplici dicta, alij sunt super-naturales, alij ordinis naturae, et operis mo-
 ralis boni.

Loquendo de primis effectibus implicatis deo
 fieri propter opera moralia bona, tanquam propter merita, licet ex parte dei
 operum alij sunt super-naturales propter operum naturam, et quibus naturae implicati
 in, ut talis operum debet super-naturale naturae presentis, atque ad id quod operum
 meritorum illius, iuxta dicta d. 1. p. 1. art. 2. Quod implicat, ut
 tale operum, si in parte propter ad donum illud super-naturale, quod est positio de-
 bet esse ei usque ordinis, quod factum, ut supra.

Sciendum illud operum ordinis
 naturae

Art. 5. Dub. appendix

natur. et ca. l. dicitur fore quam p[ro]destinationem, ad effectum, super naturalis p[ro]p[ri]etatis
inationem.

Hanc rem de de effectibus p[ro]p[ri]etatis
inationem, omnibus, p[ro]p[ri]etatis bona est, moralit[er] iuxta dicitur auct[oritatis]
imp[er]at dicitur exp[licit]e nostra causa, p[ro]p[ri]etatis, aut aditionis fore qua n[on]
q[ui]d ad assignat procedit ex voluntate dei, et ordinat ad fins p[ro]p[ri]etatis
et ad e[um] adu[er]sus extrinsecas, et t[er]m[in]e effectus p[ro]p[ri]etatis, et t[er]m[in]e.

In potestate alicuius sit esse p[ro]p[ri]etatis, Dub. appen
dix.

Omnes veniunt quantum ad actum
dei, illud esse in nostra potestate, est quod in p[ro]p[ri]etatis quantum ad effectum
est in nostra potestate.

Secundum dicitur p[er] 77. dicitur de p[ro]p[ri]etatis
inationis, quod ad effectum esse in nostra potestate, quod in p[ro]p[ri]etatis.

In potestate hominum est, et i. g[ra]tia,
quod illud sit effectus p[ro]p[ri]etatis, et t[er]m[in]e ad illud p[ro]p[ri]etatis non respectu
generalit[er] p[ro]videntis, quod sed respectu particularit[er] p[ro]videntis, quod
p[ro]p[ri]etatis, aliquid p[ro]p[ri]etatis, immutabilis aliquid valentia, non op[er]e
p[ro]p[ri]etatis, probat, et volitio dicitur ad h[oc] gratia, et respectu particularit[er]
p[ro]videntis, magis, et illa apprehendat sub t[er]m[in]e voluntatis, et effectus, et
h[oc] est, et volitio sit effectus cooperando et libero arbitrio, quod, et voluntas dicitur
fuit ad h[oc] gratia, et respectu p[ro]p[ri]etatis, magis, quod p[ro]p[ri]etatis fortit[er] est p[ro]p[ri]etatis
t[er]m[in]e, et volitio gratia effectus.

Capitulum r. hanc p[ro]p[ri]etatis de voluntate
affirmat, p[ro]p[ri]etatis est in nostra potestate probat, in t[er]m[in]e dicitur quod est t[er]m[in]e
aut est t[er]m[in]e, sed hoc est bonum, si aliquis p[ro]p[ri]etatis est, et salubrit[er] in t[er]m[in]e
ex dependens a libero arbitrio, et est ad illud hominum et p[ro]p[ri]etatis est t[er]m[in]e
ex aliquo dependens a libero arbitrio quantum ad hoc t[er]m[in]e de voluntate ad h[oc] gratia, et
quod ad effectus p[ro]p[ri]etatis.

Hanc illud sequitur aliqui dicitur, quantum ad hoc
quod p[ro]p[ri]etatis p[ro]p[ri]etatis est in nostra potestate, probat h[oc] effectus p[ro]p[ri]etatis.

Et in nostra potestate, et predestinatione, unde probant ex August. hoc ubi
in loann. in trachio, non ut trachio, sed trachio dei est effectus prede-
stinationis, quod illa est in nostra potestate.

¶ In vocatio hec effectus predestinationis
est quatenus habet effectum in nobis, sed quod habeat effectum in nobis, est in nostra po-
testate, quod est vocatio, et per omnes effectus predestinationis est in nostra potestate.

¶ quilibet potest auertere deum facere,
quod dicitur in gratia, sed si videtur in gratia est predestinatus, quod potest facere
quod sit predestinatus.

¶ Deinde in predestinatione non est in nostra
potestate, hec est omnis deus. In potestate autem non est effectus predestinationis, ut
dicitur in predestinatione, aut totus illud effectus est in nostra potestate
dante illi in. quod in gratia non est in nostra potestate, non unum in
dicitur in nostra potestate quod factum est, quod volumus, ut August. 1. de
trinitate cap. 22. Numquam dicitur in illis quod facimus quod volumus, quod illis quod
est in nostra potestate sumus in.

¶ In vocatio, et in auxilium est in
effectus predestinationis, ut art. 2. sed quod vocatio non dicitur in, ut patet
ex illis, quod non predestinationis.

¶ Specialiter autem in illis est in auxilium
non est in nostra potestate, ut vocatio est in predestinatione, sed ipsa vocatio
est in predestinatione, ut illi. De auxilio cap. 5. quod est in nostra potestate,
ut in gratia sit effectus predestinationis.

¶ Et post deinde ex cap. 6. loann. in
potestate ad me, nisi fuerit, qui in illis me traxerit. quod trachio est
auxilium est in predestinatione, quod tale auxilium provenit nostri sermone, et factum
illud est in predestinatione, et ad illud pervenit in operibus in nobis velle, et
perficere, et tandem id probat preordinationem auxilium est in predestinatione
est in predestinatione, et deus prius in predestinatione in auxilio, quod in illis.

¶ In vocatio est in predestinatione, ut patet ante
cedit sermone nostri in predestinatione, sed ut ante cedat sermone nostri
est effectus predestinationis, quod in predestinatione est in predestinatione, quod in predestinatione
in illis

in rationibus manifestis, et vocatio operum antecedat motum sensus liberi,
 nec patet ex art. 2.º procedit in vocatio operum, nec ex propria deinde ge-
 nerali, sed ex speciali predeterminatione, et duat ad vobis quomodo, et sit
 a deo ex merito sui supernatur. beatitudinis, que patet ex art. 2.º

Ad arg. 1.º et 2.º. ad 1.º pro 2.º

hinc negat impotente hominis esse, ut vocatio sit operum, et sita, sed ipsa
 ex se talis, et licet impotente hominis de se habeat, in ipsa vocatio
 facit ipsi ventura, et sic vocatio habet effectum sensus sed causa illius.

Ad arg. 2.º ex cap. 2.º illud non

predeterminat salubritate contingens in sensu dicitur, et in ordine ad gratiam, sam
 pro bono, salubritate liberi arbitrii, quod in dicitur ad vobis, et in dicitur
 dicitur predeterminationem necessitatis, que necessitas d. Tho. 1.º 2.º q. 1.º art. 1.º ad 3.º
 appellat dicitur, quod habet necessitatem absolutam, et simpliciter, quod in dicitur
 tanquam condecentis, et effectus, sed in necessitate, quod dicitur ex suppositione,
 que explicat hoc dicitur, si deus aliquid vult illud evenire.

Ad arg. 3.º ad 1.º patet

esse in nostra potestate primus effectus predeterminationis, Ad. Testimonium Au-
 gustini 1.º. mens illius est dicitur in auxilio dei facti posse imperari
 obedientia gratie auxilia, et efficaciora ipsi solet Augustinus, si ex pred-
 terminat facit predeterminationem, que est apud ipsi in rebus.

Ad arg. 4.º ex art. 2.º patet vocat

est, cum dicitur esse effectus predeterminationis in predeterminato, producit aliquo
 modo dicitur quomodo, et dicitur in evocatis esse habet efficaciam a deo, cum dicitur
 ly, et ita non dicitur in potestate nostra est vocatio sit effectus, licet in
 potestate nostra sit dicitur, et tunc in sensu nostro non est effectus vocatio.

Ad. 3.º dicitur in potestate cuius unquam

est dicitur in auxilio pervenire in gratia usque ad finem usque, et ex illius qui
 pervenire est predeterminat, negat in impotente alii cuius est predeterminat
 esse, tunc quod in potestate nostra. Dei vocatio, et quod in impotente
 nostra. Secus Dei efficaciam dicitur quod, quod antea dicitur, tunc quod in
 impotente hominis sit pervenire, non habet donec pervenire in dicitur
 dicitur 1.º 2.º q. 1.º art. 9.º non requirit ad pervenire in dicitur speciale dei

auxilio gratulatur, et tradit in Dilecto In Dextera Sect. 6. anone 22.
 bene aut probat aq. impotestate hominū eē facta realit. Ex quo in-
 ferat eē pignemū, scilicet recte operari auxilio dei, q. pignemū illud
 utq. ad finē utq. sicut impotestate hominū eē. In impotestate
 eius nō dēre, ex quo recte inferat ipū eē. In impotestate

De Reprobatione.

Quis ē de reprobatione. In qua suppo-
 nenda sunt quæ dicitur art. 8. De essentia reprobationis, et effectibus eius, soly
 inq. examinandy ē.

V. de reprobationis exp. notia.

Proculius intelligentia pignemū
 daturne aliqua, de quibus nulla aut parva struētia ē inter d. 9
 ut ad punctū pignemū gradū faciāmus.

In tōi causam aliquam de reprobationis assignari pignemū asserit.

8. Tho: ad 2. assignat pro ea in cor, qua-
 re deus aliquos pignemū, alios reprobat, scilicet, ut in illis ostē-
 tenderet suū mētemū pignemū, et eligendo ad quō, in alij suū iustitiam
 pignemū, et dicitur bonitā dūerimodē relucere, que ex Paulo ad Romanos
 9. colligit deus salē ostendere iū, (idē dicitur iustitā) Conoz fac-
 re pot. suū, submittit in multa pudentia vasa iū, ut ostēderet di-
 uinitā suū in vasa mētemū, que pignemū iū.

Seco arguit Aureolus in 2. p. 1.
 41. q. 2. iustitia dei latē manifestat in pignemū, quibus pignemū
 nō dēre glia, ut corona iustitā, 8. ad extēsiōis iustitā in suis nēcessy alij
 que reprobare.

Arguit Ponticus quodlibet 5. art. 5.
 iustitia vindictiā suū relucet in Angelis reprobi, 8. nō fuit nēcessy ad extē-
 siōis iustitā dicitur reprobare hominē.

Id. ad 2. iustitia vindictiā, de qua
 agit de Tho

apud D. Tho. si manū ferant in predestinatis.

2.º Si aliqua tas cupitū sit in predestinatis potest in tas misericordis in puniē culpe indomo perseverantis in electione gratuita et, et licet in reprobi aliqua tas misericordis respiciatur, dy vocant, et puniunt extra dignū, magis in luce tas cupitū.

Ad 2.º. Res. cupitū vniuersalibus debere relucere, nō inuē in se parabili post laber, sicut ē cōpeltū, sed ex humana, ut hoc tas perfectio conuēni manū ferat, unde 2.º ad thomā 2.º. 1.º. in hac magna domo, (idē mudo vniuersū) nō sōly sunt nata aurea, et argentea, sed et fictilia, et que dū in honore, et que dū in derisio.

Dubium 2.º. Si nō sōly in cō, sed et in particulari exp. Dei possit assignari aliqua tas cupitū, et eligat, et alius reprobet, de quo scilicet disputat Granado tit. 10. per quā que sectiones.

Mihi videt nō de pigre Deo tas nobis oculos, ob qua cadaverit igne tas sup. sapientis, et glō. hoc potius que illi eligere, sicut et tas respiciunt, ut aut potius natura humana, que bō. lig. a sumit, aut ex impie habitas potius que ex aliis parentibus currelig. gēnt. Apostolor pauperas, et tō. 1.º. potius que dicitur, et dicitur, resp. hō. obstant tō. 1.º. que bō. 1.º. bō. 1.º. voluntas tō. 1.º. hō. negotiū re. fect, hoc tō. 1.º. hō. 1.º. exp. nostra nulla dicit, tō. 1.º. hō. 1.º. que Deo sicut nobis sunt oculos, vī dicit Granado.

Aliquorum effectuum reprobationis dāri cau. 1.º. exp. nostra. 2.º. austeri.

Primo de execratione, et obdurat.

De quibus quatuor sunt effectus reprobationis. 1.º. dicitur.

Cy tō. theologis 2.º. 1.º. 2.º. 3.º.

videndū dāri causā exp. nostra scilicet pā, et ad Romanos 2.º. vī hō. gentis traditū ē impō. 1.º. ignominis, et in reprobi, sensu prope eorū pā. 2.º. ad Thabonicensis 2.º. loq. charitatis vestibū nō receperunt, vī hō.

fieri, sed mittere illis deus operari eorum, et credant mendacii.

Et S. Augustinus l. 1. de Sermone cap.

3. explicans locum ad Romanos 1. citatus inquit, dixit quippe quod ante mali fecissent, et ad iudicium properant, quod credibile illis deus in deinde coram eis eorum, proinde procedentis est hinc pena pro. et quod nota est, ad illis esse in eis quod in eis meritis oblationibus, et in senariis meritis, namque pro universa massa damnatae.

Opponit Paulus ad Romanos 9. quod quia vult convertere, et qui vult induere, pro eodem modo tribuit misericordiam dei et voluntatem oblationis sicut, et gratiam, idem colligitur ex Augustino lib. 1. de simplicitate q. 2.

Inter deos disputat, et contra Paulum hinc et illam ab ipso, et in qua quasi quidam oblationis, qui hinc opponit Paulus.

Origines, Gregorius, Theophilus, et alii, et Leoninus ex hinc illam Paulus et dixit se agnoscere, sed introduxit quasi quidam opponens hinc ex illis doctrina illis et colligitur.

Cum in expositione hinc illa de reclusione ad Paulum illam, ita Augustinus citatur, Beda, et de Thoma super hunc locum, et alii, ibidem, et scholastici in l. 1. q. 1.

Notandum est pro explicanda duplitate nominis in durat, et quod se videntur, et dicit subiectis quosdam auxiliarios specialiter ut ait. 3. quatenus conatus, et supponit permittens labendi impetum, et subiectis auxiliis operari, et operari, quod ad eum pro in sequeret, cuius permittentis, et subiectis ex pro nostra videtur, et infra.

De indurat. 2. modo Augustinus loquitur et explicandus est Paulus, cuius sensus est et eundem Augustinus cuius vult miserere, et cuius vult non miserere loquendo de indurat. hoc modo, ut ex textu colligitur, permittens scilicet Paulus non vult, neque conatus, sed miserere dei, quod in postea induxit Paulus, quod deus existat in omni alicuique quibus ipse induratus est subiectis, cuius vult miserere, et cuius indurat, idem miserere dei Dei sui existat Paulus, permittens in deus ipse resistere tunc pro, et induratus est.

Art. 5us Dub. q^{ue} pendit x

volens, neq^{ue} auctore miseret, equis subindurat, ut desando indurat, ut conotat, et in claudie permisionis, sicem ex dei voluntate fit. **Ad 2^{am}** sensy eest deus quorsuamq^{ue} miseret iⁿferendo specialiora gratia, auxilia et si indurat sine, que in deo abij^{ti} de negare et eius beneplacito fit, licet ne excludant p^{ro} eoy.

Ad 3^{am} dicitur exp^{re}ssum auct^{or} dominest q^{ue}rens, hoc est deside, neq^{ue} pena sensy, et damni punie, qui^{us} q^{ue}rens pro^{pter} p^{ri}m^o motu, et p^{ro}mo in damni pro^{pter} originale, **Ep^{iscop}us Thome^{us} 1us**, ubi dicitur q^{ue}rens nus punie, et damnet iniquos in igne q^{ue}rens pro^{pter} eoy p^{ri}m^o, et iniquos debet^{ur} multa manducare **et** **et** loann^{is} 2us **et** q^{ue}rens, nisi quis renatus fuerit ex aqua, et spiritu sancto n^{on} pot^{est} introire regny dei, q^{ue}rens p^{ro} ad damni, et carentia visionis. unde ex illo co^{nt}ra pro loquio sumpt^{us} ex Augusti^{no} no^{ta} ep^{iscop}ola 99. deus n^{on} p^{ro}vis^{us} est vltio, que h^{ic} sic peccat, et r^{ati}o punie ex ordine diuine iusticie.

Solebat obij^{ci} 2° hanc veritatis locy sapientia^m q^{ue} q^{ue} h^{ic} dicitur iuste ad suppones ip^{su}m, qui n^{on} debet puniri idem^{us}, et ex eoy in mo^{do} a tua virtute, sed h^{ic} cepit h^{ic} obij^{ci}o q^{ue} in dicta correcta a s^{an}cto q^{ue} habeat ip^{su}m, qui n^{on} debet puniri idem^{us} ex eoy in mo^{do} a tua virtute, id est potentia. **(T^{er}m)**

**V. totius effectus reprobationis
deus ca^{usa} Ex^{tra} nos^{tra}**

Ex dicitur de predestinatione mar^{ti}n^o q^{ue} n^{on} p^{ro} repro= essere de actu dei in actu reprobationis, de illo n^{on} p^{ro} da^{re} iⁿ a, sed de d^{omi}ni effectus reprobationis simul, h^{ic} de actu dei, ut dicitur respectu^{us} ad p^{ro}creata h^{ic} ad d^{omi}ni q^{ue} effectus reprobationis.

S^{ed} 2° in adu^{er}sa^{ri} p^{ri}m^o originale est causa repro= bationis, neq^{ue} pro^{pter} illud permittunt labi in p^{ro} actu^{us}, et de negant ill^{ud} auxilia specialia gratia, que negationes, et p^{ro}visiones sunt effectus reprobationis, parvuloy 2° reprobationis d^{omi}ni est ip^{su}m p^{ri}m^o originale, p^{ro}mo^{do} et sup^{er}ius p^{ri}m^o originale est effectus reprobationis, que h^{ic} tenet d^{omi}n^{us} q^{ue} b^{ea}t^{us} de veritate art. 2° ad 9° et seq^{ue}nt^{ur} **2°** aliquid.

S^{ed} 3° ex Augustina ep^{iscop}ola 105. et alij^{us} locy dicitur deus n^{on} miseri cordia lib^{er}o^{rum} que^{rum} h^{ic} p^{ro} predestinationis

probat per se.

1. probati per se, reprobatio est odij Dei, sed odij tunc est per se, et peccatorum, s. reprobatio supponit tanquam causam per se, ma- pater ad Romanos 2. tuos dilecti, sed per odium habet, nomine odij in- telligit reprobatio supra dicta est, nisi per sapientiam 14. quo tu deo implet et impletas eius.

2. probat ex Augustino l. ad simpliciāny q. 2. Dei non dicitur esse homines, sed esse peccatores, s. odij reprobationis prope- rari, et lib. de predestinatione lib. 3. cap. 14. tractum quare deus ex duobus causis non denegat perseverantibus etiam ab eis iniquis insuscipienda, sed insuscipienda est de iudicio, scilicet s. causis reprobationis et in deo actus iustitiae prope- rari.

3. reprobatio non est opus meritorum dei, s. 2. reprobatio non est opus meritorum dei, s. 2. reprobatio non est opus meritorum dei, s. 2. reprobatio non est opus meritorum dei, s. 2. caput iustitiae, atque ad id supponit ulque in pater, s. in liberat reprobatio in iustitia, sed in ea voluit d. partem in opere ubi dei respicit misericordiam et dignitas psalmo 24. converte vis Domini misericordiam, et veritas tua iustitia.

4. Deas vult esse homines, saluos fieri, sed hoc voluntas non potest operari voluntate, reprobandi sine culpa, s.

5. d. de iudicio et c. 6. affirmat in absolute dari causam reprobationis ex parte nostra, scilicet defectus cooperationis liberi arbitrii probat primo ex iactura operum, in qua refert in homines et in deum totum perditionis, et mors, v. 13. perditionis Israel. Quiescit in d. nolo mortis peccatorum.

6. probat ex Augustino de dono perseverantiae cap. 2. quod liberat gratia dicitur, qui non dicitur debere gratiam, et de predestinatione lib. 3. cap. 19. gratia gratia datur cui datur supra autem iudicio non datur cui non datur, sed non potest esse iustitia nisi non potest in negat gratia, s. 2. gratia gratia, s. 2. reprobatio est prope per.

7. probat ex D. Prospero lib. reprobationis ad capitula Galorum cap. 7. quoniam omni potest Dei vult non potest esse probare absurdum, gratia in Dei non potest esse deservit, per ab eis deservit.

et ante ipsa voluntate efficax habuit Deus voluntate inest
 magis excludendi parvulus à beatitudine postquam p[ro]p[ter] s[ua] presentia
 et sua voluntate inefficax puniendi illi permittit illi sibi in p[ro]p[ter]
 Deus h[ic] dicitur art. 3. et quantum ad punctum de reprobatione ex
 dicendi statui.

Suppono ex illo art. 3. reprobatus potest
 vivere in illo actu practico suam intellectum in p[ro]p[ter] excludant q[ui] beatitudinem
 hinc h[ic] dicit illi beatitudo permittendo eos sibi in p[ro]p[ter] excludendo,
 et damnando.

2. premittenda est distinctio illa de ordi-
 ne intentionis, et executionis, que applicanda est reprobationi ut illo art. 3.
 dicitur.

3. notandum est dupliciter fieri reprobationem
 1. operative et predestinat. id est, unde ca. quare potius Caus fuerit repro-
 bus. que Jacob. 2. absolute, unde sup[er] ca. reprobationis Caus.

1. potius dicitur 1. reprobationis operative
 hinc quare iste potius, que ille reprober non potest dari ca. aut ratio exp[er]t. matra-
 que d. Thoma ad 3. q. 1. dicit Augustinus et Augustinus ep[iscop]o laos. et de
 p[re]destinat. lib. cap. 14. et alij loquuntur, unde h[ic] ibi in laos inquit qua-
 re hinc trahat, et ille non trahat motu velle dicitur, hinc dicitur
 probat Augustinus ex cap. 9. ad Romanos exemplo Jacob et Esau. v[er]o?
 In p[ro]p[ter] originali sunt infecti ex eor[um] parente genit[er]i, et t[er]m[in]i sunt
 reprobus, et aliter p[re]destinat, unde Paulus inquit, q[ui] n[on] magis p[ro]p[ter]
 .i. aliquid boni. mal[um] e[st] q[ui] s[un]t n[on] ex operibus, sed ex v[er]o ante dicitur, q[ui] maior
 serviet minori, q[ui] nulla assignari pot[est] ca. quare unus potius, que alius
 fuerit reprobus. Neque dicit pot[est] (inquit Augustinus) fuisse repro-
 batus Esau, q[ui] Deus projecit mala opera futura p[ro]p[ter] q[ui] Paulus
 dicit opera exclusit hinc p[ro]p[ter]ta, hinc futura.

Ita est manifesta, de hominibus
 p[ro]p[ter] beat[is] v[er]o infecti sunt p[ro]p[ter] originali, q[ui] non pot[est] assignari ca.
 quare unus potius que alius reprober exp[er]t. p[ro]p[ter] originali pot[est] re-
 mitti aut originali p[ro]p[ter] ante p[ro]p[ter] p[er]missionem p[ro]p[ter] actuali

nulla ad assignari pot. pte diuina voluntate, quare deus resp. 10.
bauerit iudg, et n. Petri, aut p. m. p. n. t. p. p. finale vniuers, et
n. alterius.

firmat, p. e. x. p. iudg. intellectus, nulla e. r. no.
diuina voluntate, ipa. e. x. suo beneplacito se detur, ut e. x. p. iudg. diuini intellectus
nulla e. r. no., quare potius eligat Petri, qu. iudg. e. x. dei beneplacito sit electio,
ma. e. x. p. i. q. metaphis. cap. 7. e. p. a. e. t. n. q. voluntas sequit. iudg. inte-
lectus, proponens om. ut ouens, q. i. iudg. intellectus e. i. n. d. i. s. e. r. e. n. o.
luntas e. x. suo beneplacito se detur, mi. p. nihil p. p. e. i. t. in Petro q. i. n. e. e. i. n. i. d. e.
et equalit. vniuers. q. clar. p. t. e. r. a. t. aduere ad manifestat. diuina voluntate,
et misericordie, q. i. n. a. t. i. n. d. i. f. i. a. e. x. p. i. iudg. intellectus diuini.

Duplici exemplo d. The. firmat, vbi p. i.
m. e. t. i. n. t. i. p. o. t. i. t. i. d. i. p. n. o. q. u. a. r. e. d. e. u. s. v. l. u. e. r. i. t. e. x. a. d. i. m. a. t. q. u. e. d. e.
p. e. t. r. u. s. i. n. f. i. d. i. g. n. i. t. a. t. i. s. s. u. b. f. i. d. e. a. q. u. e. x. t. i. n. e. r. u. o. d. e. i. p. e. f. f. e. r. e. n.
o. m. a. n. i. f. e. s. t. e. t. e. d. q. u. a. r. e. h. a. p. t. u. s. v. l. u. e. r. i. t. e. s. u. b. f. i. d. e. a. q. u. e. x. t. i. n. e. r. u. o. d. e. i. p. e. f. f. e. r. e. n.
t. o. s. i. n. p. a. r. t. i. c. u. l. o. n. i.

Exempli exemplificationis omne p. i.
en. reddi. no., quare artifex d. g. i. n. g. d. i. f. i. c. i. y. c. e. m. e. n. t. o. s. u. p. p. o. n. a. t. l. a. p. i. d. e. s.
e. t. c. o. n. c. i. p. i. t. l. a. p. i. d. i. b. u. s. e. q. u. a. l. i. t. e. r. d. u. c. e. n. t. i. b. u. s. a. d. v. n. i. u. e. r. s. d. i. f. i. c. i. y. p. a. r. t. e. s. e. t.
m. u. r. u. e. l. i. g. a. t. s. e. d. n. o. p. o. t. r. e. d. d. i. t. i. o. q. u. a. r. a. t. h. e. s. l. a. p. i. d. e. s. p. o. n. a. t. i. n. p. e. n. i. e. r. e. i. l. l. i. a.
i. n. g. d. i. f. i. c. i. y. c. e. m. e. n. t. o. p. r. o. e. v. l. u. n. t. a. t. e. a. r. t. i. f. i. c. i. y. i. n. t. i. n. e. a. s. i. g. n. a. t. i. o. n. e. p. r. e. d. e. n.
t. a. t. i. o. n. i. s. e. t. r. e. p. r. o. b. a. t. i. o. n. i. e. x. p. e. d. e. i. q. u. e. e. m. a. n. i. f. e. s. t. a. t. i. o. i. n. p. e. n. i. e. r. e. e. t. m. i. s. e. r. i.
c. o. r. d. i. e. s. i. n. i. n. p. a. r. t. i. c. u. l. o. n. i. n. p. o. t. r. e. d. d. i. t. i. o. n. e. p. o. t. i. u. s. i. p. s. e. q. u. e. i. l. l. e. r. e. p. r. o. b. e. t.
e. y. v. l. e. r. i. t. e. q. u. a. l. i. t. e. p. o. s. s. i. t. a. d. u. e. r. e. a. d. f. l. a. g. i. n. e. r. e. t. a. d. e. o. q. u. e. e. m. a. n. i. f. e. s. t. a. t. i. o.
m. i. s. e. r. i. c. o. r. d. i. e. s. e. t. h. u. m. i. l. i. t. e. r. e.

Sed e. h. g. c. exempli d. Theod. in s. d. i. f. i.
q. 1. d. 1. s. i. n. i. q. u. e. q. u. a. l. i. b. e. t. e. q. u. a. l. i. t. e. r. i. n. s. u. p. p. o. n. a. t. a. r. g. u. e. n. t. i. u. m. s. i. n. i. q. u. e.
i. n. p. e. n. i. e. r. e. m. a. i. s. e. r. i. c. o. r. d. i. e. s. e. r. a. t. o. a. d. h. o. c. e. s. t. s. u. b. h. a. c. l. i. l. l. a. f. i. d. e. i. n. h. o. m. i. n. i. b. u. s. o. n. e.
e. q. u. a. l. i. t. e. r. a. t. o. n. e. t. o. m. a. n. i. f. e. s. t. a. t. i. o. n. e. d. i. u. i. n. e. v. o. c. a. t. i. o. n. i. s. e. t. a. l. i. u. s. r. e. s. p. i. c. i. t. e. t. e. x. t. u. s.
i. n. d. i. u. i. n. e. p. o. t. r. e. d. d. i. t. i. o. n. e. r. e. p. r. o. b. a. t. i. o. n. i. s. l. e. c. t. i. o. n. i. s.

2. Theod. arguit 2. exempli
de miseric. n. q. l. o. p. i. n. e. v. l. u. n. t. e. s. c. a. p. a. x. s. i. u. t. h. o. q. n. e. o. i. d. e. n. d. y. d. e. i. p. p. o.
suo beneplacito

Art. 5° Dub. appendix

pro beneficiis hunc predestinare, et illos reprobare, sicut et si collocat
hos lapides in illa p. edictis, alios in illa pro sua voluntate.

Ad. 1° ad 1° ante effectum reprobationis
et predestinationis homines equaliter habere, sicut est p. mat. se habent, oppositio
est sub hac illa p. no ante verum antecedit dei vocatio, et ante deum
antecedit dei permisso, qui sunt primi effectus predestinationis, et reprobationis.

Ad. 2° ad 1° homines a paritate voluntatis,
et in lapide, deus non facit voluntatis hominum reprobationem, non ex debito,
sed ex gratia predestinat, et est ad se non aliud, ex cuius subtractione
sequitur permisso labendi in peccatum, que est primus effectus reprobationis, cuius
indat causa.

Ad. 2° in reprobatione, et absolute, et im-
pliciti considerando reprobus indat ratio, et causa reprobationis, sicut est effectus
reprobationis, sed in dei voluntate referenda est reprobatio, in illa p. p.
int. dicit. 41. et hoc est mensurandum d. thom. ad 3° ubi loquitur de predestinatione
reprobationis, quare ad causas, que solo a parte esse dicuntur voluntatem,
et ita intelliguntur d. thom. ca. litanis in art. F. 10° p. 1° cap.
161. et alij thomiste, de reprobatione int. dicit. 41. q. 2° n. 19. Gregorius 9°
art. 2° et plures alij.

Et sic in d. p. 3° cap. 9. n. 36. tenent
d. thom. nec negat sed eodem loquitur de hominibus, quos p. originale peccatum,
quo supposito ita tenent causas reprobationis, qui reprobandi, et ita inquit d. thom.
in negare absolute causas reprobationis, sed reprobationis ipsam, quare
sunt potius, que aliter reprobat.

Sed tenet d. thom. ex eo quod per se p. dicit,
in actus reprobationis, sicut negat causas absolute predestinationis, non reprobat,
unde inquit quare hos elegit, illos reprobat, non habet causas 2° post se
facit ad causas predestinationis, et reprobationis in eis in q. in loquitur
de reprobat. ipsam, aut vellet absolute de causis reprobationis, et
licet in art. 3° proponat de hominibus esse equaliter, quod non est p. originale
in in solut. nihil curavit de videtur. p. originali, quare ad causas repro-

liberum, & admittit, ut quod ex causa dicitur, quare ut dixit nec nisi sit apud
 Deum si in qualibus nominibus qualibus propter meritum explicat, hoc in
 quit est iniquitas, si predestinationem fecerit ex debito
 redderent, et non ex gratia, quasi diceret non est
 iniquitas apud Deum, si propter meritum, et alia in causa
 efficiat, que sunt effectus propter meritum, et alii, qui ex gratia efficiuntur, et
 sunt. Curandum est, et dicitur idem sentiant quod dicitur licet pro ipsa
 sententia allegentur.

§. 1. ex causa superiora nostram. ad
 manum quod eodem modo loquitur Paulus de predestinatione. et scriptum est. ut si dicitur
 fuerit, aut aliquid boni. In mali ergo non meritis, sed ex causa dicitur
 esse, quod maior servit minor, sicut scriptum est. Iacob dilectus servus meus
 et in fine. ut inquit inquit, et quod sicut in dicitur, nomine in dicitur non
 tota reprobatio intelligitur.

§. 2. ex Augustino. ad simpliciter
 quod ante dicitur, sicut Iacob inquit non fuit electus ex merito, inane
 quod sua fuit reprobatus ex demeritis, et scriptum est. ut autem illi
 potius, quod illi liberet, aut non liberet exorietur qui pro iudicio quod
 tam magnis profundi, ut quod in causet pro dicitur.

§. 3. permisso libendi inquit, siue
 actuale, siue originale est effectus reprobationis, ut in 3. sed primo permisso
 non libendi inquit id est causa ex parte nostram, quod est effectus reprobationis
 non inquit. Naliqua causa posset deum maxime pro alio. at si permisso an
 recedit in ore pro, siue sit permisso libendi inquit actuale antecedit in
 ipso actuale pro, siue sit permisso libendi inquit originale antecedit in
 in ipso originale pro, siue loquimus de permutatione, quod de permutatione
 pro Adams, siue quod de permutatione parvuli siue pro originale,
 semper in permutatione ipso pro antecedit.

§. 4. permisso libendi inquit
 non effectus generalis providentiae, quod particularis providentiae, quod
 est reprobatio, si autem, providentia generalis est respectu finis naturalis, at
 permisso libendi inquit est respectu finis supernaturalis

Ex his aliis.

Ex hijs aliorum sic respiciendi, sunt
 1.ª que p[ro] originali peccato ad equalem reprobationem referunt, nulli sunt
 predestinati, qui sunt in facti originali peccato, q[ui] p[ro] originali peccato ad e-
 qualem ad quem sequitur reprobatio. *Secundum per baptismum tollit p[ro] origi-*
nale, q[uod] in reprobo baptizati p[ro] originale ne in reprobatione respiciatur.

Primum ex iisdem de causa seu q[ui]a
 nihil damnationis remanere in baptizati eo q[uod] p[ro] per baptismum quod culpa
 et pena remittitur, sed si p[ro] remittitur et de reprobationem in aliq[ui]d remaneret in
 baptizati damnationem, q[ui]a

Secundum de libro 5.º cap. 5.º n.º. probat p[ro]
 originale in p[ro] posse etiam reprobationem s. potuit deus in p[ro] origi-
 nali p[ro] negare reprobationem gratia digni, quia p[ro] impeditur, atq[ue] adeo permittit
 esse deus ip[s]i p[ro] reprobationem, q[ui]a in p[ro] originale est ad totum effectum reprobationem,
 aut p[ro] remittitur p[ro] originali adhuc remanent penales huius origi-
 nis in p[ro] p[ro] p[ro], q[ui]a potuit deus negare gratia digni in p[ro] originali.

Primum post remissionem p[ro] actuali per
 penitentiam in p[ro] p[ro] procedenti deus non admittit a se ip[s]o reprobationem ad p[ro] in com-
 munitate, neq[ue] est auxilia specialia ut antea se se debet, q[ui]a potest negare
 gratia digni in p[ro] originali p[ro].

Sed hoc si ex dictis respicit, ut in
 p[ro] originali sit effectus reprobationem in p[ro] et ad re-
 probationem.

U. q[ui]a dicitur in re p[ro] originali
 in remissionem in gravissimi mali deus inferat, sicut in negatio vocationem in p[ro],
 que censet pertinere ad ipsam penam etiam in p[ro] et in reprobationem notat Gonzalez
 dy. 1.º lib. 4.º n.º 3.º.

Quare diversa est ratio de penalibus huius
 origi, que relinquunt remissionem p[ro] originali ad coram, et q[ui]a inquit dicitur.

Ad. Primum de. in reprobationem
 de negat. quod id est specialium auxiliorum, seu familiaritatem, et de negat. auxilium
 sine quo non habet reprobationem.

Et Gonzalez ex reprobationem, qui in p[ro]

pr. originale n. remittit ad causam reprobationis, & ipse in an. 3. ostendit per
 missionem labendi in pr. originale et effectum reprobationis, ut ita pr. n. per ad
 reprobationis.

It. ex Suarez lib. 5. cap. 6. v. 1. presentis
 reprobationis negativae, seu in predestinationem n. hinc in causis exp. reprob. reprobationis
 non aut positivae pr. q. d. ad damnationem et causam reprobationis, reg. c. 1. ad
 hoc. n. ex illo art. 3. ubi ostendit n. dari reprobationem negativam, & q. d. ex
 reprobatione negativa n. sequitur permissio labendi in pr. 2. q. d. reprobatio positiva
 includit primam permissionem pr. tanquam effectum cuius n. datur ad exp. nostra
 que ad illa. n. 3. ostendit.

Tandem ex eodem articulo reg. c. 1. d. 1.
 Valques arguunt causam reprobationis a gloria, ostendit in ibi permissio
 omni pr. procedit ex voluntate efficiendi excludendi reprobationem
 a gloria tanquam effectum ex ad.

Tandem ex eodem articulo reg. c. 1. d. 1.
 permittit pr. Adami et effectum reprobationis, et datur ad damnationem aut ad id pr.
 Adami et supponit permissionem n. per ad reprobationis.

Ad. arg. 1. d. 1. ad. 1. ex August.
 tino dico exponendae defectibus damnationis, ut de damnat. et ex ad.
 quare datur ad ex merito pr.

Ad. 1. d. 1. ex illo art. patet ordinem
 intentionis prioris fuisse xpi predestinationis et nostrae que est reprobationis ordi-
 nem executionis prioris fuit voluntas permittendi pr. et ordine inten-
 tionis antecedit predestinationis xpi voluntas permittendi pr.

Ad. 1. d. 1. sub reprobationis n. tenet
 rationale et defectum originalem pr., sed natus rationale velle, ex cuius repro-
 batione sequitur tanquam effectum permissio pr. originalis.

Ad. 1. d. 1. n. sumi reprobationis pro re-
 putat. alij, sed pro actu providentiae divinae, per quod reprobi deus vult
 dare pr., sed permittit eos labi in pr. v. d. Th. art. 3. in corpore, et d. 1.

Ad. arg. 1. d. 1. ad. 1. q. d. dicitur e repro-
 batione n. im. dicere punire sed permissionem labendi in pr., cuius n. datur ad exp. nostra.

Ad. 1. d. 1.

Ad 2^{am} Dⁱ. dupliciter potest dici q^o potest
 tunc pro refectione mali, et hoc odium supponit p^{ro}. 2° sumit negativè quatenus
 Deus n^{on} dirigat aliquos in vicia q^{uonia}m, sed permittit labi in p^{ro}, et hoc odium
 est ante p^{ro} p^{ro} p^{ro}, et in eorum reprobato, et de hoc odio loquitur Paulus, ait
 d^{omi}n^{us} in ex operibus. Et tunc odium habet, q^o n^{on} loquitur de odio pro refectione mali,
 hoc t^{em}p^{or}e supponit prava opera.

Ad 3^{am} Dⁱ. firmat ex Augustino Dⁱ. ad
 1^{am} loq^uendo loquitur de odio sicut positivè ad p^{ro}, q^o habebat, tunc loquitur
 de odio reprobato, fortè. Ad 2^{am} Dⁱ. loq^uendo generalit^{er} tunc sumit negativè,
 que repete in omnibus dei operibus, et dicitur q^o 2° art. q^o n^{on} autem sumit
 negativè in rigore, et dicitur punit^{us} pro culpa.

Ad 3^{am} Dⁱ. reprobato odium
 negativè, aut misericordie in rigore, ad actus providentis d^{omi}nⁱ, dicitur
 in omnibus dei operibus repete negativè, et misericordie generalit^{er}
 sumendo negativè pro ea, q^o debet a deo fieri in ordine convenienti,
 et d^{omi}n^{us} potest eum mutare, et q^o q^{uonia}m dicitur creatori, et hoc modo in repro-
 bato repete negativè, est convenienti in ordine d^{omi}nⁱ providentis per-
 mittere p^{ro}, et velle, et aliquid deficienti a sequi. Ultimè finit, et d.
 Tho: art. 3° repete t^{em}p^{or}e misericordie, q^o d^{omi}n^{us} hominib^{us} n^{on} infert violen-
 tiam, sed relinquit illi in manu v^{ol}untatis, q^o ex d^{omi}nⁱ bonitatis largitate
 provenit, ita est accommodatè creaturæ rationali, et est relinquunt libere,
 repete t^{em}p^{or}e misericordie, q^o punit reprobat^{os} vera odium.

Ad 4^{am} Dⁱ. ex voluntate anteceden-
 ti, que simplex est actus dei, quo volentem saluare fieri, que est voluntas re-
 h^umanæ salutem si p^{ro} p^{ro} d^{omi}nⁱ bene velle voluntate efficit reprobandi, tunc
 quo ad reat^{us} velle damnare n^{on} supponit culpa p^{ro} p^{ro} omnibus aut alium
 sufficientem ad salutem de quibus art. 3° dicitur, bene p^{ro} p^{ro} quomodo ordine in ex-
 tentione p^{ro} p^{ro} velle excludere a Regno, que permittit p^{ro}, sed n^{on} bene conse-
 que ad permittit p^{ro}, que p^{ro} p^{ro} velle ordine executionis.

Ad 5^{am} Dⁱ. Valent^{er} Dⁱ. ad 1^{am}
 d^{omi}n^{us} de voluntate p^{ro} p^{ro} p^{ro}, quatenus voluntate antecedenti vult d^{omi}n^{us}
 homin^{um} salutem fieri, et fieri auxilia sufficientia ad salutem, et efficitur reprobat^{os}

Item qd dicitur aliquid

quoniam salus personarum per reprobandos licet scilicet peccatorum melius facit ad ob-
sequium creationis, atq; ad Deum multo magis beneficium illi excedit illi. Quod
intentione de pena peccati, magis est, magis est culpam, quod peccati, qd in obstante
culpa melius est reprobandi, quod nec est, est melius in obstante peccato.

3. probantur esse nulli boni et damnati
esse aliquid boni, quod boni damnati est aliquid, omne autem quod est, quatenus bonum est.

Dicendum tamen reprobandi melius sunt
quod esse, quod esse damnati, ita dicitur super cap. 26. Mathaei in illorum, bonum erat
esse peccatum, si fuerit, id est melius ut licet, et alii dicitur legi. Et de reprobato
Mathaei in de ludo dicitur Spiritus, bonum erat esse peccatum, si fuerit homo ille, bonum est
proleptus et notat licet sicut psalmo 17. bonum est credere in Domino, quod credere
in homine, id est melius.

3. Item dicitur Theophilus super in
sa, que referuntur dicitur in cap. 19. Mathaei illud, postquam ad tantum malum
devenit ludus melius fuerit esse peccatum, si fuerit. De Bernardus sermone 35. in
antico, nec dubium fore dicitur huius, qui nec sunt, id est damnati, quod huius, qui
omnino modo non sunt, id est tenent de gloria ordinaria Mathaei 26. et gloria in fine
an Mathaei 19.

3. Item dicitur pro mortale privatur hominis pen-
no bono scilicet Deo, non est privatio. In negativo vero, que est bonum in se, obsequium
infinite, sed quo privatio est malorum boni est peior, et magis in se, et melius est
damnati nunquam esse, quod personam est laqueum, minus suppono ex dicitur.
Et q. 73. art. 2. unde in re malis moralibus, homicidii peius est mendacium, quod
privatur homicidii magis bono honestatis, que mendacium, quod privatur veritate.

De pena damni, aut scilicet eterna peccati,
privatur est damnati maximo bono quod est beatitudinis supernaturalis, quod est ma-
ius bonum, quod est nate, de pena sensus id damnati interrogantur non dubitabi-
liter non est repate sunt illi per.

Tandem hoc spiritus, quod rationis spiritua-
lis, qui insunt a Deo postulante, septius sunt, que in peccato laqueum. De penam in-
ferni perueniant.

De reprobato Augustino dicitur in loquendo in se-

na. culpa, sed de malo aliquo temporali.

Ad 23. Q. melius reprobo suis nunquam
est, ut prope culpa, et prope p[ro]p[ri]etate, ad d[omi]n[u]m de culpa. N. nullo modo est licitum
velle permittere p[ro]p[ri]etate, hoc est p[ro]p[ri]etate in creatura. Et intrinseca mala
sicut p[ro]p[ri]etate ut a deo bona. Et tunc et permittere p[ro]p[ri]etate alienis, q[ui]a p[ro]p[ri]etate
vita mala est, nisi ad vivand[um] malis malis, ut si quis non posset cohibere
aliquis a fornicat[ur] posset permittere si diceret p[ro]p[ri]etate p[ro]p[ri]etate. Sed omnia.

Similiter, si quis certo sciat p[ro]p[ri]etate, mortali
necesse absolute posset deinde scire, q[ui]a p[ro]p[ri]etate scire voluntate in peccandi, et
in sensu d[omi]ni p[ro]p[ri]etate peccare, et p[ro]p[ri]etate in sequit[ur] exco[m]m[un]icatur, et p[ro]p[ri]etate scire
sicut et d[omi]n[u]m. Petrus autem reuelat[ur] et negatur[ur] d[omi]n[u]m absolute poterat negare,
et illi ad h[oc] damnatio per reuelat[ur] est cognita posset peccare beatitu-
dine, et posset saluari iuxta d[omi]n[u]m. Et 23. q. 22. art. 1.º

Deinde, si daretur alicui scire an
vellet vivere, ut in hoc peccaturus, quod si tunc est salvandus
reperit ex hoc p[ro]p[ri]etate casere vita, et saluare p[ro]p[ri]etate, vellet
vita, ut p[ro]p[ri]etate, non alius eligeret p[ro]p[ri]etate, q[ui]a supra d[omi]n[u]m est permittere p[ro]p[ri]etate
p[ro]p[ri]etate est intrinseca mala, q[ui]a velle p[ro]p[ri]etate, ut quis tenetur
impedire peccatum, nec possit imp[ro]p[ri]etate
nec p[ro]p[ri]etate quod cumq[ue] p[ro]p[ri]etate.

Qua prope d[omi]n[u]m q[ui] daretur grandis
B. d[omi]n[u]m. vita, sec[un]d[u]m. n. 23. p[ro]p[ri]etate in d[omi]n[u]m culpa mortali posse illi permitte-
re p[ro]p[ri]etate bonis creationis, ut tunc p[ro]p[ri]etate est p[ro]p[ri]etate culpa permittere et velle p[ro]p[ri]etate
a se fieri, q[ui]a intrinseca mala, de quo d[omi]n[u]m. art. 2.º

Ad 24. Q. ex d. Th. hoc citat in d[omi]n[u]m
duplex n[on] esse posse in d[omi]n[u]m, si p[ro]p[ri]etate q[ui]a p[ro]p[ri]etate est, et hoc modo est nihil
n[on] est eligibile, nisi boni tunc h[ab]ere pot[est]. Et quatenus est casus n[on] n[on] est, et maximum cal-
pe mortali, et hoc n[on] esse p[ro]p[ri]etate ad mala n[on] n[on] est, melius est, et magis eli-
gibile, q[ui]a hoc n[on] est magis auctori ad felicitate, que est casus n[on] n[on] est.

Quod patet solutio p[ro]p[ri]etate d[omi]n[u]m
N[on] est melius ut homini reprobo nunquam creati nihil in d[omi]n[u]m d[omi]n[u]m et casus
n[on] sequit[ur], q[ui]a voluntate auti voluit deus hominis, que creati, saluari, et stulti
auxilia.

auxilium ad salutem necessarium reproborum
 Reprobis ante ipsa demerita reprobantur sequitur illorum inerat. Dominica
 cy peccant fiat voluntas tua postulare suam damnationem, quod dicitur voluntas est ut
 damnetur, imo sequitur postulare ut labantur in peccatum sine quo damnari non possunt.

1. et ipsa difficultas notandae videtur
 Quando tit. 8. de p. conica, sec. 6. in 59. dicitur illud esse ab illis, qui ponunt causas
 in reprobationi propter peccatum, de quibus vult illos reprobare, et in quibus pu-
 nire, quod petunt suam damnationem.

2. Dicendum est reproborum inerat. Dominica
 peccare et hinc potest fieri in peccato mortali in peccato suo et in quibus peccatis, ita quando in
 60. probat ex Augustino ad ariolos falso sibi impositis a th. 16. dicitur re-
 probis peccare inerat. Dominica dicitur, quod Dominus fuerit inerat in se ipso
 in peccato suo, quod est illorum damnatio.

3. Dicendum est reproborum, cui natura est servata
 sua damnatio posse velle suam salutem et suam voluntatem ex se effici, et illi posse pe-
 cunare ad hoc et facere, peccare ex dicto art. 3. de p. conica, et in 1. q. 19. art.
 10. in hinc, qui pendet a libero arbitrio hominis, et velle oppositum eius, quod deus vult, quod
 deus ita vult, ut relinquat nostram voluntatem inerat, et potest velle oppositum,
 et tenetur ita velle.

Adit opinio d. Tho. de veritate. q. 23.
 art. 3. ad 2. quod deus non velle damnationem absolutam, sed supposito pro 2. ordinis sui hinc
 et in hoc tenet quod formam dicitur voluntatem in velle fieri, et tenet velle
 ut velle dicitur hinc tenet.

Ex quibus patet ad difficultatem propositam
 reproborum ad hoc nota sua damnatio est quod dicit fiat voluntas tua posse peccare, et de
 si de se liberat et damnat.

Quae dicta sunt de reprobatione hominum de
 reproborum Angelorum intelligenda sunt.

V. Inpotentia hominum ne esse reprobum.
 Dub. appendix

firmat. et estom, quibus necessitas ex aliqua causa accidit simpliciter necesse
sanis, sed que sunt a voluntate predestinati bene necessitate ex aliqua causa proce-
dentis, sicut est de predestinati. et voluntate dei, et simpliciter bene necessitate, ma-
f. an illa necessitas, an, que inducit necessitate simpliciter, nisi est Augustini in En-
qui in dno cap. 103. nullus inquit est alius, nisi que deus vult, et deo rogant-
dus est velle, q. necesse est fieri a voluntate.

3.° sumo aliqui cogit, q. si vero sunt
concessi in predestinatione, sed si p. d. n. nat. aut reprobatio eadem, q. in p. d. n. nat.
vinctus saluet sumo deus operatur a se a p. d. n. nat. q. p. d. n. nat. aut
reprobatio eadem.

4.° p. ex sacra scriptura 2. Petri 1.° dicitur
glie, et per bona opera eius vestigiis vestigiis, et electis sanctis, q. electione rat
est. Et Apocalypsi 3.° dicitur dno, ne alius accipiat coronam
eius, nomine coronam intelligit eterna beatitudo, sed non pot. intelligi de predestinatione
coronam, licet admittit committi pot. q. intelligit de p. d. n. nat. ad coronam, at
q. p. d. n. nat. in eterna q. possit amitti coronam. Ad quod quis eligit,
1.° 33. dicitur nullus, et innumera vult, et in re facit alius pro se, q. exponit
Gregorius 29. moralium cap. 9. conuictis alijs aduentibus alijs rationibus, sed iocundus
vult e beatitudo eterna, que illa semel habita non pot. amitti nequit loquitur de
electis de suis generis, et per dno illa nec etiam pot. amitti.

Hic dicitur quatenus negat certitudinem p. d.
destinati. hoc sacra scriptura manifeste, in qua hec predestinatio a se eadem
dicitur p. Iohanni 16. qui mecum vocat mecum adiunxit, et ego cognosco eos, et sequantur
me, et ego sciam quod ego sciam, et non peribunt in seipsum, et nemo rapiet eos
de manu mea, et Iohanni 3.° ex nobis sciant, sed non erant ex nobis, q. si ex
nobis fuissent permansissent adhuc nobiscum Augustinus De bono per. c. 1.° non
tis cap. 2. glossa, et alij d. exponant, id e. fuissent ex predestinati, et v.
ad Timotheum 2.° firmus fundamentum dei in heris simulacrum hoc, agno-
scit dominus qui sunt eius.

Pro p. predestinatio includit volun-
tatem dei e. p. nat. et art. 2. sed q. deus e. p. nat. nullo infirmitate et certis iudicis
1.° 13. voluntati eius qui vult, q. predestinatio eadem.

ma. p. 1. c. 1. q. 1. predestinatione in sunt dilecti

sed hinc non multum invaluat si scilicet sequentem partem loquens predestinationem non stralere per originalem sed semper esse in gratia sequentem et de hoc rigando. Sed in prima parte meo. amonitione gratia, quod est predestinatione.

Notandum de predestinatione in re, ut est illi qui eligat ad vitam gratia per media efficaciam ad eam sequendam ut ante. sed hoc potest operari electi et non alii in gratia cadantur.

Quare ad fundamenta hereticorum. de his primis erroribus predestinationem non dicitur voluntate efficaciam, sed media, quod videtur infallibile, et certum predestinationem saluum in saluabit sine omni operibus, que sunt media ordinata ad beatitudinem sequendam. Sicut si deus decreuit agricola percipere fructum infallibiliter percipiet, in non percipiet si non mandauerit semini semina, et soluerit terram, quod illi media decreuit deus fructus esse percipiendos, quod maximum notandum est ad sedanda hereticum diaboli in negotio predestinationis, hinc enim est per omnia diuina promissa quod erunt qui bene operantur, et supplicium gratia peccatorum, quod conspiciunt inueniunt a se deus nihil decreuit et predestinationem et reprobationem.

Ad. 1. q. 1. c. 1. q. 1. max absolute cofalio sed in eorum quod causa habet necessitatem connexionis et effectum, sicut in quibus necessitudo productio caloris, in ea autem libere solue verum certum, et infallibiliter effectum requirit producendo illi quoad subiectum et quoad modum quo vult fieri, et in hoc consistit efficacia libere diuine voluntatis, videtur Tho. supra q. 1. q. 1. c. 1. v. deus igitur efficaciter voluit fieri effectum libere, et sic admodum deus causam libere per quam effectum fiat infallibiliter ut habent effectum dei motioni, absolute autem in se per libere causam, et recollendum est quod dixi in de auxilio cap. 6. aliud est aliquid infallibiliter inueniunt, aliud necessitudo, primum requirit causam effectum, sicut est hoc cuiusque in cognita falli potest, neque necesse videtur effectum frustrari, etiam dicitur infallibile in ordine ad causam extrinsecam, et necessitudo significat in his que non sunt per se.

hinc ex generat. spiritali, sed ex ea mali, quae ab Adamo procrea-
ta est operat. sicut Matth. 17 dicit n. pot. a vob. bona mala fieri
facere, videlicet quatenus bona, ita exponit bonae d. Augustinus lib. de gratia
cap. 21. sicut 1. Corinth. 13. dicit Christus n. agit p. pecc.

Eodem modo d. ad loc. ex eodem cap. videtur
ex. qui peccat n. cognovisse deo, id est quatenus peccat, ut exponit Caicorum. l.
terque n. cognovisse deo cognit. apprehensiva, et p. oratione bonitatis deus
qui peccat h. d. de fact. d. d. d. n. d. i. Ad loc. ex. l. Joann. 1. dicitur:
Ita ex nobis, id est p. d. d. n. d. i. ut exponit Augustinus de bono p. pecc.
tantis cap. 2. p. manent, ut ingratia usq. ad finem vite, n. in sequit. tuncque
habuisse gratia. Ad loc. ex. l. Joann. 1. dicitur: Ita dicitur Pauli ad corinth.
dicitur: Ita dicitur Pauli ad corinth. et in charitate, q. fides, et p. d. d. n. d. i.
n. p. manent ingratia, tuncque aut p. manent, n. aut in sequit. n. p. pecc.
n. mitti in hac vita, et ita subiungit ex venerit q. p. d. d. n. d. i. Ita dicitur Pauli ad corinth.
p. d. d. n. d. i. Ad loc. Joann. 1. dicitur: Ita dicitur Pauli ad corinth.
quae sit, et in vob. eorum salute, ul. p. d. d. n. d. i. sicut p. d. d. n. d. i.
Ad loc. ex cap. 10. dicitur: Ita dicitur Augustinus de quibus loquitur p. d. d. n. d. i.
n. d. d. n. d. i.

Ad. 2. d. d. n. d. i. ex vi generis d. d. d. n. d. i.
Deo p. d. d. n. d. i. p. d. d. n. d. i. d. d. d. n. d. i. d. d. d. n. d. i. d. d. d. n. d. i.
pro omni tempore, sed pro tempore, quo sunt ingratia, quandoque p. d. d. n. d. i.
tuncque d. d. n. d. i. d. d. n. d. i. d. d. n. d. i. d. d. n. d. i. d. d. n. d. i. d. d. n. d. i.
resolventis quatenus decrevit illy beatificare.

Deo d. d. n. d. i. p. d. d. n. d. i. d. d. n. d. i. d. d. n. d. i. d. d. n. d. i.

Ad. 2. d. d. n. d. i. p. d. d. n. d. i. d. d. n. d. i. d. d. n. d. i. d. d. n. d. i.

Ingeny more ma. i. d. d. n. d. i. d. d. n. d. i. d. d. n. d. i.

Deo d. d. n. d. i. p. d. d. n. d. i. d. d. n. d. i. d. d. n. d. i. d. d. n. d. i.

Ita d. d. n. d. i. p. d. d. n. d. i. d. d. n. d. i. d. d. n. d. i. d. d. n. d. i.

q. d. d. n. d. i. p. d. d. n. d. i. d. d. n. d. i. p. d. d. n. d. i. d. d. n. d. i. d. d. n. d. i.
cany tantis, sed ut habuisse voluntate simplice q. talis d. d. n. d. i. d. d. n. d. i.
man. sicut e. illy manere libertate arbitry ad d. d. n. d. i. d. d. n. d. i. d. d. n. d. i.
liberty

Art. 6.us de iudiciali.

talibus contingantibus De qua si agit expresso q. 19. art. 2.º
Sed prius fundamentum e decretum dei
fuerit, et mutari non potest, si ante operatur nostris decreto absoluto, et effi-
caci prodestinata e a deo, et prodestinata operatio nec est libera.

2.º si prodestinata e a deo, et est certitudine
cognitionis, et presentie sunt scientia, hanc certitudine ostendit, et causalitatis
mediis, hoc si tribuit solent Bonaventurae int. dist. 40. art. 1.º q. 2.º immo
in tribus dicit prodestinata e a deo, et certitudine cognitionis, q. deus scit in potestate
tu in presentie eum scire, si autem hoc si ex 2.º ad thomam de firmo funda-
mentis dei dat hanc signaculum hoc, cognovit dominus qui sunt eius. In mag-
na domo videlicet sunt vasa aurea, et argentea, sed ficticia, et quod in ho-
mor, quod in stumelicis, hanc mundaverit se ab hanc, (de hereticis, et
iniquis). sicut vas in honore, ex quo duo colliguntur, si firmitate signaculi
si, id e prodestinationis in presentie ponit, ut patet ex illis, scilicet, novit dominus
quod sunt eius. 2.º e certitudine vivere in presentie futuri non sui liberi
arbitrii, ut patet ex illis, scilicet, hanc mundaverit se ab hanc, sicut vas in honore,
id e vas elatum, et prodestinatum, q. n. dicit prodestinatio quod e certitudine
in causalitate mediis, quod a deo fit, et prodestinatum e eam.

3.º si efficacia meritorum, in effi-
cacia pendet ex merito arbitrii, et certitudo prodestinationis pendet ex pro-
sentia, ut si libere arbitrii, and si q. ex presentie qui bus a mag. au. xlvij
potest quis dicere, si n. d. p. mag. auxiliia n. dicit efficacia meritorum prodestinatio
certo, q. si efficacia auxiliis pendet a libero arbitrio, et certitudo prodestinatio

4.º si e certitudine prodestinationis
sumendo e ex presentie quod media, que appellat ad hanc, et in ead
decretis libere dei, quo dicitur q. futurus, et hanc certitudo media in id e
mag. simpliciter intelligente, que e omnino nati in deo, et ex se, et e possibilis
et sic, et hanc certitudo, que e omnino libera, et apponit decretum dei
libere e e res futurus, que respicit hanc certitudo, hanc presentie, illud mag.
cognovit deus a mag. creaturam libere arbitrii, et qd. pro suo in nata e
bonae aucta e, si hoc libere certitudo collat, et in se vellet potest se
opponit, cognovit deus presentie certitudo deus e deus, et hanc

Art. 6° de libertate

est necesse simpliter ex illa hypothesis, q^d est hypothesis omnino ad nullu^m diem respectu ad loques ut libere exsistentis.

2° arguit q^d 6° p^resonat^{ur} auxilij^{is} spici^{antur} aliquib^{us} certe futuris et cooperatis libere arbitrij, q^d certitudo sumenda est ex ista sententia, qua Deus cognouit et salu^m operata hominib^{us} cooperatur.

3° arguit sup^{er} p^redestinatione obij^{ecti} respectu ad cooperatis hominij libere, sequunt^{ur} tria maxime absurda, 1° est q^d homines et p^redestinati, et q^d non est motus tuus pro vob^{is}. 2° est q^d non potest esse in mente xpi p^redestinati. 3° est q^d Deus vult de hominib^{us} salu^m fieri, de modo istis esse peccato. Item cooperatio libere, q^d a p^redestinatione ante op^{er}ationem, itaq^{ue} per voluntate, quae voluit de salu^m fieri de p^redestinatione, et p^redestinat^{io} sic necesse ad salu^m, et omnib^{us} salu^m sit possibilis.

4° probat, si xpi pro omnib^{us} moritur, quia est motus ut omnib^{us} salu^m sit possibilis, quoniam est xpi de motu cooperabilis omnib^{us}, sic necesse p^redestinationis in solis beneficiis dei esse reprobat^{ur} in dependenti a libero arbitrio.

5° probat, si xpi moritur, ut omnib^{us} sit salu^m possibilis, et sic possibilis omnib^{us} sic p^redestinat^{io} merito xpi.

6° arguit, si Deus aliquos p^redestinat, et alios reprobat sine respectu ad cooperatis moritur^{is} sic accipit per naturam.

7° hanc p^redestinat^{io} q^d p^redestinat^{io} nat^{ur} eligunt^{ur} vix declinat^{ur} et vix declinat^{io} nihil prodece ad salu^m opera bona electi.

Quarelib^{et} h^{ic} de p^redestinat^{io} ap. 10. numero 6° omnib^{us} p^redestinat^{io} et libere arbitrij dicit^{ur} et eo q^d in excelsis movet deus ad actus bonos nisi per gratiam efficacem, que quidem non movet op^{er}are, ut ex p^resentia a dⁱstⁱⁿctioⁿe, qua Deus cognouit libere arbitrij in h^{is} motu sensu, movet ad sensu^m. fundamentum est q^d gratia h^{ic} efficacem ex sola mo^{ti} virtute physica conuenit, q^d nec ex modo, quo dicit^{ur} a Deo ex tali p^redestinat^{io} dⁱstⁱⁿctioⁿe, qua Deus vult gratia q^d habitum effectus regulabilis in motu h^{ic} dec^{et}.

ut efficiat voluntate, voluntas scilicet, in ingenere causae materialis
versus voluntatem est causa auxiliij & efficiens, sed in modo quo aliquis de
dicunt scilicet ingenere causae materialis antecedere gratiam, in ingenere
causae efficientis subsequi gratiam, idcirco efficiat motum in libertate, quod non
est liber & prius ingenere causae materialis.

Secundo est deo prodestinatibus non esse
libertatem, quod non facit simpliciter esse inevitabile quod praesertim, sed in modo quod est
causabile, et inevitabile, quod hominibus inevitabile est libertatem non esse
ita certum quod in superia art. 4.

Pro deest. supponend. q. xiii.

De auxiliij cap. 3. et ex q. 19. art. 17. Deu prodestinate actu libertate
particulari et de circumstantiis eorum, et per modum intentionis, qua Deus decre-
vit antecedens ad ipse actu futurum et ipse in particulari, et per modum execu-
tionis quatenus prioritate a quo Deus deest actu libertate ad agendum prius
quod ipse se determinet.

Huius vero desumitur 1. et efficiat ad utroque

libertate, quod ad utroque in parte de libertate 1. operatur tota et in voluntate prius
et ante operationem effectum, quod prius quod actu libertate fiat Deus deest in libertate
prodestinate

Et prodestinate diuinae providentiae

quae cuncta gubernant sapienter et in omni parte providentia gubernant, et
providentia autem perfecta, quod per providentia permittit res prius in parte
non prodestinate, et prodestinate, unde deum providentia aliter est humana,
operatur in humanis ita haec providentia diuina, et non prodestinate in parte
eorum prodestinate, sed in parte, et in parte haec deest in deo, et in parte
et de providentia quae non magis in particulari a parte non prodestinate
et prodestinate.

3. ex subordinatae quae haec a deo

deest in parte et in parte deest deest, quae non causa libera se determinat
prius sit a deo prioritate a quo.

Ex quibus ita diuinae providentiae

et in parte prodestinate providentiae actu non in particulari deest

q[ue] format ex dictis art. p[re]cedentib[us] ex voluntate effici finis p[re]d[est]inati p[re]parare media e[st] ratio ad finis, qu[od] tunc est finis p[re]d[est]inationis, sicut ipse finis p[re]d[est]inat, et p[re]d[est]inat ab ipso p[re]d[est]inati, et determinans modum ad illud finis, sup[er]iora q[ue] p[re]d[est]inatione sicut p[re]d[est]inationis, aut und[er] e[st] dicitur in liberis arbitrii, et tunc a deo p[re]d[est]inat.

¶ Respond[et]ur ad 2. h[oc] affirmari p[re]d[est]inat[ur] ad certam certitudine cognitionis, non certitudine causalitatis, et ordinis meritorum ad finis e[st] d[icitur] d. Tho. art. 7. dicitur meritorum p[re]d[est]inationis, et certum n[on] certitudine cognitionis, et ad aliq[ui]da[m] principalis p[re]d[est]inationis, et de ordinat[ur] d. Tho. art. 3. inquit p[re]d[est]inat[ur] ad certam h[oc] t[em]p[or]e p[re]senti, sed q[ue] h[ab]et infalib[ile] ordinis e[st] d[icitur] d. Tho. Thom[as].

¶ S. 1. ex a[ut]oritate ad Eph[esios] p[re]d[est]inat[ur] et p[ro]p[ri]et[er] eius, qui operat[ur] cum v[est]ri v[ol]untate, p[er] q[ue] certitudo p[re]d[est]inationis n[on] est in p[ro]p[ri]etate, sed in efficien[ti]a d[omi]ni v[ol]untate, cui n[on] pot[est] resisti, sed d[icitur] qu[od]cumq[ue] voluit, fecit dominus suo pot[est]e sibi p[ro]desse v[ol]untate. Et loquitur. et n[on] resistit quicq[ue] eius de manu mea. (id est v[est]ri) que p[re]d[est]inat[ur] significat[ur] p[ro]p[ri]etate eius, et ego n[on] p[er]tineo ad eius, p[er] subiangit, nemo pot[est] rapere de manu patris, ego, et pater n[ost]r[us] sumus, id est ex h[ab]itu eius pot[est]at[is] et nati, sicut n[on] pot[est] rapere de manu patris, n[on] neg[ati]v[us] de manu mea p[ro]p[ri]etate certitudine p[re]d[est]inationis, sed ad v[est]r[us] op[er]e d[omi]ni nati.

¶ S. 2. Augustinus de corin[thios]. et gratia ap[er]te de p[re]d[est]inationis ait, homo si quisq[ue] perit[ur] facit[ur] deus, sed nemo eor[um] perit[ur] q[ui] n[on] facit[ur] deus, homo si quisq[ue] perit[ur] vult[ur] humano vult[ur] deus, sed nemo eor[um] perit[ur] q[ui] nulla re vult[ur] deus, sibi reducere vult[ur] p[re]d[est]inationis n[on] n[on] ad p[ro]p[ri]etate, sed ad p[ro]p[ri]etate d[omi]ni. D. Leo sermone 1. de p[ro]p[ri]etate, in salvand[is] hominib[us] per Christu[m] xpi n[ost]r[us] erat voluntas patris, et filii, tunc q[ue] vult[ur] n[on] ulla p[ro]p[ri]etate t[em]p[or]e turbat[ur], q[ui]a nulla erat dispositio, et incommutabilis p[ro]p[ri]etate, q[ue] reducere certitudo p[re]d[est]inationis, n[on] ad cogit[ur] sed ad p[re]d[est]inationis, et ordinis d[omi]ni.

¶ S. 3. 2. d. Tho. locut[ur] de certitate, si p[re]d[est]inat[ur] tunc e[st] certa certitudine cognitionis, et necessitudine causalitatis.

ne causalitatis, et istam mediam ad finem sequitur predestinationem, non est reg
 electi dei predestinationem, sed hoc dicitur non potest, quod si sequatur, non ad electum pertinet
 preparare media ad finem, nisi per ad homines, quod non est electi, propositum dei man
 neret. Et affirmat ex dictis art. 2.º, non predestinationis est ad media
 reg omnia, que reducunt ad finem, quod ex immutabilitate divina deum
 et efficacia eius certa, immutabilis, et impeditur est predestinationis.

3.º dicendum est, ut dicitur predestinationem non
 est summam illam scientiam media ad finem, (nullo modo dicitur in deo illa sci
 entia media de hoc in supra f. 19. art. 2.º) sed in asserto certitudinis non est summam
 illam in predestinatione habet tot Thomistam, est f. 1.º ex sacra scriptura sapientis quod illi
 accipiet regnum de celis, et dicitur de manu domini, quoniam de se sua
 sua regerit eos, et brachio iurato suo defendet illos, notandum illa certitudinis, ex
 qua colligitur certitudinis predestinationem, potest et causalitatis scientiam dei tribuen
 dy eis, et non in certitudinis, id est colligitur ex ap. iocriato homini scilicet predestinatio
 ubi est tribuit potest dei certitudinis predestinationem.

2.º ex 33.º Augustinus de

corinth. et gratia cap. 9.º ipse sunt illi predestinati, et in propositis vocati, quorum
 nullus potest, et per non nullus est ex bono immaly multum finit non est reg, quoniam
 sic est ordinatus, non dicitur f. sic predestinatus, sed ordinatus. S. Gregorius 5.º lib. cap. 2.º
 in libro de reg, quidam predestinare faceret, et apud quos facta sunt, que ab eo fieri
 preordinata sunt, quod non predestinatio, sed efficacia preordinatio, et causa est dei certit
 tudinis predestinationem est.

3.º f. 1.º de 1.º, heri sequitur Deus vult

efficacia aliquid futurum, quod illud certitudinis, quod efficacia dicitur voluntatis sumit
 certitudinis predestinationem, si dicitur non voluntas dei efficacia est omnium reg ad effectus
 operis omnia reg vult voluntatis sue, et ipse aliquid quod in creati omnia, et propositio
 voluntatis sue ipse, et creaturam, et ipse voluntas dei efficacia futurum potest reg
 2.º si patet, si est f. Deus efficacia vult futurum certo certitudinis ex ipso decreto
 dei efficacia absolute, nisi non potest regit sumit certitudinis predestinationem, et certitudinis media

2.º tunc est, si que reducitur certitudinis

predestinationem ad scientiam mediam, que in dicitur in voluntate, que operis predestinationem
 et certitudinis certitudinis cognitionem, et non causalitatis, quod non est ad mittendum, f. 1.º

Ad alterius medicum ut aliqua virtus in medici preparati predestinato maior, quoniam in medici preparati, reperto, sed non reducit ad virtutem medicum, quod dicitur cognoscitur hunc virtutem ex minoribus forte auxiliis, quae alius ex maioribus, sed certitudine causalitatis fundat in virtute, quod non maior causalitatis in medici preparati predestinato, quod ad predestinato ad certitudinem causalitatis medicum, sed proprium.

Plura alia de huius in affirmatis non adducunt.

4° dicendum certitudinem predestinato virtutem libertate non posse poni ex se. si aperire nostrum verum antecedere motum de se. huiusmodi ingenere causa materialis per determinatio nostrum voluntatis, quae huiusmodi prior ante causam efficientem est per aliquid actus, sed actus procedit voluntate ingenerare causam efficientem, per non potest intelligi quod procedat determinatio nostrum voluntatis ingenere causam materialis. affirmat ex hoc, huiusmodi de auxiliis capiti quod si non in se in re, in ingenere virtutem aliquid proprium, quod obliqua ad re, ut amate, ut quod virtutem actio recipiat determinat, sed virtutem causam prioris, quod operatio causam re, quod improprie dicitur de causam ingenere causam materialis prioris in se, quae prioris.

2° ad salvandum libertatem virtutem modo virtutem, ut in aliquo prioris actus, ut elicitus a voluntate antequam auxiliis efficiat, sed hoc fieri potest si auxiliis efficiat determinat voluntatem physicam, et ingenere causam efficientem antecedit verum, quod huiusmodi in passivitate, non per se, ideo est in adinveniente huiusmodi, non sit prior omnino determinat causam re, quae re determinat, sed in aliquo prioris intelligat elicitus a voluntate elicitus antequam auxiliis, huiusmodi a voluntate non intelligat actus elicitus, antequam intelligat auxiliis, manet semper distinctior, quomodo actus elicitus libere in proprio auxiliis determinat, non per se, non potest intelligi actio re, facta, et elicitus antequam intelligat principium actionis, sed in illo prioris intelligit actio a voluntate elicitus, quod non potest intelligi in aliquo prioris antequam intelligat aliquid efficientis, sed sua causam actionis. affirmat, auxiliis est creatio actio nostra, ut a deo, quae actio est re, rebus a voluntate, sed non potest intelligi actio in aliquo signo antequam intelligat in fluxu voluntatis, quod non potest intelligi actio ut a deo, antequam intelligat in fluxu deus, huiusmodi in fluxu re auxiliis efficiat, quod non potest intelligi ante auxiliis efficiat actio nostra, quae huiusmodi sit a deo, et elicitus auxiliis.

5° dicendum improbabile est causam explicari non.

efficienter

placatione, si culpabile, et inevitabile sunt et dicitur, et immediate appet-
ta, sed in immediate appetita, non medij, et neq. in evitabile, et inevi-
tabile, utq. ad q. a Deo pro de finit, e inevitabile, et q. e evitabile.

Prout, eodem modo se habent evitabile,
et inevitabile, sicut possibile, et impossibile, sed in possibile, et impossibile
ne medij, et neq. in evitabile, et inevitabile.

Vera ratio sciendi certitudine predestinationis
et libertate duplici scilicet explicata

Quodlibet, et aliorum sententiarum adhiben-

da libertate, et predestinatione, sic scilicet agendo predestinationis sumit explicatio,
et predestinatione, dicitur voluntate, ut in pot. res, et ex officio, et voluntate
que deus deus, et de predestinatione, se per illa sequat, utq. et tunc, hoc est, et
supponit q. dicitur tunc de auxiliis, cap. 7. et 8. de natura, et de se officio, et
sic voluntate, predestinationis, ad q. infallibile, sequit. verus, in de q. sequit
ex illo sumit sufficienti predestinationis, et certitudine.

Capitulum de 8° Augustinus

De concordia gratia cap. 14. tractans loq. n. dicitur in. ubi legit. sequit. fuisse
Et scilicet illos, quos deus voluit, et filio. Bechal. de predestinatione, et gratia
Augustinus nuncq. ad q. dicitur, et in q. dicitur, quosq. voluit, quosq.
voluit corda deus, et in q. dicitur, aut ipse a hunc peribit, quosq. voluit
sunt corda n. voluit, et ex mente Augustini, et gratia, et deus, et
ex officio dei, tunc, et in q. dicitur, loq. illi, et dicitur, et in
n. spiritus domini induit. dicitur, et in q. dicitur, et dicitur, et dicitur,
n. tunc, dicitur, inquit, Augustinus, nuncq. ille, et dicitur, et dicitur,
voluntate dei, et in pot. eius, facere voluntate, qui in q. dicitur, et
et in q. dicitur, spiritus sanctus, quo induit, et hoc, et dicitur, et dicitur,
et ex officio dei, voluntate, et officio, et virtute, et dicitur, in falli-
bilis, et in q. dicitur. Et dicitur, et dicitur, lib. 6. super Lucas, deus, quos
dignat. et orat, et quos vult religio, facit, quo loq. dicitur, Augustinus
lib. de gratia, et dicitur, cap. 46. inquit, quo prope, et dicitur, et hoc, facit, qui
hoc facit, et dicitur, et dicitur, sumit, et dicitur, et dicitur.

Causa motus nō potest ex supposito. q. acy dicit nō pot nō elici, tūc ex suppo-
 sitō acy dicit p̄tē, tūc in p̄tē p̄tē nō pot nō ē acy, tūc nō p̄tē p̄tē
 duo ē tūc, dēy dicitur q̄ dicit voluntatē et voluntatē nō p̄tē
 q̄ ē ex suppositione nō p̄tē nō p̄tē nō, que necessitas nō ē. tūc tūc
 tūc tūc necessitas voluntatē tūc, q. causa p̄tē necessitas conser-
 cy efficiē, que ē necessitas sequentis, tūc efficiē, tūc necessitas p̄tē
 dē causa naturalis, et hōc ē necessitas simpliciter, tūc tūc, quibus
 libere loquitur. licet ex supposito. q. loquitur nō p̄tē nō loquitur, que ē neces-
 sitas ex supposito. et tūc tūc p̄tē, et tūc tūc necessitas, tūc, q. accipiunt
 duo simul tūc, et tūc ex alio necessitas sequit

q. ad salvandū libertatē negamus tūc
 voluntatē ē aliquid p̄tē in nobis ante naturā p̄tē, quo dicitur tūc
 voluntas ante op̄tē, sed ip̄tē p̄tē p̄tē tūc ē tūc tūc tūc
 p̄tē tūc dicitur tūc tūc ē tūc tūc necessitas ex supposito. que tūc
 dicitur tūc ē tūc, tūc tūc tūc. Dicitur tūc op̄tē ē libera, et tūc tūc
 voluntas ex supposito

Duplex est exēplū hōc doctrinā declarat
 tūc tūc dicitur Dei libero, p̄tē tūc dicitur tūc tūc tūc
 dicitur dicitur q̄ ē immutabile nō pot facere oppositū, et tūc tūc
 ē necessitas in op̄tē, et tūc tūc q̄ nō possunt tūc tūc tūc
 dicitur tūc aliquid, et tūc facere oppositū, absolute tūc, et tūc tūc
 tūc ē necessitas Dei facere q̄ dicitur, q̄ nō illū producere nō tūc
 conser- cy amore dicitur bonitatis, et tūc tūc libere producit.
 Exēplū ē, tūc dicitur, que dicitur tūc tūc ē libera
 licet nunq̄ casus tūc tūc, et ex supposito q̄ voluit, nō pot nō velle

Dicitur, ex suppositione efficiē motus
 nō pot fieri oppositū tūc q̄ dicitur dicitur, et tūc tūc motus
 tūc tūc suppositionē, q̄ acy ē simpliciter necessitas.

tūc acy nō libere sufficit, et
 dicitur nat. voluntatē, possit eliciere. h. n. acy, sed requiritur ex quacūq̄
 supposito facta possit eliciere. h. n. q̄ nō ex supposito motus efficiē
 cy acy ē necessitas h. n. simpliciter libere, et q̄ amor tūc tūc

Dices, si uoluntate faceret oppositum
 eius q. deus decreuit futurum esse decretum eius, q. n. pot. facere. pot. de-
 creuit futurum. Ad. negando uel q. decretum dei uel n. fiat oppositum
 et n. q. oppositum fieri, unde si fieret oppositum decretum fieri uerum, in eo
 autem q. potest fieri oppositum n. fit. d. decretum.

Ad. arg. 2. q. 2. d. 1. p. ad b. dico
 Paulus n. loquitur de uoluntate uisionis, quae opponit ut futurum, sed dicit
 scientia speculatiua sumpta a rebus prout representantur in deo, sed
 loquitur de scientia practica, quae est in rebus, et uoluntate uisionis approbato-
 nis habet uoluntate uoluntate dei, ut supra q. 14. art. 2. n. 2. intendit
 Paulus decretum dei esse firmum uel scientia uisionis per se cognouit uel
 futurum libere arbitrii.

Et q. obicitur, si quis mundauerit se
 ab utroque sicut uos in honore. Ad. nec sermo de predestinatione, sed de pre-
 uentione eiusdem, quorum pot. assignari a, qui est gratia dei liberante a pe-
 ni. nequit inueniri munditiam.

Ad. 2. q. 2. d. 1. p. ad b. dico
 bonorum n. dependere a nostro uersu, sed facere bonorum, et arg. in probat
 auxilium effici n. esse sine nostro uersu, et licet de auxilium quibus uerum
 auxilium potest arbitrii uoluntate. n. in probat uersu n. esse necessarium, n. n.
 esse infallibile.

Ad. arg. 3. q. 2. d. 1. p. ad b. dico
 patet ex dictis, quomodo liberum saluati potest supponit effici decretum, et quia n. est
 decreto dei effici n. potest uersu n. uoluntate, absolute potest facere oppositum eius
 q. decretum.

Ad. arg. 4. d. 1. p. ad b. dico
 absurda ex nostra s. p. p. decretum dei n. esse certum. 2. p. ex causa n.
 mandati sine nostro uersu, 3. p. predestinatione necessitate imponere pre-
 uentione ad. ea n. sequi, ad. 2. dico potest decreto absolute. p. p. d. n. n. n. n.
 n. cooperari ex supposito in, et necessitate. 4. p. n. potest n. operari, et
 cu. arg. obicit illud decretum est n. actum, et n. dicit respectu ad illud. n. n. d. =
 esse respectu ad actum comp. dependere a deo, dicitur in quatuor n. n.

Determinat. ex dictis stat.

Qui dicitur sunt de gradibus gratiæ, et gratiæ
predestinatoriæ intelligendos sunt de gradu suplicij reproborum.

Eodem autem modo vitanda est certitudo pre-
destinationis, et reprobationis, ut libere in Angelis, sicut hominibus, nulli
dij nos in his invenio, et in Gerardo tit. 11. dicitur de institutione diuina
et reprobatione de hac re.

Respondeo apud Augustinum est aliquid de ordine
est de illis aliquid vitium, scilicet Angelos esse electos merito, et gratia, quod pre-
destinatoriæ necessitate est morale inducunt, homines vero per accidens, quia necessita-
tes morales inferunt, tunc de ex Augustino colligitur maiora auxilia requiri
nata labora propter carnis rebellionem, que neque in Angelis, neque in statu innocen-
tiæ reperitur, tunc quantum ad efficaciam auxilij, et modum ferendi, et quoad
negotij predestinationis pertinent, nulla diffinitio est in hominibus, et Angelis
habere suare habet de predest. tit. cap. 9.

Art. 7. V. numerus predesti-

natorum, sit certus. I. dcl.

Numerus predestinatorum est certus
materie nature, et factus, id est certus est numerus mille saluati, et qui sunt illi.

2. dcl.

Numerus electorum certus est non solum ratione
cognitionis, sed et ratione electionis, cuiusmodi principaliter deest nisi autem electo-
rum numerus reproborum.

3. dcl.

Solum Deo cognitum est numerus electorum.

4. dcl. De certis numero predestinatorum

(et ad el. de reprobi) cetera Fide tenenda e. r. ad Timotheu. r. cognovit Dominus, qui sunt electi. Joanni. r. ego scio quos tribuam, et cognosco omnes meos, et id stat ex dicitur q. 14. art. 13. Decreta Dei cognitio futurorum.

In quo sequit numerus predestinatorum. Reprobos augeri non posse nec minui, patet, non si aliquid saluaverit, quod Deus non predestinavit. l. damnaverit, quos non reproboavit. l. scientia Dei est factibilis, qua cognovit proficere ee salvandos. l. damnandos, et non cognovit proficere ab eterno futura. l. est immutabilis voluntas Dei, aut eius scientia immutabilis, que non sunt de Fide.

Dicit, predestinatus absolute potest damnari, et reprobus potest salvari, rursus Deus potest suo pot. absolute non ferre gratiam predestinatorum, aut gratiam, q. augeri, aut minui potest numerus predestinatorum.

2. q. ad. Deus potest ab eterno pot modo facere, sed ab eterno potest plures predestinare, quos predestinavit, q. et modo pot, atq. addit augeri numerus predestinatorum.

3. bene sequit, reprobus salvari, q. augeri numerus predestinatorum, q. et bene sequit pot salvari non pot augeri numerus. q. si. off. de univ. de off. modale deponibili, sicut bene sequit, sicut non movetur, q. si pot curare pot moveri.

4. Deus pot plura facere, quam fecit, ut q. 29. art. 9. q. pot plures predestinare quos non predestinavit.

Ad id in sensu dicitur quod predestinatus damnari, hanc in sensu potest, tunc non possunt hinc duo obungi e. propter finem, et damnatus non aut dicitur numerus predestinatorum augeri posse. l. minui involuit sensu positum scilicet q. si sit proficere talis numerus a Deo, et tamen q. augeri. l. minui, additio tunc, aut diminutio supponit ad causam additio, aut a quo aliquid subtrahit, sicut alibi possibilis e. rursus, r. q. contrarietate non sub alio dicitur negredo possit velle implicari.

In quo ad id absolute dicitur in sensu dicitur pot Deus predestinare quos saluavit, in eo supponit q. pot saluavit in tali numero non pot plures predestinare, q. scientia Dei sic inflexibilis, et eius voluntas immutabilis.

Quartus ad reprobat. Catharinos inquit
quosq; eē coet. peccatoris damnandos, quos ipse nō vult appellare reprobatos
alios tunc quos in celestibus, sicut ludas, numerusq; pōtius inquit hōc coet. quod
Deus in illo 1.º signo rōy, sed prohibe state a vobis eē damnandos, aliosq; 2.º
numerusq; a vobis dicit eē.

Hęc 11.º 2.º coet. Scholasticorū, et exactione
singulis an regit, in qua de p. damnat appellent reprobat. Machin. q. omni-
bus damnandis dicitur b. cedite a me maledicti in ignem q. rōy, qui parati dicitur
lo, et Angelus eius. Illa preparatio nē aliud quā decretū excludendū illos
a regno peccata media, in quo dicitur a. r. 1.º reprobat. rōy.

Ad hęc rōy 3.º dicit, terra profuerit tribulor, et spūs reprobat, q. rōy
qui damnant prop. spūs, et tribulor peccatorū damnant q. rōy reprobat.

Hęc Catharinos ex sua. 11.º quāq; infra
pp. 1.º p. p. d. n. r. g. n. e. l. e. c. t. u. s. n. e. c. e. s. s. o. s. a. l. u. a. b. i. t. 2.º n. p. r. e. d. e. s. t. i. n. a. t. u. s.
s. a. l. u. a. b. i. t. et n. p. r. e. d. e. s. t. i. n. a. t. u. s. d. a. m. n. a. b. i. t. l. o. q. u. e. n. d. o. d. e. n. e. l. e. c. t. o. r. i. s. i. g. n. i. s. i. n. q. u. i. s.
v. r. u. s. p. p. r. e. q. 1.º e. l. e. c. t. u. s. n. e. q. f. a. l. s. u. s. e. d. i. n. g. e. n. t. 2.º p. p. r. e. r. e. p. r. o. b. u. s. n. e. c. e. s. s. o. d. a. m. n. a. b. i. t. et h. a. n. c. d. i. c. i. t. e. l. e. c. t. u. s. 4.º p. p. p. r. o. c. i. u. s. s. a. l. u. a. n. i. s. s. a. l. u. a. b. i. t. et h. a. n. c. d. i. c. i. t. e. l. e. c. t. u. s. a. p. p. e. l. l. a. t. p. r. o. c. i. u. s. n. i. s. i. g. n. i. s. e. l. e. c. t. u. s. n. e. a. p. p. e. l. l. e. t. p. r. e. d. e. s. t. i. n. a. t. u. s. e. q. u. i. t. o. r. i. s. s. a. l. u. a. n. d. u. s. 5.º p. p. p. r. o. c. i. u. s. s. a. l. u. a. n. i. s. n. e. c. e. s. s. o. s. a. l. u. a. b. i. t. et q. u. i. s. d. i. c. i. t. e. f. a. l. s. u. s.

Ex art. p. r. e. c. e. d. e. n. t. v. r. a. t. q. d. d. i. c. e. n. d. u. s.
11.º d. e. l. i. c. i. t. 1.º 2.º et 3.º b. n. e. c. e. s. s. i. t. a. t. e. e. x. s. u. p. p. o. s. i. t. i. s. a. b. s. o. l. u. t. a. 2.º

2.º p. p. f. a. l. s. a. s. i. c. i. t. a. b. s. o. l. u. t. e. p. o. s. s. i. t.
d. a. m. n. a. n. i. s. p. r. e. d. e. s. t. i. n. a. t. u. s. et r. e. p. r. o. b. u. s. s. a. l. u. a. n. i. s. i. n. c. e. r. t. u. s. p. r. e. d. e. s. t. i. n. a. t. u. s. s. a. l. u. a. n. d. u. s. et r. e. p. r. o. b. u. s. d. a. m. n. a. n. d. u. s. u. s. d. e. c. r. e. t. u. s. d. e. i. s. i. c. i. t. a. f. a. l. s. i. t. a. t. e. m. a. x. i. m. e. p. o. t. e. s. t. s. u. p. p. o. n. e. r. e. d. i. c. i. t. q. u. i. s. a. r. t. 13.º p. p. d. e. f. u. t. u. r. o. o. b. i. g. e. n. t. i. t. a. n. t. d. e. t. e. r. m. i. n. a. n. t. e. s. i. c. i. t. u. s. e. t. f. a. l. s. i. t. a. t. u. s. 3.º a. l. l. e. r. a. p. a. r. i. p. p. f. u. t. u. r. o. d. i. c. i. o. n. i. s. f. u. t. u. r. a. e. r. e. v. e. r. a. n. e. c. d. e. c. r. e. t. u. s. d. e. i. p. o. t. e. s. t. f. a. l. s. i. t. a. t. e. et l. i. c. e. t. t. r. a. n. s. u. d. i. c. i. s. e. t. e. t. a. b. s. o. l. u. t. e. p. o. s. s. i. t. e. e. f. f. e. c. t. u. s. i. n. g. e. n. t. r. e. p. e. n. t. a. n. t. e. q. u. i. n. o. n. e. s. t. s. u. b. d. e. c. r. e. t. o. d. e. i.

4.º p. p. v. e. r. a. t.

S. u. a. n. t. i. s. i. n. o. f. f. e. c. t. u. s. q. u. i. s. a. r. t. 3.º h. a. n. t. i. s. s. a. l. u. a. n. t. u. s. d. e. i. d. e. p. a. l. u. s. e. l. e. c. t. u. s. n. i. s. i. g. n. i. s. e. o. m. n. i. n. o. d. e. t. e. r. m. i. n. a. n. t. u. s. n. i. q. u. i. d. a. l. l. u. d. i. n. s. t. a. n. t. i. n. q. u. o. r. e. s. h. a. n. t. e. x. p. e. n. t. i. s. a. d. d. e. x. t. e. r. a. s. e. d. f. u. l. s. e. i. n. d. i. f. f. e. r. e. n. t. i. s. e. t. i. n. a. n. t. e. =

Inveni reprobi in parte dicitur à Deo propter electos, separati ad Romanos 9.º
 submittit vasa iræ apta in iræ, et ostendit misericordiam suam in vasa
 misericordie dicit, id est, ut ostendat malis suis misericordiam suam, nec habuit in reprobo
 animam, sed ipsi reprobi sunt inveni à Deo propter propter electos.

Idem malis reprobatio malorum certis in his, videlicet, prodestinatio, et vici
 sunt gratia Dei et liberatio à miseria, quæ patitur reprobi, quæ reprobatio
 inveni à Deo propter prodestinatio tanquam propter facta.

Quo sequitur nostro modo intelligendi
 Et primo de iudeo prodestinatus, quæ reprobatio patitur, id est, hinc totum finis primo
 nostro modo intelligendi iudeo, quæ de hinc totum modo, ut ait 1.º et primo
 laboris sunt malis manifestatio misericordie Dei in reprobatio, et Paulus
 dicit, quæ prodestinatio est primo nostro modo intelligendi.

V. Ut malis numerosus prodestinatus et reproborum.

In duo membra hoc dicitur dividitur.

1.º. ut dicitur in scripturis multitudinis, et plures ex hominibus sunt repro-
 bi. 2.º. de fidelibus erit sermo.

In ex hominibus, quibus dicitur, quæ salventur membris.

1.º. erit Originis 1.º. de iudeo, et

6.º. et 3.º. cap. primo, et hominibus et in matheo, et in scripturis, de creaturis in-
 telliguntur, sive homines, sive Angelos alij, salus de deo, et per nos, et in
 sermone de fidelibus, et requirit dicitur de deo, et de reprobatio, et de necessitate argu-
 nare numerosus prodestinatus.

Idem erit manifestum et in scripturis

matheo 23.º. dicitur à me maledicti in igne æterni, qui paraverunt stabulo,
 et Angelis, et in inferno ibunt hi insipientes, et Mercator, et
 et ubi debet intrare in vita, quæ dicitur manum hanc in Genesim in
 igne in extinguibile, et in morte, et ignis in extinguibile, et
 ignis in extinguibile, et in morte, et ignis in extinguibile, et
 ignis in extinguibile, et in morte, et ignis in extinguibile, et

et in morte, et ignis in extinguibile, et

destinatus, et per nos, et in inferno, et in morte, et ignis in extinguibile, et

Simat ex August. quibus dicitur
 lib. 3. de presonis cap. 68. nunciat ex sacra scriptura in qua p[re]destina-
 ti appellant uelle dicitur 12. reprobi autem astringuntur, ad Rom anoz.
 si fuerit numerus filiorum Israel tanquam alienarum, reliquos salus fidei
 ubi per personam unam intelligit reprobos ex illo populo Israel, appellat.
 De p[re]destinati graua tribu[m] p[re]ganda in honore calice Martini 13. sed gra-
 ua tribu[m] parat. paucos sunt, et uelle parat. astringuntur, q. et
 p[re]destinati respiciunt reproborum pauci sunt.

Doct. an aduentu[m] xpi paucos
 erant, qui uelut deus colere psalms 79. notu[m] in iudea deus, in Israel
 magnus nomen eius, et factus e[st] in pace locus eius, et habitatio eius in Sion.
 et ex gentilibus paucissimi saluabuntur. De uerbo nom[is] 33. inquit Moy-
 ses, beatus tuus Israel, qui similib[us] tuis, pupule qui saluati in domibus,
 post aduentu[m] xpi parat infidelis, et he rectorum pauci sunt, qui uelut
 fide xpi an[te] officiat om[n]i[m] mysteriorum, iniqua n[on] pot[est] esse salus, q. uel de mag
 in illy indiam baptisim[us] parib[us] centy ab hinc annis inuent[us], ubi ex m[ul]-
 ti homin[um] damnabat, au[tem] si ady[di]os magna xpianorum p[er] damnati in se-
 nile plures e[st] reproborum p[re]destinati, multa e[st] ueritate tradit illud da
 de hac re quodlibet q. 1. positiua 8. 7.

Ad 1. q. 1. p[er] p[re]destinatos nu-
 meros p[er] manens e[st] parat reproborum pupillus, et hoc modo dicitur intelligi
 illud Luc[ae] vi. nolite uicere pupillus gregis.

Ad 2. q. 1. Deu[m] suauitate
 uoluntate h[ab]ere uelle h[ab]ere salus, et in omnib[us] p[er] se auxiliis ad
 salus sufficientis, homines in procliu[m] ad malum p[ro]p[ter] p[er] originale
 et bonis uoluntatibus abstrahi, et ille tentationibus superant, et in
 aequant beatitudinis, Deu[m] aut[em] n[on] ordinauit illis efficacie ad q[ui] sed
 paucos, q. seruauit suau[em] p[ro]p[ter] h[ab]ere, uel scilicet res defectibus defi-
 ciant a sequit[ur] iustitiam, qui excedit facultat[em] nat[ur]am, et e[st] ille improp[er]-
 uonatus, hinc ex p[er] d. Tho. ad 3. q. paucos illy a sequit[ur] p[er] m[ul]-
 ad Deu[m] plures deficere a sequit[ur] beatitudinis, q. e[st] modum ad malum
 malum hominum ad malum supposita culpa originari, p[er]cipua[m] in fatendy e[st]

capricati plures sunt pro destinati.

Item ad hoc Apoc. 1. omnes iudaei sunt reprobi, et diaconi Act. 6. electi, nisi Nicolaus fuit hereticus Apoc. 1. 2.

2. p. ex Damasceno moral. pro defunctis ubi illud Thaci. 7. pauci sunt, qui saluam sperant, ut hinc non a se pro dicta simplicitate, sed quasi per admirat, quos pauci sunt qui saluant.

3. 7. p. pauci sunt christiani, qui non in otiositate discedunt, et ad uiam mentis patienter fructuose suscipiendi sufficiunt attente cogitatio, qua hinc non est difficile, et hinc maxima pars christi anony infra mortalium laborant, in seipsum respiciunt, et cedendo, et suggerendo uigilant, et hora mortis timore salutis inferni de seipso dolent, et tunc sacra mentis motibus recipiunt, et deus fect tunc specialis auxilium, quod multos saluos fieri potest, quos autem semel inspirari sunt fideles. Illa hora facili negotio perueniunt ad id quod mortalibus ostendendum est in pluribus fidelibus saluati.

4. suppositio auxilii, que deus reliquit in ecclesia in uia a deo, exseruit sacramentorum, exortationibus, et ceteris uita eterna non boni impopulationis hominibus, quos pauciores ab illo fine deficiunt.

5. si uel colligi in desiderando numero fidelium pro bono decursu ecclesie, non trecenis prioribus omnes in ecclesia promissiones sunt omnium fidelium maxime sanctitatis, et pauci peccatorum inueniebant, nulla tamen est pars status, in quibus credendum est maiorem posse saluari, ut in epistola in illorum clericali, et oratione, forma: pariter pro destinatio.

6. Item ex fidelibus plures electi reprobi, quos pro destinati, ita tenent plures Theologi, quos sequitur hinc dicta dicitur q. 7. quibuslibet potest, et q. 7. ex sacra scriptura q. 7. per q. 7. plures uel saluati, impii, et peccatores ubi parabant. Thaci. 7. quos angustia preta, et tunc uolunt, que dicit ad uigilant, et pauci sunt, qui tunc non ego.

Luce 13. uenite intrare per angustiam portam, quia multi uolunt intrare, et non possunt, que non maxime sperant fidelibus peccatores ubi

hinc operibus que veniunt in vltis et totius vite. Ecce scilicet si peruenit
difficile conuenit et subditur in hinc enumerat, psalmo 139. vni-
us de celo prospexit, ut videat, si intelligens aut reuerens deus
declinaverunt simul motus faciunt, et qui faciat bonum, et non de bono,
ut tunc significat paucitas bonorum et pressus malorum.

2° p. ex 33° d. Gregorius hoc
milia 19. in euangelio, in illa ora paucis sunt electi, ad filios inquit
plures veniunt, et ad regnum caeleste pauci perducuntur, ecce enim ad ho-
stias feruntur, et qui multum dixerunt, ecce pariter implentur, quia
inquit sciat, quia pauci sunt, qui in illo electorum dei grege numerantur.
d. Gregorius in homilia 19. ad populum Constantiensium. Illi putant in
nostra ciuitate, qui salui fiunt, in inferis et dicitur tum, dicam in
hospitium in tot milibus centis inueniri, qui saluentur, quia, et de his dubita
quanta in iuuenibus quae meliora quantis in senibus corpora et.
Augustinus loco citato de Gregorius, sparsus bonos et sparsus bonos, malis
peccatis inquit, generatim et plura sunt sparsus peccatis et pauca,
et sparsus peccatis malorum pauci.

Deo p. 2° experientia sumpta de
per electissimos oculis moribus, malorum pauci multos sceleribus nascitur peccata
et generationibus implicentur, tunc paucissimi sunt quod si uoluerint exami
nes nisi ut uno, alio altero peccatorum genere infusa morali, et pariter
deus saluare curant, et multi quasi inuiti ad sacramenta ecclesie accedunt
tempore peccati, et quia ordinata sit, ut iniqua, vltis iniqua. et pariter
mori. psalmo 139. omnes iniquitates omnia capiunt inuenerunt, et sequitur
etiam plures demeriti.

2° modis, predestinatio ex signis etiam pot
colligi, sed signa predestinationis, que adducimus ex. 1° in paucioribus fide
libus reperuntur, 2° pauciores sunt predestinati.

3° d. d. ex 33° d. Gregorius, qui vult de ne
heri una eius saluati, et de predestinatis, quos reprobor, ita Caluanus in illud
mathei 29. quinque ex his erant facti, inquit, terribili d. q. in me
ita pars fidelium quos licet et bona opera, que in illa ad obediendum probo
prudens

Ad. arg. 3. 1. 1. dicitur per hanc. sed
dicitur, et sine parabola. Debet attendi, si quis in illa non est parabola
fuit reprobus et miser predestinatus, et ex omni hominum genere. Aliando
dicitur et dominus, qui significat peccator, qui sunt in lecto, et ex seruis signi-
ficat peccator, qui sunt in motu. molentes.

Art. 3. V. ^{om.} predestinatio pos- sit iudari precibus. Sanctorum.

I. sol.

Quanty ad hanc dicitur predestinatio
non pot fieri orationibus, et aliis
predestinatio.

2. sol.

Quanty ad effectum predestinatio non pot
iudari precibus h. 3.

V. merito orationes aliorum hominum non pot
sint esse causa predestinationis aliorum.

Ex art. 9. suppono non posse esse qd. de pre-
destinat. Dei sumpta pro actu Dei eterno quatenus id est initialis divina
essentia. dicitur non pot dari et aliter, sicut non pot esse d. aliquis, quare oratio
nascitur non, sed qd. de defectibus predestinationis, sicut de actu Dei predestinatio,
quatenus dicitur effectus non de effectum predestinationis, sicut non. Deus de creature
operis omnibus effectum predestinationis proprie merito. l. oratio negatiua, sicut
et hominum, dicitur per se hominum, non de sup. suppono ex dictis q. 2. q. art. 4. 3.
ff. de causis merito non negatiua predestinationis.

Quare q. 1. respondendum est oratio, que
refert d. Tho in art. 2. orationes, et sup. fuit bona opera
eo qd. predestinatio infallibiliter saluabit, sicut proprie oratio fundatur, sicut in
bona opera

Art. 2. d. ubi aliq.

Bona opera exsulant, aut mentem fiens, quae sunt idq. d. Tho. de
veritate q. 6. art. 6. vnde origines ducere ex schola Epianorum dicentium
vultu immobilis ex disposito. corpus idem, quae appellatur deo.

Hiis enim dicitur ex sacra scriptura
Inquam dicitur iqua. Ad videndum pro aliis repro. scriptis, laudi 5. orate
pro iung, et salu. nisi, existant tunc ad bona opera. et per h. r. anglicae
super bona opera et inq. vestig. vocat. et clod. factis, ex art. 1. 1. 6.
quod est in Epianorum, quatenus negat hinc. arbitry. sufficiat def.
sicut. In dicitur. scilicet. unum 5.

Uerum Epiphonius, quae refert
de d. Tho. rationibus predestinationis, et pot. probari. et ex h. b. d. n.
Traiani Imperatoris infidelis, qui fuit reprobus, et in infel. no. reprobis,
et per infidelitatem mortuus, et in p. d. d. Gregorius magnus fuit ab
infel. crepus. et in laty. tary. missus, et refert. Damascenus. art. pro de.
finitis. et in p. d. d. n. 5. factis. op. p. d. d. n. 5. quae antea fuerit repro.
bus, et per h. p. d. d. n. 5. mutabilis.

U. Apostoli et alij. h. d. d. d. n. 5.
cum plures ex infidelibus, qui fuerunt reprobi, mutati in d. d. n. 5.
infidelitate, atq. ad deo reprobi, et demerit. in infel. et in salu. uno
requit. p. d. d. n. 5. ad h. d. n. 5. ut patere. x. h. d. n. 5. ma. h. d. n. 5. et ex h. p. d. d. n. 5.
de iudicij. factis. p. d. d. n. 5. atq. ad deo predestinati mutabilis in.

Hiis enim dicitur ex art. 6. resp. h. d. n. 5.
ostendit certitudin. p. d. d. n. 5.

Uerum de h. d. n. 5. Traiani q. d. n. 5.
Illi d. d. n. 5. illis postulat, ego apocrypho. h. d. n. 5. illis,
qui in d. d. n. 5. h. d. n. 5. et in d. d. n. 5. 10. h. d. n. 5. qui in h. d. n. 5.
et finit. in d. d. n. 5. et in h. d. n. 5. aut qui d. d. n. 5. d. Gregorius pro h. d. n. 5.
re. ita p. d. d. n. 5. ee, d. d. n. 5. moty. ee. h. d. n. 5. ex eo q. Tra.
ianus ad bellu. p. d. d. n. 5. de qua d. d. n. 5. ut illud. d. d. n. 5. de occi.
10. si h. d. n. 5. noceret, et h. d. n. 5. h. d. n. 5. ut d. d. n. 5. h. d. n. 5. et ob h.
de reliquis. h. d. n. 5. h. d. n. 5. h. d. n. 5. ee. manifeste ostendit. d. d. n. 5.
anno d. d. n. 5. h. d. n. 5. d. d. n. 5. Traiani 20.

De illa historia vera fuit, et Fran-
cus iudicatus fuisse predestinatus in locum reproborum, id est inferno
et ex parte eius lege per Gregorium papa per fuisse liberatus, ita ut
in illo ex divina dispensatione per nos fuerit homo.

In quo dicitur ad Rom. animum in infer-
no delatum, quorum corpora dicitur Apostoli suscitauerunt non erant in inferno, sed
neque deputati in infernum in infernum, sed ad tempus detrahi a deo, donec
corpora resurgerent precibus dicitur, et quomodo dei deus status erat
illos penitentibus a curis, et tandem salutem sequentes, ita responderit Tho-
mas in 4. dicitur 49. quod art. 2. quod in articulo 1. ad 59, vel ut alii
placet animi illorum defunctorum dicitur fuerunt in aliquo loco deplacito
quoad usum dei deus pro illis fundere orationes, et corpora resurge-
rent, et in fine dicitur dicitur promissio salutis post mortem illorum, neque per in-
fernum, et postea resurgendo secunda perando salutem sunt sequuti.

Ex istis manet certum dicitur hec veritas de
certis predestinationibus esse immutabile, de quibus in inferno aliquos effectus pre-
destinationis, ut vocati, et iustificati orationibus dicitur, ita et in providentia
nata ordinat mater causas ad suos effectus sequendo, ita et super mater quilibet
est predestinatio media aduentum ad salutem salutem ordinat, ita et in media
interdistinguit, ut quibus, et in predestinati, tunc ex in iura ut orationes pre-
torum, qui bas habent predestinationem ad sequendo salutem, et opinio dicitur Grego-
rius dicitur Dialogorum, cap. 3. ordinat inquit nequaquam potuit que predestinatio
et fuerunt, sed ea, quod si in mundo essent, ita predestinatio sunt, ut
precibus obtineant, et de hoc exemplo generis 25. fuit in predestinatio
a deo, ut multi preterea remer Hebrorum, et Isaac, in Isaac de preter-
misi proprore mo Deben, que erat sterilitas, et Deus ex audierit Isaac,
et dedit accepti Deben, predestinatio, et deus obtineat ex in iura tunc
precibus salutem.

Ad novissimum theologorum in suis de-
creta aliquos predestinationis proprie Christi meritis, que fuerunt in, et deus
fuerit illi predestinationis effectus, ita de iure predestinatio aliquos pro-
merita de quibus, et orationes aliorum in iura, dicitur de proprio, et de aliquo
suis in iura

latus dicitur esse in vocat, aut alia dicitur per matris alterius dicitur.
Dicitur h. 2. q. 119. art. 6.

Si est una causa posse et causis pro-
destinationis alterius mentio, ita de rationibus possit impetrari
et meron' est effectus predeterminationis alterius, ut patet rationes illas, nec
efficitur predeterminationis alterius, ita dicitur in 2. q. 1. cap. 1. probat
1. d. 2. q. predeterminatio non potest incipere ab orationibus sed tanquam ab effectibus
ipius predeterminationis, q. orationibus illis stant ad predeterminationem tanquam causa
non illius, nec probat, ne aliter potest inveniri in Augustino, et Thoma
videntes alia aliqua rationis mentio, cum sit predeterminationis. Quod est exp.
nostra, ne Thoma dicitur in 1. q. 1. dicitur dicitur in 2. q. 1. dicitur in 2. q. 1.
Ite oratio nec sunt primus effectus predeterminationis, aut gratia, que fit per predeter-
minatio, nec est oratio in Augustino, et Thoma dicitur de illa non predeter-
minationis.

Et Xpi dominus, et mortis spiritus
educunt sed ad salutem, et in hunc effectus nostre predeterminationis, sed in 2. q.
et orationes d. 2. q. inducunt ad nostre salutem, et in hunc effectus nostre
predeterminationis.

Et si est motus, et ratio res d. 2. q. effectus
nostrae predeterminationis, et non posse et causa, sed proprie et 2. q. causa et motus
totius nostre predeterminationis, ita d. Thoma in 1. q. 6. de veritate in 1. 6.
et in 2. q. 1. et opposita, namque, et irregularis appellatur dicitur in 1. q. 1. cap.
de numero in 1. q. 1. dicitur in scriptura, inquam electio predeterminationis
ita attribuit gratia debet ad aliam mentem, prope dicitur in 2. q. 1. cap. 1.
signa q. 2. dicitur in 2. q. 1. cap. 1. dicitur in 2. q. 1. cap. 1. dicitur in 2. q. 1. cap. 1.
patet testimonio ad dicitur in 2. q. 1. ad Thoma in 2. q. 1. q. 1. dicitur in 2. q. 1. cap. 1.
nullo indurat, et tanquam privilegio Xpi dicitur ad Ephesios 1. dicitur in 2. q. 1. cap. 1.
in ipso.

Et si est motus, et ratio res d. 2. q. effectus
nostrae predeterminationis, et non posse et causa, sed proprie et 2. q. causa et motus
totius nostre predeterminationis, ita d. Thoma in 1. q. 6. de veritate in 1. 6.
et in 2. q. 1. et opposita, namque, et irregularis appellatur dicitur in 1. q. 1. cap.
de numero in 1. q. 1. dicitur in scriptura, inquam electio predeterminationis
ita attribuit gratia debet ad aliam mentem, prope dicitur in 2. q. 1. cap. 1.
signa q. 2. dicitur in 2. q. 1. cap. 1. dicitur in 2. q. 1. cap. 1. dicitur in 2. q. 1. cap. 1.
patet testimonio ad dicitur in 2. q. 1. ad Thoma in 2. q. 1. q. 1. dicitur in 2. q. 1. cap. 1.
nullo indurat, et tanquam privilegio Xpi dicitur ad Ephesios 1. dicitur in 2. q. 1. cap. 1.
in ipso.

tasq; in sic p. d. m. a. i. u. n. t. ut n. o. i. q. o. r. a. t. i. o. n. e. b. o. n. u. m. a. c. c. i. p. i. a. n. t. e. a. n. d. e. q. u. a. r. a. t. i. o. n. e. q. u. a. c. o. e. l. l. i. c. i. t. e. r. e. t. e. f. f. i. c. i. a. n. t. e. l. e. c. t. i. o. n. e.

Docet. ut aliqui, ut effectus p. d. m. a. i. u. n. t. s. u. f. f. i. c. i. e. n. t. p. r. o. v. i. d. e. a. t. e. x. v. o. l. u. n. t. a. t. e. e. f. f. i. c. i. i. d. e. i. d. a. n. d. e. g. l. o. r. i. a. p. r. o. f. e. s. s. i. o. n. e. s. u. n. t. u. t. e. d. u. c. a. t. i. o. n. e. i. p. s. i. a. d. s. a. l. u. t. e. m. r. e. q. u. e. n. d. u. m. s. e. d. o. r. a. t. i. o. n. e. s. q. u. a. s. d. i. c. i. t. u. r. p. r. o. v. i. d. e. n. t. e. r. e. d. u. c. e. n. t. e. e. f. f. i. c. i. i. d. e. i. b. e. a. t. i. f. i. c. a. n. d. i. p. a. u. l. i. u. t. e. d. u. c. e. r. u. n. t. a. d. o. b. t. i. n. e. n. d. u. m. q. u. o. d. p. a. u. l. i. u. s. p. u. r. a. n. t. e. f. f. e. c. t. u. s. e. l. i. u. s. p. r. o. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. i. s. m. a. g. i. s. p. a. r. t. e. e. x. a. m. p. l. i. s. e. t. i. q. u. o. r. a. t. i. o. n. e. s. i. l. l. i. u. s. p. r. o. v. i. d. e. a. n. t. e. x. i. n. t. e. n. d. e. d. e. i. b. e. a. t. i. f. i. c. a. n. d. i. p. a. u. l. i. C. h. a. e. e. p. i. s. t. o. l. a. i. n. o. v. i. m. u. s. i. n. q. u. a. s. i. n. t. e. n. d. e. t. r. e. f. i. c. i. a. n. t. e. s. a. d. q. u. o. s. b. e. a. t. i. f. i. c. a. n. t. h. a. e. n. t. i. n. t. i. l. r. e. f. e. r. e. t. e. q. u. o. d. p. a. t. e. r. s. u. f. f. i. c. i. e. n. t. e. i. n. t. e. n. d. e. t. r. e. f. i. c. i. a. n. t. s. i. n. q. u. a. s. a. d. v. o. l. u. n. t. a. t. e. m. e. l. i. o. r. u. m. v. t. a. n. t. i. s. I. p. s. i. d. e. y. i. n. s. t. i. t. u. i. t. E. t. i. e. f. f. a. n. o. v. t. o. r. a. t. i. o. n. e. p. r. o. p. a. u. l. o. e. t. i. n. t. e. n. d. e. h. a. b. e. r. e. q. u. e. s. t. i. o. n. i. s. i. l. l. i. u. s. i. n. a. l. i. u. s. q. u. a. s. q. u. o. m. a. l. i. s. m. a. g. i. s. d. e. y. h. a. b. u. i. t. i. n. t. e. n. d. e. s. a. l. u. t. e. m. p. a. u. l. i. q. u. o. d. a. u. t. o. r. a. t. i. o. n. e. s. E. t. i. e. f. f. a. n. o. s. o. d. u. c. e. r. e. n. t. p. a. u. l. u. m. a. d. s. a. l. u. t. e. m. d. o. c. e. t. A. u. g. u. s. t. i. n. u. s. s. e. r. m. o. n. e. q. u. o. d. d. E. t. i. e. f. f. a. n. o. s. i. n. o. m. a. r. t. i. s. E. t. i. e. f. f. a. n. o. s. i. n. o. m. a. r. t. i. s. q. u. e. s. t. i. o. n. e. s. q. u. e. l. e. s. t. a. p. a. u. l. i. n. h. a. b. e. t.

Similiter. R. oratio. S. E. t. i. e. f. f. a. n. o. s. i. n. o. m. a. r. t. i. s. b. e. n. e. f. i. c. i. a. n. t. m. i. s. e. r. i. c. o. r. d. i. a. d. e. i. r. e. p. e. r. i. t. p. a. u. l. i. u. s. q. u. o. d. e. f. f. e. c. t. u. s. p. r. o. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. i. s. p. a. u. l. i. u. s. a. n. t. n. o. t. e. n. e. m. o. e. n. d. u. b. i. t. a. r. e. p. o. t. q. u. a. s. e. t. i. n. s. e. n. t. i. a. d. i. c. i. t. u. r. q. u. o. d. p. a. u. l. o. s. u. t. e. t. i. e. f. f. a. n. o. s. p. r. o. p. r. o. o. r. a. t. i. o. n. e. s. i. p. s. i. u. s. p. a. u. l. i. e. r. a. n. t. e. f. f. e. c. t. u. s. e. l. i. u. s. p. r. o. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. i. s. q. u. o. d. e. r. a. n. t. q. u. a. s. e. t. i. b. e. n. e. f. i. c. i. a. n. t. e. l. a. m. p. a. u. l. o. s. o. d. u. c. e. n. t. a. d. s. a. l. u. t. e. m. e. l. i. u. s.

Similiter. R. h. o. n. b. o. n. u. m. i. n. t. e. n. d. e. p. r. o. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. e. s. e. d. e. x. t. e. r. n. a. p. r. o. p. r. e. d. i. c. a. t. i. o. n. e. s. e. t. a. l. l. a. b. o. n. a. m. a. t. a. i. n. o. e. o. m. n. i. a. p. e. n. i. t. e. n. t. e. e. f. f. e. c. t. u. s. p. r. o. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. i. s. q. u. a. n. d. o. r. e. d. u. c. u. n. t. a. d. s. a. l. u. t. e. m. e. t. e. r. e. q. u. o. d. e. t. o. r. a. t. i. o. n. e. s. e. r. a. n. t. i. p. s. e. q. u. o. d. a. b. a. l. i. s. f. u. n. d. a. n. t. a. d. d. e. y. p. r. o. p. r. o. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. e. e. r. a. n. t. e. f. f. e. c. t. u. s. p. r. o. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. i. s. i. p. s. i. u. s. q. u. o. d. u. c. a. n. t. a. d. s. a. l. u. t. e. m. e. l. i. u. s.

R. h. o. n. b. o. n. u. m. i. n. t. e. n. d. e. p. r. o. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. e. s. e. t. a. l. l. a. b. o. n. a. m. a. t. a. i. n. o. e. o. m. n. i. a. p. e. n. i. t. e. n. t. e. e. f. f. e. c. t. u. s. p. r. o. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. i. s. q. u. a. n. d. o. r. e. d. u. c. u. n. t. a. d. s. a. l. u. t. e. m. e. t. e. r. e. q. u. o. d. e. t. o. r. a. t. i. o. n. e. s. e. r. a. n. t. i. p. s. e. q. u. o. d. a. b. a. l. i. s. f. u. n. d. a. n. t. a. d. d. e. y. p. r. o. p. r. o. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. e. e. r. a. n. t. e. f. f. e. c. t. u. s. p. r. o. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. i. s. i. p. s. i. u. s. q. u. o. d. u. c. a. n. t. a. d. s. a. l. u. t. e. m. e. l. i. u. s.

Similiter. R. h. o. n. b. o. n. u. m. i. n. t. e. n. d. e. p. r. o. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. e. s. e. t. a. l. l. a. b. o. n. a. m. a. t. a. i. n. o. e. o. m. n. i. a. p. e. n. i. t. e. n. t. e. e. f. f. e. c. t. u. s. p. r. o. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. i. s. q. u. a. n. d. o. r. e. d. u. c. u. n. t. a. d. s. a. l. u. t. e. m. e. t. e. r. e. q. u. o. d. e. t. o. r. a. t. i. o. n. e. s. e. r. a. n. t. i. p. s. e. q. u. o. d. a. b. a. l. i. s. f. u. n. d. a. n. t. a. d. d. e. y. p. r. o. p. r. o. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. e. e. r. a. n. t. e. f. f. e. c. t. u. s. p. r. o. d. e. s. t. i. n. a. t. i. o. n. i. s. i. p. s. i. u. s. q. u. o. d. u. c. a. n. t. a. d. s. a. l. u. t. e. m. e. l. i. u. s.

Art. 8.º. dub. aliq.º

q. n. ita operatur, ut aliquis sit effectus predeterminationis alterius, debet
esse proprie salus illius in particulari in genere cause finali, non ut ab alio
fieri non potest, sed ex illius decreto in quo dicitur predeterminatio, adope-
ra aliamque dicitur possunt taliter modo procedere ad iudicium voluntate, ut
non fiant proprie alterius dicitur in particulari, licet deus illis remunerationem
operantibus referendo gratia alteri in p.º. si est pot. ut operantibus dicitur debent
alteri in ordine ad situm gratia, et tunc non effectus predeterminationis alterius sed
causa.

3.º per dicitur per sua opera mereri gra-
tia necesse ad orandum pro alio, et tale meriti pot. esse a predeterminatione alter-
ius, ut dicitur ex Augustino epistola 106. dicitur si quis non meretur gra-
tia necesse ad bene operandum, et pot. mereri gratia necesse ad orandum pro alio,
si autem pot. non meriti gratia necesse ad orandum pro alio, quare licet oratio
meriti sit effectus predeterminationis alterius, non meriti
operantibus pot. esse a predeterminatione.

2.º per dicitur si opera inuis sunt possunt
esse effectus predeterminationis alterius probat 1.º ut aliquis sit effectus predeter-
minationis actuali seip. ut sit causa moralis gratia. l. beneficij collati predetermi-
natio, sed merito inuis sunt possunt esse cause morales, et imperatoris voca-
tionis ipsius predeterminationis, tunc effectus predeterminationis vel in ma-
notas in
apostoli cal. baptisimi, que est moralis et in causa moralis ex merito gratia col-
lata, que tunc effectus predeterminationis illius, qui moralis et gratia baptisimi.

2.º gratia que moralis d. dicitur, ut
dicitur ad Cornelium, quando sit in p.º. per se fuit in effectus predeterminationis in Cornelio,
que ipse oratione impetraret, et dependentia, que tunc dicitur pot. in genere
causis moralibus, et merito sufficit q. gratia, que tunc in genere sit alteri bene-
ficii, et effectus predeterminationis.

3.º per dicitur opera in inuis nullo
individuo proprie salus alterius in particulari existent illius finis, quod
q. operatur in tali individuo est effectus predeterminationis illius.

4.º licet defectus nullus inuis esse
causis meritoribus inuis rationibus in effectus predeterminationis alterius.

Docet. ordina. intentionis finis in-
 ceperit ea, que sunt ad finem, sed predestinatio xpi nunc xpi nunc predesti-
 nationis fuit finis nostris predestinationis, ut dicta q. 1. art. 3. pro-
 batur e, et infra ad dicit, q. ipsa predestinatio xpi sub predesti-
 natione intentionis nostris predestinatio. Et hoc significat sa. dicit Pauli
 ut ipse sit primo generis immulit. fustionis, id est in honore primatus
 tenent, ut beatus Thomas, et alij s. s. exponunt, particula. et causis
 finali dicit, q. honor, quia exprimat xpi fuit in finali nostris
 predestinationis.

Non sunt per honore totis, in predes-
 tinatione. Tunc ad resalutem xpi dicit.

Tunc resolutio principalis que-
 rationis ex amandis an in eodem signo totis deus fuerit electi.

Arbitrat. sup. do. cap. 1. pu-
 tat si fuisse in eodem signo totis electi omnium iustorum, sed aliquos elec-
 tionis fuisse dependentes ab electi. aliorum, probat s. de effectibus
 destinationis a. s. vocat. voluit deus in aliquibus obtinere meritum, et
 precibus aliorum. et deus sunt predestinati in eodem signo totis et pater
 quod dicit quibus predestinati si alij oporuit in iustis.

pot. probari, Angelorum
 sunt prius electi, que homines, q. si deus electi in eodem signo totis predestina-
 ti sunt, an ipse. Angeli boni prius sunt electi, que mali Angelis repro-
 bati, et in dicit art. 3. predestinatio antecedit totis reprobatum, sed
 prius sunt Angeli mali reprobatum, que homines sunt electi, que elec-
 ti sunt ad separandas reprobos Angelorum, q. deus ad aliorum Angelorum
 sunt electi, que homines.

3. Adam fuit electus antequam
 scientia sui casus, alij. homines post presentiam sui originali, q.
 et deus simul sunt electi, an deus deus sit in gratia callata. Adam
 in statu innocentis fuit effectus sue predestinationis, ut art. 2. q. si elec-
 tus e antequam scilicet sui casus, de alij. fuit in q. sunt predesti-
 nati post xpi, et xpi post presentiam sui fuit electus, an ipse

predestinatus Xpi. et prioris, prioritate a quo, q^o electio Angelorum
 non pendet a merito Xpi.

Unde ipsos homines inquit multos
 esse predestinatos proprie aliorum, scilicet ipsorum predestinatus esse prioris prio-
 ritate a quo, q^o omnia donagratia cessant substantiis propriis aliorum
 merito, et aliis prioritate a quo, q^o ita quidam sunt predestinati
 proprie aliorum, et non alii non dependentes ab illis, sed ad huc forent pre-
 destinandi, si illi primi non essent electi.

Loquendo de Angelis, et ho-
 minibus, non recollat absolute inquit simul esse electos Angelos et
 homines, sed similem esse aliquos homines esse predestinatos, medii
 orationibus Angelorum, scilicet prioris esse Angelorum predestinatus.

Tandem non homines docet plu-
 res esse quorum predestinationes nullas habent connexionem inter, neq^{ue} in
 ordine prioris, et posterioris.

Adversus autem dicta a te de ordine prio-
 ris, et posterioris esse intelligenda de effectibus predestinationis, qui sunt inq^{ue} pre-
 destinatus Xpi. est a meritis, inq^{ue} effectus predestinationis hominum, patentes
 antiqui meritorum de effectibus predestinationis Xpi, q^o in se sunt subiecti in car-
 natione, et sequuntur oratione gratia, et gl^{ori}a, que ex in incarnatione debentur
 Xpi, similiter enim sunt in predestinatione aliorum, q^o sui orationibus
 orationibus, et omnia bona gratia aliorum impetravit.

De ratione autem predestinationis dicitur
 quod, si non auferat pro actu, quo deus disponit omnia, que quomodo libet spec-
 tant ad salutem predestinationis nihil potest esse a merito, scilicet actu predestinatus
 q^o subiecto actu cadunt non tanquam effectus, et ita nihil est in illis, q^o possit omnia
 meriti, alioquin mereretur seipsum, unde hoc modo Xpi non meruit pre-
 destinatus nostris, sicut neq^{ue} sui incarnationis que cadit tanquam effectus sub pro-
 ditione dei. In dispositione, si autem deus deus actu dei predestinatus tanquam pro
 ut disponit illos effectus, quorum dicitur inq^{ue} aliorum, sic predestinatus inq^{ue}
 potest esse a predestinatione aliorum, et predestinatio unius est prior predestinatione
 aliorum, et non modo predestinatus Xpi est a nostris predestinationibus, pro

ut ab ip[s]is medijs, q[ui] ad nostr[um] salut[em] educant, et san[ct]i pot[er]unt fue-
runt t[ame]n p[re]d[est]inat[i]o[n]is sp[irit]u, prout p[er] ill[os] v[er]bo h[yp]othesis, et
al[ia] dona. D[is]ponunt.

Dicend[um] e[st] q[uo]d p[re]d[est]inat[i]o[n]e in ead[em]
significat[i]o[n]e s[un]t electio[n]e[m] q[ui] p[re]d[est]inat[i]o[n]e p[er] al[ia] loquendo de
ordine t[er]m[in]i, et dependent[is], tam ex t[er]m[in]o[n]e ut Theolog[us], et in In-
v[er]s[is] h[oc] s[er]m[one] cap. 12. n[um] 4. tanq[ua]m eos defendit p[er] s[er]m[one]m scripturam in
qua d[icitu]r. X[rist]o tribuit se a seip[s]o ordine electio[n]is n[ost]r[ae] p[re]d[est]inat[i]o[n]e,
ut patet ex t[er]m[in]o[n]ib[us] ad Ep[ist]olam 1.º. Elig[er]e nos t[er]m[in]o[n]e ante Th[om]am
d[icitu]r, p[re]d[est]inat[i]o[n]e nos t[er]m[in]o[n]e filio[n]u[m] p[er] X[rist]u[m].

Sec[un]d[um] 1.º. Deus intendit q[ui] electio[n]e
personas v[er]o[m] corp[or]u[m], et om[n]i[u]m reg[um] cal[er]u[m] sub no[m]i[n]e X[rist]o de Ep[ist]olam
4.º. intelligit[ur] v[er]o[m] X[rist]i donec occurrat v[er]o[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e
et t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] X[rist]i p[er] X[rist]u[m] simul Deus intendit o[mn]i[um] membra ex
quib[us] p[er]tinet v[er]o[m] corp[or]e.

2.º. N[on] e[st] al[ia] q[ui] ordo p[re]d[est]inat[i]o[n]e, sup[er]te-
rior[is] maxime causalitatis, et dependent[is], videlicet d[icitu]r electio[n]e p[er] t[er]m[in]o[n]e
t[er]m[in]o[n]e ordo, q[ui] n[on] p[er]tinet t[er]m[in]o[n]e, maxime, q[ui] n[on] e[st] ordo causalitatis t[er]m[in]o[n]e
p[er] v[er]o[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] X[rist]i, videlicet electio[n]e q[ui] causalitatis p[er]fectu[m]
q[ui] n[on] e[st] v[er]o[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] se h[ab]et v[er]o[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] electio[n]e al[ia] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m]
videlicet p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] electio[n]e al[ia] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m]
t[er]m[in]o[n]e, p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m]
Dei, q[ui] sicut o[mn]i[um] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m], q[ui] p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m]
t[er]m[in]o[n]e et t[er]m[in]o[n]e t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m], q[ui] ad t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m]
t[er]m[in]o[n]e ad p[er]fectu[m] Dei, tanq[ua]m ad p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m]
t[er]m[in]o[n]e t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m]
t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m]
n[ost]r[ae] v[er]o[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m], et videlicet d[icitu]r electio[n]e et d[icitu]r effectio[n]e p[re]d[est]inat[i]o[n]e
q[ui] n[on] e[st] v[er]o[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m]
ex quib[us] v[er]o[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m]

N. aut[em] quando d[icitu]r electio[n]e t[er]m[in]o[n]e
modo loquend[um] p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m] t[er]m[in]o[n]e p[er]fectu[m]
abat[ur] d[icitu]r

ab alio, id est a quo dependet est potius prioritate a quo, aliud possit tunc de
pendentis, quod videtur, quod dependens a alio, quanta alteri dependens, quod aliter pro
destinatio est prior prioritate a quo.

Consequenter illi dependentibus mutuis,
ad prioritatem a quo patet in casu, in deo ad nostram actionem in prior est prioritate a quo
a se nostra ab illa non dependet casus deo, potius a deo nostra actio depen
det, sed omnino loquendi modo quare de re ipsa predestinatione Christi sciendo
est prior prioritate a quo predestinatione illi, quod est in merito predestinatione omnium.
loquendo de prioritate a quo ad huc

Christi scilicet predestinatione est si plures non sunt predestinati, et tunc tunc pre
destinatione Christi potest dici prior prioritate a quo, sed hoc tunc est predestinatione
Christi a prior predestinatione illorum, non est si merito illorum preceptionis, nisi in
incarnatione, representatio modo in motibus preceptionis incarnationis, et tunc
qua non fuerunt merito illorum, sed remedia prioriora dicitur quod est in art. 11,
unde est si illorum incarnatione meruerunt quo ad executionem in incarnatione
prioris impugnatione, et tunc illud non in eadem dicitur merito illorum, quod est in
ipsi meruerunt predestinatione Christi, sed merito fuerunt effectus predesti
nationis Christi.

Quid est illa prioritas a quo fuisse
prioris predestinatione Christi predestinatione Angelorum, et quod est in art. 4.
merito Christi Angelorum donacione, et illa, de quibus, quod esset granado ex
dicendis de quibus principalibus statibus, quod habeant veritatem.

Ad arg. et Tribul. de. ad 2. q.
dico exhibendi stare, quod tunc orationes ipsorum sunt effectus predestinationis
atque ad hoc tunc est causa.

Ad 3. q. simul et celestium Angelos,
et homines, et ad impugnandum de. in probare homines et electos in pre
sensione habere Angelorum tanquam occasionem assumptionis hominum ad seles
Angelorum, quo ad executionem in re dicitur, et de ordine intentionis,
et executionis.

Ad 2. q. patet ex eodem art. 2.
ante predestinationem potest fuisse electos omnes predestinationis.

Ad. 4. d. N. admittendo regulam
quod acci. dentales sanes fieri ex fructu suorum quod in hoc acci.
dentali glia resultat ex fructibus, quod fructus sunt iudicium, et fructus eo
supponit alios effectus predestinationis, ut vocat ad fructu, et ad religionem,
hinc sequit quod sanus francisci hinc causis finali omni effectum, pro
destinatione suorum.

Neque obstat fructus in suis electis tan-
quam dux suorum famulorum, de hoc enim pestinat, ut ostendat, et primo uer
ad unum quod tenet, nisi quod sit ad predestinationem ipsorum, id hoc proprium pro.

Quod precipue fit salu.

Hic supponit ad quod precipue dicitur. t. de
pot. dei absolute potius hoc potuit et ad memoriam de eorum prede-
stinationem aliorum, in hoc uenit ad 5. et 6. et 7. potuit deum in pri-
o signorum insequi eligeret predestinationem propter deum omni ex illo
potius respiciet ad membra de quo reliquos predestinationem sed tamen
ille potius est ad memoriam predestinationem aliorum, quod magis si multa
apparet implicatio uenit pro eligere primus, et dicitur non pro de-
stinationem, et tanquam in memoriam de quo reliquos pro dedestinationem
omni, in eligere potius primus ordinatorem tanquam causis mem-
brarum de quo electionem aliorum. Et hoc confirmat de 1. 3. p. 4. s.
ad. 2. potius hominis de pot. absolute potius ad deo uenit dicitur
caput eligentem, tamen tamen tamen tamen de quo reliquos in reli-
quos infuerit, et pro omnibus in se uenit, tamen in orationem, et membra
illius propter a deo educerent alii ad alios quod in se uenit pro-
destinationem eorum, sed uenit.

Hoc autem potuit contingere tunc dicitur
propter uenit esse, et in deum in tamen memoriam pro in predestinationem
tamen, neque propter apparet propter illi. tamen tamen, quod potuit fieri
et in opera propter ex se uenit uenit ad memoriam predestinationem
aliorum, tamen et habebant uenit propter in ad memoriam incarnationem
spiritum in tamen, et in se uenit in memoriam illi, et in se uenit in
uel potuit

Vel 2° potuit contingere, ut duplici
 modo esset debitas prodestinationis iustitiam, et pro merito. 1° de merito
 iustitiam, et pro merito iustitiam hominum de merito, et merito pro de
 dibus, nisi de iustitia, et altera de merito. 2° gratitudine, sicut est
 quodam iustis debet, et merito ex iustitia imperfecta gratitudinis. 1.
 fidelitatis, et ex iustitia perfecta pro merito. 2° iustitia dicitur.
 ff. q. 19. art. 4°

Dico 2°. Defacit nullus hec unum
 et ca. merito prodestinationis aliter iustis, sed ratione, et merito
 iustis sunt effectus prodestinationis, illius, pro quo offerunt, hoc probant
 app. 24. ff. de iur. pro 2° ff. illius, et tunc ille ratione, et merito
 effectus prodestinationis illius, qui tunc, et illius pro quo orat, grati-
 que educant ad consequendum vitam eternam.

Insuper ff. de. exp. sui primus
 prodestinationis, ut 2° et 3° supposito, et reliqui sed sunt prodestinationis
 estis signo non videtur, et tunc pro dea merito. 2° merito pro-
 destinationis, reliqui autem sed sunt effectus hinc de pendentia iustis ab
 alio tanquam a ca., et hinc ff. probent adducta in supposito.

Quare ad arg. aliter opinionem
 de. ad 1° ff. de. negat prodestinationis aliter iustis a posse contingere
 ab orationibus aliter, ad probat ex August. ff. inveniunt
 de se Pelagianos, et semi-pelagianos pro parte hanc. 2° merito pro-
 tionis intrinsicis effectus nostre prodestinationis, qui in hoc respectu
 improprie a 2° vocat. de, et ff. gratia, sine auxilio, et in loquitur de
 effectibus nostre prodestinationis extrinsecis, neq. negat illos esse effectus,
 neq. de illis quod sit an de ca. exp. nostra.

AD. 23. ff. de sacrosanctis
 non est verum exp. de primis prodestinationis, et cum merito, et si
 naly nostre prodestinationis de alio iustis neq. ex scriptura, neq.
 exp. pot. deducit potius in eodem signo vis. de de electis, et in
 unius merito. et se hinc de ca. prodestinationis aliter, sed sunt
 effectus voluntatis de prodestinationis.

Art. 1. 1. probant qd non est vult.

Art. 1. 2. quoad vult p. probant qd non est vult.

qm arg. tenet videri impugnat qd dicit. De illa gratia qd dicitur que dicitur suscipi-
tando pro alio, et merito quomodo illa gratia qd dicitur esse effectus predestinationis
illius pro quo orat, qd dicitur ad bonum ipsius predestinationis, et procedit ex merito dei, et
causa eligendi ipsius, et est effectus predestinationis, et dicitur ad bonum ipsius,
neq. e. inueniens ut dicitur orationes esse effectus predestinationis, ut dicitur. et de q.
intendere tanquam si illa orationis boni vultus q. l. 1.

4. 1. notum et ueritas.

Ad q. dicitur sine de hac diffinitio mat.

Duo notanda sunt. 1. ne radi populo veritas hęc de predestinatione. Et rep. ob al.
et de q. in dicitur illius proponat nudi. 2. ne in de predestinatione aut segregat. pro la-
bant. 3. qd vult opera vultari alios existemus, et nos existemus, de q. bon.
ta de seculis homines saluare, et predestinationis ut boni operibus perueniat
ad salutem, et cy opibus et religiois vult laudabilis, ut in cano. sequat mori boni
operibus vult sentes fideli q. possumus hęc de numero e. de cony ad regny
ad q. vult perueniamus.

Finis huius materia.

Q. 24. De Libro Vita

Art. 1. V. Liber vite sit

idem qd predestinatio.

1. d. 1.

De libentia qua firmat retinet se aliquos

predestinatio dicit liber. vult.

2. d. 1.

liber vite sit dicitur a predestinatione
liber vite

ab omnibus factis, nisi qui scripserunt in libro istius agni, id est scripti, qui est
 cor, et imago patris, et filii, et spiritus, et qui sunt in intellectu eius.

Quomodo ergo dicitur Theodorus ad 47. huius
 libri istius esse dicitur a predestinatione, et predestinatione est ordinatio electorum in istis
 eternis, sicut dicitur voluntatis, sicut imperium, et quod procedentia sunt. et libere
 vult esse notitia, qua dicitur sicut vult quod predestinatio, et hęc notitia
 pertinet ad scientiam vult, sicut in humanis, et dicitur in intellectu scripti, et
 propter intellectum principii illius, et ab eo productio in imperio, sed propter
 illam retinetur memoria.

Obijciunt 1. sequi reprobus semper esse
 in libro viti, quod nullus dicit, patet sequela in reprobi non minus sunt in no-
 ticia dei, quod electi. Et libri viti non predestinatio dei, ita videtur libere
 vult, et dicitur in deo, qui vult, sed sicut libere vult, obicitur, id est in hoc libro scribitur,
 qui vult persequi sequens.

Obijciunt 2. sicut sicut dicitur libere vult, et
 in eo scribitur electi ad istum, dicitur libere vult, et reprobi, inquit, quod ad
 morte, et ergo dicitur. Et nullus est inveniendus assignare libere vult, et
 reprobi, sicut scribitur damnari ad supplicium, et dicitur S. Basilides in cap.
 47. vult, in illud scriptum, sicut vult dicitur libere, et alter vult, et per dicitur
 naturam, et in quo scribitur discipuli scripti de quo Lucius 10. quod dicitur, quod nominata sunt
 in scripta sunt in tali, alter damnatorum, et reprobi, unde psalmo 138.
 dicitur, in libro tuo dei scribitur, et quod dicitur in sequentia dicitur vult rationem
 huius et persequi inquit, libere vult, et persequi inquit, quod dicitur
 iudicium.

Opponit d. Theodorus ad 39. dicitur in deo
 libri mortis reprobi, sicut dicitur libere vult, et predestinatio, et non dicitur
 scribitur, qui vult dicitur, et qui est huius. Et sicut dicitur in ista
 scriptura in imperio libere mortis reprobi, sed vult predestinatio. Et dicitur
 in ista notitia libere vult, et nullus in quo scribitur electi dicitur officium,
 et dicitur in dicitur scribitur in libro, qui ex dicitur ad istum. Et dicitur, et dicitur
 quod dicitur culpa per istum damnari, et quod reprobi dicitur, sicut electi non huius
 causis, et per notitia ab istis causis, et vult, et quod dicitur, et quod dicitur, et
 iurpat.

Art. 2. aliqui scilicet

ut patet nomen libri moysi, sicut non scribuntur exclusi ab officio sine culpa.

Que occurrunt de hominibus pro destinatis
quo modo scribuntur in libro vite non intelligenda de Angelis, quia sic eadem sunt
predestinationis hominum, et Angelorum, ut quae procedunt.

Oppone qd. Apocalypsis 21 dicitur nomen
re inculcatu calyx vini, qui scripsi sunt in libro vite agni videlicet spirituum hominum,
negloria, sed spiritus non scribitur in libro Angelorum, quia liber vite non dicitur respectum Angelorum.

Propter hoc arguitur quidam ex parte mand.
Iohannes adhibuisse nomen agni, et libri coarctaret ad homines, scripsi sunt etc.
qd. et spiritus non scribitur in libro Angelorum, videlicet 3. p. q. d. art. 4. 2. q. 2. coa
possunt intelligi de agno quatenus dicitur, et libro, et alij.

Iohannes autem adhibuit vite agni, q. d. in
illo cap. agebat de missis in christo, et ecclesie triumphante, videlicet in
ciuitate sancta iherosolima, sicut scriptum est, et agno vite nati sumus, et specialiter
aperit librum scripturae ecclesie, et ipse agnus mensit electos predestinationis, et An-
geli saltem, quibus non dicitur scribi.

Art. 2. V. liber vite sit solus

respectu vite glorie predestinationum.

1. ad.

Propter liber vite respectu vite glorie.

2. ad 3.

Qui sunt ingratia, et in perditionem suam,
et non sequuntur vitam eternam, sunt in libro vite.

Asserit qd. simpliciter liber vite sit
respectu salutem, sicut dicitur in danieli 12. saluabit populum suum, in quo scribitur
in libro, et Apocalypsis 21. nomen abominabilis aliquid conuincit
et etc. nisi qui scripsi sunt in libro vite agni, sicut sumpta est metaphorica

Et qd. duo de libro vitę.

libri in quo scribuntur, qui ad aliquę sing. ordinantur, et qd. sing. noster vult in
eterno respectu illius erit liber vitę simpliciter.

1^a qd. nō patet, qui sunt in gratia,
et alia divedunt quatenus gratia hęc sunt ordinat. ad vitę qd. nō qd. tōc
illius ordinis qd. sunt ordinat. ad scripta in libro vitę qd. scripta nō qd.

Art. 3us V. aliquis deleat de libro vitę.

1^a sol^o.

Simpliciter scripta in libro vitę, idē qui
ordinati sunt ad vitę qd. nō qd. tōc nō possunt deleri de libro vitę.

2^a sol^o.

Qui sunt in libro vitę qd. scripta illi
qui nō sunt predestinati hęc in gratia possunt deleri de libro vitę.

1^a qd. nō certissima ē, et hęc predesti-
natio sit certa et art. 6° qd. precedentis, et predestinati simpliciter in
in libro vitę nō possunt de illo libro deleri, nō a hęc nō sequere vitę ter-
nā, et per hęc predestinatio nō certissima, et ita 2^a ad timotheū 2°. Quis fir-
mū fundamentū dei hęc hęc signaculo hęc cognovit Dominus qui sanctos
cognovit ex divinis, et qui ad hęc vitę pertinet quasi ordinat predestinatis
qui sequit, et Apocalypsis 3°. qui nō erit nisi vestiet vestimentis albis, et nō de-
lebo nomen eius de libro vitę.

2^a qd. certissima ē, nō amissa gratia per-
tinet ad gratia, et delectat quis de libro vitę qd. nō qd. tōc qd. gratia tōc
erat scripta in libro vitę qd. nō qd. tōc et hoc modo nō intelligit illud probat.
de leant de libro vitę, et ay tōc nō scribantur.

Notandum ē qd. d. Tho: delectio nō
ferri ad notitę dei, quasi deus aliqd. preparat, et modo nascitur, ay nō nō

Dei delectuabili, sed refert ad re cognit, q^a Deus cognoscit: que ordinari ad vitz quomq^{ue} & presentis itaty, et postea n^{on} ordinari, ut deat ad i^u.

Difficultas precipua huius est. Ex loco xodiq^{ue}. ubi Moyses orant pro populo, qui adorauerat vitulu^m inquit, aut dimitte eis hanc noxam, aut delebo de libro tuo que scriptu^m est. loquit^{ur} de libro vitz & q^uerit q^uid p^{ro}destruat. 1° efficit gratia, si h^{ic} n^{on} posset deleri de libro vitz p^{ro}destruatur, q^uo d^{icit} vobis. 11° q^uid populariter Moyses est exalta^{re} gratia, q^uo d^{icit} vobis san^{cti} spiritus dicit^{ur} pot.

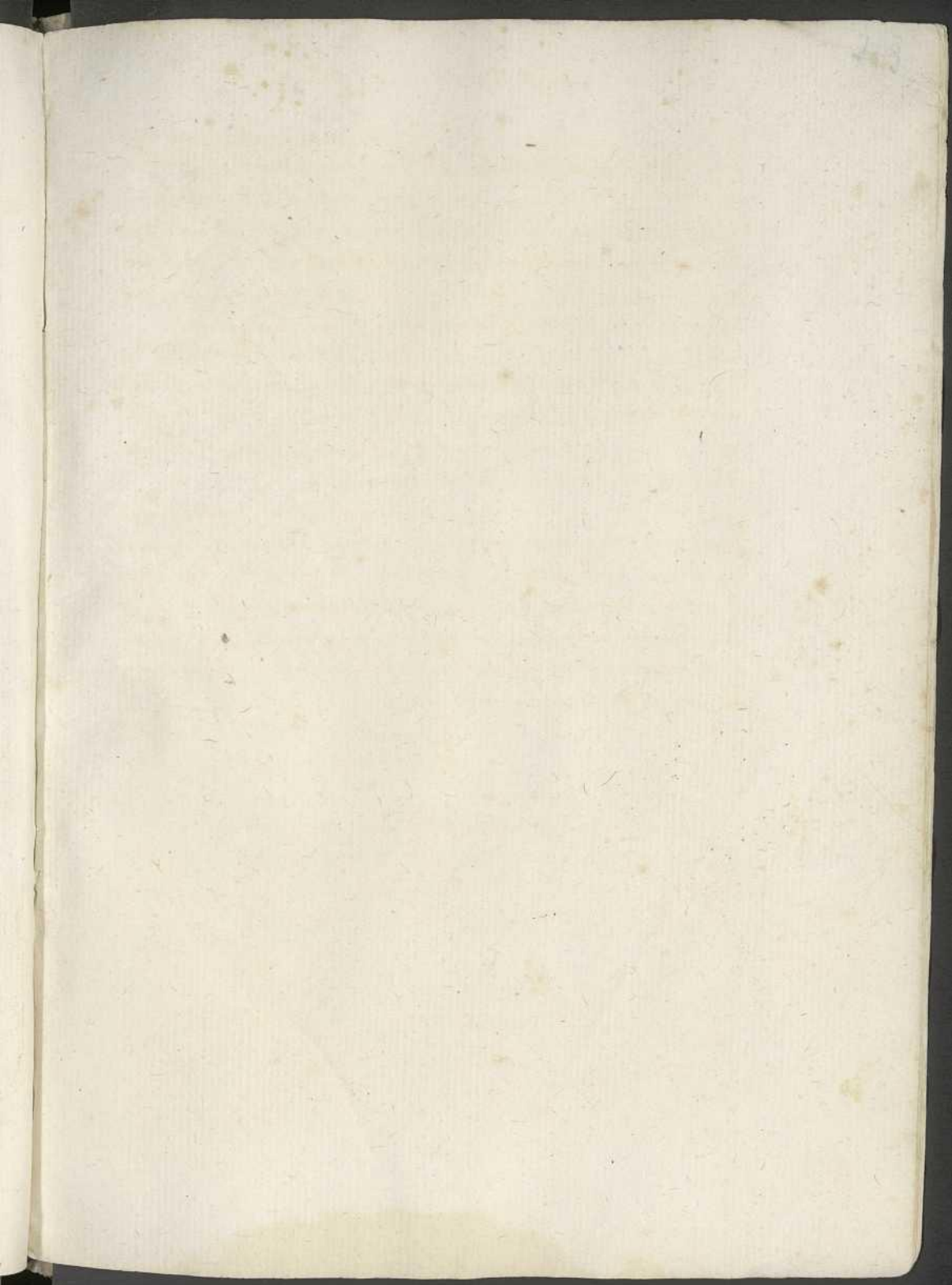
Omni^{um} v^{er}o exp^ositionib^{us} p^{ro}babili^{or} apparet Bulgery^{us} in aditione d. ad l^{ib}iq^{ue}, que h^{ab}et in glossa per lib^{er}u^m de quo Moyses p^{er}it deleri intelligi illu^m in quo factu^m exemplaria libro^{rum} ad memorias futur^{um} scribant, de quo dicit^{ur} v^{er}o Regy i^o. p^{ro}ceptu^m id d^{icit} vobis. ut doceret filios Iuda arq^{ue}, sicut scrip^{tu}ru^m est in libro vitz vitz, id est in quo factu^m lap^{id}u^m recensent^{ur} p^{er}it vitz q^uo Moyses, v^{er}geta sua induct^{us} est populi^{us} de Egipto n^{on} adducant^{ur} in memorias, neq^{ue} p^{er} numeru^m vitz p^{ri}ncipes populi, si populus p^{ro}pt^{er} que laborauerat erat p^{ro}perio damnand^{us}, que expositio sequit^{ur} Cui^{us} etiam, q^uo dicit^{ur} vobis inquit Moyses deleri de libro, in quo scribant^{ur} iudices, et p^{ri}ncipes in hoc mundo, quasi diceret nolo est iudicis, v^{er}o p^{ri}ncipes abiu^{er}u^m gentis (sicut Deus s^up^{er} promittebat fact^{us} te ingent^{is} magna), si populus elect^{us} est sumend^{us}.

Sed Torin^o apponit 2° Bulgery^{us} i^o v^{er}ba domini, qui p^{er}cauerit mibi delebo e^{um} de libro meo, tu aut^{em} delebo, et duo populi, quasi diceret in peccatores delebo, seu n^{on} apparet in vitz in illo libro, et mult^{is} vitz, qui n^{on} p^{er}cauerunt n^{on} apparet script^{us} in libro illo vitz, sed sicut quasi delebo ab illo, q^uo p^{er} illy lib^{er}u^m n^{on} intelligit^{ur} vitz vitz illu^m vitz lib^{er}u^m.

2° obiat q^uo loquit^{ur} de delebo vitz culpa, que h^{ab}et vitz p^{ar}te, q^uo loquit^{ur} de libro in quo quis scribit^{ur} in vitz gratia, que p^{er} culpa^m amittit^{ur}.

3° q^uo n^{on} apparet in vitz biblia, quis n^{on} h^{ab}et lib^{er}u^m in vitz.

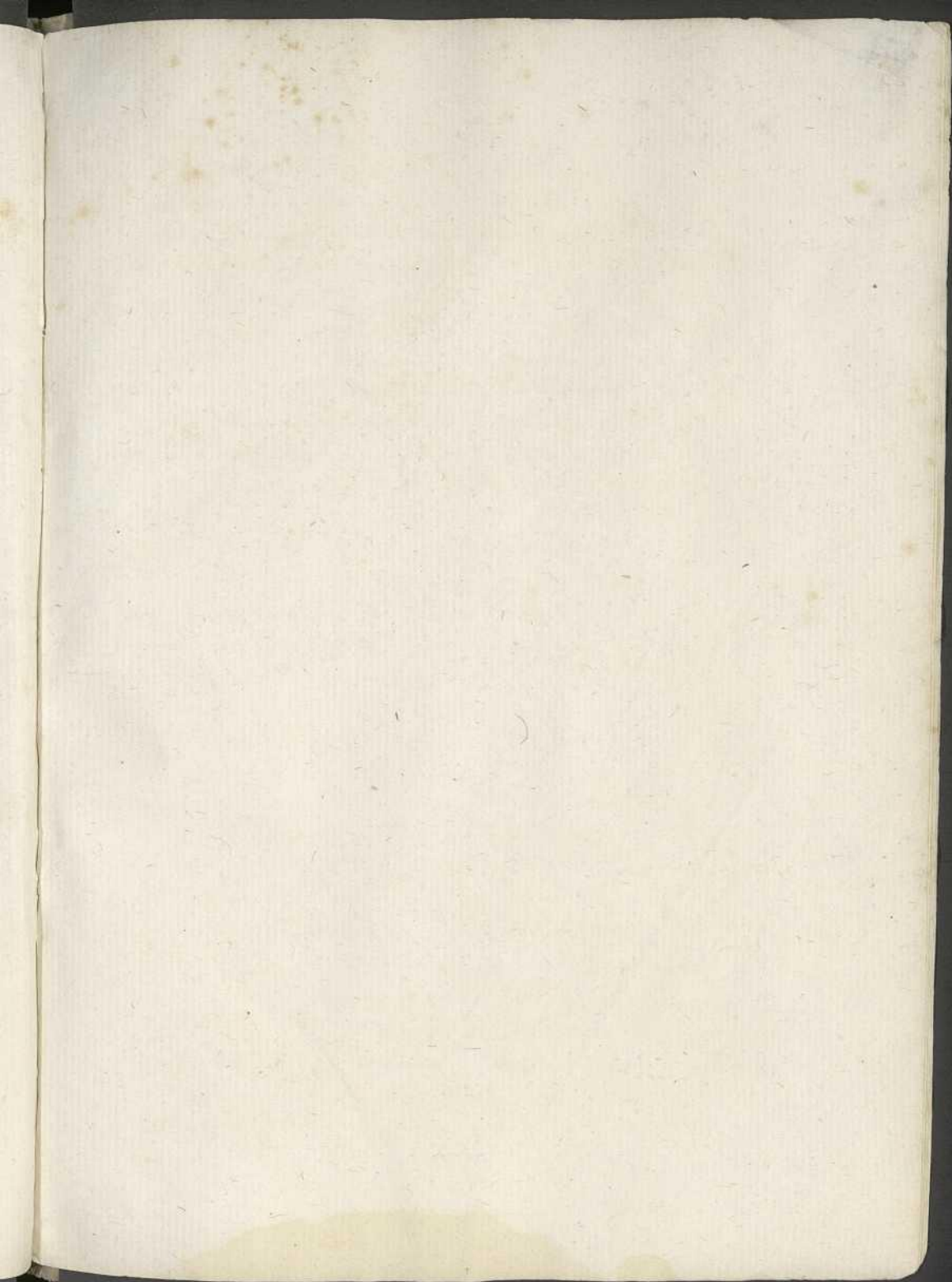
[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

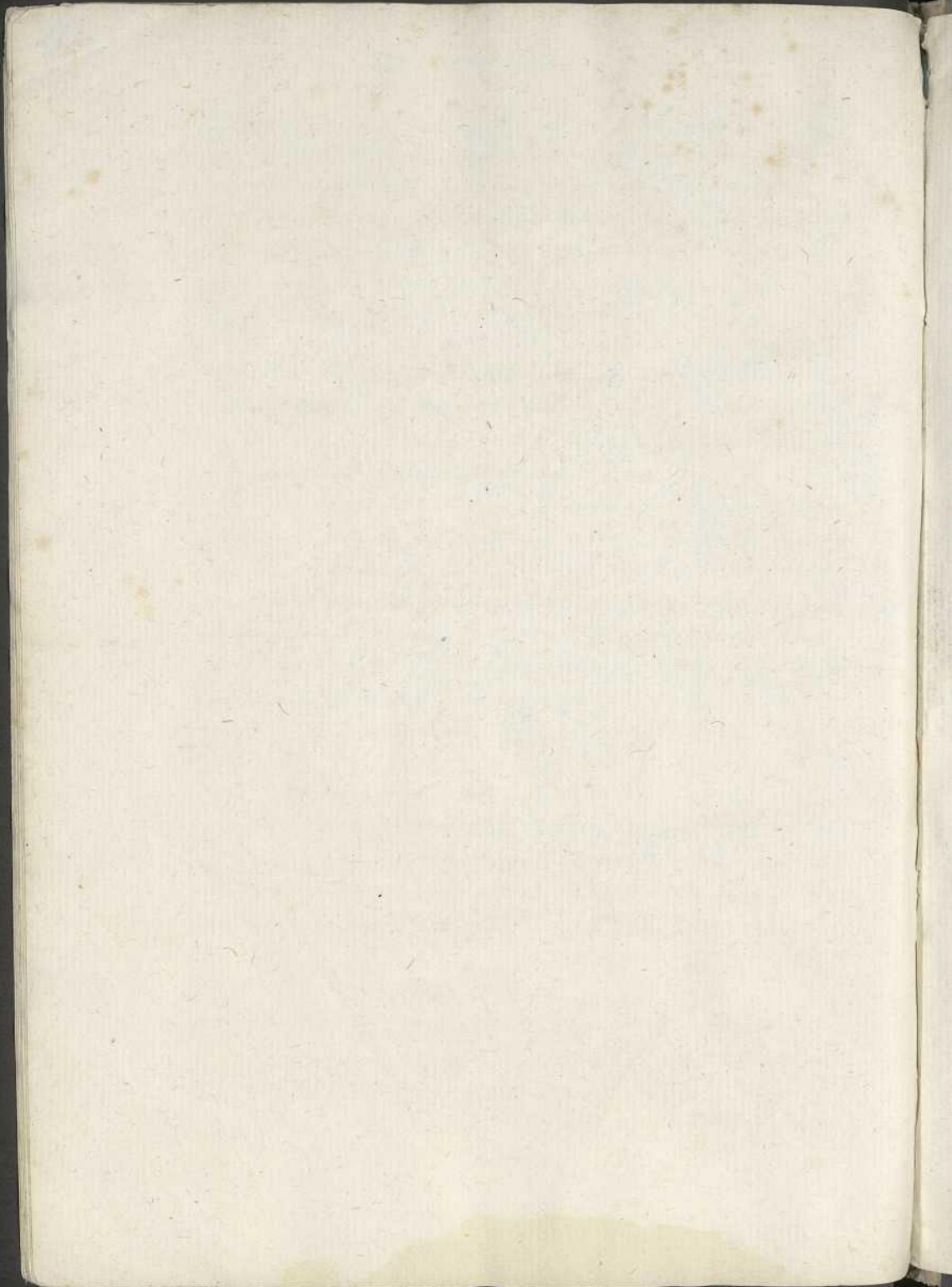

[Faint, illegible handwriting, possibly a signature or name.]

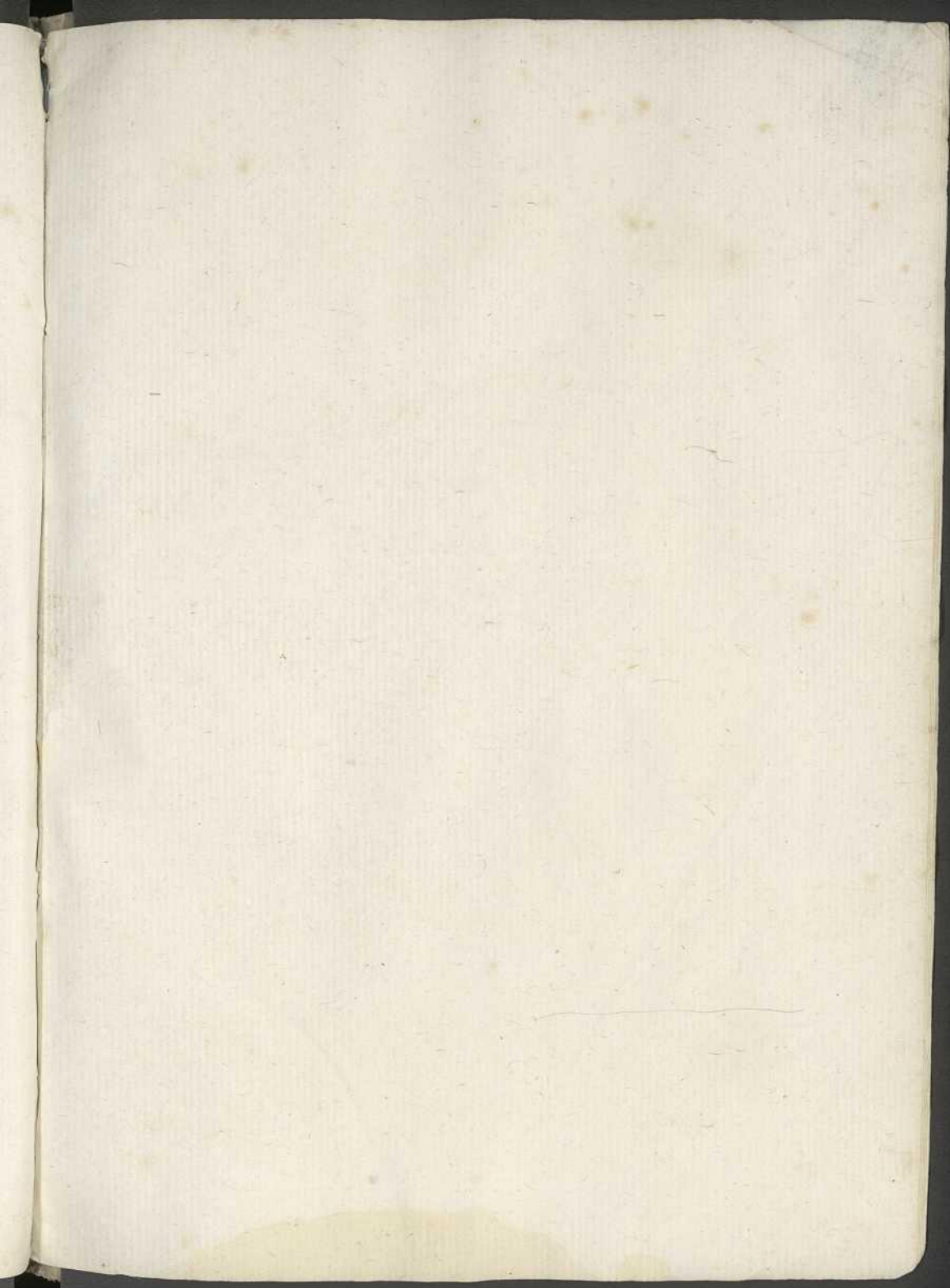
[Faint, illegible handwriting, possibly a date or address.]

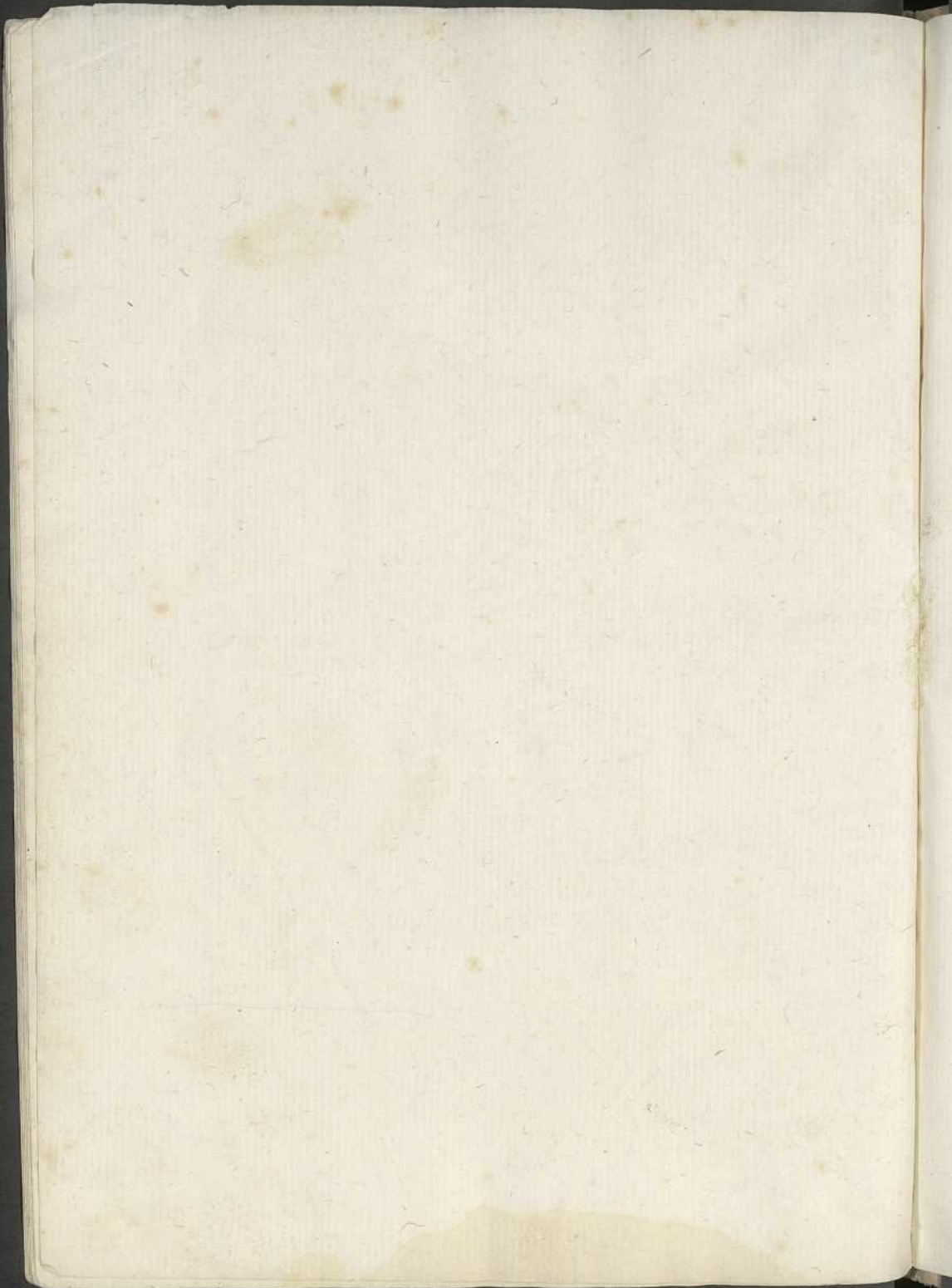
[Faint, illegible handwriting, possibly a signature.]

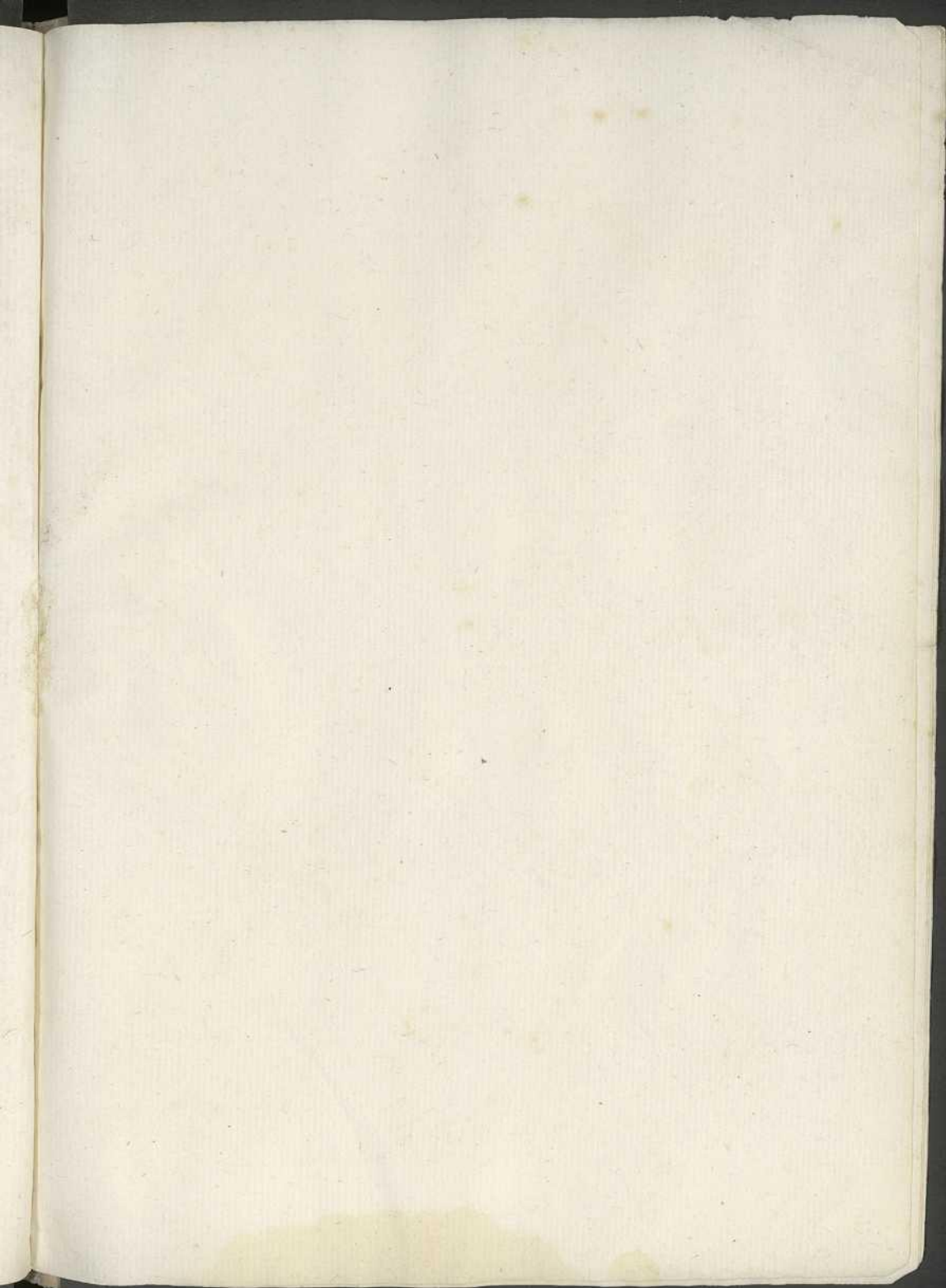

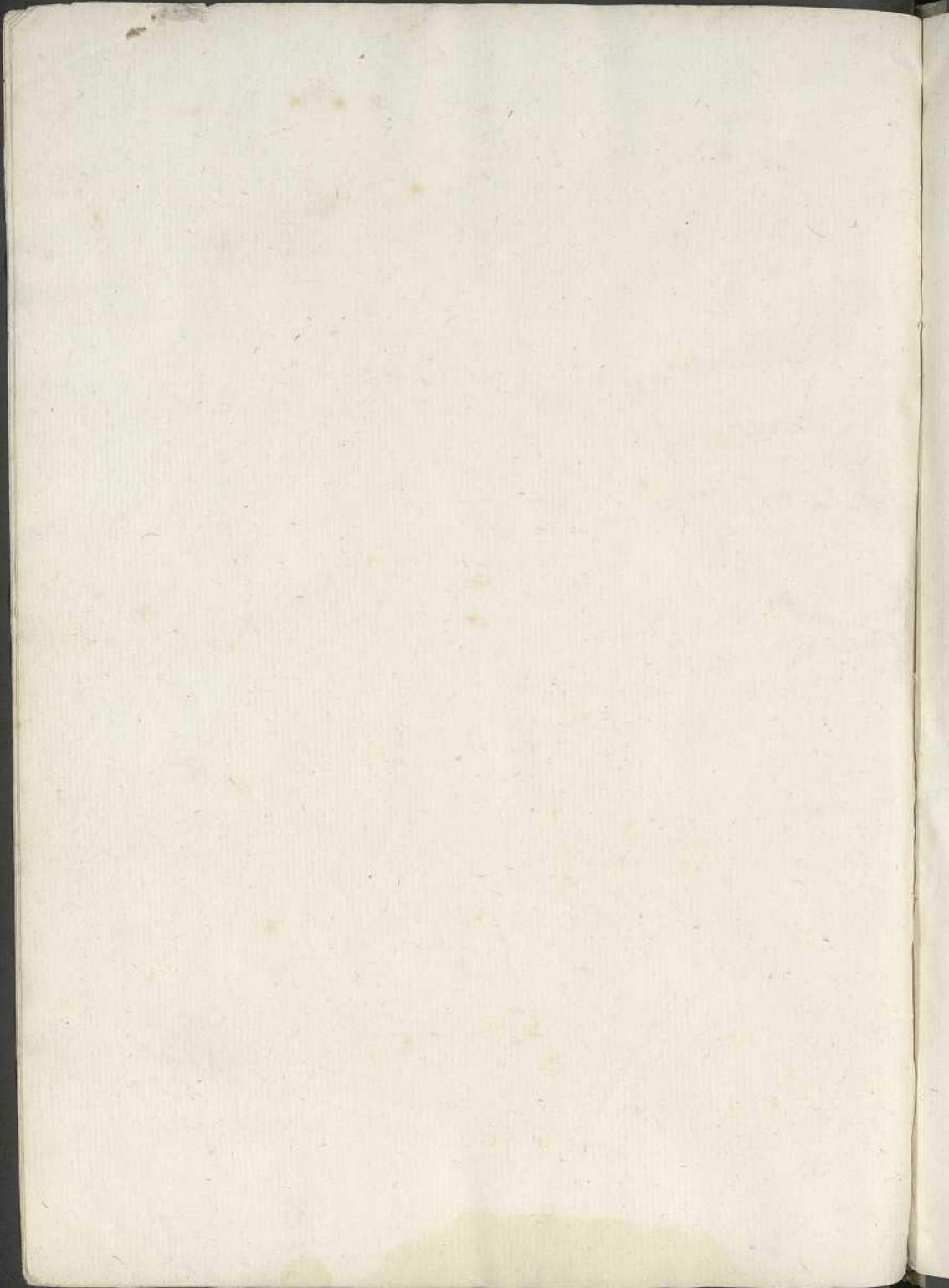

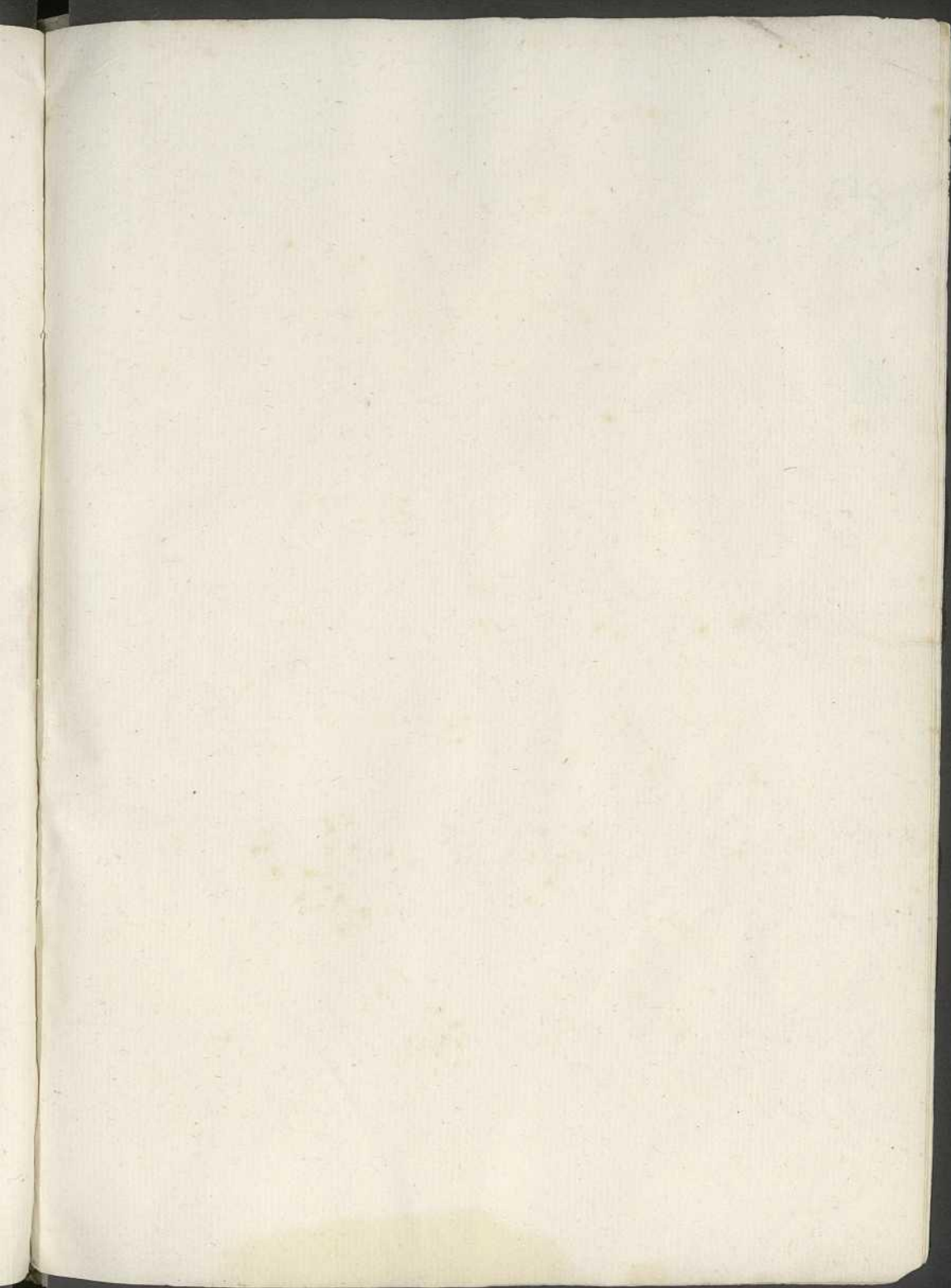

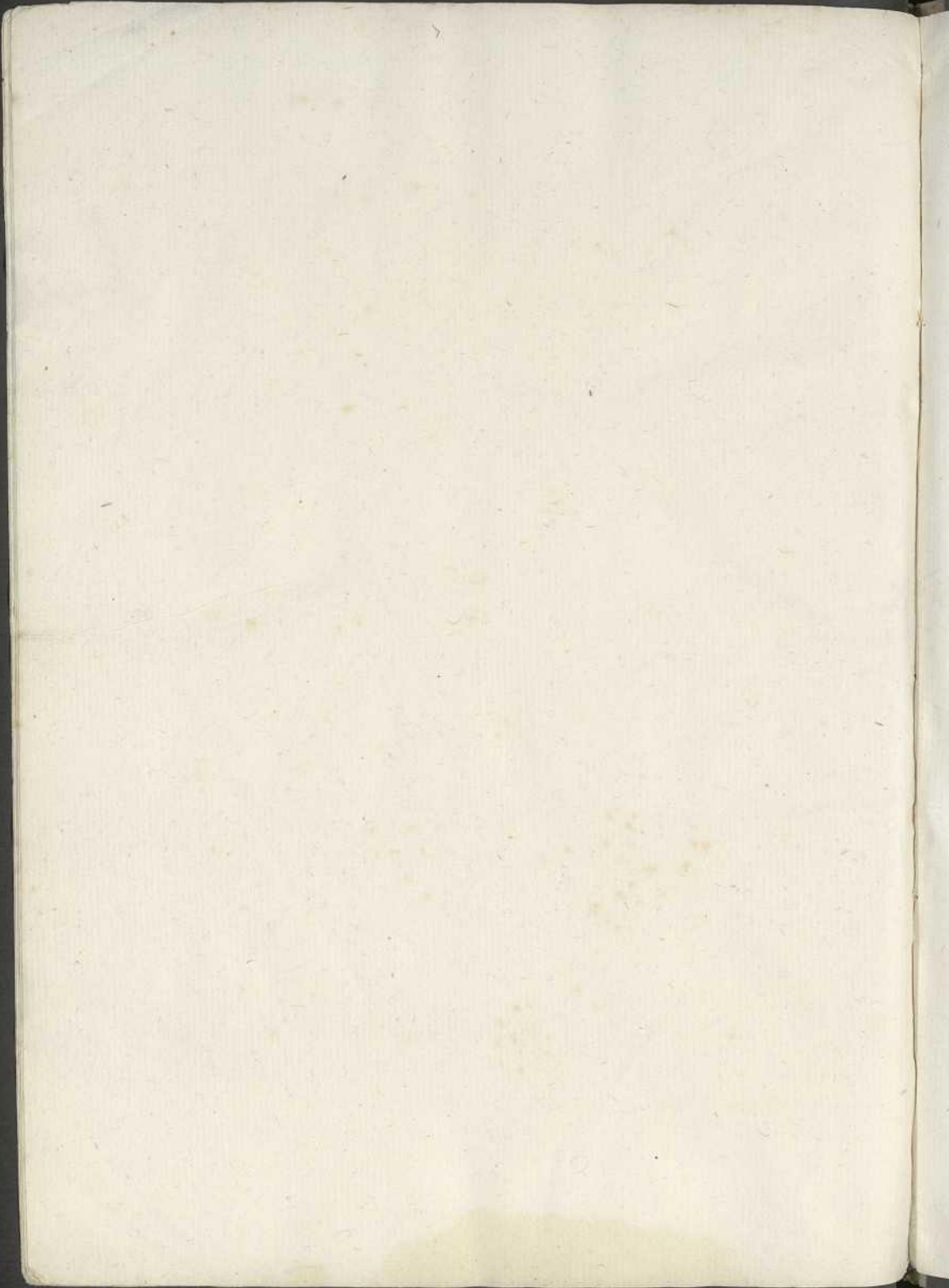

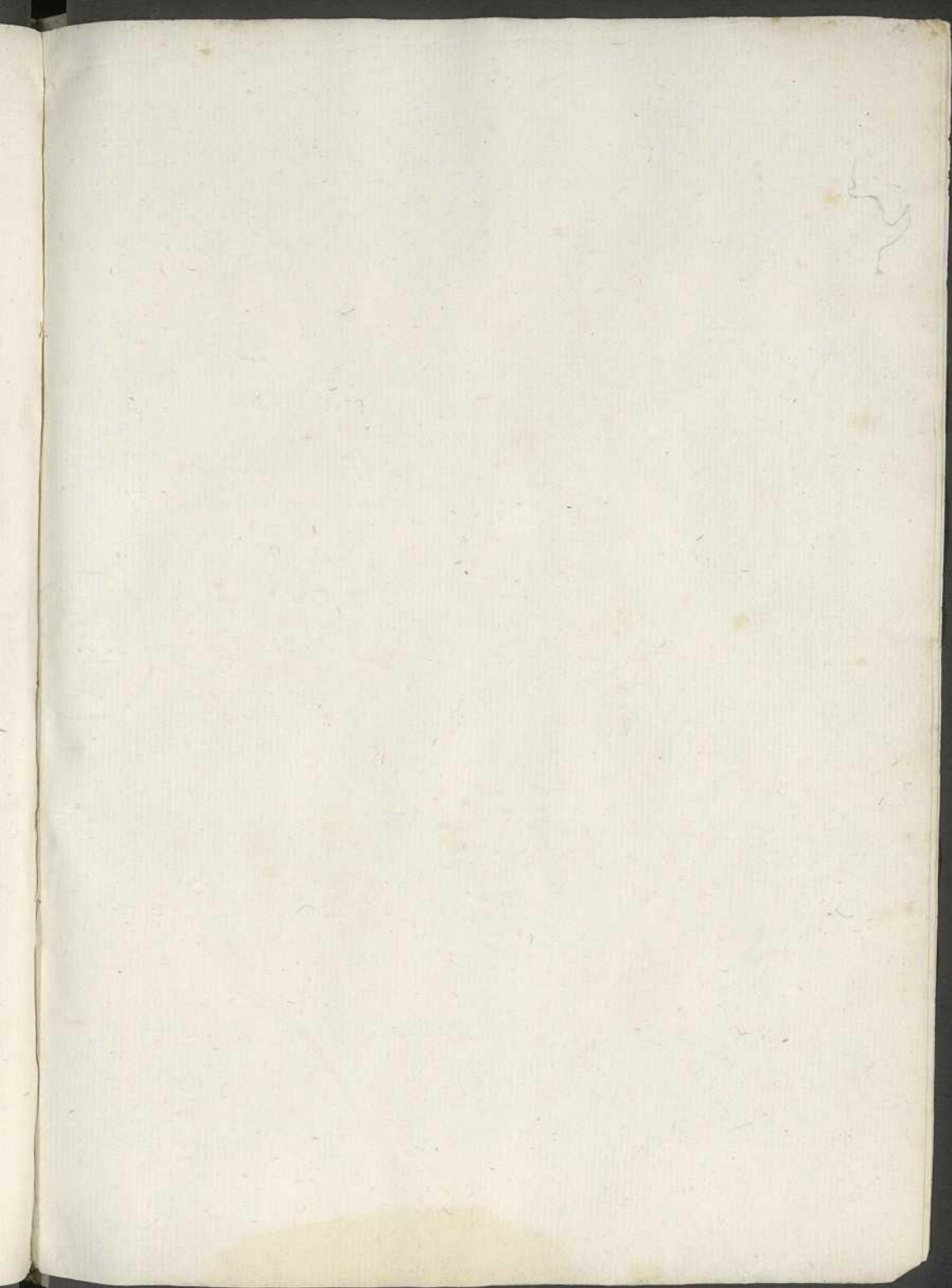

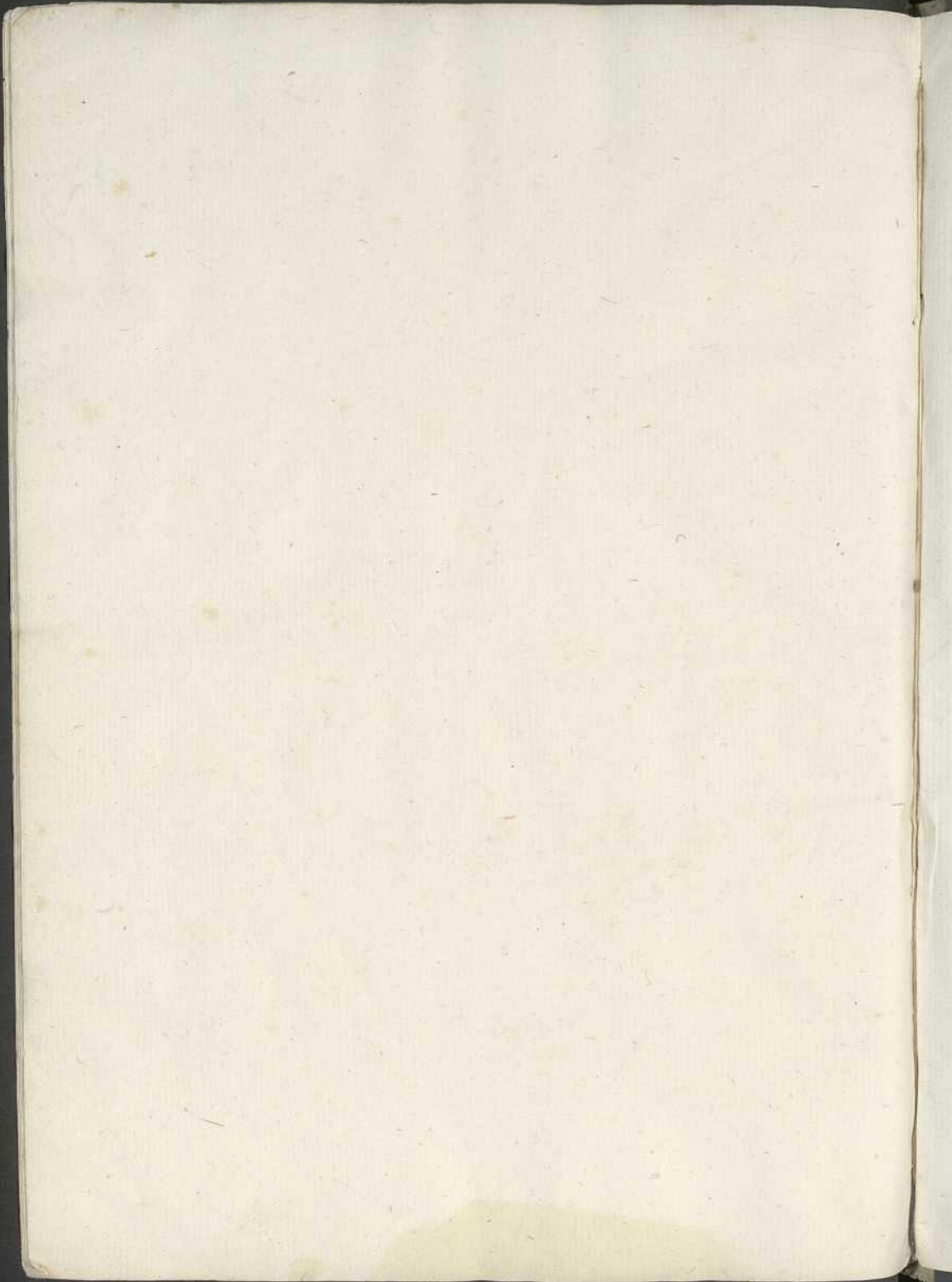

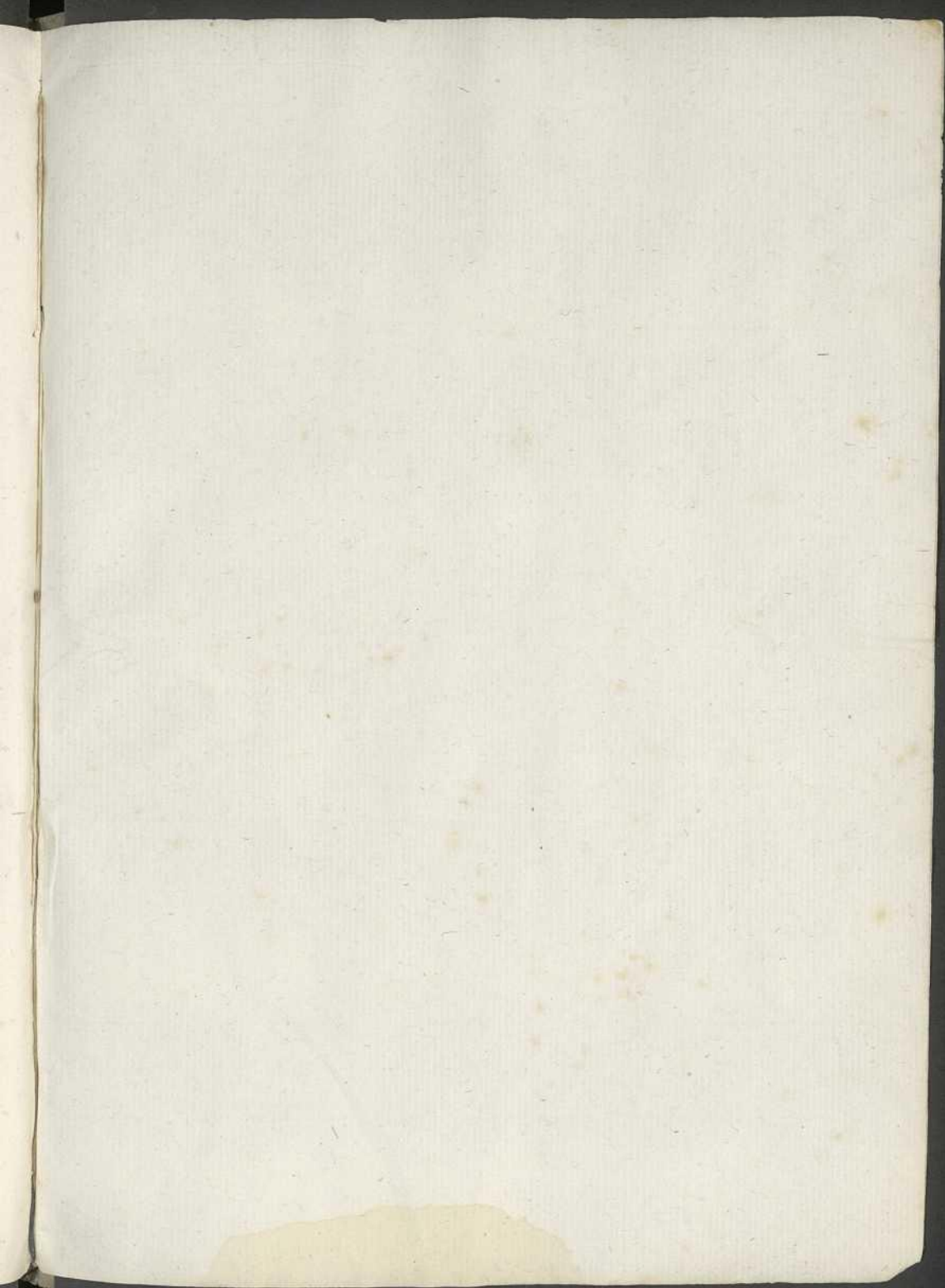

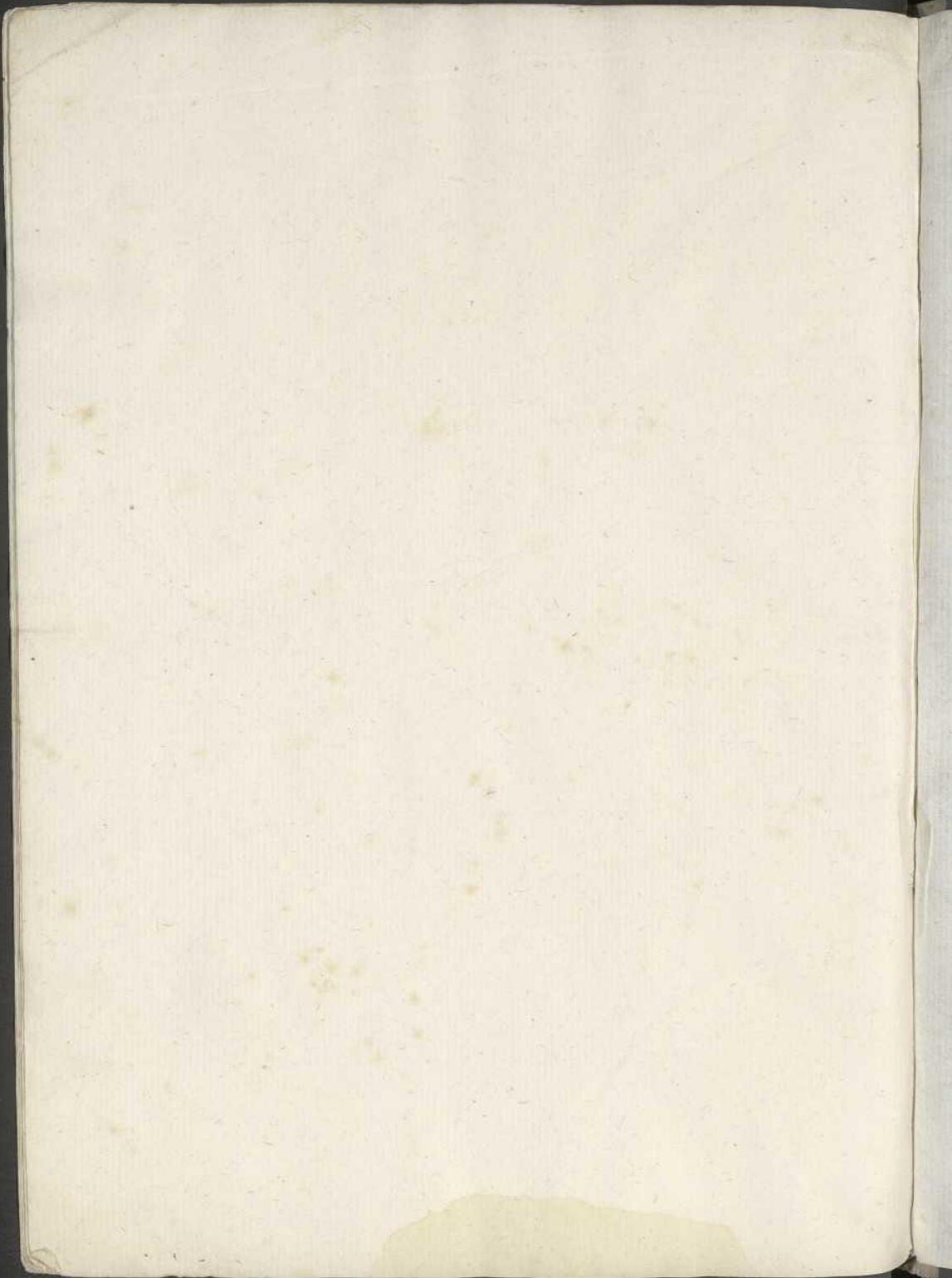

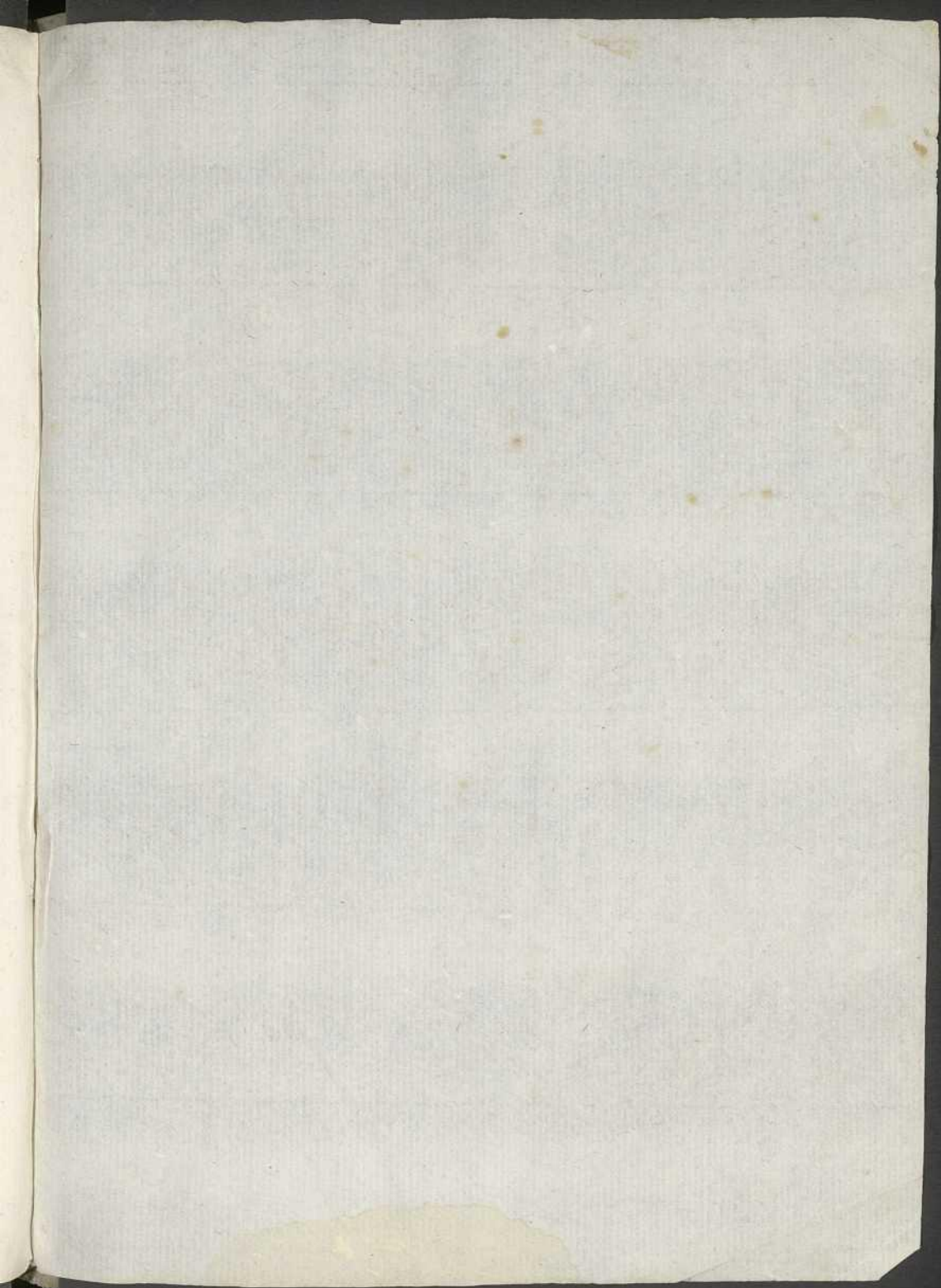

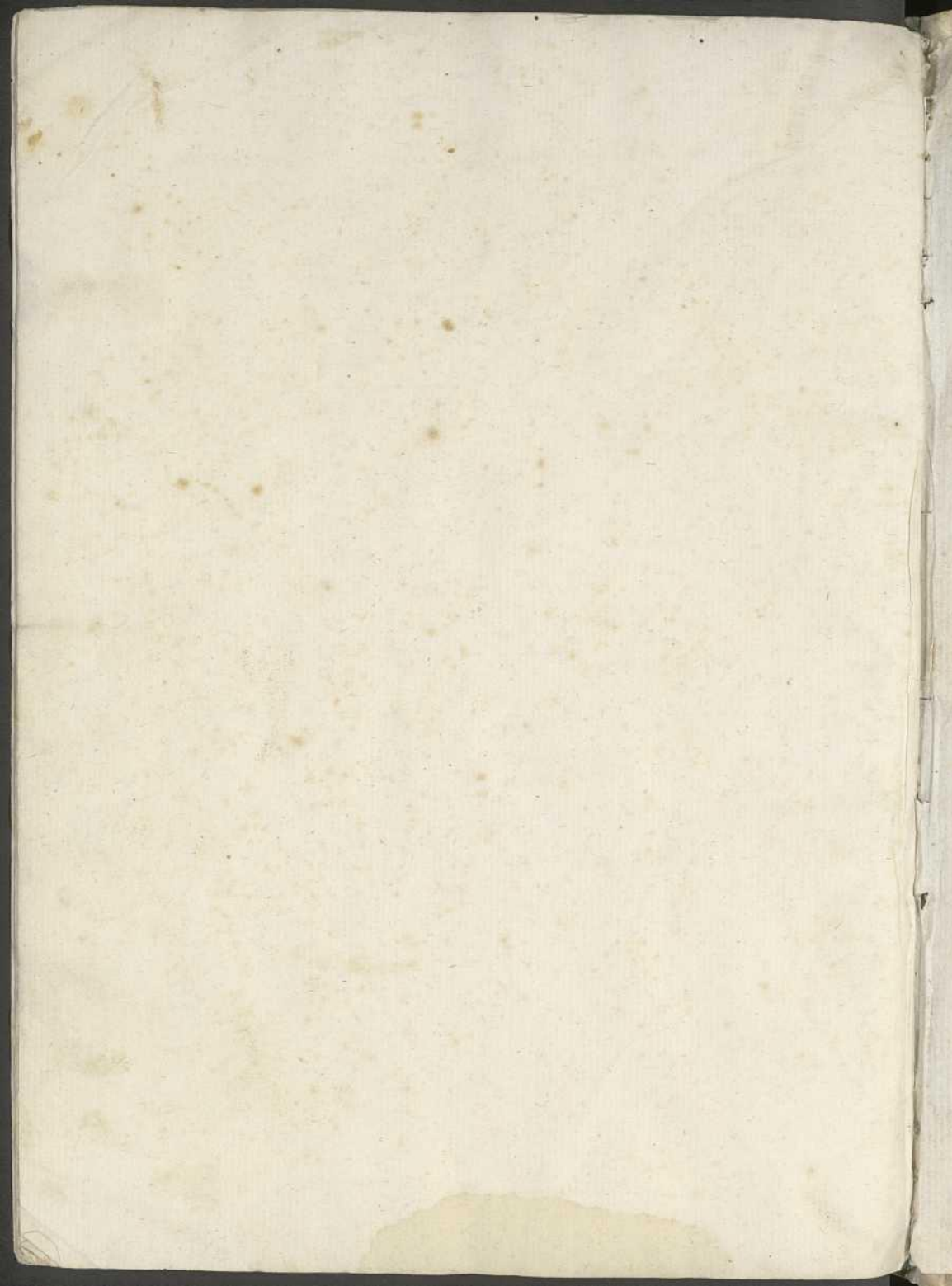

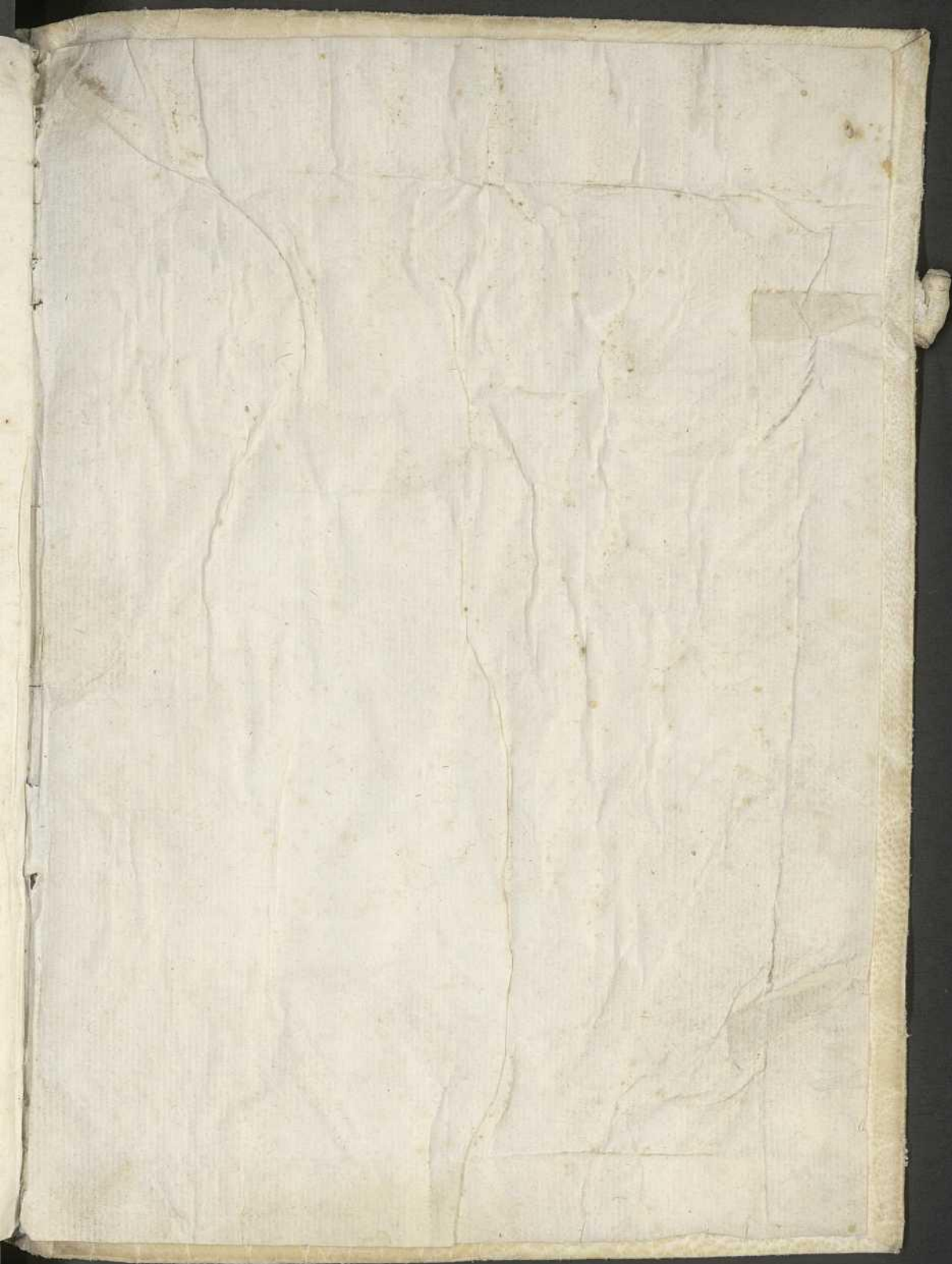

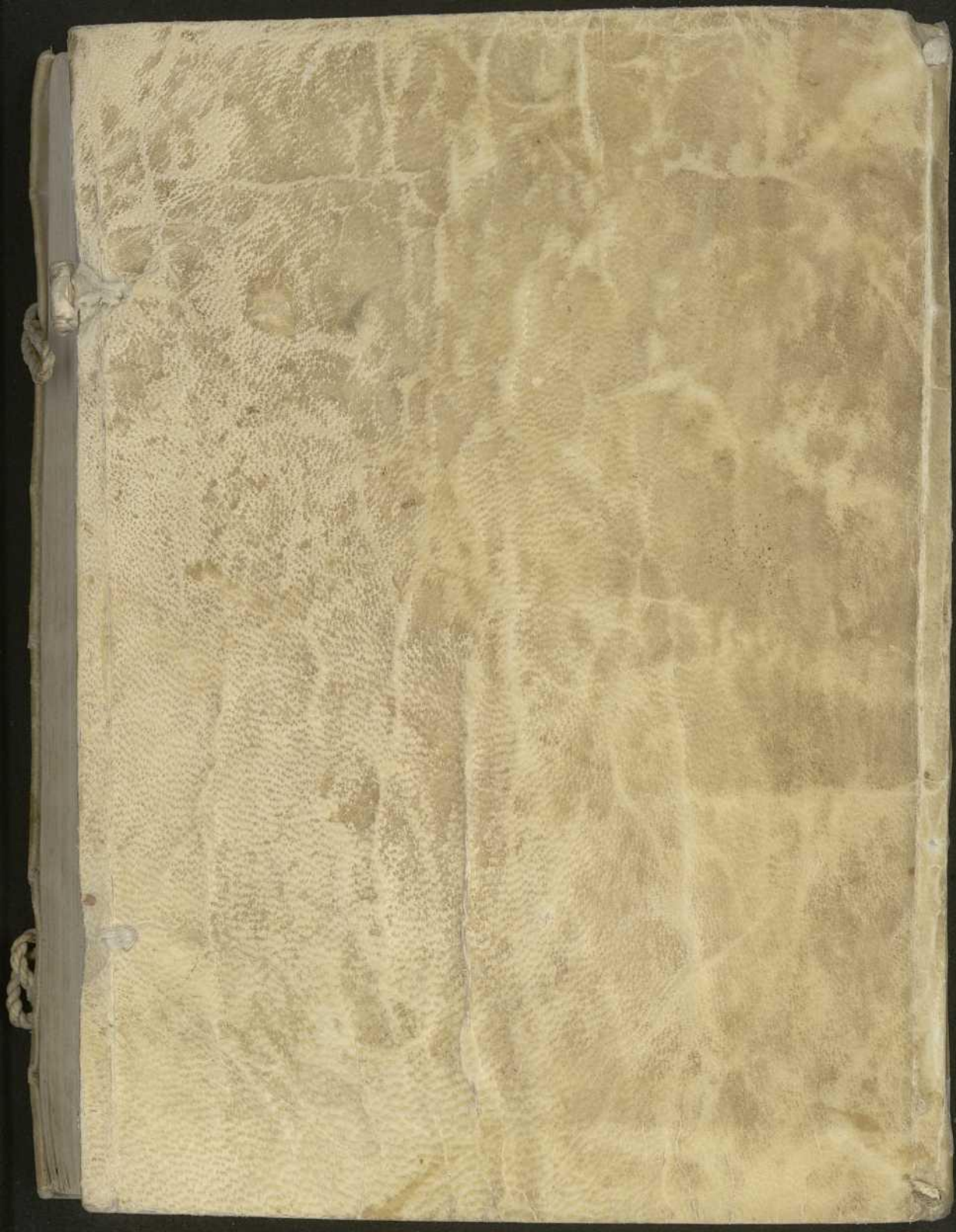

Fragment of handwritten text in a cursive script, likely from a medieval manuscript. The text is mostly illegible due to fading and the fragmentary nature of the piece.

Throct. Theology.

R (Ms)
367